

ଓଡ଼ିଆ-ଭୂଜିଆ ଶବ୍ଦକୋଷ

ଜନଜାତି • ସଂସ୍କୃତି • ପ୍ରଗତି

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ, ନବରଙ୍ଗପୁର
ଯୋଜନା ଓ ସଂଯୋଜନ ବିଭାଗ
ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ଓଡ଼ିଆ-ଭୂଜିଆ ଶବ୍ଦକୋଷ

ସଂକଳନ :

ଶ୍ରୀ ବୀର ଜଗତ
ଶ୍ରୀ ରୁନା ସିଂ ଛତ୍ରିଆ
ଶ୍ରୀ କୋକିଳ ନାଏକ

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ, ନବରଙ୍ଗପୁର
ଯୋଜନା ଓ ସଂଯୋଜନ ବିଭାଗ
ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ଓଡ଼ିଆ-ଡିଡାୟି ଶବ୍ଦକୋଷ

ସଂକଳନ : ଶ୍ରୀ ବୀର ଜଗତ
ଶ୍ରୀ ତୁନା ସିଂ ଛତ୍ରିଆ
ଶ୍ରୀ କୋକିଲ ନାଏକ

ପ୍ରକାଶକ : ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ, ନବରଙ୍ଗପୁର
ଯୋଜନା ଓ ସଂଯୋଜନ ବିଭାଗ,
ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ : ନଭେମ୍ବର, ୨୦୧୮

ମୁଦ୍ରଣ : ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପ୍ରଣୟନ ଓ ପ୍ରକାଶନ ସଂସ୍ଥା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ODIA-DIDAYI SABDAKOSH

Compilation : Sri Bira Jagat
Sri Tuna Singh Chhatra
Sri Kokil Naik

Publisher : Special Development Council, Nowarangpur
Planning & Convergence Department,
Govt. of Odisha

First Edition : November, 2018

Printed at : Odisha State Bureau of Textbook Preparation and Production,
Bhubaneswar

ମୁଖବନ୍ଧ

ଓଡ଼ିଶାରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଜନଜାତି ମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତି ଖୁବ୍ ପ୍ରାଚୀନ । ସେମାନଙ୍କ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନଚର୍ଯ୍ୟା, ପୂଜା ପାର୍ବଣ, ଭାଷା, ଲୋକ ପରମ୍ପରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଖୁବ୍ ନିଆରା । ନିଜ ପରିବେଶ ଆଧାରିତ ଭାଷା-ସଂସ୍କୃତି-କଳା- ପାରମ୍ପରିକ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସହ ପ୍ରବାହମାନ । ମୁଖ୍ୟ ସ୍ରୋତ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମ ଓ ସ୍ୱାଭିମାନ ଦେଖିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗେ । ବାହ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରଭାବ ଓ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା କ୍ଷାପ୍ତର ହେବା ଦ୍ୱାରା ସଂପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଭାଷା- ସଂସ୍କୃତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ତାଙ୍କ ପାରମ୍ପରିକ ସାମାଜିକ- ସାଂସ୍କୃତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ ଘଡ଼ିସରି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଦେଇ ଗତି କରୁଛି । ଜନଜାତି ସମାଜ ନିଜ ସଂସ୍କୃତି ପରିସରରୁ ବାହାରି ମୁଖ୍ୟ ସ୍ରୋତ ସହ ସାମିଲ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଭାଷା ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରମୁଖ ମାଧ୍ୟମ । ଭାଷା ହେଉଛି ପରମ୍ପରା ଓ ପ୍ରଗତିର ଏକ ସଂଯୋଜକ ସେତୁ ବିକାଶକୁ ଯୋଡ଼ିବାର ମୁଖ୍ୟ ମାର୍ଗ । ନିଜ ଭାଷା ମାଧ୍ୟମରେ ବିକାଶର ଭାଷାକୁ ବୁଝି ପାରିଲେ ଜନଜାତିଙ୍କ ଉନ୍ନୟନର ମାର୍ଗ ପ୍ରଶସ୍ତ ହୋଇ ପାରିବ ।

ଉନ୍ନୟନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ୟତମ ମୁଖ୍ୟ ଅଂଗ ହେଲା ଶିକ୍ଷା । ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆଦ୍ୟ ସୋପାନରେ ଶିଶୁ ସହ ପରିଚିତ ହେବା ଅର୍ଥ ତା ଭାଷା ସହ ପରିଚିତ ହେବା । ଶିଶୁ ତା ଆଦ୍ୟ ବୟସରେ ମା'ର ଭାଷା ସହ ପରିଚିତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଶିଶୁର ମାତୃଭାଷା ସହ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରାଇ ତାକୁ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ଯୋଡ଼ିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥାଏ । ଶିଶୁ ତା' ଭାଷାରେ ତା ଜଗତକୁ, ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ ତା ସଂସ୍କୃତି ସହ ପରିଚିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଣୁ ଶିଶୁକୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ଶିକ୍ଷାର ମାର୍ଗ ପ୍ରଶସ୍ତ କରିବା ଅର୍ଥ ଜନଜାତି ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଜାଣିବା ।

ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଭାଷାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ ଜନଜାତି ଅଂଚଳର ପ୍ରମୁଖ ୨୧ଗୋଟି ଭାଷା ଉପରେ ଦ୍ୱିଭାଷୀ ଶିକ୍ଷକୋଷ ପ୍ରଣୟନ କରିଛି । ଏହା ଏକ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଉପକ୍ରମ । ଜନଜାତି ଭାଷା ଗୁଡ଼ିକର ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷକୋଷ ପ୍ରଣୟନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହା କଲେ ଜନଜାତି ସଂସ୍କୃତିର ସଂରକ୍ଷଣ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ।

ଜନଜାତି ଭାଷା ଗୁଡ଼ିକର ଆଂଚଳିକ ଭେଦ ରହିଛି । କେଉଁଠି ବଂଶ ଆଧାରରେ ତ କେଉଁଠି ଭୌଗୋଳିକ ଆଧାରରେ ଏହି ଭେଦ ଜଣାପଡ଼େ । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ସ୍ୱନିମିକ । ତେବେ ବସ୍ତୁ ସଂସ୍କୃତିରେ କିଛି ଆଗତ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଭାଷାକୁ ସଂକ୍ରମିତ କରିଥିବାରୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିବା ସ୍ୱଭାବିକ । ପ୍ରସଂଗକୁ ଜାଣିଲେ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ପାଇବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନ ଥାଏ । ତେବେ ବିଭିନ୍ନ ଅଂଚଳର ଭାଷାକୁ ସ୍ଥାନୀତ କରିବା ସାମିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ଭବପର ହେଉ ନଥିବାରୁ ସଂକଳିତ ଶିକ୍ଷକୋଷ ନୂଆପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାର ସୁନାବେଡ଼ା ଓ ନବରଙ୍ଗପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଚନ୍ଦ୍ରାହାଣ୍ଡି ଅଂଚଳର ଭାଷାକୁ ଆଧାର କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ।

ଆମେ ଆଶା କରୁଛୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓଡ଼ିଆ - ଭୂଞ୍ଜିଆ ଶିକ୍ଷକୋଷକୁ ପାଠକେ ଉଦାରତାର ସହ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ଦିଗରେ ଆମକୁ ସହଯୋଗ କରିବେ ବୋଲି ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ।

ଶ୍ରୀ ମୋତିରାମ ନାଏକ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ
ନବରଙ୍ଗପୁର

‘ଅ’

ଅତିଥି	:	ଆମ ଘରକୁ ଅତିଥି ଆସିଛନ୍ତି ।
ସଗା	:	ଆମରେ ଘରକେ ସଗା ଏହୁଁନ ଆହେତ୍ ।
ଅଙ୍କନ	:	ଗୋଟିଏ କାଉର ଚିତ୍ର ଅଙ୍କନ କର ।
ଛାପା	:	ଗୋଟକ କାଢ଼ାରେ ଛାପା ବନାଢ଼ା ।
ଅଭିଭାବକ	:	ଅଭିଭାବକ ମାନେ ତୁମର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି ।
ବାବଦାଦି	:	ବାବଦାଦି ତୁମରେ ଯତନ୍ କରତେ ।
ଅଭ୍ୟାସ	:	ଗୀତ ଗାଇବା ଅଭ୍ୟାସ କର ।
ମନଦାହାସସ୍	:	ଗୀତ ଗାଉଁକେ ମନ ଦାହାସସ୍ ।
ଅଭିନୟ	:	ରବି ଭଲ ଅଭିନୟ କରି ଜାଣେ ।
ନାଟ	:	ରବି ବନ୍ଦକ ନାଟ୍ କରିଦେ ।
ଅଜା	:	ଆମ ଅଜାଙ୍କ ନାମ ବୀର ଜଗତ ।
ଆଜ୍ଞା	:	ଆମରେ ଆଜ୍ଞା ରେ ନାଓ୍ ବୀର ଜଗତ୍ ।
ଅଧିକ	:	ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ପାଠ ଜାଣେ ।
ଖୁବୟ	:	ମୁଁଜ ଜମାଏଁର୍ ଲେ ଖୁବଏଁ ପତୁକେ ଜାନଏଁଦେ ।
ଅମୃତ	:	ଅମୃତ ଖାଇଲେ କେହି ମରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଅମରୁତ୍	:	ଅମରୁତ୍ ଖାଏଲେ କୋନଏ ମରଏ ନାହିଁ ।
ଅଣଓସାରିଆ	:	ଆମ ଗ୍ରାମକୁ ଅଣଓସାରିଆ ରାସ୍ତାଟିଏ ଅଛି ।
ସାକୁଡ଼	:	ଆମରେ ଗାଁକେ ଗୋଟକ ସାକୁଡ଼ ବାଟ୍ ଆହେଁ ।
ଅପେକ୍ଷା	:	ମୁଁ ତୁମକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ଆସିବି ।
ଟାଖଡ଼	:	ମୁଁଜ ତୁମକେ ଟାଖଡ଼ ରହଡ଼ି ।
ଅକ୍ଷର	:	ତୁମର ଅକ୍ଷର ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଅଟେ ।
ଆଖର	:	ତୁମରେ ଆଖର ଖୁବାଏ / ବଡ଼ା / ଅତି ସୁନ୍ଦର ଆହେ ।
ଅଠା	:	ଅଠାରେ କାଗଜ ଲଖାଯାଏ ।
ଲସା	:	ଲସାଏଁ କାଗଡ଼ ଲଟକାତେ ।
ଅକଳ ଗୁଡୁମ୍	:	ମୃତ୍ୟୁ ଖବର ପାଇ ମୋର ଅକଳ ଗୁଡୁମ୍ ହେଲା ।
ଅକଳ ଗୁଡୁମ୍	:	ମରତୋ ଖଢେର ଲାହତାକେ ମାରେ ଅକଳ ଗୁଡୁମ୍ ହେଲୋ ।
ଅଧଃକ୍ରମ	:	ମୁଁ ଅଧଃକ୍ରମରେ ନାମଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିଲି ।
ଉପରଲେ ଖାଲ	:	ମୁଁଜ ଉପରଲେ ଖାଲବାଟେଁ ନାଓମାନକେ ପଏଡ଼ୁନି ।
ଅମ୍ଳ	:	ଅମ୍ଳ ରସ ପିଇ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଅମଲ	:	ଅମଲ ରସକେ ପିଇଁ ହୁଏଁ ନାହିଁ ।
ଅନ୍ନ	:	ଅନ୍ନ ବିନା ଆମେ ବଞ୍ଚି ପାରିବା ନାହିଁ ।
ଅରନ୍	:	ଅରନ୍ ବିନା ଆମହି ବାରୁକ୍ ସକୁଁ ନାହିଁ ।
ଅଁଳା	:	ଅଁଳା ତେଲ କେଶକୁ ଭଲ ।
ଅଁଝୁଳା	:	ଅଁଝୁଳା ତେଲ ବାଲକେ ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ଅଞ୍ଜଳ	:	ଆମ ଅଞ୍ଜଳ ଜଙ୍ଗଲରେ ପୁଣି ।
ଡେ଼଼ି	:	ଆମରେ ଡେ଼଼ି ବନଏଁ ଭରୁନ୍ ଆହେ ।
ଅରମା	:	ଆମେ ଆମ ବାରିର ଅରମା ସଫା କରୁ ।
କଚଡ଼ା ଜୁଡ଼	:	ଆମହି ଆମରେ ବଖରିରେ କଚଡ଼ା ଜୁଡ଼ କେ ସାଫ୍ କରୁଁନଦେଁ ।
ଅନୁଛେଦ	:	ତୁମେ ପ୍ରତିଦିନ ପାଞ୍ଚୋଟି ଅନୁଛେଦ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ ।
ଗୋଦାଏଁକ୍ ଭାଗ	:	ରୁହାନ୍ ରୋଏଁକ୍ ପାଁର୍ ଗୋନନ୍ଦା ଏକ୍ ଭାଗ୍ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ା ।
ଅଧ୍ୟୟନ	:	ଧର୍ମ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ ଜୀବନ ପାଇଁ ଭଲ ।
ପଏଡ଼ଲେ	:	ପୁରାନ୍ ବହି ପଏଡ଼ଲେ ଜୀଉସେତି ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ଅସନା	:	ପିଲାଟି ବହୁତ ଅସନା ହୋଇଛି ।
କେଚକେର	:	ବାବୁ ବିଳା ଖୁବଏ କେଚକେର ହେହୁନ୍ ଆହେ ।
ଅକଲ	:	ବଣରେ ବାଘ ଦେଖି ମୋର ଅକଲ ହଜିଗଲା ।
ଅଁକଲ	:	ବନଏଁ ବାଗ୍ ଦେଖୁନ୍ ମାରେ ଅଁକଲ ହାଏଜଲୋ ।
ଅଟାଳିକା	:	ଧନୀକ ମାନେ ଅଟାଳିକାରେ ରହନ୍ତି ।
ମହଲ	:	ଧନିମାନେ ବଡ଼େ ମହଲେ ରହନ୍ତି ।
ଅଳକ୍ଷୁ	:	ରୋଷେଇ ଘରେ ଅଳକ୍ଷୁ ଲାଗେ ।
ଧୁମସା	:	ରାନ୍ଦା ଘରେ ଧୁମସା ଲଟକଏଦେ ।
ଅଳପ	:	ମଦ ଖାଇଲେ ଅଳପ ଆୟୁ ହୁଏ ।
କମ୍	:	ମୈଦ୍ ପିଲେ ଆଁୟସ୍ କମ୍ ହଇଦେ ।
ଅଳିଆ	:	ଅଳିଆ ଖାତରେ ଗଦା କରି ପୋତି ପକାଅ ।
କଚରା	:	କଚରା ଖାଁଚେ କୁଡ଼ାଉନ୍ ତୋପୁନ୍ ପୋକାଝା ।
ଅକ୍ଷ	:	ଅକ୍ଷକୁ ବାଟ ଦେଖାଇ ଦିଅ ।
ଆକ୍ଷା	:	ଆକ୍ଷାକେ ବାଟ୍ ଦେଖାଝା ।
ଅସୁମାରି	:	ରାତିରେ ଅସୁମାରି ତାରା ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ।
ଖୁବଏଁ	:	ରାଏତେ ଖୁବଏ ତାରା ଦିଶନ୍ତି ।
ଅସମ୍ଭବ	:	ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି କେବେ କହ ନାହିଁ ।
ନହୋଏ	:	ନହୋଏ ବଲୁନ୍ କେଭେଁଏଁ କହା ନାହିଁ ।

ଅମର	:	ନୀଳ ଅମର ଭାରି ସୁନ୍ଦର ।
ବାଦର	:	ବାଦର ଖୁବ୍‌ଏ ସୁନ୍ଦର ।
ଅସ୍ତ	:	ଅସ୍ତ ବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲାଲ ଦେଖାଯାଏ ।
ବସନ୍ତେ ଘଡ଼ିକ୍	:	ବସନ୍ତେ ଘଡ଼ିକ୍ ଦିନ୍ ଲାଲ୍ ଦିଶିବଦେ ।
ଅମ୍ବର	:	ଦେଶ ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅମର ହୁଅନ୍ତି ।
ଅମର	:	ଦେଶ କାଜେ ଜୀଉ ଦେତୋ ଲୋଗ୍ ଅମ୍ବର ହେତେ ।
ଅପରିଷ୍କାର	:	ଅପରିଷ୍କାର ହୋଇ ରହିଲେ ରୋଗ ହୁଏ ।
ଫୋହଡ଼ା	:	ଫୋହଡ଼ା ହେହୁନ୍ ରହିଲେ ରୋଗୀ ହେଇଦେ ।
ଅମଳ	:	ଫସଲ ଅମଳ ସମୟେ ଚାଷି ଖୁସି ହୁଏ ।
ଧାନମିଡ଼ାତୋ	:	ଧାନ ମିଡ଼ାତୋ ଘଡ଼ିକ୍ ଚାଷି ରହୁଁ ହଇଦେ ।
ଅପାର	:	ଅପାର ଧନ ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରେମ ଉତ୍ତମ ।
ଖୁବ୍‌ଏ	:	ଖୁବ୍‌ଏ ଧନଲେ ପେରମ୍ ବନକହୁନ୍ ।
ଅବଶିଷ୍ଟ	:	ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୟ ମୁଁ ବଗିଚା କାମ କରେ ।
ଖାଲିଘଡ଼ି/ଓଗାଏଘଡ଼ି	:	ଓଗାଏ ଘଡ଼ି ମୁଁଇ ବଖରିବୁତା କରଇଁକ୍ଷେ ।
ଅନ୍ତର	:	ମନ୍ଦ ଅଭ୍ୟାସକୁ ନିଜଠାରୁ ଅନ୍ତର କର ।
ଅଲଗ୍	:	ଖରାପ୍ ଅଭ୍ୟାସକେ ଆପନ୍ ନେଜାଲେ ଅଲଗ୍ କରା ।
ଅନ୍ଧ	:	ମୁଁ ଅନ୍ଧ କହେ ବେଶୀ କରେ ।
କମ୍	:	ମୁଁଇଁ କମ୍ କହୁଏକ୍ଷେ ବଡ଼ାଏ କରଇକ୍ଷେ ।
ଅନ୍ଧାୟୁ	:	ନିଶା ସେବନ କଲେ ଅନ୍ଧାୟୁ ହୁଏ ।
ଆଁୟ୍ ଘଟତୋ	:	ନିଶା ଖାଏଲେ ଆଁୟ୍ ଘଟୁଏଦେ ।
ଅମଙ୍ଗ	:	ମିଳି ବଣକୁ ଯିବାକୁ ଅମଙ୍ଗ ହେଲା ।
ଜିଦ୍	:	ମିଳି ବନକେ ଯାଉଁକେ ଜିଦ୍ ଧଏରଲି ।
ଅସ୍ତ	:	ଯେ ଅସ୍ତ ଧାରଣ କରେ ସେ ଅସ୍ତରେ ମରେ ।
ହୁଅୁଆର	:	ହୁଅୁଆର ଧରଇୟା କେ ହୁଅୁଆର ମାରଇଦେ ।
ଅଳି	:	ମିନି ସ୍କୁଲକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଅଳି କରୁଛି ।
ଡଗରାତୋ	:	ମିନି ଇସ୍କୁଲକେ ଯାତୋ କାଜେ ଡଗରାଡୁଡ୍ ଆହେ ।
ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ର	:	ଚୋର ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରରେ ବାହାରେ ।
ଆଧାରାଏତ୍	:	ରେର ଆଧାରାଏତ୍ ତେଁ ନିଶେଁଏଦେ ।
ଅଧା	:	ବଗିଚାର ଅଧା କାମ ଆମେ କରିବୁ ।
ଆଧା	:	ବଖରିରେ ଅଧାବୁତା ଆମ୍‌ହିଁ କରୁଁ ।

ଅଧର	:	ଦୁଃଖ ବେଳେ ଆମେ ଅଧର ହେଉ ।
ଧୁକୁର ପୁରୁର	:	ଦୁଃଖ ଘଡ଼ିକ୍ ଆମହି ଧୁକୁର ପୁରୁର ହେଉଁନଦେ ।
ଅଦାଲତ	:	ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଦାଲତ ରହିଛି ।
ନାଲିସ୍	:	ଆମରେ ରାଜ୍ୟ ସର୍ବଲେ ପଡ଼େ ନାଲିସ୍ ଆହେ ।
ଅବିବେକି	:	ଅବିବେକି ବିନଷ୍ ହେବ ।
ବିନ୍‌ରୁଧିଆ	:	ବିନ୍‌ ରୁଧିଆଁ ନୁକ୍‌ସାନ ହେତୋ ।
ଅବଜ୍ଞା	:	ବାପା ମାଆକ୍ ଆଦେଶ ଅବଜ୍ଞା କରନାହିଁ ।
ଅମନ୍ୟା	:	ବାପୁସ୍ ମାଇସ୍ ରେ ଆଦେଶକେ ଅମନ୍ୟା କରନାହିଁ ।
ଅଫିସର	:	ଆମ ସାହିକୁ ଜଣେ ଅଫିସର ଆସିଥିଲେ ।
ସାହେବ୍	:	ଆମରେ ପାଡ଼ାକେ ଗୋଟକ୍ ସାହେବ୍ ଏହୁନ ରେହେଲେ ।
ଅଶେଷ	:	ପ୍ରେମ ଅଶେଷ ଅଟେ ।
ଖୁବ୍‌ସାଁଛେଦ୍ୟ ନାହିଁ	:	ପେରମ୍ ଖୁବ୍‌ସାଁ ହୁନ୍ । / ପେରମ୍ ଛେଦ୍ୟ ନାହିଁ ।
ଅବଶ୍ୟ	:	ଆମେ ଅବଶ୍ୟ ଦେଶ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।
ବିଲକୁଲ	:	ଆମହି ବିଲକୁଲ୍ ଦେଶରେ ସେଠାକରୁକେ ପଡ଼ୁତୋ ।
ଅଜ୍ଞସଣ	:	ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଅଜ୍ଞସଣ ଦେଖାଯାଏ ।
ଏକଘଡ଼ିକ୍	:	ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଏକଘଡ଼ିକ୍ ଦେଖା ଦେଇଦେ ।
ଅସ୍ଥି	:	ଆମ ଦେହରେ ୨୦୬ ଖଣ୍ଡ ଅସ୍ଥି ଅଛି ।
ହାଡ଼	:	ଆମରେ ଗାଗଡ଼ସାଁ ୨୦୬ ଠାନ ହାଡ଼ ଆହେ ।
ଅଝଟ	:	ଅଝଟ କରିବା ମନ୍ଦ ଅଟେ ।
ଲିଗଡ଼	:	ଲିଗଡ଼ କରତୋ ହାରା କେଚକେରୁ ହୁନ୍ ।
ଅର୍ଥ	:	ପରିଶ୍ରମ କରି ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କର ।
ପର୍ବସା	:	କଠିନ କମାଉନ୍ ପର୍ବସା ଲାହୁ ।
ଅବସ୍ଥିତି	:	ନଈର ଅବସ୍ଥିତି ଆମପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ ଜନକ ।
ରହତୋହାରା	:	ନଏନ୍ ରହତୋହାର୍ ଆମଚୋ ସେତି ବନକହୁନ୍ ।
ଅନୁମାନ	:	ଅନୁମାନ ଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ ।
ଅନ୍‌ମାନ	:	ଅନ୍‌ମାନ କରାସାଁ କାମ୍ ପୁରା ହୁଏ ନାହିଁ ।
ଅନେକ	:	ଆମ ଦେଶରେ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଅଛି ।
ଖୁବ୍‌ସା	:	ଆମରେ ଦେଶେଁ ଖୁବ୍‌ସା ସମସ୍ୟା ଆଛେସାଁ ।
ଅଦଳବଦଳ	:	ପୂର୍ବ କାଳରେ ଅଦଳ ବଦଳ ଦ୍ଵାରା କିଶାବିକା ହେଉଥିଲା ।
ଅଦ୍‌ଲାବଦ୍‌ଲା	:	ତେହିଆସାଁ ଅଲ୍‌ଦା ବଲ୍‌ଦା ବେଟତୋ ବିଶାତୋ ହେତ୍‌ରେହେଲେ ।

ଅଣ୍ଡା	:	ଅଣ୍ଡାର କେଶର ଦେହ ପାଇଁ ହିତକାରକ ।
ଆଣ୍ଡା	:	ଆଣ୍ଡାରେ ମାଲଗାଗଡ଼ ସେତି ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ଅଷ୍ଟମ	:	ମୋ ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼େ ।
ଆଠ	:	ମାରେ ବଡ଼କା ବହିନିସ୍ ଆଠ ଗିଲାସ୍ ପଢ଼ଇଦେ ।
ଅନୁସାରେ	:	ଉଚ୍ଚତା ଅନୁସାରେ ଛିଆ ହୁଅ ।
ଅନ୍ଧାର	:	ଡେକ୍ ଅନ୍ଧାରୋଁ ଠାଡ଼ ହେଡ଼ା ।
ଅନ୍ତନଳୀ	:	ଅନ୍ତନଳୀ ସଫା ରଖିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପାଣି ଆବଶ୍ୟକ ।
ଆଁତି	:	ଆଁତି ସାପ୍ ଥେଡ଼ତୋ କାୟେଁ ଖୁବ୍ ଯାନ୍ତିପିଆ ।
ଅନାଇବା	:	ଭିକାରୀଟି କରୁଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନାଇଛି ।
ଦେଖତୋ	:	ମାଗୁନ୍ ଖଇୟା ସୋଗସୋଗନା ଛାଡ଼ୁନ୍ ଦେଖତୋ ହେ ।
ଅଣ୍ଡାକୃତି	:	ପୃଥିବୀର କକ୍ଷପଥ ଅଣ୍ଡାକୃତି ଅଟେ ।
ଆଣ୍ଡା ଖୁଆଏଲ	:	ପୃଥିବୀ ରେ କକ୍ଷ ବାଟ ଅଣ୍ଡାଖୁଆଏଲ ହୁନ୍ ।
ଅନ୍ଧାର	:	ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ ଚୋର ଭୟ ଥାଏ ।
ଆନ୍ଧାର	:	ଆନ୍ଧାର ରାଏତେଂ ଚୋର ରେ ଡର୍ ରହସ୍ ଦେ ।
ଅର୍ଦ୍ଧକ ଅଂଶ	:	ମୋ ମିଠେଇର ଅର୍ଦ୍ଧକ ଅଂଶ ସାନଭାଇକୁ ଦେଲି ।
ଅଧାବାଟା	:	ମାରେ ମିଠାଇରେ ଅଧାବାଟା ପିଲା ଭାଇସକେ ଦେନି ।
ଅଭାବି	:	ଆମ ଗ୍ରାମରେ ଅନେକ ଅଭାବୀ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।
ଆଭାବି	:	ଆମରେ ଗାଢ଼େଁ ଖୁବାଏ ଅଭାବି ଲୋଗ୍ ଆହେତ୍ ।
ଅପକାରିତା	:	ଧୂମ ପାନର ଅପକାରିତା ଅତି ଭୟଙ୍କର ।
ଖସତି	:	କୁହୁଲା ପିତୋରେ ଖସତି ବଡ଼ାଏ ଡରାଉ ହୁନ୍ ।
ଅଭାବ	:	ପରିଶ୍ରମୀର ଅଭାବ ନ ଥାଏ ।
କମ୍ / ଦୁକାଲ	:	କମ୍‌ହିଆରେ କମ୍ ନରହସ୍ । କମ୍‌ହିଆ ସେତି ଦୁକାଲ ନରହସ୍ ।
ଅନୁସରଣ	:	ଆମେ ଧାର୍ମିକର ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ।
ଦେଖୁନ୍ ଶିଖତୋ	:	ଆମହି ଧରମକାରୀରେ କେ ଦେଖୁନ୍ ଶିଖତୋ ହାରାହୁନ୍ ।
ଅକାଳ	:	ମଦ୍ୟାପନ ହେତୁ ତାଙ୍କର ଅକାଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ।
ବିନ୍‌କାଲେଁ	:	ମନ୍ଦ ପିଆଁସଁ ଗୋନେକ୍ ହୁମାନ୍ ରେ ବିନ୍ କାଲେସଁ ମରନ୍ ଏଲୋ ।
ଅଶ୍ୱତ୍ୱ	:	ଅଶ୍ୱତ୍ୱ ଗଛର ଛାଇ ଭାରି ଥଣ୍ଡା ଲାଗେ ।
ପିପଲ	:	ପିପଲ ରୁକ୍ ରେ ଛଂଇଁହ୍ ଖୁବ୍ ଥଣ୍ଡା ଲାଗସଦେ ।

‘ଆ’

ଆଲୋଚନା	:	ଆଲୋଚନା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ହୁଏ ।
ଗୋଏଠବାଡ଼	:	ଗୋଏଠବାଡ଼ କଏରଲେ ସମସ୍ୟାରେ ସମାଧାନ ହଇଦେ ।
ଆଦାୟ	:	ଚାଷୀମାନେ ଜମିରୁ ଫସଲ ଆଦାୟ କରନ୍ତି ।
ସକଳତୋ	:	ରକ୍ଷା / କୀସାନ୍ ମାନ୍ କ୍ଷେତ୍ରେ ଧାନ ସକଳ ତେ ।
ଆଖିରେ ରଖିବା	:	ପିତାମାତା ନିଜ ପିଲାକୁ ଆଖିରେ ରଖିବା ଉଚିତ ।
ଆଁଖୁରୁଆଁଖୁ	:	ବାପୁସ୍ ମାଇସ୍ ଆପନ୍ରେ ବେଚାବେଚିକେ ଆଁଖୁରୁଆଁଖୁ ରଖନା ରହିଁ ।
ଆଖିରେ ପଡ଼ିବା	:	ଯାଉ ଯାଉ ସାପ ଉପରେ ମୋର ଆଖି ପଡ଼ିଲା ।
ଆଏଖେ ପଏଡ଼ଲୋ	:	ଯାତଏ ଯାତଏ ସାଁୟ ଉପରେ ମାର୍ ଆଁଖୁ ପଏଡ଼ଲୋ ।
ଆଗ୍ରହ	:	ପାଠପଢ଼ା ସହିତ କ୍ରିଡ଼ାରେ ଆଗ୍ରହ ରଖିଆଅ ।
ରହିସ୍	:	ପାଠ ପଢ଼ତୋ ସେଙ୍ ଖେଲଏଁ ରହିସ୍ ଥେଡ଼ା ।
ଆଖି	:	ଆମେ ଆଖିର ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ ।
ଆଁଖୁ	:	ଆମହିଁ ଆଁଖୁରେ ଯତନ୍ ନେନା ରହି ।
ଆବିଷ୍କାର	:	କଲମସ ଆମେରିକା ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ ।
ଲାହୁନ୍ ନିଙ୍ଗାଏଲୋ	:	କଲମସ୍ ଆମରିକା ଲାହୁନ୍ ନିଙ୍ଗାଉନ୍ ରହେଲୋ ।
ଆବୃତ୍ତି	:	ରବି ଶ୍ରେଣୀରେ କବିତା ଆବୃତ୍ତି କଲା ନାହିଁ ।
ପାଲିଆ	:	ରବି କିଲାସେଁ କବିତା ପାଲିଆ ଧରିଁ ନାହିଁ ।
ଆକାଶ	:	ନୀଳ ଆକାଶ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ ।
ସରଗ୍	:	ନିଲି ସରଗ୍ ସୁନ୍ଦର ଦିଖଏ ଦେ ।
ଆୟ	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଆୟ ପାତେ ।
ଆୟା	:	ଘାମ୍ ରତୁଏଁ ଆୟା ପାକଏଦେ ।
ଆହା	:	ଆହା, ବୁଢ଼ାଟି କେତେ ଦୁଃଖ ପାଉଛି ।
ଓହ	:	ଓହ ଡୋକେର କେତକ୍ ଦୁଃଖ ଲାହତାଛଏ ।
ଆହ୍ଲାଦ	:	ନୂଆ ବହି ଦେଖି କୁନି ଆହ୍ଲାଦ ପାଉଛି ।
ରହସ	:	ନଞ୍ଜା ବହି ଦେଖୁନ୍ କୁନି ରହିସ୍ ଲାହତାଛଏ ।
ଆଶ୍ଵାସନା	:	ବାପା ମୋତେ ଆଶ୍ଵାସନା ଦେଲେ ।
ସୋଗାତୋ	:	ବାବା ମୋକେ ସୋଗାଏଲୋ ।
ଆୟୋଜନ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କ୍ରୀଡ଼ା ଆୟୋଜନ କରାଗଲା ।
ଆବାସ	:	ଜଙ୍ଗଲ ହାତୀମାନଙ୍କ ଆବାସ ସ୍ଥଳ ଅଟେ ।
ଘର	:	ବୁରୀ ହାତୀମାନରେ ଘର ଠଏନ୍ ହୁନ୍ ।

ଆବଶ୍ୟକ	:	ପିତାମାତାଙ୍କର ଆଦେଶ ମାନିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ଦରକାର	:	ବାପୁସ୍ ମାଇସ୍ ମାନରେ ଆଦେଶ ମାନତେ ଦରକାର ହୁନ୍ ।
ଆଲୋକ	:	ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକ ଆସେ ।
ଉକିଆ	:	ସୁରୁଜ ନିର୍ଜାଲେ ପୃଥିବୀକେ ଉକିଆ ଏଇଦେ ।
ଆପଣାପର	:	ଆପଣାପର ଭାବିବା ପାପ ଅଟେ ।
ଆପନ୍‌ପର	:	ଆପନ୍ ପର ଭାବତୋହାରା ପାପହୁନ୍ ।
ଆରୋଗ୍ୟ	:	ମୁଁ ତୁମର ଆରୋଗ୍ୟ କାମନା କରେ ।
ଉଇଜ୍	:	ମୁଇଁ ତୁମତେ ଉଇଜ୍ ହେତେ ତେ ସୁମରତ୍ ଆଛେଁ ।
ଆଚରଣ	:	ଆମ ଆଚରଣ ମାର୍ଜିତ ହେବା ଉଚିତ ।
ଋଏଲ	:	ଆମରେ ଋଏଲ୍ ବନକ୍ ହେଉଁକେ ପଡ଼ତେ ପାଛେଁ ।
ଆମଗଛ	:	ଆମ ବାରିରେ ଗୋଟିଏ ଆମଗଛ ଅଛି ।
ଆମାରୁକ୍	:	ଆମରେ ବଖରିଏଁ ଗୋଟୋକ ଆମାରୁକ୍ ଆହେ ।
ଆଡ଼ମ୍ବର	:	ଲୋକେ ନୁଆବର୍ଷ ଆଡ଼ମ୍ବର ସହିତ ପାଳନ୍ତି ।
ବଡ଼ାଏକୋରଏଁ	:	ଲୋକମାନ ନଓସାଲକେ ବଡ଼ାଏକୋରଏଁ ମାଏନଲା ।
ଆକିବା	:	ଚିତ୍ର ଆକିବା ଅଭ୍ୟାସ କର ।
ଫଟୁକରତେ	:	ଫଟୁ କରୁକେ, ଲଏ କରା ।
ଆଦିମ ମଣିଷ	:	ଆଦିମ ମଣିଷ ଶିକ୍ଷିତ ନ ଥିଲେ ।
ତହିଆୟ	:	ତହିଆୟ ରେ ମାନୁଷ୍ ଶିଖତ୍ ନାହିଁ ରହିଁ ।
ଆମ୍ଲେଟ୍	:	ଅଷ୍ଟା ଆମ୍ଲେଟ୍ ଖାଇବାକୁ ରୁଚିକର ଲାଗେ ।
ଅମଲେଟ୍	:	ଗାରତେ ଆମଲେଟ୍ ଖାଇଁକେ ବନକ୍ ଲାଗଏଦେ ।
ଆବଶ୍ୟକ	:	ବ୍ୟାୟାମ ଆମ ଶରୀର ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।
ଦରକାର	:	ବିୟାମ୍ ଆମରେ ଗାଗଡ଼୍ ସେତି ଦରକାର ହୁନ୍ ।
ଆମ ଗାଁ	:	ଆମ ଗାଁ ଉପର ମୁଣ୍ଡରେ ପାହାଡ଼ଟିଏ ଅଛି ।
ଆମରେ ଗାଠ	:	ଆମରେ ଗାଠ ରେ ମୁଁଡ଼ିସାଏ ଗୋଟକ ଡୋଙ୍ଗର ଆଛଏ ।
ଆମଟାକୁଆ	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ଆମ୍ ଟାକୁଆର କୁଇଲି ଖାଆନ୍ତି ।
ଆମାଘୋଁଟା	:	ଆଦିବାସୀ ମାନ ଆମାଘୋଟାରେ କୋଇକେ ଖାତେ ।
ଆତୁର	:	ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ଜାଣିବା ପାଇଁ ପିଲେ ଆତୁର ହୋଇଥାନ୍ତି ।
ଲହ୍	:	ପରୀକ୍ଷାରେ ଫଳ ଜାନ୍ତୁକେ ବେଟାବେଟି ଲହ୍ ହେତେ ।
ଆସ୍କାଳନ	:	ମନୁଷ୍ୟର ଆସ୍କାଳନ ବୃଥା ହୋଇଯାଏ ।
ଗରବ୍	:	ମାନୁଷ୍ ଋ ବଡ଼ପନା ବେକାର ହେଉଁନ୍ ଜାଏଦେ ।

ଆସ୍ଵର୍ଜୀ	:	ଗର୍ବୀର ଆସ୍ଵର୍ଜୀ ତାର ବିନାଶର କାରଣ ଅଟେ ।
ଗରବ୍	:	ଗର୍ବି ମାନରେ ଗରବ୍ ଆପଲୁ ବିନାଶ୍ ରେ କାରନ୍ ହୁନ୍ ।
ଆଜ୍ଞୁଠି	:	ଆଜ୍ଞୁଠି ଧରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।
ଆଜ୍ଞାଠି	:	ଆଜ୍ଞାଠି ଧରତୋ କାମେ ସାହା ହେଇଦେ ।
ଆଖଡ଼ା ଘର	:	ପୂର୍ବ କାଳର ଆଖଡ଼ା ଘର ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ନାହିଁ ।
ସିପିଗୁଡ଼ି	:	ତୈହାୟ ରେ ସିପିଗୁଡ଼ି ଏଦାଏଁ ନିହାଏବାଁ ।
ଆଶ୍ଵସ୍ତ	:	ଭଲ ଫସଲ ଦେଖା ଚାଷୀ ଆଶ୍ଵସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।
ହାଏ	:	ବନକ ଫସଲ ଦେଖୁନ୍ କିଷାନ୍ ହାଏ ହେଇଦେ ।
ଆଗ୍ରହୀ	:	ପିଲାମାନେ ପାଠ ପଢ଼ାରେ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ହେବା ଉଚିତ୍ ।
ରହସ୍	:	ବେଟାବେଟି ପଢ଼ୁକେ ଖୁବ୍ ରହସ୍ ହେତୋପାଛୁଁ ।
ଆନନ୍ଦ	:	ଲକ୍ଷ୍ମର ଭୟ ପ୍ରକୃତ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ ।
ରହସ୍	:	ଭଗଞ୍ଜନରେ ତ୍ଵର ସହିଁ ରହସ୍ ଦେଇଦେ ।
ଆସ	:	ଆସ ସ୍କୁଲକୁ ଯିବା ।
ଏହା	:	ଆହା ଜସକୁଲ ଯାଞ୍ଜାଁ ।
ଆଗ	:	ଆଗ ଧାଡ଼ିରେ ବସିଲେ ଶିକ୍ଷା ଦାନ ଭଲ ଶୁଭେ ।
ଆଗିଲ	:	ଆଗିଲ ରେ ଧାଏରେଁ ବସିଲେ ପଢ଼ାତୋ ବନକ ସୁନାଏଁଦେ ।
ଆରମ୍ଭ	:	ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଭଲ ।
ମୁନ୍ଦଲ	:	ବନ୍ଦାନ କରୁନ୍ କାମ ମୁନ୍ଦଲଲେ ବନକହୁନ୍ ।
ଆତ	:	ଆତ ଫଳ ଭାରି ସୁଆଦିଆ ଲାଗେ ।
ସିତା	:	ସିତା ଫଳ ଖୁବ୍ ସୁଆଦ୍ ଲାଗଏଦେ ।
ଆଶା	:	ପରିଶ୍ରମ ବିହୀନ ଆଶା ବୃଥାରେ ଯାଏ ।
ଲାଳଚ୍	:	ବିନା କମଇଏଁ ଲାଳଚ୍ ବିନ୍ ଠୋକାଏଁ ଜାଇଦେ ।
ଆଲମିରା	:	ଆଲମିରାରେ ବହିପତ୍ର ସୁରକ୍ଷିତ ରହେ ।
ଆଲମାରି	:	ଆଲମାରିଏଁ ବହିକାପି ବାଁରୁନ ରହିଦେ ।
ଆଜ୍ଞୁଡ଼ି	:	ଆଜ୍ଞୁଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟରେ ଆୟ ତୋଳାଯାଏ ।
ଅଁକୁଡ଼	:	ଅଁକୁଡ଼ଏଁ ଆୟ ପାଡ଼ାଯାଇଦେ ।
ଆୟୋଜନ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ଆୟୋଜନ କରାଯାଏ ।
ଆହୁରି	:	ଭଲ ଫଳ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଆହୁରି ପରିଶ୍ରମ କର ।
ଆଉ	:	ବନକ ଲାହୋତୋ କାୟେଁ ଆଉ କଠିନ କମାଞ୍ଜା ।

‘ଇ’

ଇଶ୍ଵର	:	ଇଶ୍ଵର ଆମ ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।
ଭଗଞ୍ଜାନ୍	:	ଭଗଞ୍ଜାନ୍ ଆମରେ ବନାତୋ ବିତା ହୁନ୍ ।
ଇଟା	:	ଇଟା ଗଢ଼ି ପୋଡ଼ାଯାଏ ।
ଇଟା	:	ଇଟାକେ ବନାଉନ୍ ଲେସ୍ତେ ।
ଇଷ୍ଠୀ	:	ଇଷ୍ଠୀ କରିବା ପରେ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ଭଲ ।
ଇଷ୍ଠୀ	:	ଇଷ୍ଠୀ ତେପାଉନ ପଟକା ଲେଖିଲେ ବନକହୁନ୍ ।

‘ଉ’

ଉତ୍ତର	:	ପ୍ରଶ୍ଵର ସଠିକ୍ ଉତ୍ତର ଦିଅ ।
ଉତ୍ତର	:	ପଟାଏରଲୋ ତୋ ସହିଁ ଉତ୍ତର ଦାହାଏସ୍ ।
ଉଚିତ	:	ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତୁ ।
ବନକ୍	:	ବେଟାବେଟିକେ ବନକ୍ ଶିକ୍ଷା ଦାହାଏସ୍ ।
ଉଦୟ	:	ପ୍ରତିଦିନ ଠିକ୍ ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହୁଏ ।
ଉବତ	:	ରୋଏଜ ସହିଁ ଘଡ଼ିକ୍ ଦିନ ନିଜାଏଦେ ।
ଉପାଧି	:	ବିଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ ଉପାଧି ଦିଆଯାଏ ।
ପାଟ୍	:	ଜ୍ଞାନିକ୍ ଲୋଗମାନଙ୍କେ ଲାଏକ୍ ପାଟ୍ ଦେତେ ।
ଉପଯୁକ୍ତ	:	ରୋଗୀକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ଆବଶ୍ୟକ ।
ବନକ୍ ଲାଏକ୍	:	ଦୁଃକ୍ ବିତାକେ ବନକ୍ ଲାଏକ୍ ଯତନା ତୋ ହୁନ୍ ।
ଉଭାବନ	:	ମାର୍କୋନି ରେଡ଼ିଓ ଉଭାବନ କରିଥିଲେ ।
ଉଦ୍‌ଭାନ	:	ମାର୍କୋନି ରେଡ଼ିଆ ନିଜାଉନ୍ ରହାଏଲୋ ।
ଉହାଡ଼	:	ପାହାଡ଼ ଉହାଡ଼ରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲୁଚି ଗଲେ ।
ପାଁଛବାଟେଁ	:	ଡ଼ୋଙ୍ଗର ରେ ପାଁଛବାଟେଁ ଦିନ ଲୁକୁନ୍ ଗଲୋ ।
ଉପାୟ	:	ମନ ଥିଲେ ଉପାୟ ଆସେ ।
ବୁଦ୍ଧି	:	ମନ୍ ରହାଏଲେ ବୁଦ୍ଧି ଏଇଦେ ।
ଉଚ୍ଚତା	:	ରବି ଉଚ୍ଚତାରେ ସବୁଠୁ ଠେଙ୍ଗା ପିଲା ଅଟେ ।
ଡ଼େଙ୍ଗ	:	ରବି ଉଚାଏନ୍‌ଏଁ ଜମାଏଲେ ଡ଼େଙ୍ଗୁହୁନ୍ ।
ଉନ୍ନତି	:	ପିତାମାତା ପିଲାମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି କାମନା କରନ୍ତି ।
ଉନମତି	:	ବାପୁସ ମାଇସ୍ ବେଟାବେଟିସ୍ ରେ ଉନମତି ମନ କରତେ ।
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁମ୍ଭ	:	ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁମ୍ଭରେ ସଜାଇ ରଖ ।
ଖାଲଲେଉପର	:	ଖାଲଲେ ଉପର ତେଉଁକେ ସଜାଡ଼ା ।
ଉସ୍ଵାହିତ	:	ପ୍ରଶଂସା ମିଳିଲେ ସମସ୍ତେ ଉସ୍ଵାହିତ ହୁଅନ୍ତି ।

ରହିଁସ	:	ସଁହରାଏଲେ ଜମାଏ ରହିଁସ ଲାହାଡେ ।
ଉପରେ	:	ଚାଳ ଉପରେ କାଉଡିଏ ବସିଛି ।
ଉପରେଁ	:	କାଣ ଚୋ ଉପରେଁ କାଢ଼ା ଗୋଟକ ବସୁନ ଆଛଏ ।
ଉତ୍ତମ	:	ମୀନା ଜଣେ ଉତ୍ତମ ବାଳିକା ଅଟେ ।
ଥୋରକବନକ୍	:	ମୀନା ଗୋଟକ୍ ଥୋରକ୍ ବନ ନୋନି ପିଲାହୁନ୍ ।
ଉଦୁଉଦିଆ	:	ଉଦୁଉଦିଆ ଖରାରେ ପଦାକୁ ବାହାରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
ରଗରଗ ଘାମ	:	ରଗ୍ ରଗିଆ ଘାମେଁ ନିଜା ନାହିଁ ।
ଉଡ଼ିବା	:	ଛୁଆ ପକ୍ଷୀ ମାଆଠାରୁ ଉଡ଼ିବା ଶିଖେ ।
ଉଡ଼ତୋ	:	ଚେଡ଼େ ପିଲା ମାଲସ୍‌ଲେ ଉଡ଼ୁକେ ଶିଖଇଦେ ।
ଉପଦେଶ	:	ଗୁରୁଜନ ମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ମାନି ଚାଳ ।
ବନକ୍‌ଗୋଏବ୍	:	ଗୁରୁଜ୍ଞସାନ ଲୋକ୍ ଲେଙ୍ଗଲେ ବନକ୍ ଗୋଏବ୍ କେ ମାନୁନ ଚଲା ।
ଉଭା	:	ଘନ ମେଘ ଆସ୍ତରଣ ମଧ୍ୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଭା ହେଲେ ।
ଠାଡ଼	:	ଅନ୍ଧାର ଡୋଏପଲୋ ବାଦରେଁ ଦିନ ନିଜାଲୋ ।
ଉଜସ୍ବର	:	ରମା ମୋତେ ଉଜ ସ୍ବରରେ ଡାକିଲା ।
କିର୍କିରୁନ୍	:	ରମା ମୋକେ କିର୍କିରୁନ୍ ହଁକରାଏଲି ।
ଉପକାର	:	ଅସହାୟ ଲୋକର ଉପକାର କର ।
ଉପକାର୍	:	ବିନ୍‌ସାହା ଲୋଗ୍‌ତୋ ଉପକାର୍ କରା ।
ଉଦ୍‌ଯୋଗ	:	ଦେଶ ସେବାରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ମନଦେହୁନ	:	ଦେଶତୋ ସେବା ସେତି ମନଦେଉକେ ପାଛେଁ ।
ଉଇ	:	ଉଇ ବହି ପତ୍ର ଖାଇଯାଏ ।
ଓଁଲଭା	:	ଓଁଲଭା ବହିକାପି ଖାହୁନ୍ ଦେଇଦେ ।
ଉତ୍ତାପ	:	ଜ୍ବର ହେଲେ ଦେହର ଉତ୍ତାପ ବଡ଼େ ।
ତପଡ଼	:	ଜର ହେଲେ ଗାଗଡ଼ ଚୋ ତପଡ଼ ବଡ଼ଇଦେ ।
ଉତ୍ପାଦନ	:	କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ବଢ଼ାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ଉପଜାତୋ	:	କିସାନି ଉପଜାତୋକେ ବଢ଼ାଇଁକେ ପାଛେଁ ।
ଉଷ୍ମୁମ	:	ଶୀତ ଦିନେ ଉଷ୍ମୁମ ପାଣିରେ ଗାଧୋଇବା ଭଲ ।
ତପ୍‌ତୋ	:	ଶୀତ୍ ମହିନାଏ ତପ୍‌ତୋ ପାନିଏଁ ନାହୁଁକେ ପାଛେଁ ।
ଉଚିତ	:	ପିଲାମାନେ ପିତାମାତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଉଚିତ୍ ।
ପୋଏପାଛେଁ	:	ବେଟାବେଟି ବାପୁସ ମାଲସ୍ ରେ ଗୋଏବ୍ ମାନୁକେ ପାଛେଁ ।
ଉପକରଣ	:	ପାଠ ଉପକରଣ ସାଇତି ରଖ ।
ଚିଜ୍‌ବସ୍	:	ପଡ଼ତୋ ଚିଜ୍ ବସ୍‌କେ ବନକ୍ ଯତ୍ନାଉନ ଥେଡ଼ା ।

ଉପସ୍ଥିତ	:	ଶିକ୍ଷକ ତାକିବା ମାତ୍ରେ ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ରହେ ।
ହାଜର	:	ଗୁରୁ ହକିରାଏଲେ ମୁଁକ ହାଜର ହେଇଦେ ।
ଉକୁଣି	:	ଅପରିଷ୍କାର ମୁଣ୍ଡରେ ଉକୁଣି ଜାତ ହୁଅନ୍ତି ।
ଓକେନ୍	:	ମଇଲ ମୁଁତେ ଓକେନ ହେଇଦେ ।
ଉତ୍ତରଦିଗ	:	ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଅଣ୍ଟା ପବନ ବହେ ।
ଉତ୍ତରଦିଗ	:	ଉତ୍ତର ଦିଗଲେ ଅଣ୍ଟା ଧୁକା ଧୁକିଦେ ।
ଉକୃଷ୍ଟ	:	କନ୍ଧମାଳରେ ଉକୃଷ୍ଟ ହଳଦୀ ଉପାଦନ କରାଯାଏ ।
ଖୁବ୍‌ଏବନକ୍	:	କୋନ୍ଦମାଳାଏଁ ଖୁବ୍‌ଏ ବନକ୍ ହରଦି କମଇ ହେଇଦେ ।
ଉପାଦିକା	:	ଜମିର ଉପାଦିକା ଶକ୍ତି କମିଗଲାଣି ।
ଉପଜୋତୋବଳ	:	ଜମିନଟୋ ଉପଜୋତୋ ଶକେତ୍ କମ୍ ହେହୁନ୍ ଗଲୋନେ ।
ଉଜ	:	ଶାଗୁଣା ଖୁବ୍ ଉଜରେ ଉଡ଼ିପାରେ ।
ଉପରେଁ	:	ରାଢ଼ନ୍ ଖୁବ୍‌ଏ ଉପରେ ଉଡ଼ୁକେ ଶକିଦେ ।
ଉଜାସନ	:	ସମ୍ମାନୀୟ ଅତିଥିଙ୍କୁ ଉଜ ଆସନରେ ବସାଯାଏ ।
ଉପର୍ ଆସନ୍	:	ମାଏନ୍ ପୋହନା ଲୋଗକେ ଉପର୍ ଆସନେ ବସାତେ ।
ଉସ୍‌ନ୍	:	ଦୁର୍ଦ୍ଦିଗଣାରେ ତାର ସବୁ ଉସ୍‌ନ୍ ହୋଇଗଲା ।
ଛିନ୍‌ଭିନ୍	:	ଘର୍ନାଏଁ ହୁନାରେ ସଭେଏଁ ଛିନ୍‌ଭିନ୍ ହେଉଁନ୍ ଗୋଲୋ ।
ଉତ୍‌ପାତ	:	ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଉତ୍‌ପାତ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି ।
ଇତ୍‌ରାତୋ	:	ଦୁଷ୍ଟମାନ ରେ ବଡ଼ାଏ ଉତ୍‌ପାଏତ୍ ବଡୁନ୍ ଜାତାହେ ।
ଉକ୍‌ଟ	:	କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ଖଣିଜ ତୈଳର ଉକ୍‌ଟ ଅଭାବ ହେବ ।
ବଡ଼ାଏ	:	କେତକ୍ ବରଷ୍ ଗଲେ ତେଲରେ ବଡ଼ାଏଁ କମ୍‌ତି ହେତୋ ।
ଉପ୍‌ତି	:	ଜମି ରହୁଥିବା ପାଣି ମଶାର ଉପ୍‌ତି ସୁଳ ଅଟେ ।
ଉତ୍‌ପତି	:	ଜମ୍‌ତୋ ପାନିଏଁ ମଛର୍ ଚୋ ଉତ୍‌ପତି ଠାନ୍‌ହୁନ୍ ।
ଉସ୍	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ରତ୍ନରେ ଜଳ ସ୍ରୋତ ଉସ୍ ଶୁଖିଯାଏ ।
ସୁତ୍	:	ଘାମ୍ ଘଡ଼ିକ୍ ପାନିରେ ଧାର୍ ସୁଖୁନ୍ ଯାଏଦେ ।
ଉସ୍‌ହା	:	ଉସ୍‌ହା ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁ କାମରେ ସଫଳ ହୁଏ ।
ରହସ	:	ରହସ ଲୋକ ଜମାଏ କାମ୍‌ଏଁ ଫଲ୍ ଲାହିଏଦେ ।
ଉଭୋଲନ	:	ଖଣିରୁ ଖଣିଜ ପଥର ଉଭୋଲନ କରାଯାଏ ।
ଉଠାତୋ	:	ଖଏଶଲେ ପୋଖନା ଉଠାତୋ କାମ୍ କରାଜାଇଦେ ।
ଉପବାସ	:	ଉପବାସ ଦ୍ଵାରା ପାକସୁଳୀ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଥାଏ ।
ଉପାସ	:	ଉପାସେଁ ରହିଲେ ପୋଟା ଆରାମ୍ ଲାହେଦେ ।

ଉଠାଇ	:	ବେଳେବେଳେ ପବନ ଚାଳକୁ ଉଠାଇ ନେଇଥାଏ ।
ଉଠାଉନ୍	:	କୋନଏ କୋନଏ ଘଡ଼ିକ୍ ଧୁକା ଝଲକେ ଉଠାଉନ୍ ନେଇଦେ ।
ଉଭୟ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟ ସଫା ରଖିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଉଭୟଙ୍କ କରବ୍ୟ ଅଟେ ।
ଦୁଇଝାନ	:	ଇସ୍କୁଲ ସାପ୍ ରକତୋ କାୟେ ବେଟାବେଟି ଦୁଇଝାନରେ କାମହୁନ୍ ।
ଉଇକେଟ	:	କ୍ରିକେଟର ଗୋଟିଏ ଦଳରେ ଏଗାରଟା ଉଇକେଟ ଥାଏ ।
ଉଇକେଟ୍	:	କିରକେଟ୍ ଚୋ ଗୋଟକ୍ ବାଟେଁ ଗ୍ୟାରାଠାନ୍ ଉଇକେଟ୍ ରହିଦେ ।
ଉପର	:	ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଉପର ଭାଗରେ ମହାଶୂନ୍ୟ ରହିଛି ।
ଉପରେଁ	:	ହାଡ଼ା ଚୋ ଉପରେଁ ମହା ଶୁଇନ୍ ଆଛେଏ ।
ଉର୍ବର	:	ପ୍ରଚୁର ଫସଲ ନିମନ୍ତେ ଉର୍ବର ମାଟି ଆବଶ୍ୟକ ।
ଖତୁ	:	ଖୁବଏ ଫସଲ ଲାହୁକେ, ଖତୁମାଟି ଦରକାର ।

‘ଉ’

ଉଣା	:	ପାଠ ପଢ଼ା ଉଣା କର ନାହିଁ ।
କମ୍	:	ପଢୁକେ କମ୍ କରାନାହିଁ ।
ଉଲି	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଏକ ଭଲି କାମ କରିବାଭଲ ।
ଦୁଆର	:	ଘାମ୍ ଘଡ଼ିକ୍ ପାହରକ୍ ବୁଡାକଏରଲେ ବନକହୁନ୍ ।
ରତୁ	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଆମ୍ ପାଚେ ।
ରତୁ	:	ଘାମ୍ ଘଡ଼ିକ୍ ଆଁମ୍ ପାକଏଦେ ।
ଏଣେତେଣେ	:	ଆବର୍ଜନା ଏଣେତେଣେ ପକାନ୍ତୁ ନାହିଁ ।
ଏୟେତେୟେ	:	କଚରା ଯୋକେହୁଁକେ ପୋକାଡ଼ା ନାହିଁ ।
ଏଣୁଅ	:	ଏଣୁଅ କକି ମାରି ଖାଏ ।
ଟେଟକା	:	ଟେଟକା ଝୁଙ୍ଗଝୁଗାଁ କେ ମାରୁନ୍ ଖାଇଦେ ।
ଏକ	:	କୁକୁର ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ ।
ଗୋଟକ୍	:	କୁକୁର ଗୋଟକ୍ ବିଶ୍ୱାସୀ ଜିଉହୁନ୍ ।
ଏକବାର ଛୁ	:	କୁକୁରକୁ ଦେଖି ମାକଡ଼ ଏକବାର ଛୁ ।
ଫସାଏଟ୍	:	କୁକୁରକେ ଦେଖୁନ୍ ମାକଡ଼ ଫସାଏଟ୍ କରଏଦେ ।
ଏକକୁଟ୍	:	ଗାଁ ଲୋକ ଏକକୁଟ୍ ହୋଇ ରାଷ୍ଟ୍ରା ମରାମତି କଲେ ।
ସୁମତା	:	ଗାଓଚୋ ଲୋଗମାନ୍ ଏକ ହେଉନ୍ ବାଟ୍ରେ ମରାମତି କଏରଲା ।
ଏକକ	:	ମିଟର ଦୂରତା ମାପିବାର ଏକକ ଅଟେ ।
ଏକକ	:	ମିଟର ଧୁର୍ ନାପତୋ ହାରାରେ ଏକକ ହୁନ୍ ।
ଏଇଠି	:	ଏଇଠି ବସି ମୁଁ ନିତି ବହି ପଢ଼େ ।
ଏଥାଏଁ	:	ଏଥାଏଁ ବସୁନ୍ ମୁଇଁ ରୋଏକ୍ବୋହି ପଢ଼େଇଁଦେ ।

ଏକତା	:	ଏକତା ହିଁ ବଳ ଅଟେ ।
ଏକସୁମତା	:	ଏକସୁମତା ଏକା ବଳହୁନ୍ ।
ଏକଲା	:	ଆମ ଗ୍ରାମରୁ ମୁଁ ଏକଲା କଲେଜ ଯାଏ ।
ଏକାଲାଏଁ	:	ଆମରେ ଗାଁ ଲେ ମୁଇଁ ଏକାଲାଏଁ କଲେଜ ଯାଇଁଦେ ।
ଏମନ୍ତ	:	ଏମନ୍ତ କରି ଦେଖାଅ, ଯାହା ଦେଖି ଲୋକ ଖୁସି ହେବେ ।
ଇସୋ	:	ଇଥୋ କରୁନ୍ ଦେଖାଓ ଯିସୋ ଲୋକ ଦେଖୁନ୍ ରହସ ହେତା ।
ଏବେ	:	ଏବେ ପାଠ ପଢ଼ାର ସମୟ ଅଟେ ।
ଏଭଏଁ	:	ଏଭଏଁ ପଢ଼ତୋ ତୋ ବେରାହୁନ୍ ।
ଏଚିଏମ୍	:	ଏଚିଏମ୍‌ରୁ ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଟଙ୍କା ଉଠାଯାଏ ।
ଏଚିଏମ୍	:	ଏଚିଏମ୍‌ଲେ ଯେଲକ୍ ପାହାର ବି ପଇସାଉଠା ଯାଇଦେ ।

‘ଏ’

ଏନ୍ତୁଡ଼ିଶାଳ	:	ଏନ୍ତୁଡ଼ିଶାଳ ଆମ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଅଟେ ।
ଜନମ୍‌ଏଲୋ	:	ଜନମ୍‌ହେଲୋ ଘର ଆମତୋ ଜନମ୍ ମାଟିହୁନ୍ ।
ଏକଟଙ୍କିଆ	:	ଆଜିକାଲି ଏକଟଙ୍କିଆ ନୋଟ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।
ଏକ ରୁପିଆ	:	ଆଏକକାଏଲ୍ ଏକ ରୁପିଆରେ ନୋଟ ଦିଶଏ ନାହିଁ ।
ଏକଦଶ	:	ମୁଁ ଏକଦଶ ବାର ଚିଲିକା ଦେଖିଛି ।
ଦଶଖେପ୍	:	ମୁଇଁ ଦଶଖେପ୍ ଲେ ଚିଲିକା ଦେଖୁନ୍ ଆହେଁ ।
ଏକାଠି	:	ପରିବାରରେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ରହନ୍ତି ।
ଗୋଟକ ଏଁ	:	ମାଲ ପିଲା ସଭଏଁ ଗୋଟକେ ଲେଂଘେ ରହତେ ।
ଏକାଧିକ	:	ମୋ ପାଖରେ ଏକାଧିକ ଗଣିତ ବହି ଅଛି ।
ଏକଲେଅଧିକ୍	:	ମାଟଲେଜେ ଏକଲେ ଅଧିକ ଗଣିତ ବୋହି ଆଛଏ ।
ଏକାଡ଼ିଆଁ	:	ମାଙ୍କଡ଼ଟି ଏକା ଡ଼ିଆଁରେ ପଳାଇଲା ।
ଏକ ଡାହଁକାଏଁ	:	ମାକଡ଼ ଏକ ଡାହଁକେଁ ପଏଲଲୋ ।
ଏକପ୍ରକାର	:	ସଇନିକ ମାନେ ଏକ ପ୍ରକାରର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧନ୍ତି ।
ଏକବରାବର୍	:	ସଇନା ମାନେ ଏକ ବରୋବର୍ ରେ କପଡ଼ା ଲେଢ଼ତେ ।
ଏହି	:	ଏହି ଦେଶ ଆମ ଜନ୍ମଭୂମି ଅଟେ ।
ୟୋ	:	ୟୋ ଦେଶ୍ ଆମ୍‌ରେ ଜନମ୍ ମାଟି ହୁନ୍ ।
ଏରାବତି	:	ଏରାବତି ହାତୀ ମାନଙ୍କ ଦଳପତି ଅଟେ ।
ଏରାବତ୍	:	ଏରାବତ୍ ହାଥାଁ ମାନ୍‌ରେ ସିଆନ୍ ହୁନ୍ ।

‘ଓ’

ଶରିର	:	ମାଛ ଓ ମାଂସ ଶରୀରର ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତି ।
ଗାଗଡ଼	:	ଖା ମଛରୀ ଆଉ ମାସ୍ ଗାଗଡ଼ କେ ବଢ଼ାଢ଼େଏଦେ ।
ଓଲି	:	ଗୋଟିଏ ଓଲି କାମ କଲେ ଅଧା ମଜୁରି ପାଇବ ।
ଏକପାହାର	:	ଏକ ପାହାର ବୁଡ଼ା କଏରଲେ ଆଧା ବନି ଲାହୁଡ଼ାଏସ୍ ।
ଓଠ	:	ଶୀତ ଦିନେ ଓଠ୍ ଫାଟେ ।
ଓଠ୍	:	ଶୀତ ଘଡ଼ିକ୍ ଓଠ୍ ଫାଟଏଦେ ।
ଓସାର	:	ଓସାର ଲମ୍ବା ଅପେକ୍ଷା ସାନ ଅଟେ ।
ଠକର	:	ଠକର ଲାମ୍ବଲେ ଇଲକି ହୁଁ ।
ଓଜନ	:	ଚାଷୀମାନେ ଓଜନ କରି ପନିପରିବା ବିକିବା ଉଚିତ୍ ।
ବୋଜ୍	:	କାସାନୀମାନ୍ ବୋଜକେ ନାପୁନ୍ ଶାଗ ଡ଼ାଳ ବେଠ୍ଲେ ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ଗୋଧୁ	:	ଗୋଧୁ ପାଣିରେ ଯା ଆସ କରିପାରେ ।
ଗୋହେଏ	:	ଗୋହେଏ ପାନିଏଁ ଯାଉଁକେ ଏଉଁକେ କରୁକେ ସକଇଦେ ।
ଓହ୍ଲାଇବା	:	ସାବଧାନରେ ସାଇକେଲରୁ ଓହ୍ଲାଇବା ଉଚିତ୍ ।
ଉତ୍ତରତୋ	:	ହୁସିଆରରେଁ ସାଇକଲ୍ ଲେ ଉତ୍ତରତୋ ହାରା ହୁଁ ।
ଓଟ	:	ଓଟ ମରୁଭୂମିର ଜାହାଜ ଅଟେ ।
ଉଟ୍	:	ଉଟ୍ କୁଧୁର ରେ ବାହାନ ହୁନ୍ ।
ଓସାରିଆ	:	ଗାଁ ଗହଳିରେ ଓସାରିଆ ରାଷ୍ଟ୍ରା ନ ଥାଏ ।
ଠକର	:	ଗାଠ୍ ଗଲିରେ ବାଟ୍ ଠକର ରହଇ ନାହିଁ ।
ଓଷ	:	କଥା କହିବାରେ ଓଷ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।
ସିହିଲି	:	ଗୋଏଠ୍ ଗୋଠ୍ୟାତୋ ସେତିର୍ ସିହିଲି ସାହା କରଇଦେ ।
ଓଲଟାଇ	:	ଘୁର୍ଣ୍ଣିବାୟୁ ଘରର ଚାଳ ଓଲଟାଇ ଫିଙ୍ଗେ ।
ଉଲଟାଉନ୍	:	ରାକସ୍ମୁଡ଼ି ଘରରେ ଠକ କେ ଉଲଟାଉନ୍ ଫିଙ୍ଗେଇଦେ ।
ଓଡ଼ିଶୀ	:	ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ଆଦର ପାଉଛି ।
ଓଡ଼ିଶୀ	:	ସଂସାର ରେ ଦରଘ୍ନରେଏଁ ଆଦର ଲାହୁଡ଼ାହେ ।
ଓହଲି	:	ଯାନବାହାନରେ ଓହଲି ଯାତ୍ରା କରିବା ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।
ଉତ୍ତରୁନ୍	:	ଗାଡ଼ିମୋଟର ଲେଁ ଉତ୍ତରୁନ୍ ହିଡ଼୍ ତୋ ହାରା ବିପତୀ ହୁନ୍ ।

‘ଐ’

ଐଷଧ	:	ଡାକ୍ତର ପରାମର୍ଶରେ ଐଷଧ ସେବନ ନିରାପଦ ଅଟେ ।
ଐଷାହା	:	ଡାକଟର କେ ଦେଖାଉନ୍ ଐଷାହା ଖାଇଲେ ଆପଦ୍ ହୁନ୍ ।

ଔଷଧ	:	ଔଷଧ କିଣିବା ପାଇଁ ଗରୀବ ଲୋକଙ୍କ ଠାରେ ପଇସା ନ ଥାଏ ।
ଓଷାହା	:	ଓଷାହା ବିସାଉଁକେ ଗରିବ୍ ଲୋଗ୍ ନେଁଗ୍ ପଇସା ନ ରହଏ ।
କଜିଆ	:	ଶ୍ରେଣୀରେ କଜିଆ କର ନାହିଁ ।
କଲକଲ	:	ଶ୍ରେଣୀଏଁ କଲକଲ୍ କରାନାହିଁ ।

‘କ’

କଳି	:	କଳିରୁ ଶାନ୍ତି ହଜିଯାଏ ।
ଝଗଡ଼ା	:	ଝଗଡ଼ାଲେ ଶାନ୍ତି ହାଜୁନ୍ ଜାଏଦେ ।
କଥାଭାଷା	:	ଆମ କଥାଭାଷା ସ୍ୱାଦଯୁକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ ।
ଗୋଏଠ୍‌ବାଡ	:	ଆମରେ ଗୋଏଠ୍‌ବାଡ୍ ସୋଆଦ୍ ହେତୋହାର ହୁଁ ।
କରୁଣା	:	ଦୁଃଖି ଲୋକର କରୁଣା କୁନ୍ଦନ ଇଶ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି ।
କଲପୁନ୍	:	ଦୁଃଖିଲେଗରେ କଲପୁନ୍ ଗାଗେଇଲେ ଭଗଞ୍ଜନ ଶୁନଇଦେ ।
କମ୍ପାଉଣ୍ଡର	:	ଡାକ୍ତରଖାନାରେ କମ୍ପାଉଣ୍ଡର ଔଷଧ ଦିଅନ୍ତି ।
କର୍ମଚାରୀ	:	କର୍ମଚାରୀ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେବା ଉଚିତ ।
କରମରୁରି	:	କରମରୁରି ଆପଲ୍‌ଏଁ କାମେ ବିଶ୍ୱାସ ହୋନା ରହି ।
କରଇ	:	ମୁଁ ନିତି ସକାଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେଁ ।
କରତେ	:	ମୁଇଁ ସବ୍‌ଦିନ୍ ବଡ଼େବିହାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରଇଦେଁ ।
କଷଣ	:	କଷଣ ସହିବା ବୁଦ୍ଧିମାନର କାମ ଅଟେ ।
କଠିନ୍	:	କଠିନ୍ କେ ସହଇଆ ବୁଧ୍‌ମାନ୍ ରେ କାମ୍ ହୁନ୍ ।
କର୍ଣ୍ଣ	:	କର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରବଣ ହୁଅଇ ।
କାନ	:	କାନବାଟ୍‌ଲେ ସୁନୁକେ ହେଇଦେ ।
କଇଁଚି	:	କଇଁଚିରେ ବାଲ କଟାଯାଏ ।
କତରେନ୍	:	କତରେନେ ବାଲ୍ କଟାଜାଏଦେ ।
କଇଁଛ	:	ଗହଁରମାଆ କଇଁଛକ ପ୍ରଜନନ କେନ୍ଦ୍ର ଅଟେ ।
କାଛୁ	:	ଗହାର ମାଆ କାଛୁମାନରେ ଜନମ୍ କେନ୍ଦ୍ର ହୁନ୍ ।
କଣ୍ଠା	:	ଗୋଲାପ ଗଛରେ କଣ୍ଠା ଥାଏ ।
କାଁଟା	:	ଗୁଲାପ୍ ରୁଖେଁ କାଁଟାଁ ରହଇଦେ ।
କଦଳୀ	:	କଦଳୀ ଏକ ସୁଆଦିଆ ଫଳ ଅଟେ ।
କେରା	:	କେରା ଗୋଟୋକ୍ ସଞ୍ଜାଦ୍ ଲାଗଇୟା ଫଲ୍ ହୁନ୍ ।
କମଳା	:	କମଳାରୁ ଫଳରସ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ ।
କମଳା	:	କମଳାଲେଁ ଫଳରସ୍ ତିଆର୍ କରାଯାଏଦେ ।

କଞ୍ଚା	:	କଞ୍ଚା କାଠ ସହଜରେ ଜଳେ ନାହିଁ ।
କାଁର	:	କାଁର ଦାରୁ ସହଜର୍ବ ଧରଏ ନାହିଁ ।
କଲବଲ	:	ଭିକାରୀଟି କଲବଲ ହୋଇ ଅନାଇଛି ।
କଲବଲ	:	ଭିକାରୀ କଲବଲୁନ ଦେଖତ୍ ଆହେ ।
କପୋତି	:	କପୋତି ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ର ଅଣ୍ଟା ଦିଏ ।
ପଞ୍ଡକି	:	ପଞ୍ଡକି ରଙ୍ଗବିରଙ୍ଗୀ ଗାର ପାଡ଼ଏଦେ ।
କପୋତ	:	କପୋତ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ ।
ପଞ୍ଡକା	:	ପଞ୍ଡକା ଶାନ୍ତି ରେ ଚିନ୍ତା ହୁନ୍ ।
କମ୍ପନ	:	ଘଷିକୁ ଆଘାତ କଲେ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ।
ଥରଥର	:	ଘାଟିକେ ଠାଏଲେ ଥର ଥରିଦେ ।
କମ୍	:	କମ୍ ବୃଷ୍ଟିପାତରେ ଭଲ ଫସଲ ହୁଏ ନାହିଁ ।
କମ୍	:	କମ୍ ପାନିର୍ବ ବନକ୍ ଫସଲ୍ ହଏ ନାହିଁ ।
କମ୍ବଳ	:	କମ୍ବଳ ଘୋଡ଼ାଇ ହେଲେ ଶୀତରୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ ।
କମ୍ବଳ	:	କମ୍ବଳ ଓଏଡ଼ଲେ ଶୀତ୍ ନା ଲାଗ୍ଏ ।
କଣ୍ଠେଇ	:	ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ କଣ୍ଠେଇ ଭଙ୍ଗୁର ନୁହେଁ ।
ପୁତଳୀ	:	ପଲାଷ୍ଟିରେ ପୁତଳି ଚୁଟ୍ଏ ନାହିଁ ।
କର	:	ଛୋଟ ବେଳୁ ଚଢ଼ିତ୍ର ଗଠନ କର ।
କରା	:	ଇଲକା ଘଡ଼ିକ୍ ଲେ ଝଏଲକେ ବନାଡ଼ା କରା ।
କଡ଼	:	କଡ଼ ଫୁଟି ଫୁଲ୍ ହୁଏ ।
ଡୋଢ଼ା	:	ଡୋଢ଼ା ଫୁଏଟଲେ ଫୁଲ୍ ହଇଦେ ।
କଟିବା	:	ବହୁଦିନ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିଲେ ନାମ କାଟିବା ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ।
କାଟତୋ	:	ଖୁବଏ ଦିନଲେ ନ ରହଏଲେ ନାଓ କରୁକେ ସକଏ ।
କଳା	:	ଆମର ଗୋଟିଏ କଳା ଗାଇ ଅଛି ।
କାଲିଆ	:	ଆମରେ ଗୋଟୋକ କାଲିଆ ଗାଏ ଆହେ ।
କବାଟ	:	ଲୋକେ ରାତିରେ କବାଟ ବନ୍ଦ କରି ଘରେ ଶୁଅନ୍ତି ।
କପାଟ	:	ଲୋଗ ରାଇତେଁ କପାଟ ଦେହୁନ୍ ଘରେ ଶଉତେ ।
କଚୁରୀ	:	କଚୁରୀରେ ଘାସ ବୁଦା ଇତ୍ୟାଦି ସଫା କରାଯାଏ ।
କରରୀ	:	କରରୀ ିଁ ବନ ବୁରରୀ କେ ସାପ୍ କରାଯାଏଦେ ।
କଲମ	:	କଲମ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ଦୀର୍ଘ ସ୍ଥାୟୀ ହୁଏ ।
କଲମ	:	କଲମ ଲିଖାମାନ ଖୁବଏ ଦିନଲେ ରହଏଦେ ।

କାଚି	:	ପରିବା କାଚିବା ପାଇଁ କାଚିଟିଏ ଆବଶ୍ୟକ ।
କରରି	:	ଶାର୍ ଭାଜି କାଗୁକେ କରରି ଗୋଟକ୍ ଦରକାର ।
କାଖ	:	ବୁଡ଼ାଟି ଛତା କାଖରେ ଜାକି ଯାଉଛି ।
ଖାଁକ୍	:	ବୁଡ଼ା ଗୋଟକ୍ ଛାତାକେ ଖାଁକେ ଚେପାଉନ୍ ଯାତାହେ ।
କାହାଣୀ	:	ଜେଜେମା ମୋତେ କାହାଣୀ କହି ଶୁଆଇ ଦିଅନ୍ତି ।
କହିନ୍	:	ଆମ୍ମା ମୋକେ କହିନ୍ କହୁନ୍ ସୋଢ଼ାଉନ୍ ଦେଇଦେ ।
କାନଫୁଲ	:	ଝିଅମାନେ ସୁନାର କାନଫୁଲ ପିନ୍ଧନ୍ତି ।
ଖିଲଖୁଁ	:	ନୋନିମାନେ ସୋନରେ ଖିଲଖୁଁ ଲେଢ଼ତେ ।
କାଗଜ	:	କାଗଜରେ ବହି ତିଆରି ହୁଏ ।
କାଗର୍	:	କାଗର୍‌ଏଁ ବୋହି ବନଏଦେ ।
କାଡ଼	:	କାଡ଼ରେ ଚିଠି ଲେଖି ପଠାଯାଏ ।
କାଡ଼୍	:	କାଡ଼୍ ଚିଠି ଲିଖୁନ୍ ପଠାତେ ।
କାନକୁ	:	ମନ୍ଦ ଭାଷା କାନକୁ ଭଲ ଶୁଭେ ନାହିଁ ।
କାନକେ	:	ଖରାପ୍ ଗୋଏର୍ କାନକେ ବନକ ଲାଗଏ ନାହିଁ ।
କାମୁଡ଼ି	:	କୁକୁର ହାଡ଼ଟିଏ କାମୁଡ଼ି ଧାଇଁଗଲା ।
ଋବତୋହାରା	:	କୁକୁର ହାଡ଼କେ ଋବୁନ୍ ଧାଉଁନ ପଏଲେ ।
କାଦୁଅ	:	ରାସ୍ତାଟି କାଦୁଅ ହୋଇଛି ।
ଚିଖଲ	:	ବାଟ୍ ଚିଖଲ ହେଉନାହେଁ ।
କାନ୍ଦୁଲ	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ଜଙ୍ଗଲ କାଚି କାନ୍ଦୁଲ ଚାଷ କରନ୍ତି ।
କାନ୍ଦୁଲ	:	ଆଦିବାସୀ ମାନ ବୁରା କାଗୁନ୍ କାନ୍ଦୁଲ ଚଷ୍ କରତେ ।
କାଡ଼ିବା	:	କୂଅରୁ ପାଣି କାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଅରଟ ଲାଗିଥାଏ ।
ଘିଚତୋ ହାରା	:	ତୁଆଁଲେ ପାନି ଘିଚତୋ ସେତି ଚରଖା ଲଗୁନ୍ ରହେଦେ ।
କାମରେ	:	ଚିରା କନା ବେଳେ ବେଳେ କାମରେ ଲାଗେ ।
କାମେଁ	:	ଚିରାହା ଜୁମ୍‌ଲା କୋନ୍ ଘଡ଼ିକ କାମେଁ ଲାଗଇଦେ ।
କି କି	:	ନନ୍ଦନ କାନନରେ କି କି ପ୍ରାଣୀ ରହିଛନ୍ତି ।
କାଏଁ କାଏଁ	:	ନନ୍ଦନ କନନେଁ କାଏଁ କାଏଁ ଜାଉମାନ ଆଛଏତ୍ ?
କିଚିରି ମିଚିରି	:	ନୀଡ଼ ଭିତରେ ପକ୍ଷୀ ଛୁଆ କିଚିରି ମିଚିରି ହୁଅନ୍ତି ।
ରାଓଁ ଚିଓଁ	:	ଗୁଡ଼ା ଭିତରେଁ ଚେଡ଼ଏ ପିଲା ରାଓଁଚିଓଁ ହଇଦେ ।
କିଆରି	:	ଧାନ ତଳି ଓପାଡ଼ି କିଆରିରେ ଲାଗାଯାଏ ।
ଡୋଲି	:	ଧାନ୍ ପଲହା ମାରୁନ୍ ଡୋଲି ଏଁ ରୋପେ ଯାଏଦେ ।

କିପରି	:	ଜଳ କିପରି ବାସ୍ତୁ ହୁଏ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖ ।
କିସୋ	:	ପାନି କିସୋ ଭାସ୍ ହେଲଦେ ପୋରୀକ୍ଷା କରୁନ୍ ଦେଖା ।
କିଏ	:	କିଏ ପରିବାର ଚଳାନ୍ତି ?
କୋନ୍	:	କୋନ୍ ମାଲପିଲା ଚଳାନ୍ତୁଏଦେ ।
କୀର୍ତ୍ତି	:	ଐତିହାସିକ କୀର୍ତ୍ତି ବହୁମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ ଅଟେ ।
କୀର୍ତ୍ତି	:	ତହିଆଏ ଚେ କୀର୍ତ୍ତି ଭାରି ଦାମ୍ ଚେ ହୁନ୍ ।
କ୍ରିୟା	:	ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିଙ୍କ କ୍ରିୟା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଅଟେ ।
ବୁତା	:	ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଚେ କ'ଣଲୋ ବୁତା ପାଶ୍ରାଭ ନୋହଏ ।
କୁକୁଡ଼ା	:	କୁକୁଡ଼ା ଚାଷରେ ବହୁତ ଲାଭ ମିଳିଥାଏ ।
କୁକଡ଼ା	:	କୁକଡ଼ା ଚାଷେ ଖୁବ୍ ଲାଭ ମିଳାଏଦେ ।
କୁକୁର	:	କୁକୁର ଘର ଜଗେ ।
କୁକୁର	:	କୁକୁର ଘର ରାଖାଏଦେ ।
କୁରୁଳି	:	ମାମୁଁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ପିଲେ କୁରୁଳି ଉଠନ୍ତି ।
ରହିସ୍	:	ମାମାଏସ୍ ଘରକେ ଯାଉଁକେ ବେଟାବେଟି ରହିସ୍ ହେତେ ।
କୁଲା	:	କୁଲା ସାହାଯ୍ୟରେ ଧାନ ପାଛୁଡ଼ା ଯାଏ ।
ସୁପ୍	:	ସୁପ୍ ଧାନକେ ପଛୁଡ଼ିଁ ହେଲଦେ ।
କୁଠାର	:	କୁଠାରରେ ଛୋଟ ଡାଳ କଟାଯାଏ ।
ତାବଲି	:	ତାବଲି ଏଁ ପିଲା ଜକନୀ କାଟେ ଯାଏଦେ ।
କୁମ୍ଭୀର	:	କୁମ୍ଭୀର ଏକ ଭୟଙ୍କର ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ ।
ମଙ୍ଗର	:	ମଙ୍ଗର ଗୋଟକ୍ ତରାଉର୍ ଲାଏକ୍ ଜୀଓ ହୁନ୍ ।
କୁସୁମ	:	ଗୋଲାପ କୁସୁମର ସୁଗନ୍ଧ ଖୁବ୍ ଭଲ ଲାଗେ ।
ଫୁଲ	:	ଗୁଲାର୍ ଫୁଲରେ ବାସନା ବଡ଼ାଏ ବନକ୍ ଲାଗାଏଦେ ।
କୁଦା	:	ହରିଣଟି ଏକା କୁଦାରେ ନାଳ ତେଇଁଲା ।
ଡେଗୋଡୋ ହାରା	:	ଚିତରଏକ୍ ଡେଗୋଡୋ ନାଳକେ ଡେଗୋଡୋଲି ।
କୁମ୍ଭ କଳସ	:	କୁମ୍ଭ କଳସରେ ଜଳ ଭରି ପୂଜାକୁ ନିଆଯାଏ ।
କୁମ୍ କଳସ	:	କୁମ୍ କଳସ ଏଁ ପାନି ଭୋରୁନ୍ ପୂଜା କରତେ ।
କୁଳ	:	ବନ୍ୟା ବେଲେ ନଈ କୁଳ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ।
ଖାଁବଡ଼	:	ପୁର ଘଡ଼ିକ୍ ନଏନ୍ ଖାଁବଡ଼ ଭଡ଼କୁନ୍ ଯାଏଦେ ।
କୁଲୁକୁଲୁ	:	ଝରଣାର କୁଲୁକୁଲୁ ଶବ୍ଦ ମନ ମୋହି ନିଏ ।
ଖୁଲ ଖୁଲ	:	ଝରଝରା ଚେ ଖୁଲ ଖୁଲ ଶବ୍ଦ ମନ ମୋହିନ୍ ନଇଦେ ।

କୁରୁମ୍ଭ	:	ମନୁଷ୍ୟ କୁରୁମ୍ଭ ନେଇ ବଞ୍ଚେ ।
ମାଲପିଲା	:	ମାନୁଷ୍ୟ ମାଲପିଲାକେ ନେହୁନ୍ ଚଳତେ ।
କୁଣ୍ଡା	:	କୁଣ୍ଡାରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ତେଲ ବାହାରେ ।
କୋଣା	:	କୋଣାଲେ ଏକ ପ୍ରକାରରେ ତେଲ ନିର୍ଗାଏଦେ ।
କୁଣ୍ଡାଲବା	:	ଘାଆ କୁଣ୍ଡାଲବା ଅନୁଚିତ ।
ଖଜାତୋ	:	ଘାଓ ଖଜାତୋ ନୋହଏ ।
କୁତୁକୁତୁ	:	କାଖ ତଳ ଛୁଇଁଲେ କୁତୁକୁତୁ ଲାଗେ ।
ଘୁତୁଘୁତୁ	:	ଖାଁକକେ ଛିଞ୍ଚିଲେ ଘୁତୁଘୁତୁ ଲାଗଏଦେ ।
କୁଣିଆ	:	ଆମେ କୁଣିଆ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁ ।
ସଗା	:	ଆମ୍ଭି ସଗାଲୋଗ୍ କେ ମାଏନ୍ କରୁଦେ ।
କୁହୁଡ଼ି	:	ଶୀତ ରତୁରେ କୁହୁଡ଼ି ଦେଖାଯାଏ ।
କୁହୁଡ଼ି	:	ଶିତ ରତୁଏଁ ବିହିନ୍ୟାଏଁ କୁହୁଡ଼ି ଦେଖା ଦେଇଦେ ।
କୃଷି	:	ଆମ ବାପା କୃଷି କର୍ମ କରନ୍ତି ।
ଋଷି	:	ଆମରେ ବାବା ଋଷି କାମ୍ କରତେ ।
କୃଷକ	:	କୃଷକ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାନ୍ତି ।
ଋଷି	:	ଋଷି ଦେଶରେ ଲୋଗକେ ଖାଏଦୋ ଦଇଦେ ।
କେଉଁ	:	ସୂର୍ଯ୍ୟ କେଉଁ ଦିଗରୁ ଉଦୟ ହୁଏ ?
କୋନବାହୁଁକ୍	:	ଦିନ୍ କୋନ୍ ବାହୁଁକଲେ ନିର୍ଗାଏଦେ ?
କେଁ କଟର	:	ସଂକ୍ଷ୍ୟାବେଳେ ପକ୍ଷୀମାନେ କେଁ କଟର ହୁଅନ୍ତି ।
ଚିଁ ଝଁ	:	ସାଏଞ୍ଜ୍ ବେରା ଚେଡେଇ ମାନେ ଚିଁ ଝଁ ହେତେ ।
କେଉଁଥିରେ	:	ଆଲକାତରା କେଉଁଥିରେ ତିଆରି ହୁଏ ।
କେନେ	:	ଡାମର କେନେ ବନ୍ଦଏ ଦେ ?
କେଉଁଠାରୁ	:	ମହାନଦୀ କେଉଁଠାରୁ ବାହାରିଛି ?
କୋନ୍ ନେହେଙ୍ଗଲେ:	:	ମହାନଦୀ କୋନ୍ ନେହେଙ୍ଗଲେ ନିଜୁନ୍ ଆହେ ?
କେଉଁଠି	:	ଆମ ରାଜ୍ୟରେ କେଉଁଠି କୋଇଲା ମିଳେ ?
କାହାଁ	:	ଆମରେ ରାଏଜେଁ କାହାଁ କୋଏଲା ମିଲଇଦେ ?
କେମିତି	:	ମଞ୍ଜିରୁ ଗଜା ବାହାରେ କେମିତି ?
କିସୋ	:	ବିଚିଲେ ଗାଜା କିସ ନିଙ୍ଗାଏଦେ ?
କେତେବେଳେ	:	ତୁମ ବିଦ୍ୟାଳୟ କେତେବେଳେ ଖୋଲେ ?
କେଲକ୍‌ବେରା	:	ତୁହାନ୍ ରେ ସ୍କୁଲ କେଲକ୍ ବେରା ଖୁଲଏଦେ ।
କେତୋଟି	:	ଆମ ରାଜ୍ୟରେ କେତୋଟି ଜିଲ୍ଲା ରହିଛି ?
କଇଠାନ୍	:	ଆମରେ ରାଏଜେଁ କଇଠାନ୍ ଜିଲ୍ଲା ଆହେ ?

କେଉଁମାନେ	:	କେଉଁମାନେ ଭୋଟ ଦେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ?
କୋନ୍‌ମାନ୍	:	କୋନ୍‌ମାନ୍ ଭୋଟ ଦେତୋ ଲାଏକ୍ ହୁନ୍ ?
କପୋତ	:	କପୋତ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ ।
ପିଢ଼କା	:	ପିଢ଼କା ଶାନ୍ତି ଚୋ ଚିହ୍ନାହୁନ୍ ।
କମ୍ପନ	:	ଘଣ୍ଟିକୁ ଆଘାତ କଲେ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ।
ଝନନ୍	:	ଘଣ୍ଟିକେ ୦୦୧ଏଲେ ଝନନ୍ ହେଇଦେ ।
କମ୍	:	କମ୍ ବୃଷ୍ଟିପାତରେ ଭଲ ଫସଲ ହୁଏ ନାହିଁ ।
କମ୍	:	କମ୍ ବେରଷାଏଁ ବନକ୍ ଝଷ୍ଟ ହୁଏ ନାହିଁ ।
କମ୍‌ଲ	:	କମ୍‌ଲ ଘୋଡ଼ାଇ ହେଲେ ଶୀତରୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ ।
କମ୍‌ଲ	:	କମ୍‌ଲ ଓଏଭଲେ ଶୀତଲେ ରକ୍ଷା ମିଲ୍‌ଏଦେ ।
କଣ୍ଠେଇ	:	ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ କଣ୍ଠେଇ ଭଙ୍ଗୁର ନୁହେଁ ।
ପୁରୁ	:	ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ପୁରୁ ଚୁଟ୍‌ଏ ନାହିଁ ।
କରା	:	ଇଲକି ଘଡ଼ିକଲେ ବନକ୍ ଚରିତର କରା ।
କର	:	ଛୋଟ ବୟସରୁ ଉଠିବ ଚରିତ୍ର ଗଠନ କର ।
କଡ଼	:	କଡ଼ ଫୁଟି ଫୁଲ ହୁଏ ।
ଡ଼ୋଡ଼ି	:	ଡ଼ୋଡ଼ି ଫୁଟୁନ୍ ଫୁଲ୍ ହେଇଦେ ।
କଟିବା	:	ବହୁଦିନ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିଲେ କାମ କଟିବା ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ।
କାଟତୋ	:	ଖୁବ୍‌ଏ ଦିନ ହାଜରି ନରହଏଲେ ନାଓକାଟାଉ ହଇଦେ ।
କଳା	:	ଆମର ଗୋଟିଏ କଳା ଗାଇ ଅଛି ।
କାଳିଆ	:	ଆମରେ ଗୋଟକ୍ କାଳିଆ ଗାଏ ଆହେ ।
କବାଟ	:	ଲୋକେ ରାତିରେ କବାଟ ବନ୍ଦ କରି ଘରେ ଶୁଅନ୍ତି ।
ଟାଟି	:	ଲୋଗ୍ ରାଏତେଁ ଟାଟି ଦେହୁଁନ୍ ଘରରେଁ ଶଓଡେ ।
କରୁରୀ	:	କରୁରୀରେ ଘାସ ବୁଦା ଇତ୍ୟାଦି ସଫା କରାଯାଏ ।
କରରୀ	:	କରରୀ ଏଁ ବନ୍ ବୁରରୀ ସବକେ ସାଫ୍ କରେଯାଏଦେ ।
କଲମ	:	କଲମ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ଦୀର୍ଘ ସ୍ଥାୟୀ ହୁଏ ।
କଲମ	:	କଲମ ଲିଖା ଖୁବ୍‌ଏ ଦିନଲେ ରହଏଦେ ।
କର	:	ପିତାମାଙ୍କୁ ସମାଦର କର ।
କରା	:	ବାପୁସ୍ ମାଇସକେ ଆଦର କରା ।
କହି	:	ଜେଜେମା ଗପ କହି ଆମକୁ ଶୁଆନ୍ତି ।
କହୁନ୍	:	ଆମ୍ମା କହିନ୍ କହୁନ୍ ଆମକେ ଶୋଆତେ ।
କଢ଼ି	:	କଢ଼ିରୁ ଫୁଲ ଫୁଟେ ।

ଡୋଢ଼ି	:	ଡୋଢ଼ିଲେ ଫୁଲ ଫୁଟାଏଦେ ।
କଥନ	:	କଥନ ଦ୍ଵାରା ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ ।
ଗୋଏର୍	:	ଗୋଏର୍ ହେଲେ ଭାବନା ନିଗାଏଦେ ।
କମ୍ପି	:	ଘଡ଼ଘଡ଼ି ଶବ୍ଦରେ ମେଦିନୀ କମ୍ପି ଉଠେ ।
ଝନ୍ଝନ୍	:	ବାଦର ରେ ଚିଡ଼କେନ ହେଲେ ପିରଥି ଝନ୍ଝନ୍ନୁନ୍ ଯାଏଦେ ।
କଣ୍ଠ	:	ମଧୁର କଣ୍ଠରେ ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କର ।
ସୋଏର	:	ମଧୁର ସୋଏରେଁ ଗୀତ ଗାଓ ।
କଡ଼ରେ	:	ରାଷ୍ଟ୍ର କଡ଼ରେ ମଳ ତ୍ୟାଗ ଅନୁଚିତ ।
କଗରା	:	ବାଟ୍ କଗରା ଏଁ ହାରତୋହାର ନୋହାଏ ।
କଳିକଜିଆ	:	ମୁଖି ଲୋକେ କଳି କଜିଆ କରିଥାନ୍ତି ।
ଝଗଡ଼ା	:	ମୁରୁକ୍ ଲୋଗମାନ୍ ଝଗଡ଼ା କରତେ ।
କଲରା	:	କଲରା ଏକ ହିତକାରୀ ଖାଦ୍ୟ ଅଟେ ।
କରେଲା	:	କରେଲା ଗୋଟୋକ୍ ବନକ୍ ଶାଗ୍ ହୁନ୍ ।
କପଡ଼ା	:	ଶୀତ ଦିନେ ଗରମ କପଡ଼ା ଆବଶ୍ୟକ ।
କପଡ଼ା	:	ଶୀତ ଘଡ଼ିକ ଗରମ୍ କପଡ଼ା ଦରକାର୍ ।
କମିବା	:	ଶରୀରର ଜଳଅଂଶ କମିବା ଅନୁଚିତ ।
କମ୍	:	ଗାଗଡ଼ରେ ପାନି କମୋ ନାହିଁ ପୋଏ ।
କାବା	:	ସର୍କସ ଏଁ ହାତୀ ଦେଖି ପିଲାଟି କାବା ହୋଇଗଲା ।
ଆବାକ୍	:	ସର୍କସ ଏଁ ହାତୀ ଦେଖୁନ୍ ବାବୁ ଆବାକ୍ ହେଲେ ।
କାଳକାଳ	:	ଦେଶପାଇଁ ପ୍ରାଣ ବଳି କାଳ କାଳ ସ୍ଵରଣୀୟ ହୋଇ ରହେ ।
ଯୁଗଯୁଗ୍	:	ଦେଶ କାୟେଁ ଜାଉ / ପ୍ରରାନ୍ ଦେଲେ ଯୁଗଯୁଗ୍ ଅମର ରହିହାଏଦେ ।
କାଉ	:	କାଉ କା କା ବୋଲି ରଡ଼ି ଛାଡ଼େ ।
କାଓ୍ଵା	:	କାଓ୍ଵା କାଓ୍ଵା କାଓ୍ଵା ବଲୁନ୍ ଚିରଲାଓ୍ଵାଏଦେ ।
କାଳ	:	ଆଜିକାଲିର କାଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ ।
ଦିନ୍	:	ଆଏଜ୍ କାଲେ ରେ ଦିନ୍ ଖୁବ୍‌ଏ ଖରାପ୍ ହୁନ୍ ।
ଖରା	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଟାଣ ଖରା ହୁଏ ।
ଘାମ୍	:	ଘାମ୍ ମହିନା ଏଁ ଖୁବ୍‌ଏ ଘାମ୍ ଲାଗାଏ ଦେ ।
କାରଣ	:	ରବି ଏ ବର୍ଷ ଫେଲ୍ ହେଲା କାରଣ ସେ ମନଦେଇ ପଡ଼ି ନ ଥିଲା ।
କାରନ୍	:	ରବି ଯୋ ବଛରେଁ ଫେଲ୍ ହେଲେ କାରନ୍, ହୁନ୍‌ମନ୍ ଦେହୁନ୍ ପଢ଼ିନାହିଁ ।
କଳାହାଣ୍ଡିଆ	:	କଳାହାଣ୍ଡିଆ ମେଘ ଦେଖି ମୟୂର ଖୁସି ହୁଏ ।
କାଳିଆ	:	କାଳିଆ ବାଦର ଦେଖୁନ୍ ମଞ୍ଜୁର୍ ନାଟାଏଦେ ।

କାଠହଣା	:	କାଠହଣା ଚଢ଼େଇ କାଠ ଭିତର ପୋକ ଖୋଳି ଖାଏ ।
କରାଏ	:	କରାଏ ରୁକ୍ ଭିତର ଚୋ କିତାକେ ଖୋଜୁନ୍ ଖାଏଦେ ।
କାମନା	:	ପିତାମାତା ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରନ୍ତି ।
ସୋଚନା	:	ମାଇସବାପୁସ ବାବୁନୋନି ମାନରେ ବନକ ସୋଚନା କରତେ ।
କାର୍ଯ୍ୟ	:	କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ରମା ପରିବାର ଚଳାଏ ।
କାମ	:	ଋଷ କାମ କରୁନ୍ ରମା ମାଇପିଲା ଚଳାଏଦେ ।
କାନ୍ଧ	:	କାଠୁରିଆ କାନ୍ଧରେ କାଠ ବୋହି ନିଏ ।
ଖାନ୍ଧ	:	କାଟନ୍ଦା ଖାନ୍ଧେ ରୁଖ ବୋହୁନ୍ ନେଇଦେ ।
କାଠ	:	ସାଗୁଆନ ଏକ ଶକ୍ତ ଅଥଚ ହାଲୁକା କାଠ ।
ରୁକ୍	:	ସାଏଗନ୍ ରୁକ୍ ଠାହିଲେ ବାକି ଉସାଏ ଲାଗାଏଦେ ।
କାହିଁକି	:	ଭୂମିକମ୍ପ କାହିଁକି ହୁଏ ତାର କାରଣ ଜାଣକି ?
କାଁଏକାନ୍ଧେ	:	ଭୁଇଁକାଁପ କାଁଏକାନ୍ଧେ ହଇଦେ, ହୁନେରେ କାରନ୍ ଜାମାଏଦ୍ କାଏ ?
କାମୁଡ଼ିବା	:	କୁକୁର କାମୁଡ଼ିବା ବିପଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।
ଋବତୋ	:	କୁକୁର ଋବତୋ ହାରା ଡରହୁନ୍ ।
କାଣ୍ଡ	:	ଗଛର କାଣ୍ଡରୁ ଶାଖା ବାହାରେ ।
ପେଁଡ଼	:	ରୁକ୍ରେ ପେଁଡ଼ଲେ ଜକନା ନିର୍ଜାଏଦେ ।
କାଈଁତ	:	କାଈଁତ ମାଳି ଭାରି ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ।
ଗୁଞ୍ଜୋଲ୍	:	ଗୁଞ୍ଜୋଲ୍ ଗାଁଠି ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଦିଖାଏଦେ ।
କାନ	:	କାନରେ ଆମେ ଶୁଣିପାରୁ ।
କାନ	:	କାନେ ଆମହି ସୁନ୍ଦୁକ୍ ସକୁଦେ ।
କାଛୁକୁଣ୍ଡିଆ	:	ଅପରିଷ୍କାର ରହିଲେ କାଛୁକୁଣ୍ଡିଆ ରୋଗ ହୁଏ ।
ଖସୁଖଜରୀ	:	ଅସାଏଦ୍ ରହେଲେ ଖସୁଖଜରୀ ହୁଏଦେ ।
କାନ୍ଧନିକ	:	କାର୍ଗିଲ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଏକ କାନ୍ଧନିକ କାହାଣୀ ନୁହେଁ ।
ଭାଏବ୍ଲୋ	:	କାର୍ଗିଲ୍ ରେ ଲଢ଼ଇ କହିନ୍ ଭାଏବ୍ଲୋ ହାରାନୋହୁଏ ।
କାରିଗର	:	କାରିଗର ମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ।
କାରିଗିର୍	:	କାରିଗିର୍ ମାନେ ଇଲକି କାମ କାରଜ୍ କରତେ ।
କାଙ୍କଡ଼	:	ମାଙ୍କଡ଼ କାଙ୍କଡ଼ ଖାଏ ।
କୋଡ଼କୋଡ଼ା	:	ମାଙ୍କଡ଼ କୋଡ଼ କୋଡ଼ା ଖାଇଦେ ।
କାଠଗୋଲି	:	କାଠ ଗୋଲି ହାଲୁକା ଲାଗେ ।
ରୁକ୍ଗୋଲି	:	ରୁକ୍ ଗୋଲି ଉସାଏ ଲାଗାଏ ଦେ ।

କାକୁଡ଼ି	:	ଖରାଦିନେ କାକୁଡ଼ି ଖାଇବା ଭଲ ।
କାଁକେଡ଼	:	ଘାମ୍ ଦିନେ କାଁକେଡ଼ ଖାତୋହାର୍ ବଢ଼ିଆଁ ।
କାମ	:	ରୋଗି ସେବା କରିବା ଏକ ମହତ କାମ ଅଟେ ।
କାମ	:	ରୋଗୀ ସେଞ୍ଚା କରତୋ କାମ ଗୋଟକ୍ ବନକ୍ ହୁନ୍ । ରୋଗୀ ସେଞ୍ଚା କରତୋ ଗୋଟିକ୍ ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
କାଠିକୁଟା	:	ବର୍ଷା ଜଳରେ କାଠିକୁଟା ଭାସିଯାଏ ।
ଖିଡ଼କା ଖିଡ଼କି	:	ପାନି ପୁରେଁ ଖିଡ଼କା ଖିଡ଼କି ଉପଲୁନ୍ ଯାଇଦେ ।
କେତେ	:	ପୃଥିବୀ ଠାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦୂରତା କେତେ ?
କେତକ୍	:	ପିଥିଁ ନେଙ୍ଗେଲେ ଦିନକେ କେତକ୍ ଧୁଇର୍ ହେଇଦେ ।
କେବେ	:	ବସନ୍ତ ରତୁ କେବେ ଆସେ ?
କେବେଁ	:	ବସନ୍ତ ରତୁ କେବେଁ ଏଇଦେ ?
କେଉଁଠିକି	:	ଆମ ଶାଲୁକି ନଦୀ କେଉଁଠିକି ବହିଯାଏ ।
କାହାଁକେ	:	ଆମରେ ଶାଲକୀ ନଏନ୍ଦ କାହାଁକେ ଜାଏଦେ ?
କେଶର	:	ଅଣ୍ଡା କେଶରର ରଙ୍ଗ ହଳଦିଆ ଅଟେ ।
ଗୁଦା	:	ଗାରରେ ଗୁଦା ହରଦିଆ ରଙ୍ଗହୁନ୍ ।
କୋଟି	:	ଶହେ ଲକ୍ଷରେ ଏକ କୋଟି ହୁଏ ।
କୋଟି	:	ଶଠ ଲକ୍ଷଏଁ ଏକ କୋଟି ହଇଦେ ।
କୋଣ	:	ପିଲାଟି ଘର କୋଣରେ ଲୁଚିଛି ।
କୋନ୍ତି	:	ବାବୁ କୁଡ଼ରେ କୋନ୍ତିଏଁ ଲୁକତ୍ ଆହେ ।
କୋଇଲି	:	ବସନ୍ତ ରତୁରେ କୋଇଲି ଗୀତ ଗାଏ ।
କୋଇଲି	:	ବସନ୍ତ ରତୁଏଁ କୋଇଲି ଗୀତ ଗାଢ଼ଦେ ।
କୋରଡ଼	:	ପକ୍ଷୀମାନେ ଗଛ କୋରଡ଼ରେ ଆଶ୍ରୟ ନିଅନ୍ତି ।
ପୋଲ	:	ଚେତୟମାନ୍ ରୁକ୍ ପୋଲେଁ ରହତେ ।
କୋକିଶିଆଳି	:	କୋକିଶିଆଳି ଭାରି ଚତୁର ।
କୋଲହିଆ	:	କୋଲହିଆ ଭାରି ଚତୁର ।
କୋଳି	:	ଖଜୁରି କୋଳି ମିଠା ଲାଗେ ।
ବୋଏର୍	:	ବୋଏର୍ ମିଠ୍ ଲାଗଏଦେ ।
କୋଳରେ	:	ଧରଣୀ ନିଜ କୋଳରେ ଆମକୁ ଧରିଛି ।
କୋଲେଁ	:	ଧରତି ଆପଏରେ କୋଲେଁ ଆମକେ ଧରୁନ୍ ଆହେ ।
କୋଳାହଳ	:	ହାଟର କୋଳାହଳ ବହୁ ଦୂରକୁ ଶୁଭାଯାଏ ।
କୋଳହାର	:	ହାଟରେ କୋଳହାର ବଡ଼ାଏ ଧୁରତେ ଶୁନାଯାଏଦେ ।

କୋହଲା	:	ଶୀତ ରତ୍ନରେ ବେଳେବେଳେ କୋହଲା ପାଗ ହୁଏ ।
ତୁଁ ତୁଁକରା	:	ଶୀତ ଘଡ଼ି କୋନ୍ କୋନ୍ ଘଡ଼ି ତୁଁ ତୁଁକରା ପାଗ ହଇଦେ ।
କୋଡ଼ି	:	ଆମେ କୋଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟରେ ଘାସ ସଫା କରୁ ।
ରାଁପା	:	ଆମହିଁ ରାପାଏଁ ବନ୍ ସାଫ୍ କରୁଯେ ।
କୌତୁହଳ	:	ନୂଆ ଜିନିଷ ଦେଖିବାକୁ କୌତୁହଳ ଜାତ ହୁଏ ।
ରହିସ୍	:	ନଥା ଜିନିଷ ଦେଖତେ କାଜେ ରହିସ୍ ଲାଗଏଦେ ।
କୌଶଳ	:	ହାଣ୍ଡି ଗଢ଼ିବାର କୌଶଳ କୁମ୍ଭାରମାନେ ଜାଣନ୍ତି ।
ସୁତର	:	ହାଣି ବନାତେ ସୁତର କୁମ୍ଭାର ମାନ ଜାନତେ ।
କୌଶସି	:	ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ କୌଶସି ଉପାୟ ବାହାର କର ।
କାହିଁ	:	ପରଯାବରନ୍ ରକ୍ଷା କାୟେଁ କାହିଁ ଉପାଏ ନିଜାଧା ।
କ୍ୟାପ	:	କ୍ରିକେଟ ଖେଳାଳି କ୍ୟାପ୍ ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି ।
ଟୋପି	:	କ୍ରିକେଟ ଖେଳତେ ଲୋଗ୍ ଟୋପି ଲେଉଟନ୍ ରହତେ ।
କ୍ୟାପଟେନ	:	ଦକ୍ଷ କ୍ୟାପଟେନ ହେତୁ ଦଳ ସଫଳତା ପାଏ ।
ଶକତେ	:	ଶକତେ ବିତା କାପ୍ତନ୍ ସେତି ଦଲ୍ ଜିକିଦେ ।
କୁମ	:	କୁମ ଅନୁସାରେ ନାମ ଲେଖ ।
ଧାଏର୍	:	ଧାଏର୍ କରୁନ୍ ନାଓ ଲିଖା ।
କୁମାନ୍ୟରେ	:	କୁମାନ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥାନ ଦିଅ ।
ଗୋଟକ୍ ଗୋଟକ୍	:	ଗୋଟକ୍ ଗୋଟକ୍ କରୁନ୍ ହାଜିରି ଦାହାଏସ୍ ।
କ୍ରିକେଟ	:	ଆଜିକାଲି କ୍ରିକେଟ ଲୋକପ୍ରିୟ ଖେଳ ପାଲଟିଛି ।
କ୍ରିକେଟ	:	ଆଏଜ୍ କାଏଲ କ୍ରିକେଟ ଲୋଗରେ ପସନ୍ଦ ଖେଳ ବନ୍ଦୁନ୍ ଆହେ ।
କୃଷକ	:	ମୋ ବାପା ଜଣେ କୃଷକ ଥିଲେ ।
କିଶାନି	:	ମାଉ ବାବା ଜନାଏକ୍ କିଶାନି ରେହେଲା ।
କ୍ଲବ୍	:	ଶ୍ରମିକଟିଏ କ୍ଲବ୍ ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରେ ।
ଥାକ୍	:	ଋଷି ଗୋଟୋକ୍ ଥାକୁନ୍ ଘରକେ ଫିରଇଦେ ।
କ୍ଲେଶ୍	:	ବିଭିନ୍ନ କ୍ଲେଶ୍ରେ ଆଜିରି ମଣିଷ ଜର୍ଜରିତ ।
ଦରଦ୍	:	ଆନିବାନି ଦରଦେଁ ଏଦାଏରେ ମାନୁଷଭୂତଟିଏ ଦେ ।

‘ଖ’

ଖବର	:	ଖବର କାଗଜ ସମାଜର ଦର୍ପଣ ଅଟେ ।
ଖଢେର	:	ଖଢେର କାଗଜ୍ ସମାଜ୍ ରେ ଦର୍ପନ୍ ହୁନ୍ ।
ଖସଡ଼ା	:	ବିଦ୍ୟାଳୟ ମାନଙ୍କର ଖସଡ଼ା ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ।
ଖାସଡ଼ା	:	ଇସ୍କୁଲ ମାନେ ଖାସଡ଼ା ବନ୍ଦୁନ୍ ଆଛଏ ।

ଖପରା	:	ହାଣ୍ଡି ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ଖପରା ହୋଇଯାଏ ।
ଖପରୀ	:	ହାଣ୍ଡି ଫୁଟିଗଲେ ଖପରୀ ହଇଦେ ।
ଖଜୁରି	:	ଆମ ଗାଁରେ ତେଜା ତେଜା ଖଜୁରି ଗଛ ଅଛି ।
ଖଜୁର୍	:	ଆମରେ ଗାଢ଼େ ତେଜା ତେଜା ଖଜୁର୍ ରୁକ୍‌ଆହେ ।
ଖଡ଼ିକା	:	ଖଡ଼ିକାରେ ଗୁହାଳ ସଫା କରାଯାଏ ।
ବାହାରି	:	ବାହାରିଏଁ ଗୋରୁରା ସାପ୍ କରତେ ।
ଖରାପ	:	ଖରାପ ପାଗ ଶରୀର ପାଇଁ ଅନିଷ୍ଟକର ।
ଖରାପ୍	:	ଖରାପ୍ ପାଗ୍ ଗାଗଡ଼ ସେତି ବନକ୍ ନୋହୋଏ ।
ଖରଦିନ	:	ଖରଦିନରେ ଜଳ ସଂକଟ ଦେଖାଦିଏ ।
ଘାମ୍ ଦିନ୍	:	ଘାମ୍‌ଦିନେଁ ପାନି ସଂକଟ ଦେଖା ଦଇଦେ ।
ଖରା	:	ଖରାରେ ଜଳରୁ ବାଷ୍ପ ଉପରକୁ ଉଠେ ।
ଘାମ୍	:	ଘାମ୍‌ ପାନିଲେ ବାଁପ୍ ଉପରକେ ଉଡ଼ଇଦେ ।
ଖଦଡ଼ା	:	ଗହମ ପେଶିବା ପରେ କିଛି ଖଦଡ଼ା ଅଂଶ ଥାଏ ।
ଖାଧା	:	ଗହୁଁ ପିଣ୍ଡୁନ୍ ପାଛେଁ ଖାଧା ଅଂସ ରହଇ ଦେ ।
ଖର୍ତ୍ତା	:	ପିଲାଙ୍କ ପଠାପକରଣ ନିମନ୍ତେ କିଛି ଖର୍ତ୍ତା ହୁଏ ।
ଖରଝ	:	ବେଟାବେଟି ଝେ ପାଠ୍ ପଡ଼ତୋ ସମାନ୍ କାୟେ ଇତିକ୍ ଖରଝ ହଇଦେ ।
ଖସକାସ୍	:	ରାତିରେ ଖସଖାସ୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ମୁଁ ଡରିଗଲି ।
ଚଡ଼କ୍ ଚଡ଼କ୍	:	ରାସତେଁ ଚଡ଼କ୍ ଚଡ଼କ୍ ଅଢ଼ାଜ ଶୁନ୍ଦୁନ୍ ମୁଁଇ ଡ଼ସରନ୍ତି ।
ଖଞ୍ଜାଣି	:	ଆଜିକାଲି ଖଞ୍ଜାଣି ଗୀତ ଆଉ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁନି ।
ଖଂସଜନୀ	:	ଏଦାଏ ଖଂସଜନୀ ଗୀତ ଆଉ ଶୁନ୍ଦୁକେ ନିହାଏ ମିଳତ ।
ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ	:	ତେଲ ବୋତଲ ତଳେ ପଡ଼ି ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ ହେଇଗଲା ।
କୁଟାକୁଟା	:	ତେଲ ବୋତଲ ଖାଲେଁ ପଡ଼ୁନ୍ କୁଟାକୁଟା ହେଲେ ।
ଖନ୍ଦା	:	ଭୋଜି ବେଳେ ଖନ୍ଦାରେ ରୋଷେଇ କରାଯାଏ ।
ଖାନ୍ଦା	:	ଭାନସ୍ ଘଡ଼ି ଖାନ୍ଦାଏଁ ରାନ୍ଧେ ଯାଇଦେ ।
ଖମ୍‌ଆଳୁ	:	ଖମ୍‌ଆଳୁ ଏକ ଭଲ ପରିବା ଅଟେ ।
ବାତୋଡ଼ି	:	ବାତୋଡ଼ି ଗୋଟୋକ୍ ବନକ୍ ଶାଗ୍ ହୁନ୍ ।
ଖଞ୍ଜିବା	:	ଘଡ଼ିର ଯନ୍ତ୍ରାଂଶ ଖଞ୍ଜିବା ଜଟିଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।
ଖାଞ୍ଜି	:	ଘଡ଼ିରେ ମିସିନ ଖାଞ୍ଜିତୋ କଡ଼ା କାମ୍ ହୁନ୍ ।
ଖାଇ	:	ଆମ ଜେଜେ ରାତିରେ ରୋଟି ଖାଇ ଶୋଇଯାଆନ୍ତି ।
ଖାହୁନ୍	:	ଆମରେ ଆମା ରାସତେଁ ରୋଟି ଖାହୁନ୍ ଶୋଢ଼ଇଦେ ।

ଖାଇବା	:	ଭାତ ଖାଇବା ଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତି ମିଳେ ।
ଖାତୋ	:	ଭାତ ଖାତୋଏଁ ବଲ ମିଳିଦେ ।
ଖାତର	:	କୃଷକ ବର୍ଷାକୁ ଖାତର କରେନାହିଁ ।
ଡର	:	ଋଷି ବେରଷାକେ ଡରଏ ନାହିଁ ।
ଖାଦ୍ୟ	:	ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବରେ ଶରୀର କ୍ଷୀଣ ହୋଇଥାଏ ।
ଖାଏଦୋ	:	ଖାଏଦୋ ଅଭାବେଁ ଗାଗଡ଼ ପତଳା ହଇଦେ ।
ଖାଦ୍ୟପେୟ	:	ଖାଦ୍ୟପେୟ ଅଭାବ ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ଅଟେ ।
ଖାନାପିନା	:	ଖାନାପିନା ଅଭାବ ବଡ଼େ ଚିନ୍ତା ହୁନ୍ ।
ଖାପ ଖାଇବା	:	ଜଳବାୟୁ ସହିତ ଖାପଖାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ଖାପ ଖାହୁନ୍	:	ହାଡ଼ାପାଁନି ସେଙ୍ଗ୍ ଖାପ୍ ଖାହୁନ୍ ଚଳୁକେ ପାଛେଁ ।
ଖାଲ ଯାଗା	:	ଖାଲ ଯାଗାରେ ପାଣି ଜମି ରହେ ।
ଖାଚକାଗାଏଁ	:	ଖାଚକାଗାଏଁ ପାନି ବୁଝୁନ୍ ରହେଏଦେ ।
ଖାଲିଯାଗା	:	ଆମ ବାରିରେ ଛୋଟ ଏକ ଖାଲି ଯାଗା ଅଛି ।
ଖୋଲାଜାଗା	:	ଆମରେ ବଖରିଏ ଇଲକି ଗୋଟକ ଖୋଲାଜାଗା ଆହେ ।
ଖାଲିଘରେ	:	ଖାଲିଘରେ ବିଭିନ୍ନ କାଟ ପତଙ୍ଗ ବସା ବାନ୍ଧନ୍ତି ।
ଖୋଲା କୁଡ଼ିଆ	:	ଖୋଲାକଡ଼ିଏଁ ଆନିବାନି କୀଡ଼ାମାକୁଡ଼ା ତେରାଧରେଇଦେ ।
ଖାଣ୍ଡି	:	ଖାଣ୍ଡି ସୁନାର ଦାମ ଅଧିକ ଅଟେ ।
ବନକ	:	ବନକ ସୋନରେ ପଇସା ଖୁବେ ନେଇଦେ ।
ଖୁଆଇ	:	ମାଁ ଛୁଆକୁ କ୍ଷୀର ଖୁଆଇ କାମରେ ଲାଗିଯାଏ ।
ଖୁଆଉନ୍	:	ମାଇସଇଲକା ନନୀକେ ଗୋରସ୍ ଖୁଆଉନ୍ ବତାଏଁ ଲାଗାତେ ।
ଖୁସିରେ	:	ଚଢ଼େଇମାନେ ଖୁସିରେ ଉଡ଼ି ବୁଲନ୍ତି ।
ରହସେ	:	ଚଢ଼େଇମାନ ରହସେ ଉଡୁନ୍ ବୁଲତେ ।
ଖୁବ୍	:	ଘରେ ନିଆଁ ଲାଗିଲେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ପାଟିକର ।
ଖୁବଏ	:	ଘର୍ ତାଏତଲେ ଖୁବଏ / ବତାଏ ଜୋରେଁ ଚିରଲାତେ ।
ଖୁଟି	:	ପକ୍ଷୀମାନେ ଖୁଟି ଖାଆନ୍ତି ।
ଖୁଟୁନ	:	ଚଢ଼େଇମାନ ଖୁଟୁନ୍ ଖାତେ ।
ଖେଳ	:	ଖେଳଦ୍ଵାରା ଆମକୁ ଆନନ୍ଦ ମିଳେ ।
ଖେଲ୍	:	ଖେଲ୍ଲେଁ ଆମ୍ଭେକେ ମନ୍ଦାଗଏଦେ ।
ଖେଳିବା	:	ଆସ ଆମେ ଲୁଡୁ ଖେଳିବା ।
ଖେଳ	:	ଆହା ଆମିଲୁଡୁ ଖେଲୁଆଁ ।

ଖେଳିଖେଳି	:	ପିଲାଏ ଖେଳିଖେଳି ସ୍କୁଲକୁ ଯାଆନ୍ତି ।
ଖେଳତ୍	:	ବାନୁମାନ ଖେଳତ୍ ଖେଳତ୍ ଇସ୍କୁଲକେ ଜାତେ ।
ଖେଲୁଖେଲୁ	:	ମୀନା ଖେଲୁଖେଲୁ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଲା ।
ଖେଳତ୍ ଖେଳତ୍	:	ମୀନା ଖେଳତ୍ ଖେଳତ୍ ଝୋଟୁଁନ୍ ପଏଡ଼ଲି ।
ଖୋଲ	:	ପାଇଖାନାର ଗାତ ଖୋଲ ନାହିଁ ।
ଉଘାଡ଼	:	ପାଇଖାନା ରେ ଖାଁତକେ ଉଘାଡ଼ା ଧାହିଁ ।
ଖୋଲ	:	କଲମର ଖୋଲ ହଜିଗଲା ।
ଖୋଲଟା	:	କଲମରେ ଖୋଲଟା ହାକୁନ୍ ଗଲେ ।
ଖୋଲିବା	:	ଆସ, ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଏକ ଜମାଖାତା ଖୋଲିବା ।
ଖୋଲତେ	:	ଯାହା, ବେକେ ଗୋଟୋକ ଜମାଖାତା ଖୋଲଝୁଁ ।
ଖୋଜିବା	:	ଯଦି ଖୋଜିବା ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପାଇବା ।
ଖୋଜ	:	ଯଦି ଖୋଜଝୁଁ ତେବେନ୍ ସହିଁ ଲାହଝୁଁ ।

‘ଗ’

ଗଣନା	:	ପ୍ରତି ଦଶବର୍ଷକୁ ଥରେ ଜନଗଣନା କରାଯାଏ ।
ଗନତି	:	ହର ଦଶ ବର୍ଷେଁ ଏକ୍ ଖେପ୍ ଲୋଗଜନ୍ ଗନତି କରାଯାଇଦେ ।
ଗରମ	:	ଜ୍ୱର ବେଳେ ଦେହ ଗରମ ହୋଇଯାଏ ।
ତପତ୍	:	ଜର୍ ଘଡ଼ି ଗାଗାଡ଼ ତପଇଦେ ।
ଗଣ୍ଡି	:	ଡାଳର ଗଣ୍ଡିରେ ଶାଖା ବାହାରେ ।
ଗର୍ବଠ୍	:	ଜକନ ରେ ଗର୍ବଠ୍ ପିଲକି ନିର୍ବଦେ ।
ଗତି	:	କାର ଦୁତ ଗତିରେ ଯାଇପାରେ ।
ଯୋରବ୍	:	କାର ଯୋରବ୍ ଯାଉକେ ସକଏଦେ ।
ଗତିବିଧି	:	ପୋଲିସ ଚୋରର ଗତିବିଧି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି ।
ଏତୋଯାତୋ	:	ପୁଲୁସ୍ ଚେରଚୋ ଏତୋ ଯାତୋକେ ଜାନତ୍ ରହତେ ।
ଗପ	:	ମୋତେ ଗପ ଶୁଣିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ ।
କହିନ୍	:	ମୋକେ କହିନ୍ ଶୁନ୍ନୁକେ ବନକ ଲାଗାଏ ଦେ ।
ଗପବହି	:	ବାପା ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗପ ବହି ଆଣିଦେଲେ ।
କହିନ୍ବୋହି	:	ବାବା ମାରେକାମ୍ ଗୋଟୋକ୍ କହିନ୍ବୋହି ଆନୁଁ ଦେଲୋ ।
ଗର୍ବ	:	ଗର୍ବ କଲେ ଖର୍ବ ହୁଏ ।
ଗରବ	:	ଗରବ୍ କଏର୍ଲେ ଖତମ / ନାଶ୍ ଯାଏ ଦେ ।
ଗର୍ଜନ	:	ସିଂହ ଗର୍ଜନ ଶୁଣି ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ତୁପ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।
ଗର୍ଜେନ୍	:	ସିଂଗରେ ଗର୍ଜେନ୍ ଶୁନ୍ନୁନ୍ ବନ୍ରେ ଜନ୍ତୁ ଓଗାଏ ହେହୁନ୍ଯାତେ ।

ଗଛ	:	ଗଛ ଲଗାଅ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଅ ।
ରୁକ୍	:	ରୁକ୍ ଜଗାଡ଼ା ଜୀଉ ବଞ୍ଚୁଡ଼ା ।
ଗଛଲତା	:	ଜଙ୍ଗଲରେ ବିଭିନ୍ନ ଗଛଲତା ଥାଏ ।
ରୁକ୍‌ରାଜ	:	ବନ'ର ଆନିବାନି ରୁକ୍ ରାଜ ରହଇଦେ ।
ପଚାରି	:	ଅବୁଝା ବିଷୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପଚାରି ବୁଝ ।
ପଚରାଉନ	:	ନ ବୁଝତୋ ହାରକେ ମାହଟରକେ ପଚରାଉନ ବୁଝା ।
ଗରୀବ	:	ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଗରୀବଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବେଶୀ ।
ଗରୀବ	:	ଆମରେ ରାଜକେଁ ଗରୀବମାନ ଖୁବ୍‌ଏ ଆହେତ୍ ।
ଗପବହି	:	ବାପା ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗପ ବହି ଆଣିଦେଲେ ।
କହିନବୋହି	:	ବାବା ମାଗେ ସେତି ଗୋଟକ୍ କହିନ୍ ବୋହି ଆନୁନ୍ ଦେଲୋ ।
ଗର୍ବ	:	ଗର୍ବ କଲେ ଖର୍ବ ହୁଏ ।
ଗରବ	:	ଗରବ କ'ରଲେ ଖତମ୍ ହେତେ ।
ଗର୍ଜନ	:	ସିଂହ ଗର୍ଜନ ଶୁଣି ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ରୁପ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।
ଗରଜ୍‌ଲୋ	:	ସିଙ୍ଗ୍ ବାଗ୍ ଗରେଜ୍ ଲୋ ତାହାଁଲେ ବନ୍‌ଜିଉ ସୁନୁନ୍ କଲେକଲ୍ ହେତେ ।
ଗଛ	:	ଗଛ ଲଗାଅ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଅ ।
ରୁଖ୍	:	ରୁଖ୍ ରୋପା ଜୀଉ ବଞ୍ଚୁଡ଼ା
ଗଛଲତା	:	ଜଙ୍ଗଲରେ ବିଭିନ୍ନ ଗଛଲତା ଥାଏ ।
ରୁକ୍‌ରାଜ	:	ବନେ ଅଲ୍‌ଗା ଅଲ୍‌ଗା ରୁକ୍‌ରାଜ ଆଛେ'ର ।
ପଚାରି	:	ଅବୁଝା ବିଷୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପଚାରି ବୁଝ ।
ପଠ୍‌ରୁନ୍	:	ନହିଁ ବୁଝିହାରକେ ଗୁରୁଜିକେ ପଠ୍‌ରା ଆଉ ବୁଝା ।
ଗରୀବ	:	ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଗରୀବଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବେଶୀ ।
ଗରିବ୍	:	ଆମରେ ରଇଜେ ଗରିବ୍ ଗରିବ୍ ମାନ୍ ଖୁବ୍‌ଏ ।
ଗଠିତ	:	ବିଧାୟକ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ବିଧାନସଭା ଗଠିତ ହୋଇଛି ।
ଗଢ଼ା	:	ବିଧାୟକ ମାନଙ୍କେ ନେହୁନ୍ ବିଧାନସଭା ଗଢ଼ା ହେହୁନ୍ ଆଛୟ ।
ଗହନବନ	:	ରାଜା ଗହନବନକୁ ଶୀକାର ପାଇଁ ଗଲେ ।
ଆକଟ୍‌ବନ୍	:	ରାଜା ଆକଟ୍‌ବନ୍ କେ ମାସ୍ ମାର୍‌ତୋ କାଜେ ଗଲା ।
ଗହଳ	:	ଗହଳ ଜଙ୍ଗଲରେ ବନ୍ୟପଶୁ ରହନ୍ତି ।
ଘନ୍	:	ଘନ୍ ବନ୍'ର ଜଙ୍ଗଲୀ ଜନାଉର ରହଇଦେ ।
ଗମ୍‌ର	:	ସେ ସବୁବେଳେ ଗମ୍‌ର ହୋଇ ରହୁଛନ୍ତି ।
ମତ୍‌ଭୋଲ	:	ହୁନ୍ ସବଘଡ଼ିକ ମତ୍‌ଭୋଲ ହେହୁନ୍ ରହଇଦେ ।

ଗଧିଆ	:	ଗଧିଆ ରାତିରେ ଚରିବାକୁ ବାହାରେ ।
ଲେତୁଆ	:	ଲେତୁଆ ରାଇତେଁ ଚରୁକେ ନିଜିଏଦେ ।
ଗଞ୍ଜା	:	ଗଞ୍ଜା କୁକଡ଼ା ରାତିରେ ଡାକେ ।
ଗାଞ୍ଜା	:	ଗାଞ୍ଜା କୁକଡ଼ା ରାଏତେଁ ବାସଇଦେ ।
ଗଢ଼ିବା	:	ମୁର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ିବା ଶାଞ୍ଜିର କାମ ଅଟେ ।
ଗଢ଼ତୋ	:	ମୁର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ତୋ ହାରା କାରିଗର ରେ ବୁଡ଼ାହୁନ୍ ।
ଗଣିବା	:	ଅସାବଧାନ ହେଲେ ଟଙ୍କା ଗଣିବା ଭୁଲ ହେବ ।
ଗନ୍ତୋ	:	ସାବଧାନ ନ ହେହୁନ୍ ପଇସା ଗବନଲେ ଭୁଲ ହେତୋ ।
ଗରଗର	:	ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ସବୁବେଳେ ଗରଗର ହୁଏ ।
ରିଷାହା	:	ବଦମାସ୍ ଲୋଗ୍ ସବଘଡ଼ିକ ରିଷାହା ରହଇଦେ ।
ଗଡ଼ିଲା	:	ବଲଟି କାଦୁଅରେ ଗଡ଼ିଲା ।
ତୁଇଲଲୋ	:	ପୁକ୍ ଗୋଟୋକ୍ ଚିକ୍ଖଲ୍ ଏଁ ତୁଇଲଲୋ ।
ଗଣ	:	ତୁମ୍ଭର କେତୋଟି ଆଙ୍ଗୁଠି ଗଣ ।
ଗନା	:	ତୁମ୍ଭରେ କଏଠାନ୍ ଆଙ୍ଗୁଠି ଆହେ ଗନା ।
ଗଡ଼ାଇବା	:	ପଥର ଗଡ଼ାଇବା ବେଳେ ସାବଧାନ ।
ତୁଲାତୋ	:	ପୋଖନା ତୁଲାତୋ ଘଡ଼ିକ୍ ହୁସିଆର ।
ଗମନାଗମନ	:	ଆଜିକାଲି ଗମନାଗମନ ସୁଗମ ହୋଇଛି ।
ଜାତୋଏତୋହାରା	:	ଆଏଜକାଏଲ୍ ଜାତୋଏତୋହାରା ସୁକ୍ ହେହୁନ୍ ଆହେ ।
ଗଧ	:	ଗଧ ପିଠିରେ ମାଲ ବୁହାଯାଇଥାଏ ।
ଗଧୀ	:	ଗଧୀ ରେ ପାଏତେଁ ସାମାନ୍ ଲଦାଜାଏଦେ ।
ଗରିଲା	:	ଗରିଲା ମାଙ୍କଡ଼ ପ୍ରଜାତିର ଏକ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଟେ ।
ଗରିଲା	:	ଗରିଲା ମାଙ୍କଡ଼ ଜାଏଡ଼ ରେ ଗୋଟୋକ ବନରେ ଜାଉହୁନ୍ ।
ଗଣ୍ଡଗୋଳ	:	ମଦ୍ୟପମାନେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ।
ଝଗଡ଼ା	:	ମଂଧୁଆ ମାନେ ଝଗଡ଼ା ଉଠାତେ ।
ଗଛ	:	ଗଛ କଥନ ଏକ ଭଲ ଅଭ୍ୟାସ ଅଟେ ।
କହିନ୍	:	କହିନ୍ କହତୋ ଆବଡ଼ ଗୋଟକ୍ ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ଗ୍ରନ୍ଥ	:	ଆମ ଦେଶର ଅନେକ ପୁରାତନ ଗ୍ରନ୍ଥ ରହିଛି ।
ପୋଥୀ	:	ଆଗରେ ଦେଶେଁ ଖୁବଏ ପୁରନା ପୋଥୀମାନ ଆଛଏ ।
ଗାତ	:	ବିଲୁଆ ଗାତରେ ଶୁଏ ।
କୋଲିଆ	:	କୋଲିଆ ଡେରନାଏଁ ଶୋଢ଼ଇଦେ ।

ଗାଆଁ	:	ଆମ ଦେଶ ଗାଆଁ ଗୁଡ଼ିକରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ।
ଗାଝୁ	:	ଅମ୍ଭେ ଦେଶର ଗାଝୁ ମାନ ଭରପୁର ।
ଗାଈ	:	ଗାଈ କ୍ଷୀର ଅପମିଶ୍ରଣ କରିବା ଭଲ ନୁହେଁ ।
ଗାଞ୍	:	ଗୋରସେ କାହିଁ ନ ମିସା ତେହାରା ବନ୍ଦକହୁନ୍ ।
ଗାଈ ଗାଈ	:	ଆଦିବାସୀ ମହିଳାମାନେ ଗୀତ ଗାଈ ଗାଈ ବିଲ ରୁଅନ୍ତି ।
ଆରେ	:	ଲେକପିଲିମାନ ଗୀତ ଗାଝୁ ଗାଝୁ ଖେତ ରୋପ୍ତେ ।
ଗାଁ ମୁଣ୍ଡରେ	:	ଆମ ଗାଁ ମୁଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ ପିପ୍ପଳ ଗଛ ଅଛି ।
ଗାଁ ମୁତ୍ତସାଏ	:	ଆମ ରେ ଗାଁ ମୁତ୍ତସାଏ ଗୋଟକ ପିପ୍ପଳ ରୁଖୁ ଆହେ ।
ଗାଡ଼	:	ଗାଡ଼ ରଙ୍ଗ ସହଜରେ ଛାଡ଼େ ନାହିଁ ।
ଗାଢ଼ା	:	ଗାଢ଼ା ରଂଗ ଜଳଦି ଜାଏ ନାହିଁ ।
ଗାର	:	ତୁତୁ ଖେଳ ପାଇଁ ମଝିରେ ଗୋଟିଏ ଗାର ଟଣାଯାଏ ।
ଗାର	:	ତୁତୁ ଖେଳତୋ ସେତି ମଝାଏଁ ଗୋଟକ ଗିରା ଟାନ୍ତେ ।
ଗାଡ଼ିଆ	:	ଗାଡ଼ିଆରେ କଇଁ ଫୁଲ ଫୁଟେ ।
ଡୋବରା	:	ଡୋବରାଏଁ କଇଁ ଫୁଲ ଫୁଟେଇଦେ ।
ଗାଧୋଇବା	:	ସାବୁନରେ ଗାଧୋଇବା ହିତ କର ଅଟେ ।
ନାହାତୋ	:	ସାବୁନନେଁ ନାହାତୋହାରା ବନ୍ଦକ ହୁନ୍ ।
ଗ୍ରାହକ	:	ଆଜିକାଲି ଗ୍ରାହକ ମାନେ ସଚେତନ ହେବା ଉଚିତ ।
ଗିରାହିକ୍	:	ଆଏଜକାଏଲ୍ ଗିରାହିକ୍ ମାନ ଚେତୁନ ରହତୋହାର ହୁନ୍ ।
ଗ୍ରାମ ସେବକ	:	ଗ୍ରାମସେବକ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସେବା କରନ୍ତି ।
ଗାଁ ସେବକ	:	ଗାଁ ସେବକ ଗାଁ ରେ ଲୋଗକେ ସେବା କରେଇଦେ ।
ଗିଲିବା	:	ଖାଦ୍ୟକୁ ଭଲରେ ଚୋବାଇ ଗିଲିବା ଉଚିତ ।
ଗିଲୁନ	:	ଖାନାକେ ବନ୍ଦକ ଚାବୁନ ଗିଲ୍ ତୋହାରା ହୁନ୍ ।
ଗୀତ	:	ଗୀତ ଗାଇଲେ ମନ ହାଲୁକା ଲାଗେ ।
ଗୀତ	:	ଗୀତ ଗାଏଲେ ମନ ଉସାସ ଲାଗାଏ ଦେ
ଗୀର୍ଜା	:	ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନେ ରବିବାର ଗୀର୍ଜାକୁ ଯାଆନ୍ତି ।
ଗିରିଜା	:	କିରିସ୍ତାନି ଏତଫ୍ଵାର୍ ଦିନ୍ ଗୀର୍ଜାକେ ଜାତେ ।
ଗ୍ରୀବା	:	ମୟୁରଗ୍ରୀବା ଉଠାଇ ନୃତ୍ୟ କରେ ।
ଝାଲେର	:	ମଞ୍ଜୁର ଝାଲେର ଉଠାଉନ୍ ନାଚେଇଦେ ।
ଗ୍ରୀଷ୍ମରତୁ	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ରତୁରେ ଟାଣ ଖରା ହୁଏ ।
ଘାମଘଡ଼ି	:	ଘାମ ଘଡ଼ିକ୍ ଖୁବ୍ଵ ଘାମ୍ ଲାଗିଦେ ।

ଗୁମ୍ଫା	:	ଆଦିମ ମଣିଷ ଗୁମ୍ଫାରେ ବାସ କରୁଥିଲା ।
ଘୌଘ	:	ତୈହାୟ ଚୋ ମାନୁଷ୍ ମାନ୍ ଘୋପେ ରହତ୍ ରହ୍ୟଲା ।
ଗୁରୁ	:	ଗୁରୁ ଚେ ବଚନ ପାଳନ କର ।
ଗୁରୁ	:	ଗୁରୁ ଗୋଏଟ ପାଲା ।
ଗୁଡ଼ି	:	ଗୁଡ଼ି ଉଡ଼ାଇ ପିଲେ ଆନନ୍ଦ ପାଆନ୍ତି ।
ପତେଙ୍ଗା	:	ପତେଙ୍ଗା ଉଡ଼ାଇନ ବେଟାବେଟି ରଂହସ୍ ଲାହଡ଼େ ।
ଗୁହାଳ	:	ଗାଲଗୋରୁ ଗୁହାଳରେ ବନ୍ଧା ଯାଆନ୍ତି ।
କୋଠା	:	ଗାଏ ବଇଲା କୋଠାଏଁ ବାଧୁନ୍ ରଖତେ ।
ଗୁଡ଼ାଇ	:	କ୍ଷତ ଯାଗାକୁ ପତଳା କନାରେ ଗୁଡ଼ାଇ ରଖ ।
ଡାକୁନ	:	ଖଂଡିଆ ଜାଗାକେ ପାତର କନେଏଁ ଡାକୁନ୍ ଥେଉଥା ।
ଗୁଡ଼ିଆକୁନ	:	କ୍ଷପତି ହେଲୋ ନେଙ୍ଗ୍ ପାତର କୁମ୍ଫାଲିଏଁ ଗୁଡ଼ିଆଉନ୍ ଥେଉଥା ।
ଗୁଣନ	:	କୁମ୍ଫିକ ମିଶାଣକୁ ଗୁଣନ କରାଯାଏ ।
ଗନତି	:	ସଭୋ ମିସାଉନ ଗନତି କହତେ ।
ଗୁନା	:	ଗୋଟିକଏ କୁମ୍ଫାଏଁ ମିଶାତୋହାର କେ ଗୁନା କରତେ ।
ଗୁଣ୍ୟ	:	ଯାହାକୁ ଗୁଣି ଦିଆଯିବ ତାହା ଗୁଣ୍ୟ ଅଟେ ।
ଗୁନା	:	ଯୋନହାରକେ ଗୁନତେ ହୁନ୍ହାର ଗୁନାହୁନ୍ ।
ଗୁଣକ	:	ଯାହାଦ୍ଵାରା ଗୁଣନ କରାଯାଏ ତାହା ଗୁଣକ ଅଟେ ।
ଗୁନ୍ତୋହାରା	:	ଯନେଏଁ ଗୁନା ଯାଇଦେ ହୁନ୍ହାର ଗୁନ୍ତୋହାରା ହୁନ୍ ।
ଗୁଣଫଳ	:	ଗୁଣନ ଫଳକୁ ଗୁଣଫଳ କୁହାଯାଏ ।
ଗୁଣଫଳ	:	ଗୁଣନଫଳକେ ଗୁନ୍ଫଳ କାହାଜାଇଦେ ।
ଗୁଣୁଗୁଣୁ	:	ଆମ ମାଆ ଗୁଣୁଗୁଣୁ ହୋଇ କାମ କରନ୍ତି ।
ଗୁନ୍ତୁଗୁନ୍ତୁ	:	ମାରେ ଓୟାଁ ଗୁନ୍ତୁଗୁନ୍ତୁ ବୁଡ଼ାକରେଇଦେ ।
ଗୁଆଘିଅ	:	ଗୋ ଦୁଗଧରୁ ଗୁଆଘିଅ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ।
ସୁଗାରି ଘିଉ	:	ଗାଏ ଗୋରସଲେ ଗାଏ ଘିଉ ବନିଦେ ।
ଗୁରୁଦ୍ଵାର	:	ଗୁରୁଦ୍ଵାର ଶିଖ ମାନଙ୍କର ଉପାସନା ସ୍ଥଳୀ ।
ଗୁରୁଘର	:	ଗୁରୁଘର ଶିଖ୍ ମାନଚୋ ପୂଜା ଜାଗା ହୁନ୍ ।
ଗୁଜୁରାଣ	:	ସେ ମାଛ ଧରି ଗୁରୁରାଣ ମେଣ୍ଟାଏ ।
ପୋରାତୋ	:	ହୁନ୍ ମଛରା ଧରୁନ୍ ପୋଟଲା ପୋଷ୍ୟଦେ ।
ଗୁରୁତ୍	:	ଶୁଣିଥିବା କଥାରେ ଗୁରୁତ୍ ଦିଅ ।
ଧୀଆନ୍	:	ସୁନ୍ତୁନ୍ ଆହାସ ଗୋଏଠେଁ ଧୀଆନ୍ ଦାହାସ୍ ।
ଗୁଣିଆ	:	ଗୁଣିଆ ସନ୍ଦେହରେ ଲୋକ ତାକୁ ମାରିଦେଲେ ।

ଗୁନିଆ	:	ଗୁନିଆ ଭାରୁନ୍ ହୁନାକେ ଲୋଗ୍ ମାରୁନ୍ ଦେଲା ।
ଗୁରୁଜନ	:	ଗୁରୁଜନ ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କର ।
ଗୁରୁଜିମାନ୍	:	ଗୁରୁଜିମାନ୍‌କେ ମାନୁନ୍ ଚଲା ।
ଗୁଲୁଗୁଲି	:	ଗୁଲୁଗୁଲି ହେଲେ ଲୋକେ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି ।
ଗରଫି	:	ଗରଫି ହେହୁନ୍ ଗଲେ ଲୋଗ୍ ଦୁଃଖ ଭୋଗ୍‌ତେ ।
ଗୁଣ୍ଡୁଚି	:	ଗୁଣ୍ଡୁଚି ଗଛରେ ବାସ କରେ ।
ଖରଟାଏ	:	ଖରଟାଏ ରୁଖେଁରହିଦେ ।
ଗୃହ	:	ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ବହୁତ ପଇସା ଲୋଡ଼ା ।
ଘର	:	ଘର ବନାତୋସେତି ଖୁବ୍‌ଏ ପଇସା ଲାଗେଇଦେ ।
ଗୃହପାଳିତ	:	କୁକୁର ଏକ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ ଅଟେ ।
ଘରପୋସା	:	କୁକୁର ଗୋଟକ୍ ଘରପୋସା ପଶୁହୁନ୍ ।
ଗେଲ	:	ଜେଜେମା ମୋତେ ଭାରି ଗେଲ କରନ୍ତି ।
ମାୟା	:	ଆତ୍ମାମୋକେ ଖୁବ୍‌ଏ ମାୟା କରଇଦେ ।
ଗେଣ୍ଡା	:	ଗେଣ୍ଡା ପାଣିରେ ରହେ ।
ଘୁଲା	:	ଘୁଲା ପାନିଏଁ ରହେଇଦେ ।
ଗେଣ୍ଡୁଫୁଲ	:	ଗେଣ୍ଡୁଫୁଲରେ ମାଳା ଗୁନ୍ଥାଯାଏ ।
ଗୋନ୍ଦାଫୁଲ	:	ଗୋନ୍ଦା ଫୁଲଲେଁ ହାର ଗୁଥ୍ ହେଇଦେ ।
ଗୋଡ଼	:	ଆମ ଗୋଡ଼ରେ ଦଶଟି ଆଙ୍ଗୁଠି ରହିଛି ।
ଗୋଡ଼	:	ଆମାଗ୍ରେ ଗୋଡ଼େଁ ଦସ୍‌ଠାନ୍ ଆଁଗ୍‌ଠି ରହେଇଦେ ।
ଗୋବର	:	ଗୋବର ଖତ କୃଷିପାଇଁ ନିରାପଦ ।
ଗୋବର	:	ଗୋବର ଖତୁ ଋଷ କାୟେଁ କାହିଁ ତରନାହିଁ ।
ଗୋଧି	:	ଗୋଧି ଚମଡ଼ଣରେ ଖଞ୍ଜାଣି ତିଆରି ହୁଏ ।
ଗୋହ୍‌ଏ	:	ଗୋହ୍‌ଏ ଛାଲେଁ ଖଏଜନୀ ବନଏଦେ ।
ଗୋରା	:	ମୋ ସାଙ୍ଗ ରବିର ରଙ୍ଗ ଗୋରା ।
ପଣ୍ଡରା	:	ମାତ ସଂଘଡ଼ାରୀ ରବାଗ୍ରେ ରଙ୍ଗ ପଣ୍ଡରା ଆହେ ।
ଗୋପାଳନ	:	ଗୋପାଳନ ଏକ ଲାଭଜନକ ଉଦ୍ୟୋଗ ।
ଗଉପାଳନ	:	ଗଉପାଳନ ଗୋଟାକ୍ ଲାଭକାରୀ ଧନ୍ଦାହୁନ୍ ।
ଗୋଳମାଳ	:	ବେଳେବେଳେ ମଣିଷର ଯୋଜନା ଗୋଳମାଳ ହୁଏ ।
କଲକଲ	:	କୋନକୋନଘଡ଼ିକ୍ ମାନୁସ୍‌ରେ ଭାବନା କଲକଲ ହେଇଦେ ।
ଗୋଲ	:	ପୃଥିବୀ କମଳା ଲେମ୍ବୁ ପରି ଗୋଲ ।
ଗୋଲ	:	ପୂର୍ଥୀ କମଳା ଲେମ୍ବୁ ଖୁଆଏଲେ ଗୋଲ ଆହେ ।

ଗୋଳିଆ	:	ଗୋଳିଆ ପାଣି କଙ୍କଡ଼ାକୁ ସୁହାଏ ।
ଗୋଲାପାନି	:	ଗୋଲାପାନି କାଁକାଁଡ଼ାକେ ସହିଦେ ।
ଗୋଲି	:	ପିଲାଏ ମାଟିରେ ଗୋଲି ତିଆରି କରନ୍ତି ।
ଗୋଲି/ବାଟି	:	ବେଟାବେଟି ମାଟିରେ ଗୋଲି/ବାଟି ବନାତେ ।
ଗୋଟିଏ	:	ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ଗୋଟିଏ ଦିଗରେ ସମୁଦ୍ର ଲାଗିଛି ।
ଗୋଟକ / ଏକବାହୁଁକ:	:	ଆମରେ ଓଡ଼ିଶା ରେ ଏକବାହୁଁକ ସମଧୁର ଆହେ ।
ଗୋଟିଗୋଟି	:	ପକ୍ଷୀମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଦାନା ଗୋଟି ଗୋଟି ଖୁମ୍ପନ୍ତି ।
ଗୋଟକଗୋଟକ	:	ଚେଡ଼ାଏ ମାନ ଦାନା ଗୋଟକ ଗୋଟକ ଠୋକତେ ।
ବେପାରୀ	:	ବେପାରୀମାନେ ବ୍ୟବସାୟ କରି ଚଳନ୍ତି ।
ବ୍ୟପାରି	:	ବ୍ୟପାରି ମାନ ଧନ୍ଧା କରୁନ୍ ଚଳତେ ।
ଗୋଲାପ	:	ଗୋଲାପ ଫୁଲର ରାଜା ଅଟେ ।
ଗୋଲାପ	:	ଗୋଲାପ ଫୁଲରେ ରାଜା ହୁନ୍ ।
ଗୌରବ	:	ଗୌରବର ବିଲୟ ନାହିଁ ।
ମାଏନ୍ ମହତ୍	:	ମାଏନ୍ ମହତ୍ ରେ ଛେଦ୍ ନିହାଏ ।

‘ଘ’

ଘର	:	ନଡ଼ାରେ ଘର ଛପର କରାଯାଏ ।
ଘର	:	ଖଡ଼େଁ ଘରକେ ଛାଏନ କରାଯାଏଦେ ।
ଘରେ	:	ଆମ ଘରେ ଗୋଟିଏ ବିଲେଇ ଅଛି ।
ଘରେଁକୁଡ଼ିଆ	:	ଆମରେ ଘରେଁକୁଡ଼ିଆଏଁ ଗୋଟକ୍ ବିଲାଏ ଆହେ ।
ଘନଘନ	:	ପର୍ବତ ଚଢ଼ିବା ବେଳେ ଘନ ଘନ ପ୍ରଶ୍ୱାସ ନିଆଯାଏ ।
ଉତାତାହି	:	ଡ଼ୋଙ୍ଗର ଚେଘଡ଼ୋ ଘଡ଼ିଁ ଉତାତାହି ସାଁହାସ୍ ନଇଁ ହଇଦେ ।
ଘନନୀଳ	:	ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁରେ ଘନନୀଳ ରଙ୍ଗ ଥାଏ ।
ନିଳୀଆ	:	ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁଏଁ ନିଳୀଆ ରଙ୍ଗ୍ ରହିଦେ ।
ଘସି	:	ମଚକି ଯାଇଥିବା ଗୋଡ଼ରେ ମୁଁ ମଲମ ଘସି ଦେଲି ।
ଘଁସୁନ୍	:	ମଳକୁନ୍ ଗୋଲୋ ଗୋଡ଼େଁ ମୁଇଁ ମଲହମ୍ ଘଁସୁନ୍ ଦେନି ।
ଘଡ଼ଘଡ଼ି	:	ଘଡ଼ଘଡ଼ି ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଛୋଟ ପିଲାଏ ଡରିଯାଆନ୍ତି ।
ଚିଡ଼କେନ୍	:	ଚିଡ଼କେନ୍ ଶବ୍ଦ୍ ଶୁନ୍ଦୁନ୍ ଇଲକି ବେଟାବେଟି ଡରୁନ୍ ଯାତେ ।
ଘାଇଲା	:	କଟୁ ଭାଷା ଶୁଣି ମୋ ମନ ଘାଇଲା ହେଲା ।
ଘଞ୍ଜଲ	:	ଆଁସଟ୍ ଭାଷି ଶୁନ୍ଦୁନ୍ ମାଟମନ୍ ଘଞ୍ଜଲ ହେଲୋ ।
ଘାଣ୍ଟିବା	:	ତରକାରୀରେ ଲୁଣ ପକାଇ ଘାଣ୍ଟିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ଘାଟତୋହାରା	:	ତରକାରିଏଁ ନୋନ୍ ଦେହୁନ୍ ଘାଟତୋହାର୍ ହୁନ୍ ।

ଘାସ	:	ବଗିଚାରେ ଆନାବନା ଘାସ ସଫା କର ।
ବନ	:	ବଗିଚାଏଁ ଅଯଥା ବନକେ ସାପକରା ।
ଘେରି	:	ଆସରାରା ଲଗାଇବା ପରେ ତାହା ଘେରି ଦିଅ ।
ରୁନ୍ଧ	:	ଆତ୍ମା ଫଳହା ରୋପୁନ୍ ରୁନ୍ଧୁନ୍ ଦା ହାଏସ୍ ।
ଘୋଟିବା	:	ଆକାଶରେ କଳା ହାଣ୍ଡିଆ ମେଘ ଘୋଏଟ୍ ଲୋ ।
ଘୋଏଟ୍‌ଲା	:	ଆକାଶଏଁ କାଲିଆ ବାଦର ଘୋଏଟ୍‌ଲୋ ।
ଘୋଡ଼ା	:	ଘୋଡ଼ା ଘୁବ୍ ଜୋରରେ ଧାଇଁପାରେ ।
ଘୋଡ଼ା	:	ଘୋଡ଼ା ଖୁବ୍‌ଏ ଜୋରସେ ଧାଁଝୁଇଦେ ।
ଘୋଷଣା	:	ରେଡ଼ିଓରେ ଜରୁରୀ ବିଷୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଏ ।
ଘୋଷାନା	:	ରେଡ଼ିଆଏଁ ନିହାତି ବାବଦକେ ଘୋଷନା କରାଯାଏଦେ ।
ଘୋଷାଡ଼ି	:	ବାଘ ଜନ୍ମୁ ମାରି ଘୋଷାଡ଼ି ନିଏ ।
ଘିଁଚଟ୍	:	ବାଗ୍ ଜୀଉ ମାରୁନ୍ ଘିଁଚଟ୍ ନେଇଦେ ।
ଘୋଷି	:	ମୁଁ ପାଠ ବହିର ଗୋଟିଏ ପଦ୍ୟ ଘୋଷିଥିଲି ।
ମନେଧରୁନ୍	:	ମୁଁଜ ପାଠ ବୋହିରେ ଗୋଟୋକ ପଦ୍ ମନେଧରୁନ୍ ଆଛଏ ।
ଘୋଡ଼ାଇ	:	ବିରାଡ଼ି ଆପଣଶ ମଳ ମାଟିରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଏ ।
ତୋପୁନ୍	:	ବିଲାଏ ଆପଲୁ ଗୁହକେ ମାଏଟେଁ ତୋପୁନ୍ ଦେଇଦେ ।

‘ଚ’

ଚନ୍ଦ୍ର	:	ଚନ୍ଦ୍ର ପୃଥିବୀର ଏକମାତ୍ର ଉପଗ୍ରହ ଅଟେ ।
ଜୋଏନ୍	:	ଜୋଏନ୍ ପୃଥୀରେ ଗୋଟକ୍ ଉପଗ୍ରହ ହୁନ୍ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ	:	ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୃଥିବୀ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ସରଳ ରେଖାରେ ରହିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ହୁଏ ।
ଗୋକରହନ୍	:	ଦିନ୍ ପିଥି ଆଉ ଜୋଏନ୍ ଗୋଟକ ସିଧାଏଁ ରେହେଲେ ଜୋଏନ୍ ଷରହନ୍ ହେଇଦେ ।
ଚକିତ	:	ଦୁଃସାହାସିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଚକିତ ଲାଗେ ।
ଆଚମ୍	:	ବିଦୁରରେ କୁତାକ୍ ଆଚମ୍ ହେହୁନ୍ ଲାଗଏ ଦେ ।
ଚହଟଇ	:	ଚମ୍ପା ଫୁଲର ବାସନା ଚାରିଆଡ଼େ ଚହଟଇ ।
ବାସେଇଦେ	:	ଚମ୍ପା ଫୁଲ ଗଇଁଧେ ଝରିଖୁଟ୍ ବାସଇଦେ ।
ଚରଣ	:	ଆମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଚରଣ ତଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ।
ପାଓଁ	:	ଆମ୍‌ହି ଭଗଞ୍ଜାନ୍ ରେପାଁଓ ଖାଲହେଁ ବିନତି କରୁନ୍‌ଦେ ।
ଚଲାବୁଲା	:	ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ କମ୍ ଚଲାବୁଲା କରନ୍ତି ।
ହିଣାହିଁଡ଼ି	:	ବୁଢ଼ା ଲେଗ୍‌ମାନ୍ ଇଡକିଁ ହିଁଡ଼ାହିଁଡ଼ି କରତେ ।
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ	:	ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେଲେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଆଲୋକିତ ହୁଏ ।

ଚାଏରଦିଗେ	:	ଦିନ ନିଗଲେ ଚାଏରଦିଗ ଉଜୁଡ଼ ଦିଶଇଦେ ।
ଚଷମା	:	ଦୃଷ୍ଟି ଦୋଷଥିଲେ ଚଷମା ଲଗାଇବା ଭଲ ।
ଚଛମା	:	ଆଖୁଏଁ ନା ଲାହଏଲେ ଚଛମା ଲଗାତୋ ବନକହୁନ୍ ।
ଚକ	:	ସାଇକେଲର ଦୁଇଟି ଚକ ଥାଏ ।
ଚକା	:	ସାଇକଲରେ ଦୁଇଠାନ୍ ଚକା ରହିଦେ ।
ଚକଟା	:	କୁମ୍ଭୀର ଚକଟା ମାଟିରେ ହାଣ୍ଡି ଗଢ଼େ ।
ଚିକଟା	:	କୁମ୍ଭୀର ଚିକଟା ମାଟିଏଁ ହାଣି ବନାଢ଼େଦେ ।
ଚତୁର୍ଥ	:	ଜୁଲି ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼େ ।
ଋଏର	:	ଜୁଲି ଋଏର କିଲାସେ ପଢ଼ଇଦେ ।
ଚକମକ	:	ଚକମକ ପଥର ଘଷି ନିଆଁ ବାହାର କରାଯାଏ ।
ଚକମକ	:	ଚକମକ ପୋଖନା ଘସୁନ୍ ଆଏଗ୍ ନିଜାଢ଼େତେ ।
ଚମଡ଼ା	:	ଗୋରୁ ଚମଡ଼ାରେ ଯୋତା ତିଆରି ହୁଏ ।
ଛାଇ	:	ଗାଏଁ ଛାଇଲେ ପନହି/ଯୋତା ବନାଢ଼େତେ ।
ଚକୋଲେଟ୍	:	ପିଲାମାନେ ଚକୋଲେଟ୍ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।
ଗୋଲି	:	ବାବୁମାନ ଗୋଲିକେ ବନକ୍ ବଲ୍‌ଡେ ।
ଚଳପ୍ରଚଳ	:	କନ୍ଧମାଳରେ ରେଳ ଚଳପ୍ରଚଳ ସୁବିଧା ନାହିଁ ।
ଜାତୋଏତୋ	:	କନ୍ଧମାଲ୍ ଲେ ରଇଲ୍ ଜାତୋଏତୋ ସୁବିଧା ନିହାଏଁ ।
ଚକ୍କୁଲି	:	ମୁଁ ଚକ୍କୁଲି ଖାଇ ପଢ଼ାରେ ବସେ ।
ଚକେଲ	:	ମୁଇ ଚକେଲ ଖଉନ୍ ପଢ଼ତୋ ସେତି ବସେଇଦେ ।
ଚଟିଆ	:	ଆମ ଘର ଚାଳରେ ଚଟିଆ ବସା ବାନ୍ଧିଛି ।
କୋଠଡ଼ି	:	ଆମରେ କୁଡ଼ିଆଏ କୋଠଡ଼ି ଗୁଡ଼ା ଢ଼ସାଉନ୍ ଆହେ ।
ଚପଲ	:	ଚପଲ ପିନ୍ଧି ପାଇଖାନା ଯିବା ଉଚିତ୍ ।
ପନହି	:	ପହେଇ ଲେଉଟନ୍ ପାଇଖାନା ଜାତୋହାରା ସହିହୁନ୍ ।
ଚଟଣି	:	ଚଟଣା ଭୋଜନକୁ ରଚିକର କରେ ।
ଚର୍ନି	:	ଚର୍ନି ଖାତୋ ଘଡ଼ିକ୍ ବନକ୍ ଲାଗଇଦେ ।
ଚଟାଣ	:	ଶୀତଦିନେ ଚଟାଣ ଭାରି ଥଣ୍ଡା ଲାଗେ ।
ପଠାଡ଼୍	:	ଶୀତଦିନେ ପଠାଡ଼୍ ଖୁବେଏ ଥଣ୍ଡା ଲାଗଇଦେ ।
ଚଉକି	:	ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଚୌକି ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ।
କୁରଚି	:	ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ କୁରଚି ଦେଖିତୋସିତି ବନକ ଦିଖେଇଦେ ।
ଚିନି	:	ଗୁଡ଼ରୁ ଚିନି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ ।
ଚିନି	:	ଗୁରଲେ ଚିନି ତିଆର୍ ହେଇଦେ ।

ଚଳାଚଳ	:	ଲୋକେ ବସଯୋଗେ ଚଳାଚଳ କରନ୍ତି ।
ଆନାଜାନା	:	ଲେଖନୀନ୍ ବସ୍ତ୍ରେ ଆନାଜାନା କରନ୍ତେ ।
ଚକିପେଷା	:	ଚକି ପେଷା ଅଟା ଶରୀର ପାଇଁଉପକାରୀ ।
ଜୋତାଏଁପିସ୍ଲେ	:	ଜୋତାଏଁ ପିସ୍ଲେ ଆଟା ଅଙ୍ଗ ସିତି ଉପକାର ହୁନ୍ ।
ଚଟାପଟ୍	:	ରବି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଚଟାପଟ୍ ଦେଇଥାଏ ।
ଜଳଦି ଜଳଦି	:	ରବି ପ୍ରଶ୍ନରେ ଉତ୍ତର ଜଳଦି ଜଳଦି ଦେଇଦେ ।
ଚାହାଣୀ	:	ଭିକାରୀର କରୁଣ ଚାହାଣୀ ଦେଖି ମୁଁ ତତ୍ତଲୁନ୍ ଘନି ।
ଚୋହେରା	:	ଭିକାରିରେ ଚୋହେରା ଦେଖୁନ୍ ମୁଇଁ ତିତ୍ତଲୁନ୍ ଘନି ।
ଚାହାଳି	:	ପୂର୍ବ କାଳରେ ପିଲାଏ ଚାହାଳିରେ ପଡୁଥିଲେ ।
ସିପି ଗୁଡ଼ି/ଗୋହାଲ ପଡ଼ା :		ତହିଥାଏ ବେଟାବେଟି ସିପିଗୁଡ଼ି / ଗୁହାଲ ପଡ଼ାଏଁ ପଡ଼ତ୍ତର ହେଲା ।
ଚାଟ	:	ଦିନେ ମୁଁ ଆମ ଗ୍ରାମ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଚାଟ ଥିଲି ।
ପଡ଼ଇୟା	:	ଦିନାଏଁକ୍ ମୁଇଁ ଆମରେ ଗାଓ ଇଷ୍ଟଲ ରେ ପଡ଼ଇୟା ରହେନି ।
ଚାଳଘର	:	ଚାଳଘର ନିଆଁକୁ ଡର ।
ଝଲଘର	:	ଝଲଘର ଆଏଗ୍ କେ ଡର ।
ଚାରିପଟେ	:	ବେଳେବେଳେ ସମସ୍ୟା ଚାରିପଟେ ଘେରିଯାଏ ।
ଚାଏର୍ଦିଗେ	:	କୋନ୍ କୋନ୍ ଘଡ଼ି ଅସୁବିଧା ଝଏର୍ ଦିଗକେ ବ୍ୟାପ୍ସଦେ ।
ଚାଲିଚାଲି	:	ପାର୍ବତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକେ ଚାଲି ଚାଲି ଯାଗ ଆସ କରନ୍ତି ।
ହିଣତହିଣତ	:	ଡୋଙ୍ଗର ପାହାଡ଼ଏଁ ଲୋଗ୍ ହିତାତ୍ ହିଣତ୍ ଆନାୟାନା କରନ୍ତେ ।
ଚାଷ	:	ଚାଷ ଅଛି ଯାହାର କି ଆନନ୍ଦ ତାହାର ।
ଚାଷ	:	ଚାଷ ଅହେଜାରେ ରହିସ୍ ଆହେ ହୁନାରେ ।
ଚାପି	:	ଗଳି ଯାଉଥିବା ପାଣିକୁ ଚାପି ରଖ ।
ଚୁଚୁନ୍	:	ଗଲୁନ୍ ଯାତେ ପାନିକେ ଚୁଚୁନ୍ ଥେଠା ।
ଚାକିରୀ	:	ଆଜିକାଲି ଚାକିରୀ ମିଳିବା କଷ୍ଟ କର ଅଟେ ।
ଚାକିରି	:	ଆଏକ୍ କାଏଲ୍ ଚାକିରି ମିଳତୋ କଠିନ୍ ହୁନ୍ ।
ଚାବି	:	ମୁଁ ସାଇକେଲ ଚାବି ହଜାଇ ଦେଇଥିଲି ।
କୁଚି	:	ମୁଇଁ ସାଇକେଲ କୁଚି ହଜାଇନ୍ ଦେହୁନ୍ ରହେନି ।
ଚାଳ	:	ଆଜି ଆମ ଚାଳ ଉପରେ କାଉ ରାବୁଥିଲା ।
ବଆସ	:	ଅଏକ୍ ଆମରେ ବାଆସ୍ ଉପରଏଁ କାଉଆ ଭାସିଆଡ଼ର୍ ଆହେ ।
ଚାକୁଣ୍ଡା	:	ଚାକୁଣ୍ଡାର ପତ୍ର ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ମଉଳି ଯାଏ ।
ଚୋରୋଠା	:	ଚୋରୋଠାରେ ପାନ୍ ସାଝେଁ ଝୁରୁମୁରାଉନ୍ ଜାଏଦେ ।
ଚାଉଳ	:	ଚାଉଳ ଚୁନାରେ ଆରିଷା ପିଠା ହୁଏ ।
ଝଉର୍	:	ଝଉର୍ ପିସାନେ ଅରସା ରୋଟି ହେଇଦେ ।

ଚାରା	:	ଫଳ ଚାରା ଲଗାଇତାରି ଯତ୍ନ ନିଅ ।
ପହ୍ଲୁ	:	ଫଳ ପହ୍ଲୁ ଲଗାଉନ ଜତନାହୁ ।
ଚାଲାଇ	:	ଚାଲାଇ ଲୋକ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷାପାଏ ।
ହୁସିଆର	:	ହୁସିଆର ଲୋଗବିପଦେ ରାକ୍ଷା ପାଢ଼େଦେ ।
ଚାଖଣ୍ଡ	:	ସହରରେ ଚାଖଣ୍ଡ ଯାଗାର ମଧ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ।
ଭିଆଏକ	:	ସହରରେ ଭିଆଏକ ଜାଗାରେ ଘଲାଏକ ବଡ଼ାଏ ଦାମ୍ ।
ଚାରିପାଖ	:	ଘର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଲତା ବୁଦା ସଫା କର ।
ଚାଏରବାଟେ	:	କୁଡ଼ିଆ ଚାଏରବାଟେ ରହତୋ ବନ ବୁରୁରା ସାପ୍ କରା ।
ଚିତ୍ର	:	ରିମି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜଣେ ଭଲ ଚିତ୍ରକର ହେବ ।
ଚିତ୍ରକାର	:	ରିମି ଆଘିଲକେ ବନକ୍ ଚିତ୍ରକାର ହେତି ।
ଚିଲ	:	ଚିଲ କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ଉଠାଇ ନେଇ ଖାଇଯାଏ ।
ସଚାନ	:	ସଚାନ କୁକୁଡ଼ି ଚିଆଁକେ ଉଡ଼ାଉନ ନେହୁନ୍ ଖାଇଦେ ।
ଚିହ୍ନ	:	ମୋ ଡାହାଣ ହାତରେ ଗୋଟିଏ କଟା ଚିହ୍ନ ରହିଛି ।
ଚିନ୍	:	ମାରେ ଜେଉନି ହାତେ ଗୋଟକ୍ କାଏଟ୍ ଲୋ ଚିନା ଆହେ ।
ଚିକିସ୍ତା	:	ନିୟମିତ ଚିକିସ୍ତା କଲେ ଏଡ଼ସ୍ ଭଲ ହୋଇଯାଏ ।
ଜତନ୍	:	ସହିଁ ନେମ୍ ଏଁ ଜତନ୍ କାଏରଲେ ଏଡ଼ସ୍ ବନକ୍ ଦେହୁନ୍ ଜାଏଦେ ।
ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି	:	ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି ଘେରି ଯାକ ଚିଲିକାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରୁଛି ।
ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି	:	ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି ହୁଦା ମାନେ ଚିଲିକାରେ ସୁନ୍ଦର କେ ଖରାପ୍ କରତାହେ ।
ଚିରାଲେଙ୍ଗଡ଼ା	:	ପାଗଳଟା ଚିରା ଲେଙ୍ଗଡ଼ା ପିନ୍ଧି ବୁଲୁଛି ।
ଫାଏଟ୍‌ଲୋ ଗୁଇଟ୍‌ଲୋ:	:	ପାଗଳ ଫାଏଟ୍‌ଲୋ ଗୁଏଟ୍‌ଲୋ କପଡ଼ା ନେହୁନ୍ ହିଁଡ଼ତାହେ ।
ଚିହ୍ନାଇବା	:	ଜାତୀୟ ପତାକାର ରଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନାଇବା ଉଚିତ୍ ।
ଜନାତୋ	:	ଜାତୀୟ ପତେକାରେ ରଙ୍ଗମାନକେ ଅଲଗା କେ ଜନାତୋ ହାର୍ ହୁଁନା ।
ଚିହ୍ନିବା	:	ପିଲାବେଳର ପଢ଼ାସାଥୀକୁ ବହୁ ବର୍ଷ ପରେ ଚିହ୍ନିବା କଷ୍ଟ ।
ଚିନ୍ତେ	:	ଲଲକିଘଡ଼ିରେ ପଡ଼ତୋ ସଙ୍ଗ୍ ଖୁବ୍‌ଏଁ ବରଷ୍ଟରେ ବରଷ୍ଟରେ ପାଛେଁ ଚିନ୍ତୋ ହାରା କଠିନ୍‌ହୁନ୍ ।
ଚିପିବା	:	ହାତର ନାଡ଼ି ଚିପିବା ଦ୍ଵାରା ତାର ଗତି ଜଣାପଡ଼େ ।
ଚେପାଉନ୍	:	ହାତରେ ନାଡ଼ି ଚେପାଉନ୍ ହୁନାରେ ଗତିକେ ଜାନିହେଇଦେ ।
ଚିତ୍ରା	:	ଲୁଗା ଖାଏ ହାଣ୍ଡି ଚିତ୍ରାଖାଏ ଗଣ୍ଡି ।
ଚିତ୍ରା	:	ନୁନ୍ ଖାଇଦେ ହାଁଡ଼ି ଚିତ୍ରା ଖାଇଦେ ଗାଗଡ଼୍ ।
ଚିକିସ୍ତକ	:	ମାଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଚିକିସ୍ତକ ମାନଙ୍କର ଘୋର ଅଭାବ ରହିଛି ।
ଜତନାଢ଼େୟା	:	ଡୋଙ୍ଗର ଜାଗାଏଁ ଜତନାଢ଼େୟା ମାନରେ ବଡ଼ାଏଁ ଅଭାବ ଆହେ ।

ଚିକାର	:	ଘରେ ନିଆଁ ଲାଗିଲେ ଚିକାର କରି ଲୋକଙ୍କୁ ଡାକିବ ।
ଚିରଲୀଭନ	:	କୁଡ଼ିଆଏଁ ଆସବ୍ ଧସବ୍ ଲେଚିରଲୀଭନ ଲୋଗକେ ହୁଁଖରାତାଏସ ।
ଚିହ୍ନଟ	:	ପକ୍ଷୀ ମଡ଼କ ହେଲେ ଭୁଡାଣୁ ଚିହ୍ନଟ କାମ କରାଯାଏ ।
ଚିନା	:	ଚେଡେ କୁହୁନ୍‌ଗଲେ ଭୁଡାଣୁ ଚିନ୍ତୋ କାମେ କରାଜାଇଦେ ।
ଚିରିବା	:	ଜଙ୍ଗଲରେ ପଶିଲେ ଲୁଗା ଚିରିବା ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ ।
ଚିରତେ	:	ବନକେ ନିଗଲେ ଲୁଗରା ଚିରି ହେଉକେ ସକାଏ ।
ଚିନାବାଦାମ	:	ଚିନାବାଦାମ ଚାଷ ଏକ ଲାଭଜନକ ଫସଲ ।
ମୁଙ୍ଗଫାଲି	:	ମୁଙ୍ଗଫାଲି କମଇ ଗୋଟକ ଲାଭ ଋଷ ହୁନ୍ ।
ଚିହ୍ନ ଉଠିବା	:	ବେତ ମାଡ଼ ହେଲେ ଦେହରେ ଚିହ୍ନ ଉଠିବା ସମ୍ଭାବନା ।
ଚହ୍ନା ପଡ଼େଇଦେ	:	ଠେଙ୍ଗ ଚେ ମାରହେଲେ ଗାଗଡ଼ ଚିହ୍ନାପଡ଼େଇଦେ ।
ଚୁନା	:	ଗହମ ଚୁନାରେ ପରାଚା ଡିଆରି ହୁଏ ।
ପିସାନ	:	ଗୋହୁଁ ପିସାନେ ରୁଟି ବନେଇଦେ ।
ଚେହେରା	:	ଚିତ୍ରାରେ ବାପାଙ୍କ ଚେହେରା ମଳିନ ଦେଖାଯାଉଛି ।
ମୁହ	:	ଚିତ୍ରାଏଁ ବାବାରେ ମୁହୁଁ ଉଡ଼ରୁନ୍ ଯାହୁନ୍ ଆହେ ।
ଚେର	:	ଚେରମୁଲି ଔଷଧ ଦେହ ପାଇଁ ନିରାପଦ ଅଟେ ।
ଜଡ଼ିବୁଟି	:	ଜଡ଼ିବୁଟି ଓସାହା ଗାଗଡ଼ସିତି କାହିଁଚ୍ ହେଇନାହିଁ ।
ଚେତା	:	ଘଣ୍ଟାଏ ପରେ ରମାର ଚେତା ଫେରିଲା ।
ଚେଡ଼	:	ଘଣ୍ଟାଏକେଁ ରମାରେ ଚେଡ଼ / ସୋସର୍ ଫିର୍ଲୋ ।
ଚୋପା	:	କଦଳୀ ଚୋପା ରାସ୍ତାରେ ପକାଅ ନାହିଁ ।
ଛୋଲକା	:	କେରା ଛୋଲକା ବାଟେଁ ପୋକାଢ଼ା ନାହିଁ ।
ଚୋରି	:	ଅସାମାଜିକ ଲୋକେ ଚୋରି କରନ୍ତି ।
ରେର୍	:	ବିନ୍ ସମାଜରେ ଲୋଗ୍ ରେରି କରତେ ।
ଚୋବାଇବା	:	ଖାଦ୍ୟ ଚୋବାଇବା ଦ୍ଵାରା ହଜମ ହୁଏ ।
ଋବୁନ୍	:	ଖାଇଦୋ ଋବୁନ୍ ଖାଏଲେ ଏକା ପଚେଇଦେ ।

‘ଛ’

ଛଚିନ୍ଦା	:	ଛଚିନ୍ଦାକୁ ବିଲେଇ ଖାଏ ନାହିଁ ।
ଛୁଛୁ	:	ଛୁଛୁ କେ ବିଲାଏ ଖାଏ ନାହିଁ ।
ଛନଛନିଆ	:	ହାତୀମାନେ ଛନଛନିଆ ଫସଲକୁ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ।
ଛନଛନ	:	ହାଁଥିମାନ ଛନଛନା ଫସଲ / ଋଷକେ ଦୁରୁସ୍‌ନାସ କରତେ ।
ଛଟପଟ	:	ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ପିଲାଟି ଛଟପଟ ହେଉଛି ।
ଛଟକାପଟକା	:	ଦୁଖାଏଁ ବାବୁପିଲା ଛଟକାପଟକା ହେତାହେ ।

ଛକି	:	ଭୁଲ ଉତ୍ତରରେ ଶିକ୍ଷକ ଛକି ଚିହ୍ନ ଦିଅନ୍ତି ।
ଛକି	:	ଭୁଲ ଉତ୍ତରରୁ ମାତ୍ରର ଛକି ଚିହ୍ନ ଦେତେ ।
ଛତା	:	ଖରା ବର୍ଷାରୁ ଛତା ରକ୍ଷା କରେ ।
ଛାତା	:	ଘାମ ପାନିଲେ ଛାତା ବଚାଡ଼େଦେ ।
ଛତୁ	:	ପୁରୁଣା କାଠରେ ଛତୁ ଉଠେ ।
ଛାତି	:	ଜୁନା ରୁଖେଁ ଛାତି ଫୁଟଇଦେ ।
ଛପର	:	ନଡ଼ା ଛପର ଘର ଖରାଦିନେ ଥଣ୍ଡା ରହେ ।
ଛାଏନ୍	:	ଖଡ଼ ଛାଏନ୍ ଘର ଘାମ ଘଡ଼ିକ୍ ଥଣ୍ଡା ରହଇଦେ ।
ଛପେଇ	:	ଡାକ ଚିକଟି ଥିଆରେ ଛପେଇ ଦିଆଯାଏ ।
ଲଟକାତେ	:	ଡାକ ଚିକଟ ଲସାଏ, ଲଟକାଉନ୍ ଦିଆଯାଇଦେ ।
ଛାଞ୍ଚି	:	ବଙ୍କା କାଠକୁ ଛାଞ୍ଚି ସଲଖ କରାଯାଏ ।
ଛୋଲୁନ୍	:	କୋକିଟା ରୁକ୍ତେ ଛୋଲୁନ୍ ସିଧା କରେଯାଏଦେ ।
ଛାତି	:	ଭୁମିକମ୍ପ ଦେଖି ଭୟରେ ଛାତି ଥରି ଉଠେ ।
ଛାତି	:	ଧରତି ଭୋସଲତୋ ଦେଖୁନ୍ ତରେଁ ଛାତି କାଁପଏଦେ ।
ଛିଞ୍ଚିବା	:	ଅଚେତ ବ୍ୟକ୍ତିର ମୁହଁରେ ପାଣି ଛିଞ୍ଚିବା ଭଲ ।
ଛିତତୋ	:	ଅଚେତ ଲୋଗରେ ମୁହଁ ପାନି ଛିତତୋ ହାର ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ଛୁ	:	ଚୋର ପୋଲିସକୁ ଦେଖି ଛୁ ମାରିଲା ।
ଛୁ / ଗଦ୍‌ବଦ୍	:	ରେର ପୁଲୁସ୍ କେ ଦେଖୁନ୍ ଛୁ / ଗଦ୍‌ବଦ୍ କଏରଲୋ ।
ଛୁଆ	:	ମଣିଷ ଛୁଆ ଅନେକ ଯତ୍ନ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ।
ପିଲା	:	ମାନୁଷ୍ ପିଲା ବଡ଼ାଏ ଜତନ୍ ଦରକାର କରଇଦେ ।
ଛୁଇଁଲେ	:	ଲାଜକୁଳି ଲତାକୁ ଛୁଇଁଲେ ତାହା ମଉଳି ଯାଏ ।
ଛିଉଲେ	:	ଲାଜକୁରିନ୍ ତାଲକେ ଛିଉଲେ ସଉଁଚୁନ୍ ଯାଏଦେ ।
ଛେଳି	:	ଛେଳି ପାଳନ ଏକ ଲାଭଜନକ ବ୍ୟବସାୟ ।
ଛେରି	:	ଛେରି ପୋଷତୋ ଗୋଟୋକ ଲାଭକାରୀ ଧନ୍ୟହୁନ୍ ।
ଛୋଟ	:	ଛୋଟବେଳୁ ପିତାମାତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହ ହୁଅ ।
ପିଲା	:	ପିଲା ଘଡ଼ିକଲେ ମାଇସ ବାପୁସ୍ ରେ ମାଏନ୍‌କାରୀ ହେଝା ।

‘ଜ’

ଜଗତ	:	ଜଗତରେ ଅନ୍ୟାୟ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି ।
ଦୁନିଆଁ	:	ଦୁନିଆଁ ଅନ୍ୟାୟ ବହୁନ ଯାତାହେ ।
ଜଙ୍ଗଲିଆ	:	ଜଙ୍ଗଲିଆ ଯାଗାରେ ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁ ଥାଆନ୍ତି ।
ଜଙ୍ଗଲିଆ	:	ଜଙ୍ଗଲିଆ ଯାଗାଁ ଜନାଉରମାନ୍ ରହତେ ।

ଜଗାଇ	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ପିଲାଙ୍କୁ ଫସଲ ଜଗାଇ ଦିଅନ୍ତି ।
ରାଖା	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ବେଟାବେଟିକେ ଫସଲ ରାଖା ଦେତେ ।
ଜଳ	:	ଜଳ ବିହୁନେ ସୃଷ୍ଟି ନାଶ ହେବ ।
ପାନି	:	ପାନି ବିନା ସୃଷ୍ଟି ନାଶ ହେତୋ ।
ଜଳଛତ୍ର	:	ତୃଷାର୍ତ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଜଳଛତ୍ର ଖୋଲାଯାଏ ।
ପାନିଯାଗା	:	ପିଆସେଁ ରହଇୟା ମାନରେ କାୟେଁ ପାନିଯାଗା ଖୋଲେଯାଇଦେ ।
ଜଳନ୍ତା	:	ଜଳନ୍ତା ଘରୁ ପିଲାଟିକୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଗଲା ।
ଡାକଡୋ	:	ଡାକଡୋ ଘରଲେ ବାରୁ ଗୋଟୋକ୍ କେ ନିଜାଏ ଗୋଲୋ ।
ଜଘଂ	:	ଖେଳରେ ରିମିର ଜଘଂ ମଚକି ଯାଇଛି ।
ଜାଘ	:	ଖେଲାଏଁ ରିମିରେ ଜାଙ୍ଗ୍ ମଳକୁନ୍ ଯାହୁଁନ୍ ଆହେ ।
ଜଗୁଆଳି	:	ବ୍ୟାଙ୍କ ଗୁଡ଼ିକରେ ଜଗୁଆଳି ମାନେ ଥାଆନ୍ତି ।
ରଖଞ୍ଜାରୀ	:	ବେଁକ୍ ମାନନେଙ୍ଗ୍ ରଖଞ୍ଜାରୀ ରହତେ ।
ଜନମ	:	ଭାରତ ଆମର ଜନମ ଭୁଇଁ ଅଟେ ।
ଜନମ	:	ଭାରତ ଆମରେ ଜନମ ମାଟି ହୁନ୍ ।
ଜନନୀ	:	ଜନନୀ ଓ ଜନ୍ମଭୂମି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼କା ।
ମାଇସ୍	:	ମାଇସ୍ ଆଉ ଜନନ ମାଟି ସବଲେ ବଡ଼କା ।
ଜନ୍ମଭୂମି	:	ଜନ୍ମଭୂମିର ସେବାରେ ଆମେ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ।
ଜନମମାଟି	:	ଜନମ ମାଟିରେ ସେବାଏଁ ଆମହି ଆମକେ ଲଗାଉନ୍ ଦେଓଁ ।
ଜନ୍ମଦିନ	:	ଅକ୍ଟୋବର ଦୁଇ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ ଅଟେ ।
ଜନମଦିନ	:	ଅକ୍ଟୋବର ଦୁଇ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିରେ ଜନମଦିନ୍ ହୁନ୍ ।
ଜନଗଣନା	:	ପ୍ରତି ଦଶବର୍ଷକୁ ଥରେ ଜନଗଣନା କରାଯାଏ ।
ଜନଗନତି	:	ହର ଦଶବରଷେଁ ଏକ ଖେପ୍ ଜନଗନତି କରେ ଯାଏଦେ ।
ଜବତ	:	ପୋଲିସ୍ ଚୋରା ଜିନିଷକୁ ଜବତ୍ କରନ୍ତି ।
ଜାପତି	:	ପୁଲିସ୍ ରେଏରଲୋ ଜିନିଷ କେ ଜାପତି କରଇଦେ ।
ଜମିବାଡ଼ି	:	ଜମିବାଡ଼ି ନଥିବା ଲୋକ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ।
ଜମିନବାଡ଼ି	:	ଜମିନ ବାଡ଼ି ନ ରହତୋ ଲୋଗ ଖୁବଏ ଆହେଡ୍ ।
ଜଡ଼ିତ	:	ଅଧ୍ୟୟନ ସହିତ ଦେଶ ସେବାରେ ଜଡ଼ିତ ଥାଅ ।
ମେସୁନ୍	:	ପଡ଼ତୋ ସେଙ୍ଗ୍ ଦେଶ ସେଓ୍ବାଏଁ ମେସୁନ୍ ରାହା ।
ଜହ୍ନି	:	ଜହ୍ନି ପୁଲ ରଙ୍ଗ ହଳଦିଆ ।
ତରୋଇ	:	ତରୋଇ ପୁଲରେ ରଙ୍ଗ ହରଦିଆ ।

ଜୟ	:	କାର୍ତ୍ତିକ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାରତ ଜୟଲାଭ କଲା ।
ଜୟୀ	:	କାର୍ତ୍ତିକ ଲତକର୍ଣ୍ଣ ଭାରତ ଜୟୀ ହେଲେ ।
ଜୟନ୍ତି	:	ନେତାଜୀଙ୍କ ଜୟନ୍ତି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଳନ କରାଯାଏ ।
ଜୟନ୍ତି	:	ନେତାଜୀ ରେ ଜୟନ୍ତି ଇସ୍ତୁଲେଁ ପାଳନ କରେଯାଏଦେ ।
ଜଣକା	:	ଜଣକା ହଲେ ଲେଖାଏ ପୋଷାକ ଦିଆଗଲା ।
ଜନାଏକ	:	ଜନାଏକ କେ ନାଙ୍ଗରକ କୁରତା ଦେ ଗୋଲୋ ।
ଜଣ	:	ଏକ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବଞ୍ଚିବା କଷ୍ଟ ଅଟେ ।
ଜନାଏକ	:	ଜନାଏକ ଲୋକ ଜୀଓତୋ ହାରା ଦୁଃଖ ହୁନ ।
ଜମା	:	ଗାଁରେ ଜଣେ ମୃତ ହେଲେ ଲୋକ ଜମା ହୁଅନ୍ତି ।
ଠୁଲ	:	ଗାଢ଼େଁ ଜନାଏକ ମଏରଲେ ଲୋଗ୍ ଠୁଲ ହେତେ ।
ଜ୍ଵର	:	ମେଲେରିଆ ଏକ ଘାତକ ଜ୍ଵର ଅଟେ ।
ଜର୍	:	ମେଲେରିଆ ଗୋଟକ୍ ମରାତୋ ଜର୍ ହୁନ୍ ।
ଜ୍ଵଳନ୍ତ	:	ଆଦର୍ଶ ଛାତ୍ର ଅନ୍ୟର ଜ୍ଵଳନ୍ତ ଉଦାହରଣ ହୁଅନ୍ତି ।
ଜୀଉତା	:	ବନକ ପତକୟା ଦୁସରା ରେ ଜୀଉତା ଉଧାରନ୍ ହୁନ୍ ।
ଜକେଇ	:	ମୋ ସାଙ୍ଗର ଦୁଃଖ ଦେଖି ମୋ ଆଖି ଜକେଇ ଗଲା ।
ଆସୁନିଙ୍ଗଲୋ	:	ମାରେ ସଂଜରେ ଦୁଃଖ ଦେଖୁନ ମାରେ ଆଖିଲେ ଆଁସୁ ନିଙ୍ଗଲୋ ।
ଜାତି	:	ଜାତିପ୍ରଥା ଏକ ସାମାଜିକ କଳଙ୍କ ଅଟେ ।
ଜାଏତ୍	:	ଜାଏତ୍ ରେ ନୀତି ଗୋଟୋକ ସାମାଜିକ କଳଙ୍କହୁନ୍ ।
ଜାଗରଣ	:	ଦେଶରେ ଦୁର୍ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ।
ଜାଗରନ୍	:	ଦେଶେଁ ଅନୀତି ରେ ବିରୁଦ୍ଧେ ଜାଗରନ୍ ଉଠୁନ୍ ଆଛଏ ।
ଜାତୀୟ	:	ଖଣି ଗୁଡ଼ିକ ଜାତୀୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଲୁଚ୍ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ।
ଜାଏତ୍ରେ	:	ଖଧାନ ମାନ ଜାଏତ୍ରେ ଧନ୍ ହୁନ୍, ହୁନାକେ ରେରତୋ ନିଆଓ ନୋହଏ ।
ଜାମା	:	ସ୍କୁଲ ସମୟ ହେଲେ ମାଆ ମୋତେ ଜାମା ପିନ୍ଧାନ୍ତି ।
କୁରତା	:	ଇସ୍କୁଲରେ ବେରାହେଲେ ଓୟା ମୋକେ କୁରତା ଲେଖାଉନ ଦଏଦେ ।
ଜାମୁ	:	ଜାମୁକୋଳି ଖାଇବାକୁ ମିଠା ଲାଗେ ।
ଜାମ୍	:	ଜାମ୍ ଖାଏଁଲେ ମିଟ୍ ଲାଗଏଁଦେ ।
ଜାଲ	:	କେଉଟମାନେ ଜାଲରେ ମାଛ ଧରନ୍ତି ।
ଜାଲି	:	କେଉଁଟା ମାନେ ଜାଲିଏଁ ମଛରୀ ଧରତେ ।
ଜାଣିଲୁ	:	ରେଡ଼ିଓ ରୁ ଆମେ ପାଣିପାଗ ଖବର ଜାଣିଲୁ ।
ଜାଏନ୍ଦୁ	:	ରତ୍ନଧ୍ୟାଲେ ଆମ୍‌ହିଁ ପାନିପାଗ୍ ଖଭେର୍ ଜାଏନ୍ଦୁ ।

ଜାଣିବା	:	ଦେଶରେ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣା ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ଘଟନା	:	ଦେଶେ ଘଟ୍ ତୋ ଘଟନାକେ ଜାନ୍ତୋହା ଜରୁରୀ ହୁଁନ୍ ।
ଜିତିବା	:	ବିନା ଅଭ୍ୟାସରେ ଖେଳରେ ଜିତିବା କଷ୍ଟ ।
ଜିତ୍	:	ବିନ୍ ଶିଖୁନ ଖେଳେଁ ଜିତ୍ତୋ ହାର୍ କଠିନ ହୁଁନ୍ ।
ଜିନିଷ	:	ଘରେ ନିଆଁ ଲାଗିଲେ ଅନେକ ଜିନିଷ ପୋଡ଼ିଯାଏ ।
ଜିନିଷ	:	ଘରେ ଆସନ୍ ଧସଲେ ସବ୍ ଜିନିଷ୍ ଡାଡ଼ଏଦେ ।
ଜିରାଫ୍	:	ଜିରାଫ୍ ଏକ ତୃଣଭୋଜି ପ୍ରାଣୀ ।
ଜିରାଫ୍	:	ଜିରାଫ୍ ଗୋଟୋକ୍ ଡାଳମୁଳ ଖୟା ଜିଉ ।
ଜିଲ୍ଲାଜର୍ଜ	:	ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲାରେ ଜଣେ ଜିଲ୍ଲା ଜର୍ଜ ଥାନ୍ତି ।
ଜିଲ୍ଲା ଜର୍ଜ	:	ସବ୍ଜିଲ୍ଲାଏଁ ଗୋଟକ୍ ଜିଲ୍ଲାଜର୍ଜ ରହତେ ।
ଜୀବ	:	ଜୀବ ହତ୍ୟା ମହାପାପ ।
ଜୀଉଁ	:	ଜୀଉଁ ମାରତୋ ହାର୍ ବଡ଼କା ପାପ୍ ହୁଁନ୍ ।
ଜୀବନ୍ତ	:	ବଣ ପୋଡ଼ିଲେ ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ ଜୀବନ୍ତ ଦଗଧ ହୁଅନ୍ତି ।
ଜୀଡ଼ତା	:	ବୁରୁରା ଡାଡ଼ତୋ ଘଡ଼ିକ୍ ଅନେକ ଜୀଉ ଜନ୍ତୁ ଡାଡୁନ୍ ଯାତେ ।
ଜୀବନ	:	ଚିକିତ୍ସା ଅଭାବରେ ଅନେକଙ୍କ ଜୀବନ ଚାଲିଯାଏ ।
ଜୀଉଁ	:	ଜତନ୍ ରେ ଅଭାବେଁ ଖୁବୟ ଲୋଗ୍ରେ ଜୀଉ ଉଡୁନ୍ ଯାଇଁଦେ ।
ଜୀବନଯାପନ	:	ନର୍ସ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଦେଇ ଜୀବନ ଯାପନ କରନ୍ତି ।
ଜୀଉଜଗତେ	:	ନସମାନ ଉଇଜ୍ କରୁନ୍ ଜୀଉତୋ କାମ୍ କରତୋ ।
ଜୀବିକା	:	ଲୁଗାବୁଣା ତନ୍ତର ଜିବିକା ଅଟେ ।
ଜିଉଁତୋହା	:	ଲୁଗରା ବନାତୋ ହାର୍ ଭେଲ୍ଲ୍ରେ ଜିଉଁତୋ ହାରହୁନ୍ ।
ଜୁହାର	:	ଗୁରୁଜନ ମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଜୁହାର କରୁ ।
ଜୁହାର୍	:	ଗୁରୁଜୀ ମାନକେ ଆମହିଁ ଜୁହାର୍ କରୁନ୍ଦେ ।
ଜୁଡୁବୁଡୁ	:	ମୁଁଡ଼ ପୀଡ଼ିଯିବାରୁ ସେ ରକ୍ତ ଜୁଡୁବୁଡୁ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି ।
ବୁଟ୍‌ବୁଟୁନ୍	:	ମୁଁଡ଼ ପୁଏଟଲୋ ଡାହାଲେ ହୁନ୍ ଲହୁଏଁ ବୁଟ୍‌ବୁଟୁନ୍ ଗଲୋ ।
ଜେଜେ	:	ଆମ ଜେଜେ ଚଷମା ପିନ୍ଧି ବହି ପଢ଼ନ୍ତି ।
ଆମ୍ମା	:	ଆମରେ ଆମ୍ମା ଚଷମା ଲେଉଟ୍ ବୋହି ପଢ଼ଇଦେ ।
ଜେବ୍ରାକ୍ରିସିଂ	:	ଜେବ୍ରାକ୍ରିସିଂରେ ଲୋକ ଚାଲି ଚାଲି ପାର ହୁଅନ୍ତି ।
କର୍‌ରାବାଟ	:	ଲୋଗମାନ କର୍‌ରାବାଟଏଁ ହିଁଡୁନ୍ ଲାହାଁକତେ ।
ଜୋରସୋର	:	ରାଷ୍ଟ୍ରକାମ ଜୋରସୋରରେ ଚାଲିଛି ।
ଜୋରଦାର	:	ରୋଡ଼କାମ୍ ଜୋରଦାର୍ ଚଲତାହେଁ ।

ଜୋରରେ	:	ହେଲମେଟ୍ ପିନ୍ଧି ନ ଥିଲେ ମୁଣ୍ଡରେ ଜୋରରେ ଆଘତ ହୁଏ ।
ଜୋର୍	:	ହେଲମେଟ୍ ଲେଉଟ ନ ରହିଲେ ମୁଣ୍ଡେ ଜୋର୍ ଠୋକର ହେଇଦେ ।
ଜ୍ୟେଷ୍ଠ	:	ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତାଙ୍କୁ ଆମେ ପିତୃତୁଲ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦେଉ ।
ବତକା	:	ବତକା ଭାଇସକେ ଆମହିଁ ବାପୁସ୍ ମୁହାଁ ମାନୁନ୍ ଦେଁ ।
ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା	:	ଚାନ୍ଦର ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ଆକାଶର ଦୂର କରେ ।
ଉକିଆ	:	ଜୋଏନ୍ ଝେ ଉକିଆ ଆନ୍ଧାର ଦୂର କରଏଦେଁ ।

‘ଝ’

ଝଡ଼	:	ଗତ ଝଡ଼ ବର୍ଷାରେ ବର ଗଛଟି ଉପୁଡ଼ି ଗଲା ।
ଝେଡ଼	:	କାଏଲରେ ଝେଡ଼େଁ ବଡ଼ ରୁକ୍ ଉଲଟୁନ୍ ଗୋଲୋ ।
ଝଡୁଛି	:	ଚିକିଏ ପବନ ହେଲେ ପାଟିଲା ଆମ ଝଡୁଛି ।
ଝତତାହେ	:	ଇଲକି ଧୁକା ଏଲେ ପାଏକଲୋ ଆମା ଝତଏଦେ ।
ଝଡ଼ିବର୍ଷା	:	ଝଡ଼ିବର୍ଷା ଅନେକ ଦିନ ଯାଏ ଲାଗିରହେ ।
ପାନିଝେଡ଼	:	ପାନିଝେଡ଼ ଖୁବୟ ଦିନ ତକଲେ ରହଇଦେ ।
ଝଗଡ଼ା	:	ବେଲେବେଲେ ପିଲାଏ ପରସ୍ପର ଝଗଡ଼ା କରନ୍ତି ।
ଝଗଡ଼ା	:	କୋନ୍କୋନ୍ ଘଡ଼ିକ୍ ବେଟାବେଟି ଆପୟମାନ୍ ଝଗଡ଼ା ଲାଗ୍ତେ ।
ଝରଣା	:	ଝରଣାଟିଏ କୁଳୁକୁଳୁ ହୋଇ ବହି ଯାଉଛି ।
ଝରନ୍	:	ଝରନ୍ ଗୋଟୋକ୍ ଖଲଖଲଲା ହେହୁନ୍ ଝରନ୍ ଯାତାହେଁ ।
ଝରଝର	:	ପର୍ବତରେ ବର୍ଷା ଝର ଝର ଶବ୍ଦ ହେଉଛି ।
ଖୁଲଖୁଲା	:	ଡୋଙ୍ଗରେ ପାନି ଖୁଲଖୁଲା ଆଢ଼ାଜ ହେତାହେ ।
ଝରକା	:	ରାତିରେ ଝରକା ବନ୍ଦ କରି ରଖ ।
ଝରକା	:	ରାଏଁତେ ଝରକା ବନ୍ଦ୍ କରୁନ୍ ଥେଢ଼ା ।
ଝଲକ	:	ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁର ଝଲକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନଲୋଭା ।
ଝଲକନା	:	ଇଦର୍ ଧନୁରେ ଝଲକନା ଖୁବୟ ମନଲୋଭାଏଦେ ।
ଝଲମଲ	:	ପାଣିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ଝଲମଲ ଦିଶୁଛି ।
ଝଲମଲ	:	ପାନିୟେଁ ଦିନ୍ତରାସ୍ ଝଲମଲ ଉଁନ ଦିଶ୍ତାଛୟ ।
ଝାଉଁଳିବା	:	ସଂନ୍ଧ୍ୟା ହେଲେ ଚାକୁଣ୍ଡା ପତ୍ର ଝାଉଁଳିବା ଆରମ୍ଭ କରେ ।
ଝାଉଁଳାଉନ	:	ସାଞ୍ଜ୍ ହେଲେ ଚେରୋଠା ପାନ୍ ଝାଉଁଳା ତୋ ଆରମ୍ କରଇଦେ ।
ଝାଳ	:	ଦେହ ଭିତରର ମଇଲା ଝାଳ ଆକାରରେ ବାହାରେ ।
ଗରମି	:	ଗାଗଡ଼ ଭିତରେଁ ମଇଲା ଗରମି ହେହୁନ୍ ନିଗଏଦେ ।
ଝାଡୁ	:	ଝାଡୁରେ ଅଳିଆ ସଫା କରାଯାଏ ।
ବାହାରି	:	ବାହାରିଏଁ କର୍ତ୍ତା ସାଫ୍ କରି ହଏଦେ ।

ଝାମ୍ପି	:	ଛଅଶା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଝାମ୍ପିନିଏ ।
ଓରପୁନ୍/ଉପପୁନ୍	:	ସଚାନ ଅଲଗା ଚେତୟକେ ରପପୁନ୍ ନଇଦେ ।
ଝିପିପି	:	ଝିପିପି କାନ୍ଧୁରେ ଥାଇ ପୋକ ଖାଏ ।
ଘରରାଖି	:	ଘରରାଖି ପାଖାଏଁ ରହୁଁନ କାଡ଼ା ଖାଏଦେ ।
ଝିମ୍ଝିମ୍	:	ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ ଲାଗିଲେ ଦେହ ଝିମ୍ ଝିମ୍ ହୁଏ ।
ଥରଥରନ୍	:	ମୁଡ଼େ ବରଏସ୍ ଲେ ଘାଗଡ଼ ଥରଥରୁନ ଯାଏଦେ ।
ଝୁଲିଝୁଲି	:	ପ୍ରଜାପତି ପୁଲ ଗୁଡ଼ିକରେ ଝୁଲି ଝୁଲି ରସ ପାନ କରେ ।
ଝୁଲୁଝୁଲୁ	:	ଫିଡ଼ଫିଡ଼ି ପୁଲମାନରେ ରସକେ ଝୁଲୁଝୁଲୁ ପିଅୟଦେ ।
ଝୁଲାଇ	:	ପ୍ରିୟ ଲୋକଙ୍କ ଫୋଟ ଘରେ ଝୁଲାଇ ରଖାଯାଏ ।
ଝୁଲାଇନ୍	:	ବନକ୍ ଲୋଗରେ ଫୋଟୁ କେ ଘରେ ଝୁଲାଇନ୍ ଥେଡ଼ିତେ ।
ଝୁଡ଼ି	:	ଶ୍ରମିକ ମାନେ ଝୁଡ଼ିରେ ମାଟି ବୋହି ନିଅନ୍ତି ।
ଝୁଝୁଝୁ	:	କମ୍ପିୟା ମାନେ ଝୁଝୁଝୁରେ ମାଟି ବୋହୁଁନ୍ ନେତେ ।

‘ଟ’

ଟଙ୍କା	:	ଟଙ୍କା ପଇସା ଦେଇ ଆମେ ଜିନିଷ କିଣୁ ।
ପଇଁସା	:	ପଇସା ପତର ଦେହୁଁନ ଆମ୍ଭି ଜିନିଷ ବିସାଉନଦେ ।
ଟଙ୍କିଆ	:	ଆଜିକାଲି ଏକ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ୍ ଦେଖାଯାଉନାହିଁ ।
ରୁପୟା	:	ଆର୍ଦ୍ଧକାର୍ଦ୍ଧ ଏକ ରୁପୟାନୋଟ୍ ଦେଖା ଦେଉନିହାଏଁ ।
ଟାଙ୍ଗି	:	ମୁଁ ଅଲଗୁଣାରେ ସାର୍ଟି ଟାଙ୍ଗି ରଖେ ।
ଟଙ୍ଗାଉନ୍	:	ମୁଇଁ ଝୁଲନାଏଁ କୁରତା ଟଙ୍ଗାଝୁଇଦେ ।
ଟାଙ୍ଗରା	:	ଆମ ଅଜାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଟାଙ୍ଗରା ହୋଇଛି ।
ଟାଙ୍ଗରା	:	ଆମରେ ଦାଦିରେ ମୁଣ୍ଡ ଟାଙ୍ଗରା ହେହୁଁନ୍ ଆହେ
ଟିକସ୍	:	ଲୋକମାନେ ସରକାରଙ୍କୁ ଟିକସ ଦିଅନ୍ତି ।
ଭରନା	:	ଲୋଗମାନ ସରକାର କେ ଭରନା ଦେତେ ।
ଟିକି	:	ଟିକି ପିଲାଟି ଗୁରୁଣୁଛି ।
ଇଲକି	:	ଇଲକି ବାବୁ ପିଲି ପୋଟଲ ତାହେ ପୋଟଲତ୍ ଆହେ ।
ଟିକିଲି	:	ମହିଳାମାନେ ମୁହଁରେ ଟିକିଲି ଛାପି ରଖନ୍ତି ।
ଟିକିଲି	:	ନୋନା ଲୋଗମାନେ ମୁହଁ ଟିକିଲି ଲଗାତେ ।
ଟ୍ରିଗାର	:	ଟ୍ରିଗାର ଟାଣିଲେ ତୁପକ୍ ପୁଟେ ।
ଘୋଡ଼ା	:	ଘୋଡ଼ା ଉଠାଇଲେ ବନ୍ଧୁକ ପୁଟାଏଦେ ।
ଟୋକନ	:	ଟୋକନ ଦେଇ ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ସାଇକଲ ରଖାଯାଏ ।
ଟୋକନ୍	:	ଟୋକନ ଦେହୁଁନ୍ ଠାଡ଼ ହେତୋ ଲେଙ୍ଗ୍ ସାଇକଲ ରଖାଯାଇଦେ ।

ଟୋକେଇ	:	କୃଷକ ଟୋକେଇରେ ପରିବା ବୋହି ହାଟକୁ ନିଏ ।
ଚୁକ୍‌ନା	:	କମ୍ପିକ୍ଷ୍ୟାମାନ ଚୁକ୍‌ନାଏଁ ଶାଗ ଡାଳ ବୋହୁଁନ୍ ହାଟକେ ନେତେ ।
ଟୋପା	:	ଖରାଦିନେ ଟୋପା ପିନ୍ଧି ପଦାକୁ ବାହାରକୁ ।
ଟୋପା	:	ଘାମଦିନେ ଟୋପା ଲଗାଉଁନ୍ ଭାଠାକେ ନିଗା ।

‘ଠ’

ଠାକୁର	:	ମନ୍ଦିରରେ ଠାକୁର ପୂଜା ପାଆନ୍ତି ।
ଭଗଡ଼ାନ୍	:	ମନ୍ଦିରେ ଭଗଡ଼ାନ୍ ପୂଜା ପାଁଡ଼େ ।
ଠାକୁରାଣୀ	:	ଅନେକ ମନ୍ଦିରରେ ଠାକୁରାଣୀ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି ।
ଦେବୀ	:	ଖୁବ୍‌ଏଁ ମନ୍ଦିରେ ଦେବୀ ପୂଜା ପାଁଡ଼େ ।
ଠାବ	:	ପୋଲିସ୍ ଟୋରକୁ ଠାବ କରି ପାରିଲେ ।
ଆହେହାକେ	:	ପୁଲିସ୍ ରେର ଆହେହାକେ ଜାନୁକେ ସଏକଲୋ ।
ଠିକ୍	:	ରବି ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତାହା ଠିକ୍ ଅଟେ ।
ଠିକ୍	:	ରୋଗବାବଦରେ ଡାକ୍ତରକୁ ଠିକ୍ ଠାକ୍ କହନ୍ତୁ ।
ବନକ୍	:	ରବି ଯୋନହାକେ ଗୋଠ୍ୟାଲୋ ହୁଁନା ବନକ୍ ହୁଁନ୍ ।
ଠିକଣା	:	ବାପାଙ୍କର ଠିକଣା ଆମ ପାଖରେ ରହିଛି ।
ଠିକ୍‌ନା	:	ବାବାରେ ଠିକ୍‌ନା ଆମ୍ଭେ ଲେଏଢେଁ ଆଛଏ ।
ବନକ୍	:	ରୋଗୀ ବାବଦେଁ ଡାକ୍ତରକେ ବନକ୍ ବନକ୍ ଗୋଠ୍ୟାଠା ।
ଠୁଲ	:	ବିଦେଶୀ ପକ୍ଷୀ ଶୀତଦିନେ ଚିଲିକାରେ ଠୁଲ ହୁଅନ୍ତି ।
ଏକୟନେଜ୍	:	ବିଦେଶୀ ଚେତୟ ଶୀତଦିନ ଚିଲିକାଏଁ ଏକୟନେଜ୍ ହେତେ ।
ଠେକୁଆ	:	ଠେକୁଆ ଆଖି ମେଲି ଶୋଇଥଏ ।
ଲବାଁହା	:	ଲବାଁହା ଆଖି ନିମ୍ଲୁନ ଶୋଅଏଦେ ।
ଠେଲାପେଲା	:	କିରାସିନି ପାଇଁ ଲୋକେ ଠେଲାପେଲା ହୁଅନ୍ତି ।
ଠେଲଗାଠେଲଗି	:	ମାଟି ତେଲ ସିଡିକ ଲୋଗ୍ ଠେଲଗା ଠେଲଗି ହେତେ ।
ଠୋ ଠୋ	:	ମୋତେ ଦେଖି ରବି ଠୋ ଠୋ ହସିଲା ।
ଠାପାଡୁନ୍	:	ମୋକେ ଦେଖୁନ ରବି ଠାପାଡୁନ୍ ହାଏସଲୋ ।

‘ଡ’

ଡଉଲଡାଉଲ	:	ପିଲାଟି ଡଉଲ ଡାଉଲ ଦେଖାଯାଉଛି ।
ଲୋଉଲୋଉନା	:	ବାବୁପିଲା ଲୋଉଲୋଉନା ଦିଷଡ୍ ଆହେ ।
ଡର	:	ବାଘ ଦେଖିଲେ ମୋତେ ଡର ଲାଗିବ ।
ଡର	:	ବାଗକେ ଦେଖିଲେ ମୋକେ ଡରଲାଗଏଦେ ।
ଡରିବା	:	ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଡରିବା ଅନୁଚିତ୍ ।

ଡରଡ଼ୋ	:	ବଦମାସ ମାନକେ ଦେଖୁନ ଡରଡ଼ୋହାର୍ ନୋହଏ ।
ଡବା	:	କ୍ଷୀର ଡବାରେ ରଖି ରପ୍ତାନି କରାଯାଏ ।
ଡବା	:	ଗୋରସ୍ ଡବାଏଁ ଥେଉନ୍ ପଠାଏ ଯାଏଦେ ।
ଡଜନ	:	କଦଳୀ ଡଜନ କୋଡ଼ିଏ ଟଙ୍କା ।
ବାରାଠାନ/ଦର୍ଜେନ୍	:	କେରା ବାରାଠାନକେ ଦର୍ଜେନ୍ ବିସ୍ତରୁପିଆ ।
ଡଙ୍ଗା	:	ଡଙ୍ଗାରେ ନଈ ପାର କରାଯାଏ ।
ଡୋଙ୍ଗା	:	ଡୋଙ୍ଗା ଏଁ ନଏନ୍ ଲାହାଁକି ହଏଦେ ।
ଡାଇସ୍	:	ଲୁତୁ ଖେଳ ପାଇଁ ଡାଇସ୍ ଆବଶ୍ୟକ ।
ଡାଇସ୍	:	ଲୁତୁ ଖେଲ୍ ସେତି ଡାଇସ୍ ଲାଟାଏଦେ ।
ଡାକିବା	:	ମୁଁ ଭାଇକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଗଲି ।
ହୁଁକରା	:	ମୁଇଁ ଭାଇସକେ ହୁଁକାଉଁକେ ଗନି ।
ଡାକ୍ତରଖାନା	:	ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ରୋଗୀ ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଏ ।
ଡାକଟର୍	:	ଡାକଟର୍ ଖାନାଏଁ ଦୁଃଖକେ ଯତନାଡ଼େ ।
ଡାକ୍ତର	:	ଡାକ୍ତର ସମାଜକୁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଦିଅନ୍ତି ।
ଡାକଟର	:	ଡାକଟର ସମାଜ କେ ସୁକ ଦୁଃଖରେ ସେଣ୍ଡା ଦଇଦେ ।
ଡାହାଣ	:	ଆମେ ଡାହାଣ ହାତରେ ଲେଖୁ ।
ଯେଢ଼ନି	:	ଆମହିଁ ଯେଢ଼ନି ହାଥେଁ ଲିଖୁନ୍ଦେ ।
ଡାକବାଲା	:	ଡାକବାଲା ଆମକୁ ଚିଠି ଦେଇ ଯାଆନ୍ତି ।
ଡାକବାଲା	:	ଡାକବାଲା ଆମକେ ଚିଠି ଦେଉଁକେ ଅଏଦେ ।
ଡାଳ	:	ଗୁଣ୍ଠି ବାତ୍ୟାରେ ଗଛର ଡାଳ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ।
ଡାଳ	:	ଧୁକା ପାନିଏଁ ରୁକ ରେ ଡାଳ ଚୁଟାଏଦେ ।
ଡିଆଁ	:	ମୀରା ଲୟ ଡିଆଁରେ ପ୍ରଥମ ହେଲା ।
ଡେଗଡ଼ୋ	:	ମୀରା ଲାମ୍ ଡେଗଡ଼ୋ ହାରାଏଁ ପହେଲା ଜିତଲି ।
ଡିଆଁ ଡେଇଁ	:	ମାକଡ଼ ମାନେ ଗଛରେ ଡିଆଁଡେଇଁ କରନ୍ତି ।
ଡେଗଢ଼ା ଡେଗଢ଼ି	:	ମାକଡ଼ ମାନେ ରୁଖେଁ ଡେଗଢ଼ା ଡେଗଢ଼ି ହେଡ଼େ ।
ଡୁବି ଡବଲା	:	ରମା ଡୁବିଡବଲା ବଜାଇ ଜାଣେ ।
ଡାବ୍‌ଲା	:	ରମା ଡାବ୍‌ଲା ବଜାଉଁକେ ଜାନଏଦେ ।
ଡେରି	:	ଘରେ ପହଁଚିବା ମୋର ଡେରି ହେଲା ।
ଡେରି	:	ଘର ଆମରୁକେ ମୋକ୍ ଡେରିହେଲୋ ।
ଡେଙ୍ଗା	:	ଆମ ଗାଁରେ ଡେଙ୍ଗା ଖଜୁରି ଗଛ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି ।
ଡେଙ୍ଗା	:	ଆମରେ ଗାଁଢ଼େ ଡେଙ୍ଗାଲା ସିନ୍ଦ୍ ରୁକ୍‌ମାନ ଆହେ ।

ଡେଙ୍ଗୁରା	:	ଡେଙ୍ଗୁରା ବାଡ଼ାଇ ସରକାରୀ ସୂଚନା ଦିଆଯାଏ ।
ଡିଙ୍ଗାରା	:	ଡିଙ୍ଗାରା ପେଟୁନ୍ ସରକାରୀ ସୂଚନା ଦେ ଯାଏଦେ ।
ଡେଶା	:	ପକ୍ଷୀର ଦୁଇଟି ଡେଶା ଥାଏ ।
ପାକଟା	:	ଚେତୟ ରେ ଦୁଇଠାନ୍ ପାକଟା ରହଏଦେ ।
ଡୋରି	:	କାଠ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିବା ଡୋରି ଛିଣ୍ଡିଗଲା ।
ଡୋରି	:	ଦାରୁ ବାନ୍ଧୁନ୍ ଡୋରି ଛିଡୁନ୍ ଗୋଲୋ ।

‘ଢ’

ଢିପ	:	ଆମ ଘର ଏକ ଢିପ ଉପରେ ରହିଛି ।
ଢିପ୍	:	ଆମ୍ଭେ ଘର ଗୋଟୋକ ଢିପ୍ ଉପରେ ଆହେ ।
ଢୋଲ	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ଢୋଲ ବଜାଇ ନାଚନ୍ତି ।
ଢୋଲୋକ୍	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ଢୋଲୋକ୍ ବଜାଉନ୍ ନାଚତେ ।
ଢଙ୍ଗ	:	ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଢଙ୍ଗରେ ଚଳନ୍ତି ।
ଢଙ୍ଗ୍	:	ସବ୍‌ଲୋକ ଆପନ୍ ଆପନ୍ ଢଙ୍ଗେ ଚଳତେ ।
ଢୋଲକି	:	ଢୋଲକି ବଜାଇ ଗୀତ ଗାଅ ।
ଢୋଲକି	:	ଢୋଲକି ବଜାଉନ୍ ଗୀତ ଗାଓ ।

‘ଡ’

ଡରାଟି	:	ସେ ମୋତେ ଆଖି ଡରାଟି ଚାହିଁଲା ।
ଡେରାଉନ୍	:	ହୁନ୍ ମୋକେ ଡେରାଉନ୍ ଦେଖିଲୋ ।
ଡଚକା	:	ଡଚକା ଫଳ ଖାଅ ।
ଡୁରଡେରେ	:	ଡୁରଡେରେ ଫଲ୍ ଖାହା ।
ଡଳ	:	ଆଳାର ଡଳ ଅଂଶ ଡଚକା ଅଟେ ।
ଖାଲହେଁ	:	ଆରି ରେ ଖାଲହେଁ ବରାବର୍ ରହଏଦେ ।
ଡଳେ	:	ପିଲାଟି ଖେଲୁ ଖେଲୁ ଡଳେ ପଢ଼ିଗଲା ।
ଖାଲହେ	:	ବାବୁପିଲି ଖେଳଡ୍ ଖେଳଡ୍ ଖାହେଲୁ ପଢୁନ୍ ଗୋଲୋ ।
ଡଲୁ	:	ମାଟି ଡଲୁ କୋଇଲା ବାହାରେ ।
ଖାଲଲେ	:	ମାଟି ଖାଲଲେ କୋର୍ଲା ନିଙ୍ଗଏଦେ ।
ଡଡ଼ା	:	ଛୋଟ ପିଲାଟି ଡଡ଼ାରେ ଠିଆ ହୋଇଛି ।
କଗରା	:	ଇଲକି ବାବୁପିଲି କଗରାଏଁ ଠାଡ଼ ଆହେ ।
ଡମଡମ	:	ସେ ରାଗରେ ଡମଡମ ହୋଇ ଚାଲିଗଲା ।
ଡରାଏକ	:	ହୁନ୍ ରିସ୍‌ସେଁ ଡରାଏକ୍ ଡରାଏକ୍ ହେହୁନ୍ ପଏଲି ।

ତରତର	:	ବାପା ତରତର ହୋଇ ଅଫିସ ଗଲେ ।
ତରତରୁନ	:	ବାବା ତରତରୁନ ଅଫିସ୍ ଗୋଲୋ ।
ତରଳ	:	ତରଳ ପଦାର୍ଥକୁ ଲିଟରରେ ମପାଯାଏ ।
ପାନିକାଏଡ୍	:	ପନିହିଅର୍ ଜିନିଷକେ ଲିଟରସ୍ ନାପଡେ ।
ତରୁ	:	ଜଙ୍ଗଲରେ ବିଭିନ୍ନ ତରୁଲତା ଥାନ୍ତି ।
ରୁକ	:	ବୁରାସ୍ ବାନିବାନି ରେ ରୁଖପେଡ଼ ରହିଦେ ।
ତଣ୍ଡି	:	ତାଙ୍କ ତଣ୍ଡିରେ ଥରେ ମାଛ କଣ୍ଟା ଲାଗିଥିଲା ।
ଟୋରରି	:	ହୁନାରେ ଟୋରରି ସ୍ ଖେପକ୍ ମଛରୀ କାଁଚାଲାଗୁନ୍ ରହେଏଲୋ ।
ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ	:	ପିତାମାତା ସନ୍ତାନର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ କରନ୍ତି ।
ଯତନ୍	:	ବାପୁସ୍ ମାଇସ୍ ବେଟାବେଟି ରେ ଯତନ୍ କରଡେ ।
ତନ୍ତ	:	ତନ୍ତରେ ଲୁଗା ବୁଣାଯାଏ ।
ରୁଆ	:	ରୁଆଲେ ଲୁଗରା ବୁନାଯାଏଦେ ।
ତାଳ	:	ତାଳରୁ ଗୁଡ଼ ତିଆରି ହୁଏ ।
ତାଲ୍	:	ତାଲ୍ଲେ ଗୁର୍ ବନଏଦେ ।
ତାଳଗଛ	:	ତାଳଗଛ ଖୁବ୍ ଡେଙ୍ଗା ।
ତାଲରୁକ	:	ତାଲ୍ ରୁକ ଗୁବୟଡେଙ୍ଗ ।
ତାଲିକା	:	ଭୋଟର ମାନଙ୍କର ନାମ ତାଲିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।
ନମ୍ବର	:	ଭୋଟଦେଝୁଇୟା ମାନରେ ନାଓ ନମ୍ବର (ଗନତି) ଲିଖା ନିଙ୍ଗଲୋ ।
ତାଲା	:	ମାଁ ଘରେ ତାଲା ଦେଇ କାମକୁ ଯାଆନ୍ତି ।
ତାରା	:	ଓୟା ଘରକେ ତାରା ଦେହୁନ୍ ବୁଡା ଯାଇଦେ ।
ତାଟକା	:	ପିଲାଟି ହାତୀ ଦେଖି ତାଟକା ହୋଇଗଲା ।
ଆବାକ	:	ବାବୁପିଲା ହାଁଥୁ ଦେଖୁନ୍ ଆବାକ୍ ହେହୁନ୍ ଗୋଲୋ ।
ତାରକା	:	ରାତିରେ ତାରକା ଦିଶେ କି ସୁନ୍ଦର ।
ତାରା	:	ରାଏଡେଁ ତାରା ବଡ଼ାସୁନ୍ଦର ଦିଶଏଦେ ।
ତିଆରି	:	ଦରଜି ପୋଷାକ ତିଆରି କରନ୍ତି ।
ବାନାତୋ	:	ଦରଜି ଲେଉଟୋହାରା ବନାଇଦେ ।
ତିନୋଟି	:	ନଡ଼ିଆରେ ତିନୋଟି ଆଖିଥାଏ ।
ତିନ୍ଠାନ୍	:	ନରିଆଏଲସ୍ ତିନ୍ଠାନ୍ ଆଖି ରହଇଦେ ।
ତ୍ରିଭୁଜ	:	ତ୍ରିଭୁଜରେ ତିନୋଟି କୋଣ ଥାଏ ।
ତିନଖୁଟିୟା	:	ତିନ ଖୁଟିୟାସ୍ ତିନ୍ଠାନ୍ କୋନଟି ରହଇଦେ ।

ତିଳେ	:	ବାର୍ଷିକ ପରୀକ୍ଷାକୁ ମୁଁ ତିଳେ ମାତ୍ର ଭୟକରେ ନାହିଁ ।
ତିଲ୍‌ଏତକ୍	:	ସାଲ ପରକ୍ଷାକେ ମୁଁଙ୍କୁ ତିଲ୍‌ଏତକ୍ ଭରସା ନାହିଁ ।
ତିରଙ୍ଗା	:	ତିରଙ୍ଗା ଆମ ଜାତୀୟ ପତାକା ଅଟେ ।
ତିନରଙ୍ଗା	:	ତିନରଙ୍ଗା ଝଣ୍ଟା ଆମରେ ଜାତୀୟ ଝଣ୍ଟାହୁଏ ।
ତୀର	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ତୀର ମାରି ଶୀକାର କରନ୍ତି ।
କାଶ୍	:	ଆଦିବାସୀ ମାନ କାଶ୍ ମାଁସ ମାରତୋ ।
ତୁରନ୍ତ	:	କ୍ଷୁଦ୍ରହେଲେ ତୁରନ୍ତ ଔଷଧ ଖାଅ ।
ତୁରନ୍ତୟ	:	ଜର ହେଲେ ତୁରନ୍ତୟ ଓଷାହା ଖାହା ।
ତୁଷ୍ଟ	:	ସଜନିକର ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ରାଜା ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ।
ରହସ୍	:	ସୈନାରେ ଧରଜ ଦେଖୁନ୍ ରାଜା ରହସ୍ ହେଲା ।
ତୃତୀୟ	:	ରାଗିଣୀ ପରିବାରର ତୃତୀୟ କନ୍ୟା ଅଟେ ।
ତିଷ୍ଠା	:	ରାଗିଣୀ ମାଲପିଲା ତୋ ତିଷ୍ଠା ବେଟିସ୍ ହୁଏ ।
ତୁଛା	:	ସେ ତୁଛାରେ ମୋତେ ସନ୍ଦେହ କରୁଛି ।
ଛୁଛାଏଁ	:	ହୁଏ ଛୁଛାଏଁ ମୋକେ ଭରମ୍ କରତାଛଏ ।
ତୁରୀ	:	ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ତୁରୀ ବଜାଉଥିଲେ ।
ମୋହରୀ	:	ଲଢ଼େଇ ସିଡିକ୍ ମୋହରୀ ବଜାତେ ।
ତେଲ	:	ଜଡ଼ା ମଞ୍ଜିରୁ ତେଲ ବାହାରେ ।
ତେଲ	:	ଜାତା ବିଚିଲେ ତେଲ ନିର୍ଜାଦେ ।
ତେଣ୍ଡା	:	ତେଣ୍ଡାରେ ପାଣି ଉଠାଇ ଜଳସେଚନ କରାଯାଏ ।
ଚେଣା	:	ଚେଣାଏଁ ପାନି ଘିରୁନ୍ ପାନି ପେଲାତେ ।
ତେନ୍ତୁଳି	:	ତେନ୍ତୁଳି ଖଟା ଲାଗେ ।
ଆଁମ୍‌ଲି	:	ଆଁମ୍‌ଲି ଆଁବଟ୍ ଲାଗଏଦେ ।
ତୋଟା	:	ଆମ ଗାଁ ପାଖରେ ଏକ ଆମ୍ ତୋଟା ଅଛି ।
ଭରରି	:	ଆମରେ ଗାଢ଼ଲେଉଁ ଗୋଟକ୍ ଆମ୍ ଭରରି ଆଛଏ ।
ତୋତେ	:	ମୁଁ ତୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି ।
ତୁକେ	:	ମୁଁ ତୁକେ ସାହା କରତି ।
ତୋଲିବା	:	ରୀନା ଓ ଲିନା ଶାଗ ତୋଲିବା ପାଇଁ ଗଲେ ।
ଚୋଡ଼ତୋ	:	ରୀନା ଆଉ ଲିନା ଭାଜି ଚୋଡ଼ତୋ ଗଲା ।
ତୋରାଣୀ	:	ଗାଈକୁ କୁଣ୍ଡା ତୋରାଣୀ ଦିଅ ।
ପସିୟା	:	ଗାଈକେ କୁଣ୍ଡାଏ ପସିୟା ଦାହାଏସ୍ ।

‘ଅ’

ଅର	-	ମୁଁ ଦିନକୁ ଦୁଇଥର ଭାତ ଖାଏ ।
ଖେପ୍	-	ମୁଁଇ ଦିନକେ ଦୁଇ ଖେପ୍ ଭାତ୍ ଖାଇନ୍ଦେ ।
ଅରକେ	-	କୁକୁଡ଼ା ଅରକେ ଗୋଟିଏ ଅଣ୍ଡା ଦିଏ ।
ଖେପକ	-	କୁକୁଡ଼ି ଖେପକେଁ ଗୋଟକନ୍ଦ ଗାର୍ ପାଡ଼ଏଦେ ।
ଅରଅର	-	ରୋଗୀ ଅର ଅର ହୋଇ ବସିଛି ।
ଅରଅରୁନ୍	-	ରୋଗି ଅରଅରୁନ୍ ବସୁନ୍ ଆହେ ।
ଅରିବା	-	ଅରିବା ମେଲେରିଆ ରୋଗର ଲକ୍ଷଣ ।
ଅରଅରତୋହା	-	ଅରଅରାଏଲେ ମେଲେରଲ୍ୟା ଜର ହେଉଁକେ ସକଏ ।
ଅଜାମଜା	-	ଅଜା ମଜାରେ କ୍ଷଣିକ ଆନନ୍ଦ ମିଳେ ।
ଠରଠା	-	ଠରଠା ମଞ୍ଜାଏଁ ଏକ ଘଡ଼ିକ ଖୁସି ମିଳଏ ଦେ ।
ଅଜାମଜା	-	ଅଜା ମଜାରେ କ୍ଷଣିକ ଆନନ୍ଦ ମିଳେ ।
ଠରଠା	-	ଠରଠା ମଞ୍ଜାଏଁ ଏକ ଘଡ଼ିକ ଖୁସି ମିଳଏ ଦେ ।
ଅଣ୍ଡ	-	ଶୁଆର ଅଣ୍ଡ ବଙ୍କା ଥାଏ ।
ଟୋଡ଼୍	-	ଶୁଆଁରେ ଟୋଡ଼୍ ଟେଡ଼ଗା ରହଏଦେ ।
ଅଣ୍ଡା	-	ଖରା ଦିନରେ ଅଣ୍ଡା ପାଣି ପିଇବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ ।
ଠଣ୍ଡା	-	ଖାମଦିନ୍ ଠଣ୍ଡା ପାନି ପିଉଁକେ ବନକ୍ ଲାଗଏଦେ ।
ଆନ	-	ଏହି ଥାନାରେ ମୋର ଭାଇ ସିହାଦ ହୋଇଥିଲେ ।
ଆନା	-	ୟୋ ଥାନାଏଁ ମାର୍ ଭାଇସ୍ ଜୀଉ ଦେହୁଁ ରହଏଲେ ।
ଆନା	-	ଅନ୍ୟାୟ ଦୁର କରିବା ପାଇଁ ଥାନା ରହିଛି ।
ଆନା	-	ଅନ୍ୟାୟ ଦୁର କରତୋ ସିତିକ୍ ଥାନା ରହଏଦେ ।
ଥାଳି	-	ମୁଁ ମୋ ଖାଇବା ଥାଳି ସଫା କରେ ।
ଥାରି	-	ମୁଁଇ ମାରେ ଖାତୋ ଥାରିକେ ସାଫ୍ କରଏଦେ ।
ଥୋଇ	-	ଟେବୁଲ ଉପରେ ମୁଁ ଘଣ୍ଟାଟି ଥୋଇଥିଲି ।
ଥେଡ଼ଥେ	-	ଟେବୁଲ ଉପରେ ମୁଁ ଘଡ଼ିକେ ଥେଉନ୍ ଦେନି ।

‘ଦ’

ଦୟା	-	ଅସହାୟ ଲୋକକୁ ଦୟା କର ।
ଦୟା	-	ଗରୀବ ଲୋଗକେ ଦୟା କରା ।
ଦରବ	-	ଆମ ରାଜ୍ୟ ଧନ ଦରବରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ।
ଡିଜ୍	-	ଆମରେ ରାଏଜ୍ ଧନ୍ ଦୌଲତ୍ ଡିଜେଁ ଭରୁନ୍ ଆହେ ।
ଦରିଆ	-	ଲୋକେ ଜାହାଜରେ ଦରିଆ ପାରି ହୁଅନ୍ତି ।

ସମଧୁର	-	ଲୋଗ୍ ଜାହାଜ୍‌ଏଁ ସମଧୁର ପାର ହେତେ ।
ଦଉଲତ	-	ରାଜାଙ୍କର ଅନେ ଦଉଲତ ଥାଏ ।
ଦଉଲତ୍	-	ରାଜା ରେ ଖୁବୟ ଦଉଲତ୍ ଆହେ ।
ଦଣ୍ଡ	-	ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏକ ଦଣ୍ଡ ମୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଅଟେ ।
ଡାଣ୍ଡ	-	ଇସ୍କୁଲ ଡାଣ୍ଡ ମୁକ୍ତ ଜାଗା ହୁନ ।
ଦଧିନଉତି	-	ମନ୍ଦିର ରୁଡ଼ାରେ ଦଧି ନଉତି ବସାଯାଏ ।
ମୁଁଡ଼	-	ମନ୍ଦିରରେ ଉପରେ ମୁଁଡ଼ ବସାଓ ଜାଏଦେ ।
ଦମନ	-	ବିଚିଶ ଶାସକ ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ଦମନ କରି ରଖିଥିଲେ ।
ଦବେଡ଼	-	ବିଚିଶ ଶାସନ କରଏଆ ଭାରତିଆ ମାନକେ ଦବେଡ଼ ଦେହୁନ୍, ଥେଡ଼େ ରହଏଲୋ ।
ଦଳ	-	ହାତୀ ଦଳ ଗାଁ ଗଣ୍ଡାରେ ପଶୁଛନ୍ତି ।
ଗୋହଡ଼ା	-	ହାଆଁ ଗୋହଡ଼ା ଗାଁଓ ନିଗୁନ୍ ଯାତା ହେତ ।
ଦରକାରୀ	-	ଦାଆ ଏକ ଦରକାରୀ ବସୁ ।
ଦରକାରୀ	-	ହସିଆ ଗୋଟୋକ ଦରକାରୀ ଜାନିଷ ହୁନ ।
ଦଳେ	-	ଦଳେ ଲୋକ ଭୋଟ ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି ।
ଗୋହଡ଼ାଏକ	-	ଗୋହଡ଼ାଏକ୍ ଲୋଗ ଭୋଟ ପ୍ରଚାର କରତାଛଏତ୍ ।
ଏକଦଳ	-	ଏକ ଦଳ୍ ଲୋଗ ଭୋଟ ପ୍ରଚାର କରତା ହେତ୍ ।
ଦଉଡ଼	-	ଦଉଡ଼ ଖେଳରେ ରିମି ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ପାଇଲା ।
ଧାଉତୋ	-	ଧାଉତୋ ଖେଲେ ରିମି ପହିଲି ହେଲି ।
ଦଉଡ଼ିଦଉଡ଼ି	-	ମୁଁ ଦଉଡ଼ି ଦଉଡ଼ି ଆମ୍ ଗୋଟାଇଲି ।
ଧାଉଁ	-	ମୁଁଧ ଧାଉଁର୍ ଧାଉଁର୍ ଆମ୍‌ବା ଏତୁକେ ଗନି ।
ଦଖଲ	-	ଏହି ଜମି ଆମ ଦଖଲରେ ରହିଛି ।
ଦଖଲ	-	ଯୋ ଜମିନ୍ ଆମରେ ଦଖଲେ ଆଛଏ ।
ଦଣ୍ଡବିଧାନ	-	ଦୋଷୀକୁ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରାଯାଏ ।
ଡାଣ୍ଡ	:	କଷ୍ଟରଦାର କେ ଡାଣ କରାଏ ଯାଏଦେ ।
ଦର୍ଶନୀୟ	-	ଚିଲିକା ଏକ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।
ଦେଖତୋଲାଏକ୍	-	ଚିଲିକା ଗୋଟୋକ ଦେଖତୋ ଲାଏକ୍ ଜାଗା ହୁନ୍ ।
ଦର୍ପଣ	-	ମୁଁ ନିତି ଦର୍ପଣ ଦେଖି ମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡାଏ ।
ଦରପନ	-	ମୁଁ ରୋଜ୍‌ଦିନ୍ ଦରପନ୍ ଦେଖୁନ୍ ମୁଣ୍ କୋରଏଦେ ।
ଦଳ	-	ଗାଁ ପୋଖରୀ ଦଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ।
କାଇ	-	ଗାଁଓ ରେ ତରଇ କାଇ / କରଏଁ ଭରୁନ୍ ଆଛଏ ।

ଦକ୍ଷିଣ	-	ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ମଳୟ ପବନ ବହେ ।
ରକ୍ତସାହୁ	-	ରକ୍ତସାହୁଲେ କଞ୍ଚୁର ଧୁକା ଧୁକ୍ତାହେ ।
ଦରକାର	-	ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକଙ୍କୁ ଭଉ ଦରକାର ।
ଦରକାର	-	ବୁଢ଼ାସିଆନ ମାନକେ ଭଉ ଦରକାର ହୁନ୍ ।
ଦମ୍ବିଲା	-	ମୋ ସାଙ୍ଗର ଦମ୍ବିଲା ମନ ଅଛି ।
ଦମ୍	-	ମାରେ ସଂଘଠୁରୀରେ ମନେ ଦମ୍ ଆଛଏ ।
ଦରଜି	-	ମୋ ଭାଇ ଜଣେ ଦରଜି ଅଟନ୍ତି ।
ଦରଜି	-	ମାର୍ ଭାଇସ୍ ଜନାଏକ ଦରଜୀ ହୁନ୍ ।
ଦସ୍ତା	-	ଦସ୍ତା ଏକ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବସ୍ତୁ ଅଟେ ।
ଦସ୍ତା	-	ଦସ୍ତା ଗୋଟକ୍ ଦରକାରି ଜିନିଷ ହୁନ୍ ।
ଦପ୍ତର	-	ମୁଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦପ୍ତରରେ ଗୁହାରି କଲି ।
ଦପ୍ତର	-	ମୁଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳନ କରେୟାରେ ଦପ୍ତରେଁ ଅରଜି କଏରନ୍ ।
ଦଶ	-	ମାମୁଁ ମୋତେ ଦଶଟଙ୍କା ଦେଲେ ।
ଦଶ	-	ମାମା ମୋକେ ଦଶ ରୁପୟା ଦେଲା ।
ଦଶନ	-	ପନ୍ଦରରେ ଏକ ଦଶବ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି ।
ଦଶ	-	ପନ୍ଦରାଏଁ ଏକ୍ ଦଶରେ ଜାଗାଏଁ ରହଏଦେ ।
ଦଶମ	-	ରୀତା ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼େ ।
ଦଶମି	-	ରୀତା ଦଶମି କିଲାସ ପଢ଼ଏଦେ ।
ଦର୍ଶନ	-	ମୋ ଜେଜେଙ୍କର ଚିକିଏ ଦର୍ଶନ ତୃଟୀ ରହିଛି ।
ଦେଖତୋ	-	ମାତୋ ଦାଦାତୋ ଇଲିକ ଦେଖତୋ କମ୍ ଆହେ ।
ଦଉଡ଼ିବା	-	ଦଉଡ଼ିବା ଏକ ଭଲ ବ୍ୟାୟାମ ଅଟେ ।
ଧାଡ଼ତୋ	-	ଧାଡ଼ତୋହାରା ଗୋଟୋକ ବନକ ବିୟାମ୍ ହୁନ୍ ।
ଦାଆ	-	ଦାଆରେ ଧାନ କଟାଯାଏ ।
ହସିୟା	-	ହସିୟାଏଁ ଧାନ ଲୁଚ୍ ହେଇଦେ ।
ଦାନ୍ତ	-	ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଦାନ୍ତ ଘଷିବା ଭଲ ।
ଦାଆଁତ	-	ସବ୍‌ଦିନ ବିହିନିଆଏଁ ଦାଆଁତକେ ଦାଧୁନ୍ କରତୋ ହାରା ବନକ୍‌ହୁଁ ।
ଦାଣ୍ଡ	-	ଆମ ଗାଁ ଦାଣ୍ଡ ଖୁର୍ ଓସାରିଆ ଅଟେ ।
ଖୋଏର	-	ଆମରେ ଗାଁଠରେ ଖୋଏର ଚକର ଆହେ ।
ଦାନା	-	କୁକୁଡ଼ାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଦାନା ଦେଇ ପାଳନ କର ।
ଦାନା	-	କୁଳଡ଼ା / କୁଳଡ଼ି କେ ବନକ୍ ଦାନା / ତାରା ଦେହୁନ୍ ପୋଷା ।

ଦାର୍ଶନିକ	-	ଦାର୍ଶନିକ ମାନେ ଜୀବନର ପଥ ଦେଖାନ୍ତି ।
ମନଜାନ୍ତତୋ	-	ମନଜାନ୍ତତୋ ମାନେ ଜିଉଛେବାଟ୍ ଦେଖାତେ ।
ଦାଉ	-	ପରିବେଶ ଆଜି ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ଦାଉ ସାଧୁଛି ।
ବ୍ୟବରୀ	-	ପରିବେଶ ଆଏକ୍ ମାନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ବ୍ୟବରୀ ବନତ ଆହେ ।
ଦାୟୀତ୍ୱ	-	ବାପାଙ୍କ ପରେ ଘରର ଦାୟୀତ୍ୱ ମୋ ଉପରେ ପଡ଼ିଛି ।
ସଭାଲତୋହା	-	ବାବାରେ ପାଛେ ଘର ସଭାଲତୋହାର ମାତୋ ଉପରେ ପଏଡ଼ଲୋ ।
ଦିଆସିଲି	-	ନରମ କାଠରେ ଦିଆସିଲି ଖୋଲ ତିଆରି ହୁଏ ।
ଡବି	-	ଫୁଲକାଠ୍‌ଏଁ ଡବି ବନଏଦେ ।
ଦି ପହର	-	ଦି ପହର ବେଳେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଦିଆଯାଏ ।
ପାହରକ	-	ପାହରକ୍ ଝେବେରା ମଝେଁନ ଝେ ଖାନା ଦିଆଯାଏଦେ ।
ଦିଗ	-	ବିପଦ ଘଟିଲେ ଚାରି ଦିଗ ଅନ୍ଧାର ଦେଖାଯାଏ ।
ଦିଗ୍	-	ବିପତି ହେଲେ ଝଏର ଦିଗ୍ ଆନ୍ଧାର ଦିସଏଦେ ।
ଦିଗଦର୍ଶନ	-	ଗୁରୁଜନ ମାନେ ଆମକୁ ଦିଗଦର୍ଶନ ଦିଅନ୍ତି ।
ବନକବାଟ	-	ଗୁରୁଜୀମାନ ଆମକେ ବନକବାଟ୍ ଦେଖାତେ ।
ଦିବସ	-	ଦିବସରେ ଲୋକେ କାମ କରନ୍ତି ।
ଦିନ୍	-	ଦିନ୍‌ଏଁ ଲୋଗବୁତା କରତେ ।
ଦ୍ୱିତୀୟ	-	ଏହା ରବିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଚେଷ୍ଟା ଥିଲା ।
ଦୁଇଖେପ୍	-	ଯାହା ରବିରେ ଦୁଇଖେପ୍ କୋସିସ୍ ରହେଲୋ ।
ଦୀପ	-	ଗରୀବ ଲୋକେ ରାତିରେ ଘରେ ଦୀପ ଜାଳନ୍ତି ।
ଦୀପ	-	ଗରୀବ୍ ଲୋଗ ରାଏଁତେ କୁଡ଼ିଆଏଁ ଦୀପ୍ ଜଳାତେ ।
ଦୀପାବଳି	-	ଦୀପାବଳି ଅମାବାସ୍ୟାରେ ବାଣ ଫୁଟାଯାଏ ।
ଦେଢ଼ାରୀ	-	ଦେଢ଼ାରୀ ଅମାଉଁସ ଦିନ୍ ଫଟେକା ଫୁଟାଇଁ ହଏଦେ ।
ଦ୍ୱୀପ	-	ହିଲରୁ ଦ୍ୱୀପରୁ ରକେଟ ପ୍ରେରଣା କରାଯାଏ ।
ଦ୍ୱିପ୍	-	ହିଲରୁ ଦ୍ୱିପ୍ ରକେଟ ପଠାୟଏ ଜାଏଦେ ।
ଦୁଇଫାଳ	-	ନଡ଼ିଆ ଭାଙ୍ଗିଲେ ଦୁଇ ଫାଳ ହୋଇଯାଏ ।
ଦୁଇଖାପେର	-	ନରିୟାଲ୍ ଫୁଟାଇଲେ ଦୁଇଖାପେର୍ ହେଉନ୍ ଜଇଦେ ।
ଦୁଧ	-	ଗାଈ ଦୁଧ ଶିଶୁ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପକାରୀ ।
ଗୋରସ	-	ଗାୟ ଗୋରସ୍ ବେଟା ବେଟି ସେତିକ୍ ବନକହୁନ୍ ।
ଦୁସ୍ତ	-	ଦୁସ୍ତ ଲୋକକୁ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳେ ।
ନିରୋଗି	-	ନିରୋଗି ଲୋଗକେ ସରକାରି ସାହା ମିଲଇଦେ ।

ଦୁହେଁ	:	ଆମେ ଦୁହେଁ ହାତକୁ ଯାଇଥିଲୁ ।
ଦୁଇଝାନ୍	:	ଆମହିଁ ଦୁଇଝାନ୍ ହାତକେ ଯାହୁଁନ୍ ରହିଁନ୍ ।
ଦୁଃଖ	:	ଆତ୍ମୀୟକୁ ହରାଇଲେ ଭାରି ଦୁଃଖଲାଗେ ।
ଦୁଃଖ	:	ନିଜ୍ଜି ଲୋଗ୍ ସଂବରଲେ ବତୀୟ ଦୁଃଖ୍ ଲାଗଂସଦେ ।
ଦୁଃଖିରଙ୍କୀ	:	ଆମ ଦେଶରେ ଦୁଃଖିରଙ୍କୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ନୁହେଁ ।
ଗରିବଦୁଃଖ୍	:	ଆମରେ ଦେଶେଁ ଗରିବଦୁଃଖ୍ ରେ ଗନ୍ତୀ କମ୍ ନିହାଁ ।
ଦୁଃସାହସ	:	ଶୀକାରିର ଦୁଃସାହସ ଥାଏ ।
ସାହାଁସ୍	:	ଶିକାରିରେ ସାହାଁସ ରହଂସଦେ ।
ଦୃଷ୍ଟି	:	ପିଲାଙ୍କ ପାଠପଢ଼ା ପ୍ରତି ପିତାମାତା ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅନ୍ତୁ ।
ନଞ୍ଜର	:	ବେଟାବେଟି ରେ ପଢ଼ତୋ ସେତିର୍ ନଞ୍ଜର ଦାହାଏସ୍ ।
ଦୂରରେ	:	ଦୂରରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରି ହେବ ।
ଧୂରିୟା	:	ଧୂରିୟାଏଁ ରହିଁନ୍ ବି ସାହା କରିହଂସଦେ ।
ଦୁଷ୍ଟ	:	ଦୁଷ୍ଟ ମାନେ ଦିନେ ବିନିଷ୍ଟ ହେବେ ।
ବିଦୁର	:	ବିଦୁର ମାନ ଦିନାଏଁକ ଖତମ୍ ହେତା ।
ଦୁଷ୍ଟିତ	:	ଦୁଷ୍ଟିତ ଜଳ ପାନ କଲେ ରୋଗ ହୁଏ ।
କେଚକେତା	:	କେଚକେତା ପାନି ପିଲେ ରୋଗୀ ହଂସଦେ ।
ଦୃଶ୍ୟ	:	କରୁଣ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିଲେ ହୃଦୟକୁ ବାଧେ ।
ଦିସ୍ଲେ	:	କର ଲାଇ ଦିସ୍ଲେ ମନକେ ବାଧେଇଦେ ।
ଦେଖାଦେଖି	:	ପରିବାର ଚିକିଏ ଦେଖାଦେଖି କରି ବାପା ଫେରିଯାନ୍ତି ।
ଦେଖାଦେଖ୍	:	ପରିବାରକେ ଇତିକ୍ ଦେଖାଦେଖ୍ କରୁନ୍ ବାବା ଫିରୁନ୍ ଯାଏଦେ ।
ଦେଶ	:	ଆମ ଭାରତ ଏକ ବୃହତ ଦେଶ ଅଟେ ।
ଦେଶ୍	:	ଆମରେ ଭାରତ୍ ଗୋଟୋକ ବଡ଼କା ଦେଶ୍ ହୁଁନ୍ ।
ଛୁଁଏଁ	:	ସମୁଦ୍ର ଆମ ଜନ୍ମଭୂମିର ପାଦ ଛୁଁଏଁ ।
ଛିଢ଼ିଏଦେ	:	ସମଦୂର ଆମରେ ଜନମ୍ ମାଟିରେ ଗୋଡ଼କେ ଛିଢ଼ିଏଦେ ।
ଦେଖିବା	:	ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖିବାଦ୍ୱାରା ଆଖି ଖରାପ୍ ହୁଏ ।
ଦେଖତୋ	:	ଦିନକେ ଦେଖାଏଁ ଆଖି ଖରାପ୍ ହେଏଦେ ।
ଦେହ	:	ମୋ ଦେହ ଆଜି ଚିକିଏ ଭଲ ନାହିଁ ।
ଗାଗଡ଼	:	ମାରେ ଗାଗଡ଼ ଥାଏଜ୍ ଇଲିକ୍ ବନକ୍ ନିହାଁ ।
ଦେବଦାରୁ	:	ଦେବଦାରୁ ଗଛର କାଠରେ ଦିଆସିଲି ତିଆରି ହୁଏ ।
ଦେଓଦାରୁ	:	ଦେଓଦାରୁ ରୁକରେ ଦାରୁଏଁ ଡବିଖାତି ବନିଦେ ।

ଦେଖି	:	ହଠାତ୍ ବାଘ ଦେଖି ମୁଁ ଡରିଗଲି ।
ଦେଖ୍	:	ହଠାଏକ୍ ବାଗକେ ଦେଖୁନ୍ ମୁଁଇ ଡରୁନଗିନି ।
ଦେବୀ	:	କାଳିଜାଇ ପାହାଡ଼ରେ ଦେବୀ ମନ୍ଦିର ଅଛି ।
ଦେବୀ	:	କାଳିଜାଇ ଡୋଙ୍ଗରେ ଦେବୀ ମନ୍ଦୀର୍ ଆହେ ।
ଦୋକାନ	:	ଆମ ଗ୍ରାମରେ ଔଷଧ ଦୋକାନଟିଏ ନାହିଁ ।
ଦୁକାନ୍	:	ଆମରେ ଗାଢ଼େ ଓଷାହା ଦୁକାନ୍ ନିହାଏ ।
ଦୋଳି	:	ଝିଅମାନେ ଦୋଳି ଖେଳି ଆନନ୍ଦ ପାଆନ୍ତି ।
ଝୁଲନା	:	ନୋନାମାନ୍ ଝୁଲନା ଝୁଲୁନ୍ ଖୁସି ଲାହାତେ ।
ଦୈର୍ଘ୍ୟ	:	ହୀରାକୁଦ ବନ୍ଧର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୨୫ କିମି ।
ଲାମ୍	:	ହିରାକୁଦ୍ ବାନ୍ଧରେ ଲାମ୍ ୨୫ କିମି ହେତେ ।
ଦୌଡ଼ିବା	:	ଶିକ୍ଷକ ପିଲାଙ୍କୁ ଦୌଡ଼ିବା ପାଇଁ କହିଲେ ।
ଧାଡ଼ତେ	:	ଗୁରୁଜୀ ବେଟାବେଟୀ ମାନକେ ଧାଡ଼କେ ବସିଲ ।
ଦୃନ୍ଦ	:	ଲୋକଟିର କଥା ଶୁଣି ମୁଁ ଦୃନ୍ଦରେ ପଡ଼ିଲି ।
ଧନ୍ଦାଏ	:	ଲୋଗରେ ଗୋସିଠି କେ ଶୁନୁନ୍ ମୁଁଇ ଧନ୍ଦାଏଁ ପସିଡ଼ିନି ।
ଦ୍ଵାର	:	ମନ୍ଦିରର ଦ୍ଵାର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ବାଟ	:	ମନ୍ଦିରରେ ବାଟ୍ ସବୁଁ ସେତିକ୍ ଖୋଲା ରହତୋହାର ହୁଁ ।

‘ଧ’

ଧଳା	:	ଟଗର ଫୁଲର ରଙ୍ଗ ଧଳା ।
ପନ୍ତ୍ରା	:	ଟଗର ଫୁଲରେ ରଙ୍ଗ ପନ୍ତ୍ରା ।
ଧମନୀ	:	ଧମନୀରେ ପରିଷ୍କୃତ ରକ୍ତ ଯାଏ ।
ନାଡ଼ି	:	ନାଡ଼ିଏଁ ଭରପୁର୍ ରକତ୍ ରହିଏଦେ ।
ଧନୁଶର	:	ଶବର ମାନେ ଧନୁଶର ଧରି ଯାଆ ଆସ କରନ୍ତି ।
ଧନୁକାତ	:	ଶବରମାନ ଧନୁକାର ଧରୁନ୍ ଆନାୟନା କରତେ ।
ଧଳସଇଁ	:	ଲୋକଟି ଧଳସଇଁ ହୋଇ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲା ।
ଧାଏଁସାଏଁ	:	ଲୋଗ ଜନାଏକ୍ ଧାଏଁସାଏଁ ହେହୁଁନ୍ ଘରକେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।
ଧରିବା	:	ମାଛ ଧରିବା କେଉଟ ମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତି ଅଟେ ।
ଧାରତୋହା	:	ମଛରୀ ଧାରତୋହାରା କେଉଁଟା ମାନରେ ବୁଡ଼ାହୁଁନ୍ ।
ଧରାଧରି	:	ପିଲାଏ ଧରାଧରି ହୋଇ ଖେଳନ୍ତି ।
ଧରାଧରି	:	ବାବୁମାନ୍ ଧରାଧରି ହେହୁଁନ୍ ଖେଳତେ ।
ଧନ୍ଦା	:	ସ୍କୁଲମାନଙ୍କର ଧନ୍ଦା ମୂଳକ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଉଚିତ୍ ।
ଧନ୍ଦା	:	ଇସ୍କୁଲ୍ ମାନରେ ଧନ୍ଦା ପାନ୍ତି ଶିଖାତେ ହାରା ହୁନ୍ ।

ଧନ୍ୟ	:	ଦେଶପାଇଁ ପ୍ରାଣବଳି ଦେଉଥିବା ଲୋକ ଧନ୍ୟ ।
ଧନ୍ୟ	:	ଦେଶ ସେତିର ଜିଉ ଦେତ୍ ରହତୋ ଲୋଗ ଧନ୍ୟ ।
ଧନୀ	:	ଧନୀମାନେ ଗରୀବଙ୍କ କଥା ବୁଝିବା ଉଚିତ ।
ଧନୀ	:	ଧନୀମାନ ଗରୀବରେ ଗୋଏଠ ବୁଝିବା ଉଚିତ ।
ଧାର	:	ଗାଁର ଲୋକେ ଧାର ଉଧାର କରି ଚଳନ୍ତି ।
ଉଧାର	:	ଗାଢ଼ ରେ ଲୋଗ ଉଧାରବାଡ଼ି କରୁନ୍ ଚଳନ୍ତେ ।
ଧାନ	:	ବାସୁମତି ଧାନ ଚାଷ ଏକ ଲାଭଜନକ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ।
ଧାନ	:	ବାସମତୀ ଧାନ କମଇ ଗୋଟକ ଲାଭକାରି କ୍ଷେତି କାମ ।
ଧିର	:	ଧିର ପାଣି ପଥର କାଟେ ।
ଧୂର	:	ଧୂର ପାନି ପୋଖନୀ କେ ଫଟାଏଦେ ।
ଧୂଆଁ	:	ନିମ୍ବ ପତ୍ର ଧୂଆଁ ମଶା ଘଉଡ଼ାଏ ।
କୁହୁଲା	:	ଲିମ୍ ପାନ କୁହୁଲା ମଛା ଖେଧଏଡେ ।
ଧୂଆଁଳିଆ	:	ଖରାଦିନେ ଆକାଶ ଧୂଆଁଳିଆ ଦେଖାଯାଏ ।
ଅଳଧୂଆଁ	:	ଘାମ୍ ଦିନେ ବାଦର ଅଳଧୂଆଁ ଦିଏଏଦେ ।
ଧୂପ	:	ପୂଜକ ଧୂପ ଦେଇ ପୂଜା କରନ୍ତି ।
ଧୂପ	:	ପୂଜାରୀ ଧୂପ ଦେହୁଁନ ପୂଜା କରଏଦେ ।
ଧୂସ	:	ସକାଳେ ଉଠି ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ମୁହଁ ଧୂସ ।
ଧୋଏନ୍	:	ବିହାନେ ଉଠି ମୁଁ ପହେଲି ମୁହଁ ଧୋଏନ୍ଦେ ।
ଧୂଳି	:	ମାଟି ରାସ୍ତାରେ ଖୁବ୍ ଧୂଳି ଉଡ଼େ ।
ଧୂରରା	:	ମାଟି ସଡ଼କେଁ ଖୁବ୍ ଧୂରରା ଉଡ଼ଏଦେ ।
ଧୂଳିଝାଡ଼ି	:	ପିଲାଟି ଧୂଳିଝାଡ଼ି ଉଠି ପଡ଼ିଲା ।
ଧୂରରା ଝନଝାନେ	:	ବାବୁଗୋଟକ୍ ଧୂରରା ଝନଝାନୁ ଉଠିଲେ ।
ଧୂସ	:	ପରମାଣୁ ବୋମା କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ଧୂସ କରେ ।
ଇଜ୍ଜାତୋ	:	ପରମାଣୁ ବୋମା ଦେଖାଦେଖି ସଭଏକେ ଇଜ୍ଜାଉନ୍ ଦେଇଦେ ।

‘ନ’

ନଇ	:	ମୁଁ ଆମ ନଇରେ ପହଁରା ଶିଖିଛି ।
ନଏନ୍	:	ମୁଁ ଆମରେ ଗାଢ଼େ ନଏନ୍ଦେ ତିଉରୁକେ ଶିଖିନି ।
ନଇବନ୍ଧ	:	ନଇବନ୍ଧି ବେଳେ ନଇବନ୍ଧ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ।
ବାନ୍ଧ	:	ନଏନ୍ଦେ ପୁର ଏଇଦ୍ ଘଡ଼ିକ୍ ବାନ୍ଧ ଗୁଟୁନ୍ ଯାଇଦେ ।
ନଇବନ୍ଧି	:	ନଇବନ୍ଧି ଆମ ରାଜ୍ୟର ଏକ ବଡ଼ ବିପତ୍ତି ।
ପୁର	:	ନଏନ୍ଦେ ପୁରଏତୋହାରା ଆମରେ ରାଏଜ୍ରେ ଗୋଟକ୍ ବଡ଼େ ବିପତ୍ତି ହୁନ୍ ।

ନଦୀ	:	ମହାନଦୀ ଓଡ଼ିଶାର ବଡ଼ ନଦୀ ।
ନଏନ୍	:	ମାହାନଏନ୍ ଓଡ଼ିଶାରେ ବଡ଼କା ନଏନ୍‌ହୁନ୍ ।
ନକ୍ଷା	:	ଇଜିନିୟର ଆସି ବିଦ୍ୟାଳୟର ନକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।
ନକ୍ଷା	:	ଇଞ୍ଜିନିୟର ଏହୁନ୍ ଇଷ୍ଟଲରେ ନକ୍ଷା ଦେଖାଉନ୍ ଦେଲା ।
ନଜର	:	ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରତି ପିଲା ଉପରେ ନଜର ରଖନ୍ତି ।
ନଜର	:	ଗୁରୁଜୀ ସବ ବେଟାବେଟି ରେ ଉପରେ ନଜର ପୋକାଓଏଦେ ।
ନଗୁ	:	ପିଲାମାନେ ନଗୁ ଖେଳ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।
ବାଟି / ଭଉଁରା	:	ବେଟାବେଟି ବାଟି / ଭଉଁରା ଖେଲୁକେ ରହୁଁ ହେତେ ।
ନଡ଼ିଆ	:	ନଡ଼ିଆ କତାରେ ଦଉଡ଼ି ତିଆରି ହୁଏ ।
ନରିୟାଲ୍	:	ନରିୟାଲ୍ ବୁଇଜ୍ ଏଁ ତୋରୀ ବନିଦେ ।
ନବମ	:	ଦୌଡ଼ ଖେଳରେ ରିତା ନବସ୍ଥାନରେ ରହିଲା ।
ନଓ	:	ଧାଡ଼ାତା ଖେଳେ ରିତା ନଓ ନମର ହେଲି ।
ନଳ	:	ନଳକୁପ ପାଣି ପିଇବା ନିରାପଦ ।
ନଳ	:	ନଳରୁଆଁରେ ପାନି ପିତୋଏଁ ତୁରନିହାଏ ।
ନଷ୍ଟ	:	ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଦି ନଷ୍ଟ କରନାହିଁ ।
ଖଏଡ଼	:	ଖାଏଡ଼ ଚିଜ୍‌କେ ଖଏଡ଼ କରନାହିଁ ।
ନାଲି	:	ସନ୍ଧ୍ୟା ସୂର୍ଯ୍ୟ ନାଲି ଦେଖାଯାଏ ।
ଲାଲ	:	ସାଞ୍ଜକେ ଦିନ ଲାଲି ଦେଖାଦଏଦେ ।
ନାଳ	:	ନାଳରେ ପାଣି ଦୁରକୁ ନିଆଯାଇଥାଏ ।
ନାଲ	:	ନାଲକେ ଧୁରକେ ପାନି ନେତେ ।
ନାତୁଣୀ	:	ମୋର ଗୋଟିଏ ନାତୁଣୀ ଅଛି ।
ନଡ଼ନାସ୍	:	ମାରେ ଗୋଟୋକ୍ ନଡ଼ନାସ୍ ଆହେ ।
ନାଶ	:	ଦୁଷ୍ଟର ସର୍ବନାଶ ହୋଇଯାଏ ।
ନାଶ	:	ବିଦୁର ରେ ସର୍ବନାଶ ହେଇଦେ ।
ନାମ	:	ବହୁମୂଲ୍ୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ନାମ ଭଲ ।
ନାଓ	:	ବଡ଼େ ମୂଲବାନ୍ ସୋନ୍‌ଲେ ନାମ୍ କମାତୋ ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ନାରଖାର	:	ଅବାଧ୍ୟ ପୁତ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ନାରଖାର କରେ ।
ସତ୍ୟନାସ	:	ଅମନ୍ୟା ପିଲା ଧନ୍ ଦଉଲତ୍ ସତ୍ୟନାସ କରେଇଦେ ।
ନାରିକେଳ	:	କେରଳ ରାଜ୍ୟରେ ବହୁତ ନାରିକେଳ ଗଛ ଅଛି ।
ନାରିଆସଲ	:	କେରଳ ରାସଜେଁ ଖୁବଏଁ ନରିଆସଲ ରୁଖି ଆଛଏଁ ।

ନାତି	:	ରିବିବାରୁଙ୍କ ନାତି ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼େ ।
ନାତୀସ୍	:	ରିବିବାରୁରେ ନାତୀସ୍ ଛନ୍ଦ କିଲାସ୍ ସୋର୍ଷ ପଢ଼ଏଦେ ।
ନା	:	ଧୂମ୍ ପାନକୁ ନା କହ ।
ନାହିଁ	:	କୁହୁଲା ପିତୋ ହାରାକେ ନାହିବଲା ।
ନାଚିନାଚି	:	ଲହଡ଼ି ନାଚି ନାଚି କୁଳରେ ପିଟି ହୁଏ ।
ନାଚାନାଚା	:	ଲହଡ଼ି ନାଚାନାଚା ଖର୍ଷତେ ପେଟିଁ ହଏଦେ ।
ନାଗରିକ୍	:	ଆମେ ଭାରତର ନାଗରିକ ଅଟୁ ।
ନାଗରିକ	:	ଆମ୍‌ହି ଭାରତରେ ନାଗରିକ୍ ହୁଁନ୍ ।
ନାନା	:	ସେ ମୋତେ ନାନା କଟୁ କଥା କହିଲା ।
ନସହାଏଁଲୋ	:	ହୁଁନ୍ ମୋକେ ନସୁହାଏଲୋ ଗୋଏବ୍ ଗୋଠ୍ୟାଏଁଲୋ ।
ନାକ	:	ଦୁର୍ଗନ୍ଧରେ ନାକ ଫାଟି ପଡ଼ୁଛି ।
ନାଏସ୍	:	ଗଏକ୍ଷେ ନାଏସ୍ ଫାଟୁନ୍ ଜାତାହେ ।
ନାଡ଼ି	:	କବିରାଜ ନାଡ଼ି ଦେଖି ରୋଗ ଚିହ୍ନି ।
ନାଡ଼ି	:	କବିରାଜ୍ ନାଡ଼ି ଦେଖୁନ୍ ରୋଗି ଚିହ୍ନଏଦେ ।
ନିଜେ	:	ପିଲାମାନେ ନିଜେ ନିଜର ଖାତାପତ୍ର ସଜାଇ ରଖନ୍ତୁ ।
ଆପୟଁ	:	ବେଟାବେଟି ଆପୟଁ ଆପନ୍‌ରେ ଖାତାପତ୍ର କେ ବନକ୍ କରୁନ୍ ଥେଡ଼ା ।
ନିଦ	:	ଦିନବେଳେ ନିଦରେ ଶୋଇବା ଅନୁଚିତ ।
ନିନ୍ଦ	:	ଦିନେ ନିନ୍ଦେ ଶୋଓତ ହାଁରା ନୋହୟଁ ।
ନିୟମ	:	ସମସ୍ତେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ନିୟମ ମାନିବା ଉଚିତ ।
ନେମ୍	:	ସଭଏ ଇସ୍କୁଲ ରେ ନେମ୍ ମାନତୋହାରା ହୁଁନ୍ ।
ନିର୍ମଳ	:	ଶରତ ରତ୍ନରେ ନଇପାଣି ନିର୍ମଳ ଦେଖାଯାଏ ।
ନିଖର	:	ଶରତ ରତ୍ନୁଏଁ ନଏନ୍‌ପାନି ନିଖର ଦିଶଏଦେ ।
ନିକିତି	:	ଦୋକାନୀ ନିକିତିରେ ଓଜନ କରେ ।
କିଲୋବର୍	:	ଦୁକାନବିତା କିଲୋବର୍ଟେଁ ନାପଏଦେ ।
ନିସ୍	:	ନିସ୍ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ସାହାଯ୍ୟ କର ।
ସୁଇନ୍	:	ସୁଇନ୍ ହାଥରେ ଲୋଗକେ ଶକ୍ତୋଏତକ୍ ସାହା ହେଡ଼ା ।
ନିଷ୍ଠା	:	ନିଷ୍ଠା ବଳରେ ଅସମ୍ଭବ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ ।
ଏକ୍‌ମନ୍	:	ଏକ୍‌ମନ୍ ହେଲେ ନସକ୍ତୋ ହାରକେ ସାକାଓଇଦେ ।
ନିଷ୍ଠଳ	:	ପରିଶ୍ରମ କେବେ ନିଷ୍ଠଳ ହୁଏନାହିଁ ।
ଖର୍ଷତ୍	:	କମାଏଁଲୋ ହାରାକେଭର୍ଷ ଖଏତ୍ ନୋହୋୟଁ ।

ନିର୍ବାହ	:	ଆମେ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବା ଉଚିତ ।
କରୁନ୍ଦେ	:	ଆମହି ଆପନ୍ରେ କରାଉଁ ବୁଢ଼ା କରତୋ ନିଘରାନି କରୁନ୍ଦେ ।
ନିଷ୍ପତ୍ତି	:	ଦେଶ ସେବା କରିବାକୁ ସମସ୍ତେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ।
ଗୋଏଠ୍	:	ଦେଶ ସେଠା କରୁକେ ସଭଏ ଗୋଏଠ୍ କରୁଁ ।
ନିଷ୍ପକ୍ଷ	:	ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ନିଷ୍ପକ୍ଷ ବିଚାର କରିଥାନ୍ତି ।
ବିନ୍ କାତଏ ବାହୁଁକ୍	:	ନିଆଓ କରଏୟା ବିନ୍କାତଏ ବାହୁଁକ୍ ରେ ନିଆଓ କରତେ ।
ନିଷେଧ	:	ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ଥାନରେ ଧୁମ୍ ପାନ ନିଷେଧ ।
ମନା	:	ଲୋଗଜନ୍ ଲେଘେଁ କୁହୁଲା ପିଇତୋ ମନାହୁନ୍ ।
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ	:	ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ପାଇଁ ସରକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି ।
ବର୍ତ୍ତୁନ	:	ଠଗକେ ଖେଦୁକେ ସରକାରରେ ବର୍ତ୍ତେଲୋ ଆଛଏ ।
ନିଶ୍ଚଳ	:	ସମୀର ହୃଦୟାତରେ ନିଶ୍ଚଳ ହୋଇଛି ।
ଓଗାଏ	:	ସମୀର ଧୁକଧୁକି ଦୁଖେଁ ଓଗାଏ ଆଛଏ ।
ନିରୀକ୍ଷଣ	:	ଶିକ୍ଷକ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ।
ଦେଖତ୍	:	ଗୁରୁ ପଢ଼ୟା ବେଟାବେଟିକେ ରାଖତେ ଦେଖ୍ ଦେଖ୍ କରତେ ।
ନିରୁପଣ	:	ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଆଲୁ ଚାଷ କରିବାକୁ ଆମେ ନିରୁପଣ କରିଛୁ ।
ଉପାୟ	:	ଏତୋ ବରଷକେ ଆଲୁ କମାତୋ କାଜ ଆମହି ଉପାୟ କରନାହୁଁ ।
ନିତି	:	ମୁଁ ନିତି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ।
ସର୍ବଦିନ	:	ମୁଁଇ ସର୍ବଦିନ ଭଗଞ୍ଜନକେ ପୂଜା କରିନ୍ଦେ ।
ନିଶ୍ଚୟ	:	ଶ୍ରମର ଫଳ ଦିନେ ନିଶ୍ଚୟ ମିଳିବ ।
ସହିଁ	:	କମାଲୋହାରା ଦିନାଏଁକ ସହିଁ ମିଳତୋ ।
ନିର୍ବୋଧ	:	ନିର୍ବୋଧ ମାନେ କିଛି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଅବୁଜ୍	:	ଅବୁଜ୍ ମାନେ କାହିର୍ କରୁକେ ନସକଏତ୍ ।
ନିଆଁ	:	ଅମ୍ମଜାନ ନିଆଁ ଜଳିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।
ଆଏଗ୍	:	ଅମ୍ମଜାନ ଆଏଗ୍ ଧରୁକେ/ବାଲୁକେ ସାହା ହଇଦେ ।
ନିକାଞ୍ଚନ	:	ନିକାଞ୍ଚନ ଯାଗାରେ ମୋତେ ଶାନ୍ତି ମିଳେ ।
ଛିନା	:	ଛିନା ଜାଗାଏଁ ମୋକେ ଶାନ୍ତି ମିଲେଇଦେ ।
ନିଲାମ	:	ଜବତ ହୋଇଥିବା ଗାଡ଼ି ନିଲାମ କରାଯିବ ।
ନିଲାମି	:	ଜବତି ହୋଲୋ ଗାଡ଼ିକେ ନିଲାମି କରାଯାତୋ ।
ନିମନ୍ତ୍ରଣ	:	ମୋ ଜନ୍ମ ଦିନରେ ମୁଁ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରେ ।
ନେଓଡ଼ା	:	ମାରେ ଜନମ୍ ଦିନେ ମୁଁଇ ଲୋଗମାନଙ୍କେ ନେଓଡ଼ା ଦେଇନ୍ଦେଁ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ	:	ପ୍ରତିଟି କାର୍ଯ୍ୟ କିପରି କରାଯିବ ତାହା ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁ ।
ଫାସଲା	:	ସଭାକୁ କାମ କିସୋ କରାଉଁ ହୁନାକେ ଆମହିଁ ଫାସଲା କରୁଦେ ।
ନିଜର	:	ନିଜେ ନିଜର ପ୍ରଶଂସା କରିବା ଅନୁଚିତ ।
ନିଜେ	:	ନିଜେ ନିଜକେ ସହରାତୋ ହାରା ନୋହୁଁ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ	:	ପ୍ରତିଟି ପ୍ରଶ୍ନର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉତ୍ତର ରହିଥାଏ ।
ଗୋଟକଗୋଟକ	:	ପ୍ରତି ଏକ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଗୋଟକ ଗୋଟକ ଉତ୍ତର ରହିଏଦେ ।
ନିଃଶ୍ୱାସ	:	ନିଃଶ୍ୱାସ ବାୟୁରେ ଅଧିକ ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ଥାଏ ।
ନିନାଏସ୍	:	ନିନାଏସ୍ ଧୁଳାଏଁ ଖୁବ୍‌ଏଁ ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ରହୁଁଦେ ।
ନିୟନ୍ତ୍ରଣ	:	ହାରାକୁଦ ବନ୍ଧ ବନ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ।
ଛେକତେସିତୀ	:	ହିରାକୁଦ ବାନ୍ଧ ବୋଧେ ଛେକତେସିତି ବନ୍ୟାଏଲୋ ।
ନୀଡ଼	:	ବାଇ ଚଢ଼େଇ ଝଡ଼ିବର୍ଷା ବେଳେ ନୀଡ଼ରେ ଝୁଲୁଥାଏ ।
ଗୁଡ଼ା	:	ଝୁଲେନ୍ ଚେତଏଁ ଝେଡ଼ ପାନିଘଡ଼ିକ୍ ଗୁଡ଼ାଏଁ ଝୁଲୁତ୍ ରହିଦେ ।
ନୀତି	:	ସମାଜର ନୀତିନିୟମ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ ।
ନୀତି	:	ସାମାଜିକ ନୀତିନିୟମ ସାନ୍ତୋ ହାରା ହୁଁ ।
ନୀଳ	:	ନୀଳ ଆକାଶରେ ବାଦଲ ଭାସେ ।
ନୀଳିଆ	:	ନୀଳିଆ ଆକାଶେ ବାଦର ଭାସୁଏଁଦେ ।
ନୀରବ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆମେ ନିତି ନୀରବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ।
ଓଗାୟ	:	ଇସ୍ତୁଲଲେ ଆମହିଁ ସବ୍‌ଦିନ ଓଗାୟ ପାରଥାନା କରୁନ୍ଦେ ।
ନୂଆଁ	:	ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାରେ ନୂଆଁଖାଇ ପାଳନ କରନ୍ତି ।
ନୋଆଁ	:	ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାଏଁ ନଓଖାନି ମାନତେ ।
ନୂଆଁଣିଆ	:	ଗାଁ ଗହଳିରେ ନୂଆଁଣିଆ ଚାଳଘର ଥାଏ ।
ନଓ	:	ଗାଓଗଳିଏଁ ନଓ ଚଳଘର ଆହେ ।
ନୂଆଁନୂଆଁ	:	ମାମୁଁ ଘରେ ମୋତେ ନୂଆଁନୂଆଁ ଲାଗେ ।
ନଓନଓ	:	ମାମା କୋନ ଲେଙ୍ଗା ମୋକେ ନଓନଓ ଲାଗଏଦେ ।
ନୂତନ	:	ନୂତନ ବର୍ଷ ଆମ ପାଇଁ ଆନନ୍ଦ ଆଣି ଦିଏ ।
ନଓ	:	ନଓ ବରଷ୍ ଆମ୍ଭେ ସେତି ରହିସ୍ ଆନୁନ ଦଇଦେ ।
ନେଉଳ	:	ନେଉଳ ସାପ ସହିତ ଲଢ଼େଇ କରେ ।
ନେଉଁରା	:	ନେଉଁରା ସାପ ସେଙ୍ଗେ ଲଢ଼ଇ ଲାଗଏଁଦେ ।
ନେତା	:	ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ସଙ୍ଗୋଟ ନେତାଙ୍କର ଅଭାବ ଅଛି ।
ସିଆନ୍	:	ଆମ୍ଭେ ରାଏଜେଁ ସତ୍‌ଧରମ ସିଆନ୍ ଚେ କମି ଆଛଏ ।

ନେତୃତ୍ୱ	:	ରାଜ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶାନର ନେତୃତ୍ୱ ନିଅନ୍ତି ।
ସିଆନି	:	ରାଏଜ୍‌ସ୍ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶାସନରେ ସିଆନି ନେଇଦେ ।
ନେହୁରା	:	ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଠାରେ ଲୋକେ ନେହୁରା ହୁଅନ୍ତି ।
ବିନ୍ଦି	:	ଜିଲ୍ଲାପାଳନ୍ କରଏୟା ନେଜ୍ ଲୋଗ୍‌ମାନେ ବିନ୍ଦି କରତେ ବିନ୍ଦତେ ।

‘ପ’

ପତାକା	:	ତ୍ରିରଙ୍ଗା ଆମର ଜାତୀୟ ପତାକା ଅଟେ ।
ପତେକା	:	ତିରଙ୍ଗା ଆମ୍ଭେ ଜାତୀୟ ପତେକା ହୁନ୍ ।
ପଶୁ	:	ଗାଈ ଏକ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ ଅଟେ ।
ପଶୁ	:	ଗାଈ ଗୋଟୋକ ଘରେଁ ପୋଷତୋ ପଶୁହୁନ୍ ।
ପଲ	:	ଗୋରୁ ପଲ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଫେରେ ।
ଗୋହତ୍ତା	:	ଗାଏଗୋରୁ ଗୋହତ୍ତା ସାଞ୍ଜକେ ଫିରତେ ।
ପକ୍ଷୀ	:	ପକ୍ଷୀମାନେ ବୁଣନ୍ତି ନାହିଁ କି କାଟନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଚେତୟ	:	ଚେତୟମାନେ ବୁନ୍‌ଏଡ୍ ନାହିଁ କି ଲୁଏଡ୍ ନାହିଁ ।
ପବନ	:	ଦକ୍ଷିଣା ପବନ ଦେହକୁ ଥଣ୍ଡା ଲାଗେ ।
ଧୁଳା	:	ଦକ୍ଷିଣ ଧୁଳା ଗାଗଡ୍‌କେ ଥଣ୍ଡା ଲାଗ୍‌ଏଦେ ।
ପଗଡ଼ି	:	ଶିଖ ଲୋକ ମୁଣ୍ଡରେ ପଗଡ଼ି ବାନ୍ଧନ୍ତି ।
ପଗଡ଼ି	:	ଶିଖ ଲୋଗ୍ ମୁତେଁ ପଗଡ଼ି ବାନନ୍ଧତେ ।
ପରାଣ	:	ସହିଦମାନେ ଦେଶ ପାଇଁ ପରାଣ ଦିଅନ୍ତି ।
ଜାଉଁ	:	ସହିଦମାନେ ଦେଶ୍ ସିତିକ୍ ଜାଉ ଦେତେ ।
ପର୍ବ	:	ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନେକ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ପାଳିତ ହୁଏ ।
ପରବ୍	:	ଓଡ଼ିଶାଏଁ କୟ ରକମ୍‌ରେ ପରବ୍ ମାନତେ ।
ପଡ଼ିବା	:	ତଳେ ପଡ଼ିବା ଖାଦ୍ୟ ଖାଅ ନାହିଁ ।
ପଏଡ଼ଲେ	:	ଖାଲହେଁ ପଏଡ଼ଲେ ଖାଇଦ ଖାହା ନାହିଁ ।
ପରସ୍ତର	:	ପିଲାଏ ପରସ୍ତର ହାତ ଧରି ଖେଳନ୍ତି ।
ଧରାଧରି	:	ବାବୁମାନ୍ ହାତ୍ ଧରାଧରି ହେଁହୁନ୍ ଖେଳତେ ।
ପତ୍ର	:	ତୁଳସି ଦୁଇ ପତ୍ରରୁ ବାସେ ।
ପାନ	:	ତୁଳସି ଦୁଇଠାନ ପାନେ ମହକଏଦେ ।
ପରିସ୍ଥିତି	:	ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ।
ଅବସ୍ଥା	:	ଅବସ୍ଥାକେ ବିଚ୍ଚରୁନ୍ କାମ୍ କରତୋହାରା ହୁନ୍ ।
ପଶୁପାଳନ	:	ପଶୁପାଳନ୍ ଏକ ଲାଭ ଜନକ ଉଦ୍ୟୋଗ ।
ପଶୁପାଳନ	:	ପଶୁପାଳନ୍ ଗୋଟୋକ ଲାଭହୁନ୍ ।

ପଞ୍ଚାୟତ	:	ସରପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚାୟତକୁ ଚଳାନ୍ତି ।
ପଞ୍ଚାସତ୍	:	ସରପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚାସତ୍‌କେ ଚଳାଢ଼ିଲଦେ ।
ପରିଚ୍ଛନ୍ନ	:	ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ଦ୍ୱାରା ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳେ ।
ସାଫସୁତର	:	ସାଫସୁତର ରହେଲେ ରୋଗୀ ନ ହୋଇ ।
ପଶୁ ସମ୍ପଦ	:	ପଶୁ ସମ୍ପଦର ଯତ୍ନ ନେବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ।
ପଶୁଧନ	:	ପଶୁଧନ ରେ ଯତନ୍ ନେତୋ ଜରୁରୀ ହୁନ୍ ।
ପରାମର୍ଶ	:	ପିତାମାତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କର ।
ପଚାରାତୋ	:	ବାପୁସ ମାନରେ ପଚରାତୋ ହାର୍‌କେ ମାନ ।
ପରିବହନ	:	ଯାତ୍ରା ପରିବହନ ପାଇଁ ବସ୍ ରହିଛି ।
ଯାତୋଏତୋ	:	ଯଢ଼ିଲୟା ଯାତୋଏତୋ ସେତି ବସ୍ ଆଛଏ ।
ପହଁର	:	ମୁଁ ନଦୀ ପହଁର ସେପାରିକି ଗଲି ।
ତଂଢ଼ରୁନ୍	:	ମୁଁଲ ନଏଦେ ତଂଢ଼ରୁନ୍ ହୁନ୍ ଖର୍ଷତ୍‌କେ ଗନି ।
ପହଞ୍ଚି	:	ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ମନୁଷ୍ୟ ପହଞ୍ଚି ଦୂରରେ ନାହିଁ ।
ପହଁଚତୋ	:	ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ମାନୁଷ ପହଁଚତୋ ଧୁଏରଏଁ ନିହାଏ ।
ପରିବା	:	ଶୀତଦିନେ ପରିବା ଦର କମ୍ ରହେ ।
ଶୀତଡ଼ାଳ	:	ଶୀତଦିନ୍ ଶୀତଡ଼ାଳ ରେ ଦାମ୍ କମ୍ ରହଏଁଦେ ।
ପରିବେଶ	:	ସୁସ୍ଥ ପରିବେଶ ସୁସ୍ଥ ଦେଶ ।
ପରିବେଶ	:	ସାଫ୍ ପରିବେଶ ସାଫ୍ ଦେଶ ।
ପରୋପକାର	:	ପରୋପକାର ପରମ ଧର୍ମ ।
ପରଞ୍ଚପକାର	:	ପରଞ୍ଚପକାର ବଡ଼େ ଧରମହୁନ୍ ।
ପରିଷ୍କାର	:	ଗାଁ ଦାଣ୍ଡ ପରିଷ୍କାର ରଖ ।
ନିଖରରେଖର	:	ଗାଁଓ ଖୋଏରକେ ନିଖରରେଖର ଥେଢ଼ା ।
ପରମେଶ୍ୱର	:	ପରମେଶ୍ୱର ଆମର ଯତ୍ନକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।
ଭଗଢ଼ାନ	:	ଭଗଢ଼ାନ ଆମରେ ଯତନ କରୟାହୁନ୍ ।
ପଥରଦିଅଁ	:	ମନ୍ଦିରରେ ପଥରଦିଅଁ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି ।
ପୋଖନାଦେଓ	:	ମନ୍ଦିରେଁ ପୋଖନାଦେଓ ରେ ପୂଜା ହେଲଦେ ।
ପଦାକରିବା	:	ଲଟାବୁଦା ପଦା କରିବା ଦ୍ୱାରା ମଶା ଧ୍ୱଂସ ହୁଏ ।
ଋତର	:	ବନ୍ ବୃର୍ତ୍ତିକେ ଚତରାତୋ ତୋ ହାରାଏଁ ମଞ୍ଜାନାଶ ହେଲଦେ ।
ପରି	:	ଆମ ଦେଶ ପରି ସୁନ୍ଦର ଦେଶ ପୃଥିବୀରେ ନାହିଁ ।
ମୁହାଁ	:	ଆମ୍‌ରେ ଦେଶ ମୁହାଁ ସୁନ୍ଦର ଦେଶ୍ ପିର୍ଥାଏଁ ନିହାଏଁ ।

ପଲ୍ଲବ	:	ଗଛରେ ପଲ୍ଲବ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ ।
ପାଲସି	:	ରୁଖେଁ ପାଲସି ସୁନ୍ଦର ଦିଖାଏଦେ ।
ପଲ୍ଲୀ	:	ଫସଲ ଅମଳ ସମୟରେ ପୁରପଲ୍ଲୀ ମୁଖରିତ ହୁଏ ।
ପାଡ଼ା	:	ଧାନ ମିଡ଼ାତୋ ଘଡ଼ିକ୍ ପାଡ଼ାପଡ଼ଣ୍ ଗହକି ହେତେ ।
ପତ୍ନୀ	:	ପତିପତ୍ନୀ ପିଲାଙ୍କ ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି ।
ଡୋକେର	:	ଡୋକ୍ରା ଡୋକେର ବେଟାବେଟି ରେ ଯତନ୍ କରତେ ।
ପଶୁପକ୍ଷୀ	:	ଅନେକ ପଶୁପକ୍ଷୀ ଆମ ସଙ୍ଗେ ବାସ କରନ୍ତି ।
ଚେଡ଼ଏ ଚିରଗୁଲ୍	:	ଖୁବ୍ ଚେଡ଼ଏ ଚିରଗୁଲ୍ ଆମରେ ସେଙ୍ଗ୍ ରହତେ ।
ପଚରା ପଚରି	:	ଚୋର ଧରିବା ପାଇଁ ପୋଲିସ ପଚରା ପଚରି କରନ୍ତି ।
ପଚରାପଚରି	:	ରେର ଧରତୋ ସିଡ଼ିକ୍ ପୁଲିସ୍ ପଚରାପଚରୀ କରଏଦେ ।
ପହଞ୍ଚିବା	:	ଟ୍ରେନ ଧରିବାକୁ ହେଲେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ ।
ପୋହଞ୍ଚିତୋ	:	ରେଲଗାଡ଼ି ଚେଗତୋ ସିଡ଼ିକ୍ ହେଲେ ସହି ଘଡ଼ିକ୍ ପୋହଞ୍ଚିକେ ହଏଦେ ।
ପରିକ୍ଷା	:	ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛାତ୍ର ପରିକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖିନ ହେବା ଉଚିତ ।
ପରକ୍ଷା	:	ସବ୍ ପଡ଼ିଆମାନ ପରକ୍ଷା ଦେଉଁକେ ପାଛେଁ ।
ପଙ୍କ	:	ଘୁଷୁରି ପଙ୍କରେ ଲୋଟେ ।
ଚିଖଲ	:	ଘୁଷୁରା ଚିଖଲେଁ ପଡ଼ିଦେ ।
ପକ୍ଷିମ ଦିଗ	:	ପକ୍ଷିମ ଦିଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହୁଏ ।
ପକ୍ଷିମଦିଗା	:	ପକ୍ଷିମ ଦିଗ୍ ଦିନ୍ ବୁଡ଼ଏଦେ ।
ପରିଦର୍ଶକା	:	ପରିଦର୍ଶକା ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଦର୍ଶନ କଲେ ।
ଦେଖଇୟା	:	ଦେଖଇୟା ଇସ୍କୁଲକେ ଦେଖଲା ।
ପଦଚାରୀ	:	ପଦଚାରୀମାନେ ରାସ୍ତାର ବାମ ପଟେ ଚାଲନ୍ତୁ ।
ହିଡ଼ିୟା	:	ହିଡ଼ିୟାମାନ ବାଟରେ ଡେରି ଖାପେରଏଁ ହିଁଶା ।
ପସନ୍ଦ	:	ମୁଁ ମିଥ୍ୟା କହିବା ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ ।
ଭାଝେ	:	ମୋକେ ଝୁର୍ ଗୋଏଠକେ ଭାଝେ ନାହିଁ ।
ପଦ୍ୟାନ୍ତ	:	ଗୀତଟିର ପଦ୍ୟାନ୍ତ ବେଶ୍ ହୃଦୟ ସ୍ପର୍ଶୀ ହୋଇଛି ।
ଆଖରିପଦ୍	:	ଗୀତରେ ଆଖରି ପଦ୍ ମନକେ ଛିଞ୍ଚାଉ ହେହୁନ ଆହେ ।
ପରପୃଷ୍ଠା	:	ବହିର ପରପୃଷ୍ଠାରେ ହାଟ ବିଷୟରେ ଲେଖାଯାଇଛି ।
ଦୁସରା ପତାଏଁ	:	ବହିରେ ଦୁସରା ପତାଏଁ ହାଟ ବାରେଏଁ ଲିଖିଲୋ ଆଛେଏ ।
ପଣସ	:	ପଣସ ଏକ ସୁଆଦିଆ ଫଳ ଅଟେ ।
ଫନସ୍	:	ଫନସ୍ ଗୋଟକ ସୋଢ଼ାଦ ଫଳ ହୁନ୍ ।

ପରିକଳ୍ପନା	:	ସୁନ୍ଦର ବଗିଚା କୃଷକର ପରିକଳ୍ପନା ଅଟେ ।
ମନରେ ଭାବନା	:	ସୁନ୍ଦାହା ବଖରି କିଶାନରେ ମନରେ ଭାବନା ହୁଏ ।
ପଦ୍ମଫୁଲ	:	ପଦ୍ମ ଅଟେ ଆମର ଜାତୀୟ ଫୁଲ ।
ପଦ୍ମାଫୁଲ	:	ପଦ୍ମା ଆମରେ ଜାତୀୟ ଫୁଲହୁଏ ।
ପଡ଼ିଆ	:	ସ୍କୁଲ ପଡ଼ିଆରେ ପିଲାଏ ଖେଳନ୍ତି ।
ପଢ଼ିଆ	:	ଇସ୍କୁଲ ପଢ଼ିଆଏ ବେଟାବେଟି ଖେଳନ୍ତେ ।
ପଞ୍ଜା	:	ଲୋକେ ପଞ୍ଜା ଚଳାଇ ଗରମରୁ ରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି ।
ପଞ୍ଜା	:	ଲୋଗ୍ ପଞ୍ଜା ଚଳାଇନ୍ ଗରମିଲେ ବାଁଚନ୍ତେ ।
ପଦ୍ମା	:	ସଫଳତା ନିମନ୍ତେ ସାଧନା ଏକ ମାତ୍ର ପଦ୍ମା ଅଟେ ।
ସୁତର	:	ସଫଳ ହେତେ ସେତିର ସାଧନ ଗୋଟକ୍ ସୁତର ହୁଏ ।
ପରଦା	:	କବାଟରେ ପରଦା ଲଗାଯାଏ ।
ପାରଦା	:	କପାଟ୍ / ଟାଟି ପାରଦା ଲଗାଯାଏଦେ ।
ପରିବା	:	ଶୀତ ଦିନେ ପରିବା ଦର କମ୍ ରହେ ।
ଶୀତଦ୍ୱାର	:	ଶୀତ ଦିନ ଶୀତ ଦ୍ୱାର କମ୍ ଦାମ୍ ରହଏଦେ ।
ପରିବାର	:	ରବିବାରୁ ପରିବାର ନେଇ କଟକରେ ରହନ୍ତି ।
ପରଫାର	:	ରବିବାରୁ ପରଫାରକେ ନେହୁନ୍ କଟକକେ ରହନ୍ତେ ।
ପରିଚ୍ଛଦ	:	ଖରାଦିନେ ପତଳା ପରିଚ୍ଛଦ ଆବଶ୍ୟକ ।
ଲେଖନାଓତନା	:	ଘାମଦିନ ପତଳା ଲେଖତେ ଓଡ଼ତେ ହାରାହୁଏ ।
ପନିକି	:	ପନିକିରେ ପରିବା କାଟିବା ସହଜ ।
ପନଖୁ	:	ପନଖୁଏଁ ଶୀତ ଦ୍ୱାର ଛିନ୍ଦୁକେ ସିଧା ।
ପରିଶ୍ରମ	:	ପରିଶ୍ରମ କେବେ ନିଷ୍ଠଳ ହୁଏନାହିଁ ।
ବୁଡ଼ା	:	କଏରଲୋ ବୁଡ଼ା କେଉଁଏଁ ବିନଠୋକାଏଁ ନୋହଏ ।
ପକ୍ଷି	:	ଉନ୍ମତ୍ତ ପକ୍ଷି କୃଷକମାନେ ଜାଣନ୍ତୁ ।
ତରିକା	:	କିଷାନମାନେ ଉଁଚା ତରିକା ଜାନନ୍ତେ ।
ପଚପଚ	:	ବର୍ଷା ଦିନେ ମାଟି ରାସ୍ତା ପଚ ପଚ ହୁଏ ।
ପିଚପିଚା	:	ପାନି ଦିନ୍ ମାଟି ରୋଡ଼ ପିଚପିଚା ହଏଦେ ।
ପଛପଟ	:	ଆମ ଘର ପଛପଟ ବରକୋଳି ଗଛଟିଏ ଅଛି ।
ପାଏଟ୍‌ବାଟ୍	:	ଆମରେ ଘର ପାଏଟ୍‌ବାଟ୍ ବଡ଼ରୁକ୍ ଗୋଟୋକ୍ ଆହେ ।
ପହଞ୍ଚିଲେ	:	ମାମୁଁ ଆମ ଘରେ ସକାଳେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।
ପହଞ୍ଚିଲେ	:	ମାମା ଆମରେ ପରକେ ବିହନାଏଁ ପହଞ୍ଚିଲେ ।

ପତ୍ର	:	ଶୀତଦିନେ ଗଛରୁ ପତ୍ର ଝଡ଼ିଯାଏ ।
ପାନ୍	:	ଶୀତଦିନ୍ ରୁକରେ ପାନ୍ ଝଡ଼ିଏଦେ ।
ପଥୁରିଆ	:	ପଥୁରିଆ ମାଟିରେ ଗଛ ବଡ଼େ ନାହିଁ ।
ଦରରି	:	ଦରରି ମାଟିଏଁ ରୁକ ବଡ଼ୟ ନାହିଁ ।
ପଡ଼ିଲା	:	ଭାଡ଼ିରୁ ମାଠିଆଟିଏ ତଳେ ପଡ଼ିଲା ।
ପଏଡ଼ଲୋ	:	ମାଲାଲେ ହାଁଣି ଗୋଟୋକ ଖାଲହେଁ ପଏଡ଼ଲୋ ।
ପଛକୁ	:	ଗାଈ ଗୋରୁ ପଛକୁ ଚାଲି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।
ପାଚକେ	:	ଗାୟ ଗୋରୁ ପାଚକେ ହିଁଡୁକେ ନାଜାନଏଡ଼ ।
ପଞ୍ଚମ	:	ପଞ୍ଚମ ଘରେ ମୋର ବନ୍ଧୁ ରହନ୍ତି ।
ପଞ୍ଚମ	:	ପଞ୍ଚମ ଘରେଁ ମାରେ ବନ୍ଧୁ ରହଇଦେ ।
ପରଖି	:	ସାଇକେଲର ବ୍ରେକ ପରଖି ଦେଖ ।
ପରଖୁ	:	ସାଇକିଲରେ ବିରିକ୍ ପରଖୁନ୍ ଦେଖୁ ।
ପଡ଼ିବା	:	ଆୟ ପାଚିଲେ ତଳେ ପଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ।
ପତତୋହା	:	ଆମ୍ବା ପାଏକ୍ଲେ ଖାଲେ ପତୁକେ ଆରମ୍ଭ ହେଇଦେ ।
ପକାଇବା	:	ମଇଳା ଏଣେତେଣେ ପକାଇବା ଅନୁଚିତ ।
ପୋକାତୋ	:	କଚରାଓକେ ଯେଁକେହୁଁକେ ପୋକାତୋହା ନହୋୟ ।
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ	:	ବଡ଼ଲୋକଙ୍କ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଆମକୁ ପଥ ଦେଖାଏ ।
ଜ୍ଞାନ	:	ବଡ଼େ ଲୋଗରେ ଜ୍ଞାନ ଆମେ କେ ବାଚ୍ ଦେଖାଓଇଦେ ।
ପାହୁଣ୍ଡ	:	ଡେଙ୍ଗା ଲୋକ ଲୟା ଲୟା ପାହୁଣ୍ଡ ପକାଇ ଚାଲନ୍ତି ।
ପାଁଓ	:	ଡେଙ୍ଗା ଲୋଗ୍ ଲାମ୍ ଲାମ୍ ପାଁଓ ପୋକାଉନ୍ ହିଁଡ଼ିଏଦେ ।
ପାହାଡ଼	:	ଆମ ଗାଁ ପାହାଡ଼ି ଉହାଡ଼ରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଁଏ ।
ଡୋଙ୍ଗୋର	:	ଆମରେ ଗାଁଓ ଡୋଙ୍ଗର୍ ଓଧାଏଁ ଦିନ / ସୁରୁଜ୍ ନିଁଗଏଦେ ।
ପାରା	:	ଘରର ଚାଳ ମାନଙ୍କରେ ପାରା ବାସ କରେ ।
ପରୁଓ୍ଵା	:	ଘରରେ ଚାଳେଁ ପରୁଓ୍ଵା ବସଏଦେ ।
ପାହାଡ଼ିଆ	:	ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳ ଚାଷ ପାଇ ଅନୁପଯୋଗୀ ।
ପାହାଡ଼ି	:	ପାହାଡ଼ି ଜାଗା ଋଷ କାୟେଁ ଲାଏକ୍ ନୋହାଏ ।
ପାଲିବା	:	ଆମେ ଜାତୀୟ ଦିବସ ଗୁଡ଼ିକ ପାଲିବା ଉଚିତ ।
ମାନତୋ	:	ଆମହି ଜାଏଡ଼ରେ ଦିନମାନକେ ମାନତୋହାରା ହୁନ୍ ।
ପାନୀୟ ଜଳ	:	ମଫସଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ପାନୀୟ ଜଳ ଅଭାବ ରହିଛି ।
ପିତୋପାନି	:	ଗାଁଓ ଗଉଁଲି ଜାଗାଏଁ ପିତୋପାନି ରେ ଅଭାବ୍ ରହଇଦେ ।

ପାଣି	:	ପାଣି ଗରମ ହେଲେ ବାଷ୍ପ ହୁଏ ।
ପାନି	:	ପାନି ଉକ୍ତଲେ ବାପ୍ ଉଡ଼ାଏଦେ ।
ପାଚିଲା	:	ପାଚିଲା ଆମ୍ ତଳେ ପଡ଼େ ।
ପାଏକଲେ	:	ପାଏକଲୋ ଆମ୍ବା ଖାଲେ ପଡ଼ାଏଦେ ।
ପାକସ୍ଥଳୀ	:	ଖାଦ୍ୟ ପାକସ୍ଥଳୀରେ ହଜମ ହୋଇଥାଏ ।
ପୋଟା	:	ଖାଏଦୋ ପୋଟାଏଁ ଜୀରାଏଦେ ।
ପାଇଖାନା	:	ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ପାଇଖାନା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ହଗରିଖୋଲି	:	ସବ ଘରେ ହଗରିଖୋଲି ରହତୋହା ବନକହୁଁନ ।
ପାଖରେ	:	ଗାଁ ପାଖରେ ନଇଟିଏ ବହି ଯାଉଛି ।
ଠାଁଝୁୟ	:	ଗାଁଠି ଠାଁଝୁୟ ନଏନ୍ଦ ଗୋଟୋକ ବହୁନ୍ ଯାତାହେ ।
ପାର୍ଥକ୍ୟ	:	ଆଜିକାଲି ପୁଅ ଝିଅ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ ।
ଫରକ	:	ଆଏଜ କାଏଲ ବାବୁନୋନୀ ଭିତରେ ଫରକ୍ ନିହାଏଁ ।
ପାଞ୍ଚୁଥିଲେ	:	ଖଲ ଲୋକ ଆମ ଅନିଷ୍ଟ ପାଞ୍ଚୁଥିଲେ ।
ଭାଞ୍ଜିତ୍‌ରହେଲା	:	ଉଦୁରମାଏତ୍ ଲୋକ ଆମରେ ହାନି କରୁକେ ଭାବତ / ଭାଞ୍ଜିତ୍ ରହେଲା ।
ପାଟି	:	ନିତି ଦାନ୍ତ ନ ଘଷିଲେ ପାଟି ଗନ୍ଧିବ ।
ଗୋଡ଼ା	:	ସବୁଦିନ ହାଥୁନ ନ କରାଏଲେ ଚୋଡ଼ ଗନ୍ଧାଏଦେ ।
ପୋଡ଼ଣୀ	:	ପୋଡ଼ଣୀଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ସଂପର୍କ ରକ୍ଷା କର ।
ପାଡ଼ାଚୋଲା	:	ପାଡ଼ାଚୋଲା ସେଢ଼ିଁ ବନକ୍ ପଚୁନ ରାହବାଁ ।
ପାଖାପାଖି	:	ଶ୍ରେଣୀରେ ରବି ସହିତ ଆମେ ପାଖାପାଖି ବସୁ ।
ଠାଁଝୁୟ	:	ପଡ଼ତୋନେଙ୍ଗ ରବି ସେଙ୍ଗ୍ ଠାଁଝୁୟ ଠାଁଝୁୟ ବସୁନ୍ଦେ ।
ପାଠାଗାର	:	ଆମ ଗାଁରେ ନେହୁରୁ ପାଠାଗାର ରହିଛି ।
ପଡ଼ତୋଘର୍	:	ଆମରେ ଗାଁଠିଏଁ ନେହେରୁ ପଡ଼ତୋ ଘର୍ ଆଛଏ ।
ପାଳି	:	ଆଜି ମୋର ଶ୍ରେଣୀ ସଜାଇବା ପାଳି ଅଛି ।
ପାଳି	:	ଆଏଜ ମାରେ ପଡ଼ତୋହା ସଜାତୋ ପାଳି ଆହେ ।
ପାଳ	:	ଗାଇ ଗୋରୁ ପାଳ ଖାଆନ୍ତି ।
ପଇରା	:	ଗାୟଗୋରୁ ପଇରା ଖାତେ ।
ପାଲୁଛି	:	ଧରଣୀ ନିଜ କୋଳରେ ଧରି ଆମକୁ ପାଲୁଛି ।
ପୋଷତାହେ	:	ଧରତୀ ଆପଲୟ କୋଲେଁ ଧରୁନ୍ ଆମକେ ପୋଷତ୍ ତାହେ ।
ପାଖେ	:	ମୁଁ ତୁମ ପାଖେ ପାଖେ ରହିଛି ।
ଠାଁଝୁଏ	:	ମୁଁଜ୍ ତୁମ୍ରେ ଠାଁଝୁଏ ଠାଁଝୁଏ ରହତିଁ ।

ପାଦତଳେ	:	ଆମେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପ୍ରଣାମ କରୁ ।
ଗୋଡ଼ଖାଳେ	:	ଆମହିଁ ଭଗଞ୍ଵାନରେ ଗୋଡ଼ଖାଳେଁ ଜୁହାର କରୁନ୍ଦେଁ ।
ପାଠଶାଳା	:	ଆଗକାଳରେ ପାଠଶାଳାରେ ପାଠ ପଢ଼ା ଯାଉଥିଲେ ।
ପାଠଶାଳା	:	ଆଗିଲ୍ ପାଠଶାଳାଏଁ ପାଠପଢ଼ା ଯାଉ ରହେଲ ।
ପାନେ	:	ଚୋର ଧରାପଡ଼ିବାରୁ ତାକୁ ପାନେ ଶିକ୍ଷା ମିଳିଲା ।
ବାଁଟାଏକ	:	ଝେର ଧରାପଏଡ଼ଲୋ ତାହାଁ ହୁନାକେ ବାଁଟାଏକ୍ ଶିକ୍ଷା ମିଳ୍ଲୋ ।
ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ	:	ସରକାର ମାଗଣାରେ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଯୋଗାଡ଼ି ।
ପଢ଼ତୋବୋହି	:	ସରକାର ମଙ୍ଗନ୍ଦାଁଏଁ ପଢ଼ତୋ ବୋହି ଯୋଗାଡ଼ କରତେ ।
ପାନ	:	ବନ୍ୟ ପଶୁ ବନ ଝରଣାରେ ଜଳ ପାନ କରିଥାନ୍ତି ।
ପିତେ	:	ବୁରରା ଚୋପଶୁ ବୁରରାଏଁ ଝରନ୍ ପାନି ପିତେ ।
ପାଳନ୍	:	କିଛି ଲୋକ ପଶୁପାଳନ କରି ଚଳନ୍ତି ।
ପୋଷା	:	କେତକ୍ ଲୋଗ୍ ପଶୁପୋଷୁନ ଚଳତାହେଉ ।
ପାତ୍ର	:	ବାଳିକାଟିଏ ଜଳପାତ୍ର ଧରି ନଈକୁ ଯାଉଛି ।
ଜାକ / ଗର୍ବନଜ୍	:	ନୋନୀ ଗୋଟେକ୍ ଗର୍ବନଜ୍ ଧରୁନ୍ ନଏନ୍ଦକେ ଯାତାହେ ।
ପାରି	:	ରାଜା ଯୁଦ୍ଧରେ ପାରି ଫେରି ଆସିଲେ ।
ପାର୍	:	ରାଜା ଲଢ଼ଇଏଁ ପାର୍ ହେହୁଁନ୍ ଏଲୋ ।
ପାଞ୍ଚଟକିଆ	:	ପାଞ୍ଚଟକିଆ ନୋଟ ଇଷଡ଼ ଶାଗୁଆ ଦିଶେ ।
ପାଁଚରୁପିଆ	:	ପାର୍ ରୁପିଆ ନୋଟ୍ ସେମିରସ୍ୟା ଦିଶଏଦେ ।
ପାହାଚ	:	ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟା ପାହାଚ ଚଢ଼ି ପାରୁନାହାନ୍ତି ।
ସିହିଡି	:	ବୁଢ଼ା ଲୋଗ୍ ସିହିଡି ଚେଗୁକେଁ ସକନ୍ଦନାହିଁ ।
ପାଇଁ	:	ଦେଶ ପାଇଁ ଆମେ ଜୀବନ ଦେବା ।
ସେତିକ୍	:	ଦେଶ ସେତିକ୍ ଆମହିଁ ଜିଉ ଦେଢ଼ାଁ ।
ପାଖରୁ	:	ପାଖରୁ ପାହାଡ଼ ଅସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ।
ପଢ଼ୁଏ	:	ଠାଡ଼ୁଏଲେ ଡୋଙ୍ଗୋର ବନକ୍ ନ ଦିଶୁଏ ।
ପାକୁଆ	:	ପାକୁଆ ପାଟିରେ ଚଣା ଖାଇ ହୁଏ ନାହିଁ ।
ଭୋବ୍ଲା	:	ଭୋବ୍ଲା ଚୋଶେଁ ଚନା ଖାଁଲ ନ ହୋୟ ।
ପ୍ୟାରେଡ଼	:	ପୋଲିସମାନେ ସକାଳେ ପ୍ୟାରେଡ଼ କରନ୍ତି ।
ପରେଡ଼	:	ପୁଲୁସ୍ ମାନେ ବିହନ୍ୟାଏଁ ପରେଡ଼ କରତେ ।
ପିଚକାରୀ	:	ଲୋକେ ପିଚକାରୀ ମାରି ହୋଲି ଖେଳନ୍ତି ।
ପୁଚକୀ	:	ଲୋକମାନ୍ ପୁଚକୀ ମାରୁନ୍ ରଂଗ ଖେଲତେ ।

ପିଡ଼ିଆ	:	ଗାଈକୁ ପିଡ଼ିଆ ଦେଲେ ଭଲକ୍ଷୀର ଦିଏ ।
ଖଡ଼ି	:	ଗାଏକେ ଖଡ଼ି ଦେଲେ ବନକ୍ ଗୋରସ୍ ଦେଇଦେ ।
ପିଣ୍ଡୁଳା	:	ଦେହରେ ମାଂସ ପିଣ୍ଡୁଳାଟିଏ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି ।
ଚୁସା	:	ଗାଗଡ଼େଁ ମାସ ଚୁସାଏକ ବାଉଁଟାହେ ।
ପିତାମାତା	:	ପିତାମାତା ଆମର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି ।
ଓୟାବାବା	:	ଓୟାବାବା ଆମରେ ପହିଲି ଗୁରୁହୁଁନ୍ ।
ପିଠି	:	ଘୋଡ଼ା ପିଠିରେ ବସି ରାଜା ଭ୍ରମଣରେ ଯାଆନ୍ତି ।
ପାଏଠେଁ	:	ଘୋଡ଼ାପାଏଠେଁ ବସୁନ୍ ରାଜା ହିଣ୍ଡୁକେ ଯାଏଦେ ।
ପିଲାମାନେ	:	ପିଲାମାନେ ଖେଳ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି ।
ବେଟାବେଟି	:	ବେଟାବେଟି ଖେଳତୋ ହାକେ ବନକ୍ ବଳତେ ।
ପିନ୍ଧିବା	:	ଝିଅମାନେ ପୁଅଙ୍କ ପରି ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ଅନୁଚିତ ।
ଲେଢ଼ତା	:	ନୋନୀମାନ ବାବୁମାନରେ କୁରତା ଲେଢ଼ତୋହାରା ନହୋୟ ।
ପିଜୁଳି	:	ପାଟିଲା ପିଜୁଳି ଭାରି ମିଠା ଲାଗେ ।
ଜାମ୍	:	ପାଏଁକଲୋ ଜାମ୍ ଖୁବୟ ମିର୍ ଲାଗାଏଦେ ।
ପିଇବା	:	ଆମ ଗ୍ରାମରେ ପିଇବା ପାଣିର ଅଭାବ ରହିଛି ।
ପିଇତୋ	:	ଧାମରେ ଗାଢ଼ି ଧିପିତୋ ପାନି ଅଭାବ୍ ଆହେ ।
ପାଡ଼ା	:	ବିଶ୍ରାମ କଲେ ଦେହରେ ପାଡ଼ା କମିଯାଏ ।
ଦୁଃଖା	:	ଶୋଏଲେ ଗାଗଡ଼ ଦୁଃଖା କମାଏଦେ ।
ପୀଠ	:	ଲୋକେ ପବିତ୍ର ପୀଠ ଦର୍ଶନରେ ଯାଆନ୍ତି ।
ଚିକ୍ତି	:	ଲୋଗମାନେ ଧାର୍ମିକ ଚିକ୍ତିକେ ଦର୍ଶନ ସେତିର୍ ଜାତେ ।
ପୁଣି	:	ପୁଣି ଥରେ ମୋ ଦେହ ଅସୁସ୍ଥ ହେଲା ।
ଆଉ	:	ଆଉ ଖେପକ୍ ମାରେ ଗାଗଡ଼ ରୋଗି ହେଲୋ ।
ପୁଣ୍ୟ	:	ଜନସେବାକରି ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କର ।
ପୁଇନ୍	:	ଲୋଗସେବା କରୁନ୍ ପୁଇନ୍ ଲାହିଁ ହୁଇଦେ ।
ପୁରା	:	ଶ୍ରମିକକୁ ପୁରା ମଜୁରି ଦେଇ ଦିଅ ।
ପୁରା	:	ଭୁଡ଼ିଆର୍ ମାନକେ ପୁରା ଭୁଡ଼ି ଦେହୁନ୍ ଦାହାଏସ୍ ।
ପୁଡ଼ିଆ	:	ଦୋକାନୀ ତାଲି ପୁଡ଼ିଆ ବାନ୍ଧି ଦିଏ ।
ପୁଡ଼ା	:	ଦୁକାନବିତା ଦାଏର୍ ପୁଡ଼ା ବାହୁନ୍ ଦେଇଦେ ।
ପୁସ୍ତକ	:	ପୁସ୍ତକରେ ଅନେକ ଜ୍ଞାନର କଥା ଲେଖା ହୋଇଥାଏ ।
ବୋହିଁ	:	ବୋହିଁଏଁ ଖୁବଏ ଜ୍ଞାନି ଗୋଏଠ୍ ଲିଖା ହେଉନ୍ ରହଇଦେ ।

ପୁରୁଷ	:	ନାରୀ ପୁରୁଷ ପରସ୍ପରର ପରିପୂରକ ଅଟନ୍ତି ।
ପୁତାରା	:	ଲେଙ୍କକ୍ ଆଉ ପୁତାରା ପୁରା ଦୁଇଝାନ୍ ହୁନ୍ ।
ପୁଷ୍ପ	:	ଆମ ବଗିଚା ବିଭିନ୍ନ ପୁଷ୍ପରେ ସୁଶୋଭିତ ଅଟେ ।
ଫୁଲ	:	ଆମରେ ବଖରି ଆନବାନିରେ ଫୁଲେଁ ସଜାଏଲୋ ଆହେ ।
ପୁରାଇ	:	ମୀନା ବହି ବସ୍ତାନିରେ ପୁରାଇ ଧରିଛି ।
ଭରୁନ୍	:	ମୀନା ବୋହି ଝୋଲାଏଁ ଭରୁନ୍ ଧରୁନ୍ ଆହେ ।
ପୁରାତନ	:	ପୁରାତନ ବିଷୟ ସବୁ ଲୋପ ପାଇବାକୁ ବସିଲାଣି ।
ପୁରାନା	:	ପୁରାନା ସବବାବଦ୍ ମେଗୁନ୍ ଯାଉଁକେ ବସ୍ତଲୋନେ ।
ପୁଷ୍କରିଣୀ	:	ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ଆମେ ଗାଧୋଇବାକୁ ଯାଉ ।
ତରଇ	:	ତରଇ ଏଁ ଆମହି ନାହାଉଁକେ ଯାଉଁକେ ।
ପୁଷ୍ପବୃକ୍ତ	:	ପୁଷ୍ପବୃକ୍ତରେ ପାଖୁଡ଼ା ଲାଗିଥାଏ ।
ଢେଠି	:	ଫୁଲରେ ଢେଠିଏଁ ପାଁଖି ଲାଗୁନ୍ ରହିଇଦେ ।
ପୁନେଇ	:	ପିନେଇ ଜହ୍ନୁ ଆଳିପରି ଦେଖାଯାଏ ।
ପୁନି	:	ପୁନି ଜୋଏନ୍ ଆରିମୁହା ଦିସ୍ତାହେ ।
ପୃଥିବୀ	:	ପୃଥିବୀ ଆମର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ନୁହେଁ ।
ପିଥି	:	ଯୋ ପିଥି ଆମରେ ସବ୍ଦିନରେ ରହତୋ ଜାଗା ନୋହଏ ।
ପୃଷ୍ଠା	:	ବିଷୟ ଖୋଜି ପାଇବାରେ ପୃଷ୍ଠା ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।
ପାନ	:	ବାବଦ୍ ଖୋଜୁନ୍ ଲାହୁଁକେ ବୋହି ଚୋ ପାନା ସାହା କରଏଦେ ।
ପୂଜା	:	ଆଦିବାସୀ ମାଟି ଦେବତା ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି ।
ପୂଜା	:	ଆଦିବାସୀ ମାଟୀ ଦେଖିଲେ ପୂଜା କରତେ ।
ପୂର୍ବ	:	ପୂର୍ବ କାଳର ଲୋକେ ଅଧିକ ବଳବାନ ଥିଲେ ।
ତହିୟାୟ	:	ତହିୟାୟ ରେ ଲୋଗ୍ ଭାରି ତାକ୍ତବିତା ରହେଲା ।
ପୁରଣ	:	ନଳକୂପ ପାନୀୟ ଜଳର ଅଭାବ ପୁରଣ କରେ ।
ପୁରା	:	ନଳରୁଆଁ ପାନି ଅଭାବ୍ କେ ପୁରାହୁଦେ ।
ପୂର୍ବପୁରୁଷ	:	ଆମ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନେ ଖୁବ୍ ପରିଶ୍ରମୀ ଥିଲେ ।
ପୁରବାପୁରୁଷ	:	ଆମରେ ପୁରବା ପୁରୁଷ ମାନେ ଖୁବ୍ କମ୍ ହ୍ୟା ରହେଲା ।
ପେଚା	:	ପେଚା ଏକ ରାତ୍ରିଚର ପକ୍ଷୀ ।
କୁରୁଝାଁ	:	କୁରୁଝାଁ ଗୋଟକ ରାଏତେ ଚରୟା ଚେଡ଼ୟ ହୁନ୍ ।
ପେଟ	:	ପେଟରେ ଖାଦ୍ୟ ହଜମ ହୁଏ ।
ପୋଟଲାଏଁ	:	ପୋଟଲାଏଁ ଖାନା ପଡ଼ନ୍ ହଏଦେ ।

ପେଣ୍ଠୁ	:	ଦୋଳକ ଘଣ୍ଟାରେ ପେଣ୍ଠୁଟିଏ ଝୁଲି ହଲୁଥାଏ ।
ପୁକ୍	:	ଝୁଲନା ଘଡ଼ିଏଁ ପୁକ୍ ଗୋଟୋକ ଝୁଲତ୍ ରହଏଦେ ।
ପେଟି	:	ଔଷଧ କାଗଜ ପେଟିରେ ବନ୍ଦାହୋଇ ଆସେ ।
ପେଟି	:	ଓଷାହା କାଗତ୍ ପେଟିଏଁ ବନ୍ଦା ହେହୁନ୍ ଯେଇଦେ ।
ପେଟପୁରା	:	ଗରାବ ଲୋଗ ପେଟପୁରା ଖାଇବାକୁ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ।
ପୋଟଲୀପୁରା	:	ଗରାବଲୋଗ୍ ପୋଟଲୀ ପୁରା ଖାଇଁକେ ଲାହୁଏତ ନାହିଁ ।
ପେନ୍‌ସିଲ	:	ପେନ୍‌ସିଲରେ ଚିତ୍ର ଅଙ୍କାଯାଏ ।
ଶିଶୁ	:	ଶିଶୁ ଶେଁ ଫଗୁ ବନାତେ ।
ପୋଲ	:	କଳିକତାରେ ହାବଡ଼ା ପୋଲ ଅଛି ।
ପୁଲିୟା	:	କଳକତା ଏଁ ହାବଡ଼ା ପୁଲିୟା ଆଛଏ ।
ପୋଲିସ	:	ପୋଲିସ ଚୋରକୁ ଧରିଥାନ୍ତି ।
ପୁଲୁସ୍	:	ପୁଲୁସ୍ ଚୋରକେ ଧରଏଦେ ।
ପୋଷଇ	:	ଚାଷୀ ଲକ୍ଷେ ଲୋକକୁ ପୋଷନ୍ତି ।
ପୋଷଏଦେ	:	କିସାନ୍ ଲାକ୍ଷକ୍ ଲୋଗକେ ପୋଷଏଦେ ।
ପୋଷାକ	:	ମଇଳା ପୋଷାକ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସଫାକର ।
ବସ୍ତର	:	କେଚକେଚା ବସ୍ତରକେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗ ସାପ୍ କରତୋ ହାରହୁଁ ।
ପୋତିଲେ	:	ଲୋକେ ପୂଜା ପାଇଁ ଖୁଣ୍ଟି ପୋତିଲେ ।
ଗାଡ଼ତୋ	:	ଲୋଗମାନେ ପୂଜା ସେତିର୍ ଖୁଟା ଗାଡ଼ତେ ।
ପୋଖରୀ	:	ଆମେ ଗାଁ ପୋଖରୀକୁ ଜଳ ସଫା କଲୁ ।
ତରଇ	:	ଆମହିଁ ଗାଁଓ ତରଇ ଚୋ ପାନିକେ ସାପ୍ କଏରନ୍ ।
ପୋଟଳ	:	ପୋଟଳ ଏକ ଭଲ ପରିବା ।
ପୋଟେଲ	:	ପୋଟେଲ ଗୋଟକ୍ ବନକ୍ ଶାଗ୍ ହୁଁନ୍ ।
ପୋଡ଼ଇ	:	ଭାଟିରେ ଲଟା ପୋଡ଼ଇ ।
ଭାଟିଏଁ	:	ଭାଟିଏଁ ଲଟା ଡାଡ଼ତାହେ ।
ପୋଡ଼ଶୀ	:	ରବି ଆମର ଜଣେ ପୋଡ଼ଶୀ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ।
ପାଡ଼ାଟୋଲା	:	ରବି ଆମ୍ଭେ ଜନାଏକ୍ ପାଡ଼ା ଟୋଲା ଚୋ ସଂଜାଘାରି ହୁନ୍ ।
ପୋଟିବା	:	ଯତ୍ନ ନ ନେଲେ ପରିବା ପୋଟିବା ଆରମ୍ଭ କରେ ।
କୁହୁନ୍	:	ଯତନ ନ କଏଁରଲେ ଶାଗ ଡାଳ କୁହୁନ୍ ଯାଏଦେ ।
ପୋଡ଼ିଗଲା	:	ଦିନେ ହଠାତ୍ ଆମ ଘର ପୋଡ଼ିଗଲା ।
ଡାଡୁନ୍	:	ଦିନାଏକ୍ ହଠାଏତ୍ ଆମ୍ଭେ ଘର ଡାଡୁନ୍‌ଗଲୋ ।

ପ୍ରଶ୍ନ	:	ଶିକ୍ଷକ ପିଲାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରନ୍ତି ।
ପ୍ରସ୍ତବ	:	ମାହଙ୍ଗର ବେଟାବେଟିକେ ପରଶ୍ନ ପଚାରିବେ ।
ପ୍ରଜା	:	ଆମ ଦେଶରେ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ଚାଲିଛି ।
ପରଜା	:	ଆମରେ ଦେଶେ ପରଜା ଶାସନ ଚଳୁନାହିଁ ।
ପ୍ରତି	:	ପ୍ରତି ବାଳିକାକୁ ପୋଷାକ ଦିଆଯାଇଛି ।
ସର୍ବ	:	ସର୍ବନୋମୀକେ କୁରତା ଦିଆ ଯାଉଛି ।
ପ୍ରତିଭା	:	ଛୋଟବେଳୁ ପିଲାଟିର ପ୍ରତିଭା ଜଣାପଡ଼ିଲା ।
ବନକଗୁନ୍	:	ଇଲକି ଘଡ଼ିକଲେ ବାବୁରେ ବନକ ଗୁନ୍ ଜନାପଡ଼ିବ ରହୁଥିଲେ ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ	:	ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକର ଦେଶ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି ।
ହରେକ	:	ହରେକ ସିଆନରେ ଦେଶ ସେତି କାମ କରୁକେ ଆଛୁ ।
ପ୍ରକୃତି	:	ରତ୍ନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରକୃତିର ଏକ ଦାନ ଅଟେ ।
ପରକୃତି	:	ରତ୍ନ ବଦଳତୋ ହାରା ପରକୃତି ରେ ଗୋଟକ ଦାନ ହୁଏ ।
ପ୍ରଚୁର	:	ଗତ ବର୍ଷ ପ୍ରଚୁର ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ।
ଖୁବ୍‌ୟ	:	ଗୋଲୋ ବରଷ ଖୁବ୍‌ୟ ପାନି ଏହୁଁ ରହେଲେ ।
ପ୍ରଥମ	:	ଇନ୍ଦିରାଗାନ୍ଧୀ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମହିଳା ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ ।
ପହେଲି	:	ଇନ୍ଦିରାଗାନ୍ଧୀ ଭାରତରେ ପହେଲି ଲେଇକ୍ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ରହେଲି ।
ପ୍ରଭାବ	:	ଶୀତର ପ୍ରଭାବରେ ବହୁ ଲୋକ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି ।
ଲହର	:	ଶୀତରେ ଲହରେ ଖୁବ୍‌ୟ ଲୋଗ ଦୁଖ ଲାହାତେ ।
ପ୍ରଶ୍ନାସ	:	ପ୍ରଶ୍ନାସ ବାୟୁରେ ଅଧିକ ଅମ୍ଳଜାନ ଥାଏ ।
ନିନାଏସ୍	:	ନିନାଏସ୍ ନେତୋ ଧୁକାଏଁ ଖୁବ୍‌ୟ ଅମ୍ଳଜାନ ରହୁଥିବେ ।
ପ୍ରଭୃତି	:	ବଣରେ ବାଘ, ଭାଲୁ ପ୍ରଭୃତି ପଶୁ ବାସ କରନ୍ତି ।
ମାନ୍	:	ବୁର୍ଲାଏଁ ବାଗ, ଭାଲୁ ଜନାଉର୍ ମାନ୍ ରହୁଥିବେ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ	:	ଗଣିତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଂମ୍ବର ଶହେ ଥାଏ ।
ପୂରା	:	ଗନିତେଁ ପୂରା ଗନତି ଶତ୍ରୁକ୍ ରହିବେ ।
ପ୍ରହରୀ	:	ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ପ୍ରହରୀମାନେ ଜଗନ୍ତି ।
ରଖାଧାର	:	ବେଙ୍କକେ ରଖାଧାରୀ ମାନ୍ ରାଖୁଥିବେ ।
ପ୍ରବେଶ	:	ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପିଲାଙ୍କୁ ସ୍କୁଲରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଏ ।
ନିର୍ଗ	:	ପାଞ୍ଚ ବରଷ ହେଲେ ବେଟାବେଟିକେ ଇସ୍କୁଲକେ ନିର୍ଗାତେ ।
ପ୍ରସାର	:	ମାତୃଭାଷାର ପ୍ରସାର ହେବା ଦରକାର ।
ପରଝର	:	ମାଲ ଭାଷାରେ ପ୍ରଝର ହେତୋହାରାହୁଏ ।

ପ୍ରତିଦିନ	:	ପ୍ରତିଦିନ ଘଣ୍ଟାଏ ବ୍ୟାୟାମ କରିବା ଉଚିତ ।
ରୋଏକ	:	ରୋଏକ ଘଣ୍ଟାଏକ୍ ବିୟାମ୍ କରତୋହାହୁଁନ୍ ।
ପ୍ରଶଂସା	:	ଭଲ ପିଲାକୁ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି ।
ସହରାତୋ	:	ବନକ୍ ବାବୁକେ ସଭଏ ସହରାତେ ।
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା	:	ଅନ୍ୟକୁ ପ୍ରଶଂସା କଲେ ତା ମନରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଜାତ ହୁଏ ।
ବଦଲୁନ୍	:	ଅଲଗା କେ ସହରାଏଲେ ହୁନାରେ ମନ୍ ବଦଲୁନ୍ ଯାତୋ ।
ପ୍ରଶାମ	:	ଇଶ୍ୱରକୁ ପ୍ରଶାମ କର ।
ଜୁହାର	:	ଭଗଞ୍ଜନକେ ଜୁହାର୍ କରା ।
ପ୍ରସିଦ୍ଧି	:	ଦାରିଜ୍ଜିବାଡ଼ି ଶୀତ ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଛି ।
ବିଖ୍ୟାତ୍	:	ଦାରିଜ୍ଜିବାଡ଼ି ଶୀତ କାୟେଁ ବିଖ୍ୟାତ୍ ହେହୁନ୍ ଆଛୟ ।
ପ୍ରତିହତ	:	ମେଲେରିଆକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଲୋରୋକୁଇନ ଖାଆନ୍ତୁ ।
ନାଶ	:	ମେଲେରିଆକେ ନାଶକରତୋ କାୟେଁ କ୍ଲୋରୋକୁଇନ୍ ଖାହା ।
ପ୍ରତିବାଦ	:	ଅନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକୁ ଭୟ କରନାହିଁ ।
ରୋକ୍ତୋ	:	ଅନିଆଓକେ ରୋକ୍ତୋ କାୟେ ତୁରା ନାହିଁ ।
ପ୍ରସ୍ତାବ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏକ ପୁସ୍ତକମେଳା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ନିଆଗଲା ।
ଗୋଏର୍	:	ଇସ୍କୁଲେ ଗୋଟକ ବୋହିଡ଼ିହାର୍ କରତୋ କାମେ ଗୋଏର୍ କରେଗୋଲୋ ।
ପ୍ରକାଶ	:	ସରକାର ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ।
ନିଜାଉନ୍	:	ସରକାର ପଡ଼ତୋ ବୋହି ନିଜାଉନ୍ ଆହେତ୍ ।
ପ୍ରଶସ୍ତ	:	ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏକ ପ୍ରଶସ୍ତ ଖେଳପଡ଼ିଆ ଅଛି ।
ଝକର	:	ଆମରେ ଇସ୍କୁଲେ ଗୋଟୋକ ଝକର ଖେଳପଡ଼ିଆ ଅଛଏ ।
ପ୍ରଚାର	:	ଦୂରଦର୍ଶନରେ ଦେଶ ବିଦେଶର ଖବର ପ୍ରଚାର କରାଯାଏ ।
ପରଝର୍	:	ଟି.ଭି.ଏଁ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଖବର ପରଝର୍ କରେଯାଏଦେ ।
ପ୍ରଧାନ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଥାଆନ୍ତି ।
ପ୍ରଧାନ	:	ଇସ୍କୁଲ ଏଁ ଗୋଟୋକ ପ୍ରଧାନ ମାହଟର୍ ରହତେ ।
ପ୍ରତିଯୋଗିତା	:	ମୁଁ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ କବାଡ଼ି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଯୋଗ ଦେଲି ।
ପ୍ରତିଯୋଗିତା	:	ମୁଇଁ ଜିଲାଝାରି କବାଡ଼ି ପ୍ରତିଯୋଗିତାଏଁ ଭାଗ୍ ନେନି ।
ପ୍ରଥମେ	:	ସକାଳ ଉଠି ପ୍ରଥମେ ମୁହଁ ଧୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ।
ପହିଲି	:	ବିହନ୍ୟା ଉଠୁନ ପହିଲି ମୁହଁ ଧୋଉନ୍ ପାର୍ଥନା କର ।
ପ୍ରକାର	:	ହାଟରେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ପରିବା ବିକ୍ରି ହୁଏ ।
ରକମ	:	ହାଟେ ସବୁ ରକମରେ ଶାଗ ଡାଲ୍ ବେଚିହଏଦେ ।

ପ୍ରକ୍ରିୟା	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବର୍ଷସାରା ଶିକ୍ଷାଦାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚାଲେ ।
ପ୍ରକ୍ରିୟା	:	ଇସ୍କୁଲେଁ ବରସ୍ତେର ଶିଖାତୋହାରା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚଳଇଦେ ।
ପ୍ରତିଧାଡ଼ି	:	ପ୍ରତିଧାଡ଼ି ସଳଖ ହେବା ଉଚିତ୍ ।
ସବ୍‌ଧାଡ଼ି	:	ସବ୍‌ଧାଡ଼ି-ସିଧା ରହତୋ ହାହୁଁ ।
ପ୍ରାଣୀ	:	ସ୍ଥୁଳଭାଗରେ ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ ବାସ କରନ୍ତି ।
ଜୀଉ	:	ଥଳ ଭାଗେଁ ଆନିବାନି ଜୀଉ ଡେରା କରୁନ୍ ରହତେ ।
ପ୍ରାୟ	:	ଆମ ଦେଶର ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦ ପ୍ରାୟ ବିଲୁପ୍ତ ହେଲାଣି ।
ସଭସ	:	ଆମରେ ଦେଶରେ ବନ୍ ସମ୍ପତି ସଭୟ ଲୁକୁନ୍ ଗଲୋନେ ।
ପ୍ରାଚୀନ	:	ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଲୋକେ ବଦଳ କରି କିଣାବିକା କରୁଥିଲେ ।
ତହିଆସ	:	ତହିଆସ ଲୋଗମାନ ବଳଦାଏଁ ବେଁର୍ ଭାଞ୍ଜି କରତ୍ ରହେଲା ।

‘ଫ’

ଫଳ	:	ଫଳରେ ପ୍ରଚୁର ଭିଟାମିନ୍ ଥାଏ ।
ଫଳ	:	ଫଳଲେଁ ଖୁବ୍‌ୟ ଭିଟାମିନ୍ ରହସଦେ ।
ଫରକ	:	ଆଜିକାଲି ପୁଅଝିଅ ମଧ୍ୟରେ ଫରକ ନାହିଁ ।
ତଫାତ୍	:	ଥାଏକ୍ କାଏକ୍ ବାବୁନୋନୀ ଭିତରେଁ ତଫାତ୍ ନିହାଏଁ ।
ଫଳିବ	:	ଗଛରେ ଖତ ଦେଲେ ପ୍ରଚୁର ଫଳ ଫଳିବ ।
ଫଳବୋହା	:	ରୁକ୍‌କେ ଖତୁଦେଲେ ଖୁବ୍‌ସ ଫଳ୍ ଫଳଲେସଦେ ।
ଫମ୍ପା	:	ବାଉଁଶ ଭିତରେ ପଟ ଫମ୍ପା ଥାଏ ।
ଫୋଲ	:	ବାଁଗ ଭିତରେଁ ଫୋଲ୍ ରହଇଦେ ।
ଫସଲ	:	ନବରଙ୍ଗପୁର ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଚୁର ମକା ଫସଲ ହୁଏ ।
ଋଷ	:	ନବରଙ୍ଗପୁର ବାହୁଁକେ ଜୋରଦାର୍ ଜୋଶରା ଋଷ ହଇଦେ ।
ଫରତା	:	ଫରତା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଚାଷୀ ହଳ ନିଏ ।
ଫୋହୁଁଡ଼ିଆ	:	ଫୋହୁଁଡ଼ିଆ ହେତୋ ଆଗିଲଲେ କିଷାନ୍ ନାଙ୍ଗର ନେଇଦେ ।
ଫଳପ୍ରଦ	:	ଏମ୍.ଡ଼ି.ଟି. କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ପାଇଁ ଫଳପ୍ରଦ ଔଷଧ ଅଟେ ।
ଲାଭକାରି	:	ଏମ୍.ଡ଼ି.ଟି. ୠଠାରୋଗି ସେତିର୍ ଲାଭକାରି ଔଷାହା ହୁନ୍ ।
ଫାଲେ	:	ମୁଁ ରମାକୁ ଫାଲେ କମଳା ଦେଲି ।
ଫାଳକ୍	:	ମୁଁଇ ରମାକେ ଫାଳକ୍ ସନ୍ତରା ଦେନିଁ ।
ଫାଣୀ	:	ଜୟନ୍ୟ ଅପରାଧିକୁ ଫାଣୀ ଦିଆଯାଏ ।
ଫାଁଣୀ	:	ଜୟନ୍ୟ ଅପରାଧୁକେ ଫାଣୀ ଦେଆଯାଏଦେ ।
ଫାଙ୍କା	:	ବେଲେବେଲେ ପୋଲିସ୍ ଫାଙ୍କା ଗୁଲି ଚାଳନା କରନ୍ତି ।
ସୁଇନେ	:	କୋନ୍‌କୋନ୍ ଘଡ଼ିକ ପୁଲୁସ୍ ମାନେ ସୁଇନେ ଗୋଲି ଚଲାତେ ।

ଫିଟିକିରି	:	ଫିଟିକିରି ଏକ ବିଶୋଧକ ଅଟେ ।
ଫିଟିକିରି	:	ଫିଟିକିରି ଗୋଟୋକ ଓଷାହା ହୁନ୍ ।
ଫୁଟି	:	ଫୁଲ ଫୁଟି ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଛି ।
ଫୁଲ	:	ଫୁଲ ଫୁଟୁନ ବଢ଼ିଯା ଦିସ୍ତାହେ ।
ଫୁଲ	:	ଗୋଲାପ ଫୁଲର ବାସ୍ନା ଥାଏ ।
ଫୁଲ	:	ଗୁଲା ଫୁଲେ ବାସ୍ନା ରହଏଦେ ।
ଫୁଲିବା	:	ଗୋଡ଼ ମଟକିଲେ ଫୁଲିବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ।
ଫୁଲୀ	:	ଗୋଡ଼ ମଳକୁନ ଗଲେ ଫୁଲୀ ଆରମ୍ଭ ହଏଦେ ।
ଫୁଟା	:	ଫୁଟା ପାଣି ଥଣ୍ଡାକରି ପିଇବା ଭଲ ।
ଭକଏଲଲୋ	:	ଭକଏଲ ଲୋ ପାନି ଠଣ୍ଡା କରୁନ୍ ପିତୋହାର ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ଫୁସଫୁସ	:	ଫୁସଫୁସରେ ରକ୍ତ ପରିଷ୍କାର ହୁଏ ।
ଫୋପୋସ୍	:	ଫୋପୋସ୍ ସେଏଁ ଲହୁ / ରକତ ସାପ୍ ହେଇଏଦେ ।
ଫେରିବା	:	ସଂନ୍ଧ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ ଲୋକେ ହାଟରୁ ଫେରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ।
ଫିରତୋହାର	:	ସାଞ୍ଜ ନ ହେତୋଲେ ଲୋଗ୍ ହାଟ୍‌ଲେ ଫିରୁକେ ଆରମ୍ଭ କରତେ ।
ଫେଣା	:	ଫେଣାରେ ମହୁମାଛି ମହୁ ସଂଗ୍ରହ କରେ ।
ରୋଟି	:	ରୋଟିଏଁ ଭଅଁର୍ ମୋଛି ମନ୍ଦରସ୍ ଠୁଲିୟାଝେଏଦେ ।
ଫୋପାଡ଼ିବା	:	ଆବର୍ଜନା ଖାତରେ ଫୋପାଡ଼ିବା ଉଚିତ ।
ଫୋକାଢ଼ା	:	କର୍‌ରାକେ ଭୋଡ଼ଗାଏଁ ଫୋକାତୋହାର୍ ସହିହୁନ୍ ।
ଫୋଟକା	:	ବିବାହ ଭୋଜିରେ ଲୋକେ ଫୋଟକା ମାରନ୍ତି ।
ଫଟେକା	:	ବିହା ଭୋଜିଏଁ ଲୋଗ ଫଟେକା ଫୋଡ଼ତେ ।
ଫୋଜଦାରି	:	ଫୌଜଦାରି ମାମଲାତର ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଗଲା ।
ଫୌଜଦରି	:	ଫୌଜଦାରି ମାମଲାଏଁ ହୁନାକେ ଗିରଫ କରେଗୋଲୋ ।

‘ବ’

ବଣ	:	ବାଘ ବଣର ରାଜା ଅଟେ ।
ବନ୍	:	ବଗ୍ ବନରେ ରାଜା ହୁନ୍ ।
ବର	:	ବର ଗଛ ଛାଇ ଭାରି ଥଣ୍ଡା ଲାଗେ ।
ବଡ଼	:	ବଡ଼ ରୁକ୍ ଚେ ଛଇହା ବଡ଼ାଏ ଠଣ୍ଡା ଲାଗଇଦେ ।
ବଡ଼	:	ମହାନଦୀ ଓଡ଼ିଶାର ବଡ଼ ନଦୀ ଅଟେ ।
ବଡ଼କା	:	ମାହାନଏନ୍ଦ୍ର ଓଡ଼ିଶାରେ ବଡ଼କା ନଏନ୍ଦ୍ର ହୁନ୍ ।
ବହି	:	ବହି ପତ୍ର ଯତ୍ନ କରି ରଖ ।
ବୋହି	:	ବୋହି ପତର ଯତନ୍ କରୁନ୍ ଥେଡ଼ା ।

ବସି	:	କୋଇଲି ଗଛ ଡାଳରେ ବସି ରାବୁଛି ।
ବସୁନ୍	:	କୋଇଲି ରୁକ୍ ଝେ ଡାଲେଁ ବସୁନ୍ ଭର୍ଷିଆଡ଼ତ ଆହେ ।
ବଙ୍କା	:	ଗାଁକୁ ଗୋଟିଏ ଅଙ୍କାବଙ୍କା ରାସ୍ତା ଯାଇଛି ।
ବାଙ୍କାଟା	:	ଗାଁଓ କେ ଗୋଟୋକ ଟେଡ଼ଗା ବାଙ୍କାଟା ବାଟ୍ ଯାହୁନ୍ ଆହେ ।
ବନ୍ଧା	:	ପଘାରେ ଗାଈକୁ ବନ୍ଧା ଯାଇଛି ।
ବାନ୍ଧୁ	:	ଦାଁଡ଼ା ଧାଁ ଗାଏକେ ବାଧେ ଯାହୁନ୍ ଆହେ ।
ବଲଦ	:	ଗାଁ ବଲଦ ଛୋଟ ଛୋଟ ରୋଗର ଚିକିତ୍ସା କରିଥାନ୍ତି ।
ଗୁନିଆ	:	ଗାଁଓରେ ଗୁନିଆ ପିଲି ପିଲି ରୋଗି କେ ଯନ୍ତାତେ ।
ବଗିଚା	:	ସ୍କୁଲ ବଗିଚାରେ ଅନେକ ଫଳଗଛ ରହିଛି ।
ବଖରୀ	:	ଇସ୍କୁଲ ବଖରୀ ଧାଁ ଆନିବାନି ଫଳ ରୁକ୍ ଆହେ ।
ବରଷା	:	ବରଷା ଦିଏ ପାଣି, ପାଣି ପିଅ ଛାଣି ।
ବେରଷା	:	ବେରଷା ଦଇଦେ ପାନି, ପାନି ପିଆ ଛାନୁନ୍ ।
ବଳଦ	:	ବଳଦ ଶଗଡ଼ ଟାଣେ ।
ବଇଲା	:	ବଇଲା ଗାଡ଼ି ଘିଟାଏଦେ ।
ବଦଳି	:	ଆମ ବାପା ବାଲିଗୁଡ଼ାକୁ ବଦଳି ହେଲେ ।
ବଦଳି	:	ଆମରେ ବାବା ବାଲୁଗୁଡ଼ା କେ ବଦଳି ହେଲେ ।
ବତକ	:	ବତକ ପାଣିରେ ପହଁରି ପାରେ ।
ବଦର	:	ବଦର ପାନିଧାଁ ଡ଼ରୁକ୍ ସକାଏଦେ ।
ବର୍ଷନା	:	ଘର ପୋଡ଼ି ଦୃଶ୍ୟ ବର୍ଷନା କରିବା କଷ୍ଟ ।
ବର୍ଷନ୍	:	ଘର ଡ଼ାଉତୋ ହାକେ ବର୍ଷନ୍ କରତୋ କଠିନ୍ ହୁନ୍ ।
ବହୁତ	:	ଆମ ଗ୍ରାମରେ ବହୁତ ପିଲା ଅଛନ୍ତି ।
ଖୁବଏ	:	ଆମରେ ଗାଁଓେ ଖୁବଏ ବେଟାବେଟି ଆଛଏର ।
ବଜାର	:	ବଜାରରେ ପ୍ରତିଦିନ କିଣାବିକା ହୋଇଥାଏ ।
ହାଟ୍	:	ହାଟେଁ ସବଦିନ ବେଁରଞ୍ଜାଞ୍ଜି ହଇଦେ ।
ବସ୍ତ	:	ଶ୍ରମ କଲେ ଅନୁବସ୍ତ ଅଭାବ ହୁଏ ନାହିଁ ।
ବସ୍ତର	:	ବୁତା କାଏରରେ ଅରନ୍ ବସ୍ତର ଅଭାବ୍ ହଏନାହିଁ ।
ବଢ଼ିବା	:	ନଖ ବଢ଼ିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।
ବାଡ଼	:	ନଖ ବାଡ଼ୁକେ ଦାହାଏସ୍ ନାହିଁ ।
ବଳିବା	:	ବଳିବା ଖାଦ୍ୟ ପିଞ୍ଜରେ ରଖ ।
ବାରତୋ	:	ବାରତୋ ଖାଏଦୋ ଫିରିଜ୍‌ଧାଁ ଥେଡ଼ା ।

ବୟସ	:	ବୟସ ବଢ଼ିଲେ ଜ୍ଞାନ ବି ବଢ଼େ ।
ବୟସ	:	ବୟସ ବାଏଜଲେ ଜ୍ଞାନ ବି ବାଡ଼ଏଦେ ।
ବଦଳେ	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ରତ୍ନରେ ପରିବେଶ ବଦଳେ ।
ବଳଦା	:	ଘାମ୍ ଘଡ଼ିକ୍ ପରିବେଶ ବଦଳଏଦେ ।
ବଢେଇ	:	ବଢେଇ ଆମ ପାଇଁ ଖଟ ତିଆରି କରନ୍ତି ।
ବଢଇ	:	ବଢଇ ଆମରେ କାହେଁ ଖଟିଆ ବନାଉଏଦେ ।
ବତାସ	:	ବେଳେବେଳେ ଜୋରରେ ବତାସ ବହେ ।
ବତାସ୍	:	କୋନ୍ କୋନ୍ ଘଡ଼ି ଜୋରୁଁ ଧୁକା / ବତାସ ଧୁକଏଦେ ।
ବନ	:	ବନରକ୍ଷା ବନ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।
ବନ	:	ବନ ରଖିବାରୀ ବନ ରକ୍ଷା କରତେ ।
ବନ୍ଧୁ	:	ଦୁଃଖବେଳର ବନ୍ଧୁ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି ।
ବନ୍ଧୁ	:	ଦୁଃଖ ଘଡ଼ିକ୍ ରେ ବନ୍ଧୁ ସହି ବନ୍ଧୁ ହୁନ୍ ।
ବର୍ଷା	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମରତ୍ନ ପରେ ବର୍ଷାରତ୍ନ ଆସେ ।
ବେରକ୍ଷା	:	ଘାମ୍ ରେ ପାଛେଏଁ ବେରକ୍ଷା ହେଇଦେ ।
ବନ୍ଧୁକ	:	ସୈନ୍ୟମାନେ ବନ୍ଧୁକରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ।
ତୁପକ୍	:	ସଇନାମାନ ତୁପକ୍ ଲଢ଼ଇ କରତେ ।
ବସୁଧା	:	ବସୁଧା ଆମର ମାତା ସମାନ ଅଟେ ।
ଧରତି / ଧରତି	:	ଧରତି ଆମରେ ମାଇସ ସମାନ ହୁନ୍ ।
ବଢୁଛି	:	ପ୍ରତିବର୍ଷ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣ ବଢୁଛି ।
ବଢୁନ	:	ସବବରସ ପରିବେଷ ଖରାପ ହେଉନ୍ ବଢୁନ୍ ଜାତାହେ ।
ବନ୍ଧକ	:	ମୋ ବନ୍ଧୁ ରମା ଜମି ବନ୍ଧକ ରଖି ରଣ କରିଛନ୍ତି ।
ଗାହାନା	:	ମାରେ ସଙ୍ଗଠାରି ରମା ଜମିନ ଗାହାନା ମାରୁନ୍ ରୁନ୍ କରୁନ୍ ଆହେତ୍ ।
ବକଳ	:	ଆଦିମ ମନୁଷ୍ୟ ଗଛର ବକଳ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ।
ଛାଲି	:	ତହିଲଆରେ ମାନୁଷ୍ ରୁକ୍ରେ ଚାଲିକେ ନେସତ୍ ରହଏଲା ।
ବସିବସି	:	ବୁଢ଼ାଟି ବସିବସି ଥକି ଯିବଣି ।
ବସବସ	:	ବୁଢ଼ା ଗୋଟକ୍ ବସତ ବସତ ଥାକୁନ୍ ଜାତୋନେ ।
ବଞ୍ଚିବା	:	ଆମେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଖାଉ ।
ବାଁରତୋଁ	:	ଆମ୍ହି ବାଁରତୋ ସିତି ଖାଉଁଦେ ।
ବର୍ଗକ୍ଷେତ୍ର	:	କେରାମ୍ ବୋର୍ଡ ବର୍ଗକ୍ଷେତ୍ର ପରି ଅଟେ ।
ତାଏରଖୁଟି	:	କେରମବୋଡ ତାଏର ଖୁଟିଆ ରହଏଦେ ।

ବସାଇଲା	:	ଲୋକଟି ତା ପୁଅକୁ କାନ୍ଧରେ ବସାଇଲା ।
ବସେଲୋ	:	ଗୋଟକ ଲୋଗ୍ ଆପଲ୍‌ଏରେ ବେଟାଏସକେ ଖାନ୍ଦେ ବସାଏଲୋ ।
ବଜ୍ରକାପତା	:	ବଜ୍ରକାପତାର କାତି ଖୁବ୍ ଟାଣ ଅଟେ ।
ସେରକାଁଟ	:	ସେରକାଁଟ ରେ କାଁଟ ଖୁବ୍‌ଏ ରାଠା ହୁନ୍ ।
ବଡ଼ିଭୋର	:	ମୁଁ ବଡ଼ିଭୋର ବେଳେ ଉଠି ବହି ପଡ଼େ ।
ବଡ଼ିବିହିନିଆ	:	ମୁଇଁ ବଡ଼େ ବିହିନିଆଏଁ ଉଠୁନ୍ ବୋହି ପଡ଼ିଏଦେ ।
ବଡ଼ଚିହ୍ନ	:	ବଡ଼ଚିହ୍ନ ବଡ଼କୁ ବୁଝାଏ ।
ବଡ଼କାଟିନା	:	ବଡ଼କା ଚିହ୍ନା ବଡ଼କା କେ ବୁଝାଢ଼ୁଇଦେ ।
ବାହାରେ	:	ବାହାରେ ଏଠିସେଠି ଛେପ ପକାଅ ନାହିଁ ।
ବାହିରେଁ	:	ବାହିରେଁ ଏଥାହୁଁଆ ଥୁକା ନାହିଁ ।
ବାମପଟ	:	ରାସ୍ତାର ବାମପଟ ଦେଇ ଚାଲ ।
ଡେରିବାଟ	:	ବାଟ୍ ରେ ଡେରିବାହୁଁକେ ହିଡ଼ା ।
ବାହୁ	:	ରାଜାମାନେ ନିଜ ବାହୁ ବଳରେ ରାଜ୍ୟ ଜୟ କରୁଥିଲେ ।
ବାହି	:	ରାଜାମାନ ଆପଲ୍‌ଏ ବାହି ବଲିଏଁ ରାଏଜ୍ କେ ଜିତତ୍ ରହେଲା ।
ବାଉଁଶ	:	ବାଉଁଶରେ କୁଲା ଡିଆରି କରାଯାଏ ।
ବାଣ୍ଟ	:	ବାଣ୍ଟେ ସୁପ୍ ଗାଁଥେଯାଏଦେ ।
ବିଜୁଳି	:	ବିଜୁଳି ମାରିଲେ ନିଆଁ ବାହାରେ ।
ବିଜ୍ଞା / ଇଦ୍	:	ଇଜ୍ ମାଏରଲେ ଆଏଗ୍ ନିଗଏଦେ ।
ବିଭବ	:	ଆମ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାକୃତିକ ବିଭବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସମ୍ପତି	:	ଆମରେ ରାଏଜ୍ ତହିଆଏରେ ସମ୍ପତିଏଁ ଭରପୁର୍ ଆଛଏ ।
ବିଦେଶୀ	:	ଦିନେ ବିଦେଶୀମାନେ ଆମ ଦେଶ ଶାସନ କରୁଥିଲେ ।
ବିଦେଶୀ	:	ଏକ ଦିନ୍ ବିଦେଶୀମାନେ ଆମରେ ଦେଶକେ ଶାସନ୍ କରତ ରହେଲା ।
ବିଚିତ୍ର	:	ବେଳେବେଳେ ଆକାଶରେ ବିଚିତ୍ର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।
ବିଚିତର	:	କେଭଏଁ କେଭଏଁ ବାଦର୍ ଉପରେଁ ବିଚିତର ଦେଖୁକେ ମିଳିଦେ ।
ବିପତ୍ତି	:	ବିପତ୍ତି ବେଳର ବନ୍ଧୁ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ।
ବିପତ୍ତି	:	ବିପତ୍ତି ଘଡ଼ିକ୍ ରେ ସଂଘଠାରୀ ହାରା ସହିଁ ସଂଘଠାରୀ ହୁନ୍ ।
ବିଲୁଆ	:	ବିଲୁଆ ବଡ଼ ଚତୁର ।
କୋଲହିଆ	:	କୋଲହିଆ ବଡ଼େ ଚତୁର ହୁନ୍ ।
ବିଦାୟ	:	ବିଦାୟ ବେଳେ ଦୁଃଖ ଲାଗିଥାଏ ।
ବିଦା	:	ବିଦା ଘଡ଼ିକ୍ ଦୁଃଖ ଲାଗଏଦେ ।

ବିହଙ୍ଗ	:	ବିହଙ୍ଗ ଉଡ଼େ ଗଗନ ଛୁଇଁ ।
ଚେତୁଏ	:	ଚେତୁଏ ଉଡ଼ୁଏଦେ ବାଦର ଛିଉନ୍ ।
ବିମଳ	:	ବିମଳ ଶଶୀ ଆକାଶେ ହସେ ।
ନିର୍ମଳ	:	ନିର୍ମଳ / ସୁନ୍ଦର ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ବାଦରେଁ ହାଁସଏଦେ ।
ବିଚାର	:	ଜଗ୍ଞର ପାପୀକୁ ଦିନେ ବିଚାର କରିବେ ।
ବିଝର	:	ଭଗଞ୍ଜନ ପାପୀକେ ଦିନାଏକ୍ ବିଝର କରତା ।
ବିରୋଧି	:	ଅନ୍ୟାୟର ବିରୋଧ କରିବା ଉଚିତ ।
ବିରୁଧି	:	ଅନ୍ୟାୟେ ବିରୁଧି କରତୋ ହାରାହୁନ୍ ।
ବିମାନ	:	ବିମାନ ପକ୍ଷୀପରି ଆକାଶରେ ଉଡ଼େ ।
ବିବାନ	:	ବିବାନ ଚେତୁଏ ଖୁଆଏଲ ବାଦରେଏଁ ଉଡ଼ୁଏଦେ ।
ବିଚାରପତି	:	ବିଚାରପତି ବିଚାର ନିଷ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି ।
ବିଝରକରେୟା	:	ବିଝର କରେୟା ବିଝର ଚୁଟାଢ଼ିଦେ ।
ବିତରିବା	:	ଗରିବକୁ ପୋଷାକ ବିତରିବା ପୁଣ୍ୟ କାମ ଅଟେ ।
ବାଁର୍ତ୍ତୋ	:	ଗରିବକେ କପଡ଼ା ବାଁର୍ତ୍ତୋ ପୁଇନ୍ କାମ୍ ହୁନ୍ ।
ବିଚଳିତ	:	ବିପଦ ସମ୍ଭାଦ ଶୁଣି ଆମେ ବିଚଳିତ ହେଉ ।
ଦଙ୍ଗ	:	ବିପତ୍ତି ଝେ ଖଢେର ଶୁନ୍ଦୁନ୍ ଆମ୍ହି ଦଙ୍ଗ ରହୁନ୍ଗନ୍ ।
ବିଲେଇ	:	ବିଲେଇ ରାତିରେ ଦେଖିପାରେ ।
ବିଲାଏ	:	ବିଲାଏ ରାଏତେଁ ଦେଖୁକେ ସକଏଦେ ।
ବିଶେଷଜ୍ଞ	:	ଜଟିଳ ରୋଗପାଇଁ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନିଅ ।
ଜାନୟା	:	କଠିନ୍ ରୋଗି ସେତିର ଜାନୟା କେ ଜାନକାରି ନାହାଁ ।
ବିନ୍ଦୁ	:	ବିନ୍ଦୁର ଦୈନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ଥ ନଥାଏ ।
ବିନ୍ଦୁ	:	ବିନ୍ଦୁରେ ଲାମ୍ ଝକର ନ ରହୟ ।
ବିପରୀତ	:	ସ୍ରୋତର ବିପରୀତ ଦିଗକୁ ପହଁରିବା କଷ୍ଟ ।
ଉଲଟା	:	ଧାରରେ ଉଲଟା ବାହୁଁକେ ଡ଼଼ୁରତୋ ହାରା କଠିନ୍ହୁନ୍ ।
ବିନ୍ଦୁଡ଼ିଗ୍ରୀ	:	ବିନ୍ଦୁଡ଼ିଗ୍ରୀ କୋଣ ମାପର ଏକକ ଅଟେ ।
ବିନ୍ଦୁଡ଼ିଗ୍ରୀ	:	ବିନ୍ଦୁଡ଼ିଗ୍ରୀ କୋନ୍ତା ନାପତୋ ଏକକ ହୁନ୍ ।
ବିୟୋଗ	:	ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରୁ ସାନ ସଂଖ୍ୟା ବିୟୋଗ କରାଯାଏ ।
ବିୟୋଗ	:	ବଡ଼େ ସଂଖ୍ୟାଲେ ପିଲା ସଂଖ୍ୟାକେ ବିୟୋଗ କରାଯଏଦେ ।
ବିଛଣା	:	ବିଛଣା ଖରାରେ ଶୁଖାଇବା ଉଚିତ୍ ।
ତସନା	:	ତସନା ଘାମେ ସୁଖାତୋ ହାରା ସହିହୁନ୍ ପୋଏ ।

ବିଛନ୍ଦି	:	ଓଡ଼ିଶାର ବିଛନ୍ଦିନାଞ୍ଚଳର ଉନ୍ନତି ଆବଶ୍ୟକ ।
ଅଲଗ	:	ଓଡ଼ିଶା ରେ ଅଲଗଜାଗରେ ଉନ୍ନତି କରୁକେ ଦରକାର ହୁନ୍ ।
ବିରି	:	ବିରି ମାଡ଼ ଦେଖି କୋଳଥ ଚେପା ।
ଉଡ଼ିଦ	:	ଉଡ଼ିଦ ରେ ମାର ଦେଖୁନ୍ ହରଝାଁ ଚେପଟା ।
ବିଭାଗ	:	ସରକାର ଅନେକ ବିଭାଗ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି ।
ଭାଗ	:	ସରକାର ଖୁବ୍‌ସାଁ ଭାଗ ଚଳାତେ ।
ବିଶ୍ୱାସ	:	ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣି ହୁଏନାହିଁ ।
ପତିୟାତୋ	:	ବିନ୍ ପତିୟାତନ୍ ଭୋଗଘ୍ନ କେ ଜାନି ନୋ ହୋଏ ।
ବିକ୍ରି	:	ବେପାରିମାନେ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ହାଟକୁ ବଳଦ ଆଣନ୍ତି ।
ବେଟ୍	:	ବନଝିଆ ମାନେ ବେଟ୍‌ରୁକେ ହାଟକେ ବଜଲା ଆନ୍ତେ ।
ବିନିମୟ	:	ଟଙ୍କାର ବିନିମୟ ମୂଲ୍ୟ ସବୁବେଳେ ଅସ୍ଥିର ଥାଏ ।
ଲେନଦେନ୍	:	ପଇସାରେ ଲେନଦେନ୍ ମୋଲ୍ ସବ୍‌ଘଡ଼ିକ୍ ଥେଭୟନାହିଁ ।
ବିଲ	:	ଗହୀରା ବିଲରେ ଭଲ ଫସଲ ହୁଏ ।
ଜମି	:	ଖାଲ୍ ଜମିନେ ବନକ୍ ଚାଷ୍ ହଇଦେ ।
ବିଦ୍ୟାଳୟ	:	ରବିବାର ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛୁଟି ରହେ ।
ଇସ୍କୁଲ	:	ଏତୁଆର୍ ଇସ୍କୁଲ୍ ଛୁଟି ରହଏଦେ ।
ବିଜୟୀ	:	ଆମେ ଦିନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଜୟୀ ହେବା ।
ଜିତିଘ୍ନା	:	ଆମହିଁ ଦିନାଏକ୍ ସହି ଜିତିଘ୍ନା ।
ବିପଦ	:	ବିପଦ ବେଳେ ସାହସ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟକର ।
ବିପତ୍	:	ବିପତ୍ ଘଡ଼ିକ୍ ସାହସ୍ ଧରୁନ୍ କାମ କରା ।
ବିଳୟ	:	ବିଳୟରେ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯିବା ଅନୁଚିତ ।
ଡେରି	:	ଡେରିଏଁ ଇସ୍କୁଲକେ ଯାତୋହାର୍ ନୋହଏ ।
ବିଭକ୍ତ	:	ବିଭକ୍ତ ଦୁଇ ମାନେ ଅଧା ।
ବାଟା	:	ବାଟା ଦୁଇମାନେ ଅଧା ।
ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ	:	ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅନେକ ଦେଶର ପିଲା ପଢ଼ନ୍ତି ।
ବିଶ୍ୱ ଇସ୍କୁଲ	:	ବିଶ୍ୱ ଇସ୍କୁଲଏଁ ଖୁବେ ଦେଶରେ ବେଟାବେଟି ପଢ଼ତେ ।
ବିଛେଦ	:	ବେଳେବେଳେ ଦୁଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ବିଛେଦ ଘଟେ ।
ଅଳପଅଳପ	:	କୋନଏ ଘଡ଼ିକ୍ ଦୁଇ କୁଟୁବ୍‌ରେ ଅଳଗ୍ ଅଳଗ୍ ହେଇଦେ ।
ବିଶ୍ୱ	:	ଇଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱ ବିଧାତା ଅଟନ୍ତି ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ	:	ଭଗଘ୍ନ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପାଲେଇଆ ହୁନ୍ ।

ଝୁଡ଼ିବିଡ଼ା	:	ଶାଗ ବିଡ଼ାକର ଦାମ କମ୍ ରହିଛି ।
ଝୁଡ଼ି	:	ଭାଜଝୁଡ଼ି ରେ ଦାମ କମ୍ ଆଛଏ ।
ବିଶ୍ରାମ	:	ବାଟୋଇମାନେ ଗଛ ଛାଇରେ ବିଶ୍ରାମ ନିଅନ୍ତି ।
ଥାକ୍ତେ	:	ହିଁଡ଼େୟାମାନ ରୁଖରେ ଛହିଁଆଁ ଥାକ୍ତେ ।
ବଞ୍ଚାଇବା	:	ରୋଗୀକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ଡ଼ାକ୍ତରଙ୍କ ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ବଞ୍ଚତୋ	:	ଦୁଃଖାଳିକେ ବଞ୍ଚତୋ ଡ଼ାକ୍ତର ରେ ଅସଲି କାମହୁନ୍ ।
ବଂଶୀ	:	ମୁଁ ଭଲରେ ବଂଶୀ ବାଦନ ଜାଣେ ।
ବାଁସୋରୀ	:	ମୁଇ ବନକ କରୁନ୍ ବାଁସରି ବଜାଉଁକେ ଜାନଏଁଦେ ।
ବଣଭୋଜି	:	ଆମେ ସ୍କୁଲ ପିଲା ବଣଭୋଜି କରିଗଲୁ ।
ବନଭୋଜି	:	ଆମହି ଇସ୍କୁଲରେ ବେଟାବେଟି ବନଭୋଜି କରୁକେ ଗନ୍ ।
ବଳିପଡ଼ିଲା	:	ଭୋଜିରେ ମାଂସ ଚରକାରୀ ବଳି ପଡ଼ିଲା ।
ବାଁରୁନ୍‌ଗୋଲୋ	:	ଭୋଜିଏଁ ମାଁସ ଶାଗ୍ ବାରୁନ୍ ଗୋଲୋ ।
ବାଡ଼ି	:	ବାଡ଼ି ଦେଖି ବିରାଡ଼ି ଭୟରେ ଦଉଡ଼ି ଯାଏ ।
ଠେଙ୍ଗା	:	ଠେଙ୍ଗା ଦେଖୁନ୍ ବିଲାଏ ଡରୁନ୍ ଧାଡ଼ୁର୍ ପଲଇଦେ ।
ବାଘ	:	ବାଘ ଗୋଟିଏ ମାଂସାଶୀ ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ ।
ଦାଗ୍	:	ଦାଗ୍ ଗୋଟୋକ୍ ମାଁସ୍ ଖଇୟା ଜାଉ ହୁନ୍ ।
ବାଡ଼	:	ବଗିଚାରେ ବାଡ଼ ବାନ୍ଧିଲେ ଫଳଗଛ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ ।
ରୁକ୍ଷାଏନ୍	:	ବଖରିଏଁ ରୁକ୍ଷାଏନ୍ ବାଁଧାଏନ୍ କଏର୍ଲେ ଫଳରୁକ୍ ବାଁରୁନ୍ ରହତେ ।
ବାସି	:	ବାସି ଖାଦ୍ୟ ଖାଅ ନାହିଁ ।
ବାସି	:	ବାସି ଖାଏଦୋ ଖାହା ନାହିଁ ।
ବାଦ୍ୟ	:	ବିବାହ ଭୋଜିରେ ବାଦ୍ୟ ବାଜି ଉଠିଲା ।
ବାଜା	:	ବିହା ଭୋଜିଏଁ ବାଜା ବାଏଜଲୋ ।
ବାସ୍ତ	:	ଜଳ ଗରମ ହେଲେ ବାସ୍ତ ହୋଇ ଉପରକୁ ଉଠେ ।
ଭାପ୍	:	ପାନି ତପାଏଲେ ଭାପ୍ ହେହୁନ୍ ଉପରକେ ଉଡ଼ଇଦେ ।
ବାକ୍ସ	:	ଚିଠି ବାକ୍ସରେ ଚିଠି ପକାଯାଏ ।
ସନ୍ଧୁକ	:	ଚିଠି ସନ୍ଧୁକେଏଁ ଚିଠି ଭୋରେ ଯାଏଦେ ।
ବାମ୍ପ	:	ପୁଟନ୍ତା ପାଣିରୁ ବାମ୍ପ ବାହାରେ ।
ଭାପ୍	:	ଉକ୍ଲତ୍ ପାନିଲେ ଭାପ୍ ନିଗଏଦେ ।
ବାଟ	:	ଅନ୍ଧକୁ ବାଟ ଦେଖାଇବା ଏକ ପରମ ଧର୍ମ ।
ବାଟ	:	ଆକ୍ଷାକେ ବାଟ ଦେଖାତୋ ଗୋଟକ ମହାନ ଧରମ୍ ହୁନ୍ ।

ବାଜା	:	ଭୋଜିରେ ବାଜା ବାଜିଲେ ଲୋକେ ନାଚନ୍ତି ।
ବାଜା	:	ଭୋଜିଏଁ ବାଜା ବାଏଜଲେ ଲୋଗ୍ ନାଚନ୍ତେ ।
ବାଟିଲେ	:	ଆମ ମାଁ ତରକାରୀ ପାଇଁ ବେସର ବାଟିଲେ ।
ପିସଲୀ	:	ଆମରେ ଓୟା ତରକାରୀ ସେତିର ମସେଲା ପିସଲି ।
ବାପାର ଭାଇ	:	ସମୀର ମୋ ବାପାର ଭାଇ ଅଟନ୍ତି ।
ବାବାରେ ଭାଇସ୍	:	ସମିର ମାରେ ବାବାରେ ଭାଇସ୍ ହୁନ୍ ।
ବାୟା ଚଢ଼େଇ	:	ଖଜୁରୀ ବାହୁଙ୍ଗା ଅଗରେ ବାୟାଚଢ଼େଇ ଘର କରେ ।
ବାଇଚେଡ଼ଏ	:	ସିନ୍ଧ ରୁଖେଁ ବାଇଚେଡ଼ଏ ଗୁଡ଼ା ଡ଼ସାଢ଼ଇଦେ ।
ବାସସୁଳୀ	:	ଜଙ୍ଗଲ ବାଘ ଭାଲୁଙ୍କ ବାସସୁଳୀ ।
ଡେରାବାସୀ	:	ଜଙ୍ଗଲ/ବନ୍ ବାଗଭାଲୁ ରେ ଡେରବାସୀ ।
ବାହାର	:	ଘର ବାହାର ପରିବେଶ ସଫାରଖ ।
ବାହାର	:	ଘର ରେ ବାହାର ଋଏର୍ ବାହୁକେ ସାପ୍ ଥେଢ଼ା ।
ବାଛିବାଛି	:	ଦୋକାନରୁ ଆମେ ବାଛିବାଛି ପରିବା କିଣୁ ।
ବାଁଛା ବାଁଛା	:	ଦୁକାନଲେ ଆମ୍ଭି ବାଁଛା ବାଁଛା ଭାଜିଭାଟା ବିଶାଉଁଦେ ।
ବାଛୁରୀ	:	ବାଛୁରୀ ଡେଇଁଡେଇଁ ଖେଲୁଛି ।
ବଛରୁ	:	ବଛରୁ ଡେଗଝୁଁ ଡେଗଝୁଁ ଖେଳତ୍ ଆହେ ।
ବାଚସ୍ତତି	:	ବାଚସ୍ତତି ବିଧାନସଭା ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି ।
ବାଚସ୍ତତି	:	ବାଚସ୍ତତି ବିଧାନସଭା ଚଳାଢ଼ତେ ।
ବାଘମାମୁଁ	:	ଗପରେ ବାଘକୁ ବାଘମାମୁଁ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି ।
ବାଗମାମା	:	କହିନେ ବାଗକେ ବାଗମାମା ବଲୁନ୍ ଭାବତେ ।
ବାଳକେ	:	ବିଦ୍ୟା ଅଟଇ ମହାଧନ ବାଳକେ କର ଉପାର୍ଜନ ।
ବେଟା ବେଟିମାନ୍	:	ବିଦ୍ୟାହେତାଛେ ମହାଧନ ବେଟାବେଟି ଉପଜାଢ଼ା ତୁହାନ୍ ।
ବାଦାମ	:	ବାଲିଆ ମାଟିରେ ବାଦାମ ଚାଷ ଭଲହୁଏ ।
ମୁଙ୍ଗଫଳି	:	ବାଲସରିଆ ମାଟିଏଁ ମୁଙ୍ଗ ପଲି ଋଷ୍ ବନକ୍ ହଇଦେ ।
ବାଦୁଡ଼ି	:	ବାଦୁଡ଼ି ଏକ ରାତ୍ରିଚର ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ ।
ଗେଦୁଲ	:	ଗେଦୁଲ ଗୋଟୋକ ରାଇତେଁ ଚରଇୟା ଜୀଉ ହୁନ୍ ।
ବାଲିକା	:	ଆୟ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବାଳକ ବାଲିକା ଉଭୟ ପଢ଼ନ୍ତି ।
ନୋନି	:	ଆମରେ ଇସ୍ତୁଲେଁ ବାବୁନୋନି ସଭୟ ପଢ଼ତେ ।
ବାରଣ୍ଡା	:	ଘର ବାଣ୍ଡାରେ ଲୋକ ବସନ୍ତି ।
ଓସରା	:	ଘରରେ ଓସରା ଏଁ ଲୋଗ ବସତେ ।

ବାର୍ଷିକ	:	ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ବାର୍ଷିକ ପରୀକ୍ଷା ହୁଏ ।
ବରଷୟା	:	ମାର୍ଚ୍ଚ ମହିନାଏଁ ବରଷୟା ପରଞ୍ଜୟା ହଇଦେ ।
ବାଡ଼ାଇବା	:	ପିଲାଙ୍କୁ ବାଡ଼ାଇବା ମନା କରାଯାଇଛି ।
ମାରତୋ	:	ବେଟାବେଟି ମାନକେ ମାରତୋହାର୍ ନୋହଏ ।
ବାହାରିବା	:	ଝାଡ଼ା ଫେରି ସାବୁନରେ ହାତ ନ ଧୋଇଲେ ଘା ବାହାରିବା ନିଶ୍ଚିତ ।
ନିଙ୍ଗତୋ	:	ବାହିର୍ ବସୁନ୍ ସାବୁନଏଁ ହାଁଥ୍ ନ ଧୋଏଲେ ଘାଓ ନିଙ୍ଗତୋ ହାରା ସହିଁହୁନ୍ ।
ବାଟଯାକ	:	କଣା ବ୍ୟାଗରୁ ଚାଉଳ ବାଟଯାକ ଗଳି ଚାଲିଲା ।
ବାଟଭେର୍	:	କାନା ଝୋଲାଲେ ଋଉର୍ ବାଟଭେର୍ ଗଲତ୍ ଗଲତ୍ ଏଲୋ ।
ବାସ	:	ଫୁଲର ବାସ ଚହଟି ଯାଉଛି ।
କହଁର୍	:	ଫୁଲରେ କହଁର୍ ମହକୁନ୍ ଯାତାହେ ।
ବାନର	:	ବାନର ଡାଳରୁ ଡାଳ ତେଇଁ ତେଇଁ ପଳାଏ ।
ମାକଡ଼	:	ମାକଡ଼ ଡାଳଲେ ଡାଳ ତେଗଝୁର୍ ତେଗଝୁର୍ ପଳଇଦେ ।
ବାରିଷ୍ଟର	:	ମଧୁବାବୁ ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ବାରିଷ୍ଟର ।
ବାରିଷ୍ଟର	:	ମଧୁବାବୁ ପହିଲି ଓଡ଼ିଆ ବାରିଷ୍ଟର ।
ବାରୟାର	:	ଦୁଷ୍ଟ ପିଲା ବାରୟାର କଳି କରନ୍ତି ।
ଘଡ଼ିଘଡ଼ି	:	କସୁରଦାର ବେଟାବେଟି ଘଡ଼ିଘଡ଼ି ଝଗଡ଼ା କରତେ ।
ବାର୍ଷିକ୍ୟଭଉ	:	ସରକାର ବାର୍ଷିକ୍ୟଭଉ ଦେଇଥାନ୍ତି ।
ବୁଡ଼ାଭାତା	:	ସରକାର ବୁଡ଼ାଭାତା ଦଇଦେ ।
ବାସଗୃହ	:	ଯାଯବର ମାନଙ୍କର ବାସଗୃହ ନଥାଏ ।
ରହତୋଘର	:	ବୁଲାକାମାନରେ ରହତୋ ଘର ନରହଏ ।
ବାଇଗଣ	:	ବାଇଗଣ ଚାଷ ଏକ ଲାଭଜନକ ଉଦ୍ୟୋଗ ।
ଭାଁଟା	:	ଭାଁଟା ଋଷ ଗୋଟୋକ ଲାଭକାରୀ ଧନ୍ୟହୁନ୍ ।
ବାହାଘର	:	ଗତବର୍ଷ ଆମ କକାଙ୍କର ବାହାଘର ହେଲା ।
ବିହା	:	ଗୋଲୋ ବରଷ୍ ଆମରେ କାକାରେ ବିହା ହେଲୋ ।
ବାହାରକୁ	:	ରାତିରେ ବାହାରକୁ ଯିବାପାଇଁ ମୁଁ ଡରେ ।
ଭାଁଠା	:	ରାଏଡେଁ ଭାଁଠାକେ ଯାତୋ କାହେଁ ମୁଁଇ ଡରଇଁଦେ ।
ବାଲି	:	ବସି ଖାଇଲେ ନଇ ବାଲି ସରେ ।
କୁଧୁର	:	ବସୁନ୍ ଖାଏଲେ ନଏନ୍ ଚେକୁଧୁର ଛେଧଝୁଇଦେ ।
ବାଷିବା	:	ମୁଁ ବିଷୁଟ ବାଷିବା ଜାଣେ ।
ବାଟ୍	:	ମୁଇଁ ବିଷୁଟ୍ ବାଟୁକେ ଜାନଏଦେ ।

ବିକାଳି	:	ବିକାଳି ସବୁବେଳେ ଲାଭ ଚାହେଁ ।
ବେଁଚୟା	:	ବେଁଚୟା ସବଘଡ଼ି ଲାଭ ଚାହାଏଦେ ।
ବିଜ୍ଞ	:	ବିଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କର ।
ସିଆନ୍ / ଜାନୟା	:	ସିଆନ୍ ଲୋଗମାନଙ୍କେ ଗୋଏବ୍ କେ ଧରା ।
ବିଜ୍ଞପ୍ତ	:	ବିଜ୍ଞପ୍ତ ପାଠ କରି ଅନେକ କଥା ଜାଣିହୁଏ ।
ଅଇଲାନ	:	ଅଇଲାନ କଏରଲୋ ହାଉକେ ପଢୁନ ଖୁବଏ ଗୋଏବ୍ ଜାନିହଇଦେ ।
ବୀରତ୍ତ	:	ଭାରତୀୟ ମାନଙ୍କ ବୀରତ୍ତ ପୃଥିବୀ ଜାଣେ ।
ବିର	:	ଭାରତୀୟ ମାନଙ୍କେ ବୀରକେ ପୃଥି ଜାନଏଦେ ।
ବୀରମାଟି	:	ଆମ ଦେଶ ବୀରଭୂମି ଅଟେ ।
ବୀରଭୂଇଁ	:	ଆମରେ ଦେଶ ବୀରମାଟି ହୁନ୍ ।
ବୁଦ୍ଧିମାନ	:	ବୁଦ୍ଧିମାନ ପିଲା ମନ ଦେଇ ପାଠ ପଢ଼େ ।
ବୁଦ୍ଧିମାନ	:	ବୁଦ୍ଧିମାନ ବାବୁ ମନ ଦେହୁନ୍ ପାଠ ପଢ଼ଇଦେ ।
ବୁଦା	:	ଘର ଚାରିପାଖ ବୁଦା କାଟି ପକାଅ ।
ବୁରରୀ	:	ଘର କଗରା ରେ ବୁରରୀ କେ ଲୁଉନ୍ ପୋକାଢ଼ା ।
ବୁଡ଼ା	:	ବୁଡ଼ା ଲୋକକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର ।
ବୁଡ଼ା	:	ବୁଡ଼ା ଲୋଗକେ ସାହାଏ କରା ।
ବୁଡ଼ା ମା	:	ଆମ ବୁଡ଼ା ମା ଭଲ ଗପ କହି ଜାଣନ୍ତି ।
ବୁଡ଼ି	:	ଆମରେ ବୁଡ଼ି ବନକ କହିନ୍ କହୁଁକେ ଜାନଏଦେ ।
ବୁଣିବା	:	ଲୁଗା ବୁଣିବା ତତ୍ତୀର ବୃତ୍ତି ଅଟେ ।
ବୁନତୋ	:	ଲୁଗରା ବୁନତୋ ତନ୍ତରେ ବୁରତି ହୁନ ।
ବୁଝାଇ	:	ଖାତା କିପରି ସିଲେଇ ହେବା ତାହା ଭାଇ ବୁଝାଇ ଦେଲେ ।
ବୁଝାଉନ	:	ଖାତା କିସ ସିଲଇ ହେତୋ ହୁନା ଦାଦା ବୁଝାଉନ୍ ଦେଲୋ ।
ବୁଦାଳିଆ	:	ବଗିଚାର ବୁଦାଳିଆ ଘାସ ଓପାଡ଼ି ଦିଅ ।
ବୁଟା	:	ବଖିରିରେ ବନ୍‌ବୁଟା ଉଖନ୍‌ନ୍ ଦାହାଏସ୍ ।
ବୁଡ଼ାଇବା	:	ଜଳ ପାତ୍ରରେ ହାତ ବୁଡ଼ାଇବା ଅନୁଚିତ ।
ବୁଡ଼ାତୋ	:	ପାନିଜାକ୍‌ଏଁ ହାଁଅ ବୁଡ଼ାତୋ ବନକନୋ ହଏ ।
ବୁଡ଼ାମାଙ୍କଡ଼	:	ବୁଡ଼ାମାଙ୍କଡ଼ ଗଛରେ ଆଉ ଡେଇଁ ପାରୁନି ।
ବୁଡ଼ାମାକଡ଼	:	ବୁଡ଼ା ମାକଡ଼ ରୁଖିଁ ଆଉ ଡେଗଞ୍ଜିକେ ସକଏନାହିଁ ।
ବୁଝାମଣା	:	ଦୁଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବେଳେବେଳେ ବୁଝାମଣା ହୁଏ ।
ମନାବୁଝା	:	ଦୁଇ ଦେଶ ଭିତରେଁ କୋନଘଡ଼ି ମନାବୁଝା ହଇଦେ ।

ବୁଦ୍ଧିଦାତା	:	ଇଶ୍ଵର ବୁଦ୍ଧିଦାତା ଅଟନ୍ତି ।
ବୁଧ୍ଵ ଦେଓ୍ଵଇୟା	:	ଭଗଓ୍ଵାନ ବୁଦ୍ଧିଦେଓ୍ଵଇୟା ହୁନ୍ ।
ବେମାର	:	ରାଜୁ ଜ୍ଵରରେ ବେମାର ପଡ଼ିଛି ।
ବେମାର	:	ରାଜୁ ଜର୍ରେ ବେମାର ପଡୁନ୍ ଆହେ ।
ବେଳା	:	ସକାଳ ବେଳା ମନ ପ୍ରଫୁଲ ରହେ ।
ବେରା	:	ବିହିନିଆଁ ବେରା ମନ ଖୁସ୍ ରହଇଦେ ।
ବେଲୁନ୍	:	ଫୁଲ୍ଲିଲେ ବେଲୁନ୍ ଫୁଲ୍ଲିଯାଏ ।
ଫୁଗା	:	ଫୁଲ୍ଲକ୍ଲେ ଫୁଗା ଫୁଲୁନ ଯାଏଦେ ।
ବେଲ	:	ବେଲ ପତ୍ର ପୂଜାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।
ବେଲ୍	:	ବେଲ୍ ପାନ୍ ପୂଜାଏଁ ଲାଗାଏଦେ ।
ବେଙ୍ଗ	:	ବେଙ୍ଗ ଏକ ଉଭୟଚର ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ ।
ଫେଙ୍ଗ୍	:	ଫେଙ୍ଗ୍ ଗୋଟକ୍ ଦୁଇବାହୁଁକ୍ ଚେ ଜୀଉହୁନ୍ ।
ବେଗି	:	ରବି ଡାକୁଛି, ବେଗି ଆସ ।
ଜଳଦି / ଚଢ଼ଏ	:	ରବି ହିଁଖିରାଓତ୍ ରହଏ, ଚଢ଼ଏ ଆହା / ଯାହା ।
ବେଶୀଥର	:	ସତ କହିବାକୁ ବାପା ମୋତେ ବେଶୀଥର କହିଛନ୍ତି ।
ଖୁବୟଖେପ୍	:	ସତ୍ ଗୋଠ୍ଵାତୋ ସେତି ବାବା ମୋକେ ଖୁବୟ ଖେପ୍ ଗୋଠିୟାଉନ୍ ଆହେ ।
ବେସରକାରୀ	:	ବେସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଲୋକ ଚଳାନ୍ତି ।
ବିନ୍ସରକାରୀ	:	ବିନ୍ସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଲୋଗ୍ ଚଳାତେ ।
ବେଲେବେଲେ	:	ବେଲେବେଲେ ଭୁମିକମ୍ପ ହୋଇଥାଏ ।
କୋନ୍ କୋନଘଡ଼ି	:	କୋନ୍କୋନ୍ ଘଡ଼ି ଭୁଲ୍ଲକାମ୍ପ ହଇଦେ ।
ବୋଇତ	:	ସାଧବ ପିଲାମାନେ ବୋଇତରେ ବିଦେଶ ଯାଉଥିଲେ ।
ଡ଼ୋଙ୍ଗା	:	ମହାଜନ ବାବୁମାନ ଡ଼ୋଙ୍ଗାଏଁ ବିଦେଶ ଯାତ୍ ରହେଲା ।
ବୋଧହୁଏ	:	ବୋଧହୁଏ ବାପା ଆଜି ଘରକୁ ଆସିବେ ।
ହେଉଁକସକଏ	:	ହେଉଁକ ସକଏ ବାବା ଆସକ୍ ଘରକେ ଏତେ ।
ବୋକା	:	ବୋକାଲୋକ କିଛି କରି ପାରେନାହିଁ ।
ଭକୁଆ	:	ଭକୁଆ ଲୋକ କାହିଁ କରୁକ୍ ନସକୟ ।
ବୈଦ	:	ବୈଦ ଚେରମୁଲି ଔଷଧ ଦିଅନ୍ତି ।
ବଇଦ୍	:	ବଇଦ୍ ଜଡ଼ିବୁଟି ଓଷାହା ଦଇଦେ ।
ବୈଶାଖ	:	ବୈଶାଖ ମାସରେ ଟାଣ ଖରା ହୁଏ ।
ବୈଶାଖ	:	ବୈଶାଖ ମହିନାଏଁ ଖୁବୟ ଘାମ୍ ଲାଗାଏଦେ ।

ବ୍ୟସ୍ତ	:	ମୁଁ ବିଳମ୍ବରେ ଘରକୁ ଫେରିଲେ ମାଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।
ଧୁକୁରପୁରୁର	:	ମୁଁଙ୍କ ଡେରିଏଁ ଘରକେ ଫିରଲେ ଓୟା ଧୁକୁରପୁରୁର ହେଇଦେ ।
ବ୍ୟତୀତ	:	ମୋ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଏ କାମ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।
ଛାଡୁନ୍	:	ମୋକେ ଛାଡୁନ୍ କୋନୟ ଯୋ କାମକେ କରୁକେ ନସକୟ ।
ବ୍ୟାଟ	:	ବ୍ୟାଟରେ କ୍ରିକେଟ ଖେଳାଯାଏ ।
ବ୍ୟାଟ / ପଟା	:	ପଟାଏଁ କ୍ରିକେଟ ଖେଲେ ଯାଇଦେ ।
ବ୍ୟାଗ / ଝୋଲା	:	ମୁଁ ବହିପତ୍ର ବ୍ୟାଗରେ ଧରେ ।
ଝୋଲା	:	ମୁଁଙ୍କବୋହି ପତରକେ ଝୋଲାଏଁ ଧରଇକ୍ଷେ ।
ବ୍ୟାଦ୍ର	:	ଆମ ଜଙ୍ଗଲରୁ ବ୍ୟାଦ୍ର ଶାକାର ନିଷେଧ ଅଟେ ।
ବାଗ୍	:	ଆମରେ ଜଙ୍ଗଲ / ବନଲେ ବାଗ୍ ମାରତୋ ମନା ଆଛଏ ।
ବ୍ୟାୟାମ	:	ବ୍ୟାୟାମ କଲେ ଶରୀର ସୁସ୍ଥ ରହେ ।
ବିଆମ୍	:	ବିଆମ କଏରଲେ ଗାଗଡ଼ ବନକ୍ ରହଏଦେ ।
ବୃତ୍ତି	:	ମାଛ ମାରିବା କେଉଟର ବୃତ୍ତି ଅଟେ ।
ଧନ୍ୟା	:	ମଛରି ମାରତୋ କେଓର୍ ରେ ଧନ୍ୟା ହୁନ୍ ।
ବୃଦ୍ଧି	:	ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଦେଶର ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ଅଟେ ।
ବାଉତୋ	:	ଲୋଗସଂଖ୍ୟା ବାଉତୋ ଦେଶରେ ବଡ଼କା ସମସ୍ୟା ହୁନ୍ ।
ବୃତ୍ତ	:	ବୃତ୍ତର ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ର ଥାଏ ।
ଗୋଲ୍	:	ଗୋଲ୍ ରେ ଗୋଟକ୍ ମଂଝର୍ ରହଏଦେ ।
ବୃଷ୍ଟି	:	ଅନିୟମିତ ବୃଷ୍ଟି କୃଷିପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ନୁହେଁ ।
ବରଷା	:	ଅନିତି ବରଷାଏଁ କିଷାନି ସେତି ଶୁବ୍ ନୋହଏ ।
ବୃଦ୍ଧ	:	ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ।
ଡୋକ୍ତା	:	ଡୋକ୍ତା ହେଲେ ସାହା ଦରକାର ହେଇଦେ ।
ବୃଥା	:	ପରିଶ୍ରମ ବୃଥା ଯାଏନାହିଁ ।
ବିନଠୋକାଏଁ	:	କମଇ ବିନଠୋକାଏଁ ଯାଏ ନାହିଁ ।
ବୃହତମ	:	ନଅ ଏକ ଅଙ୍କର ବୃହତମ ସଂଖ୍ୟା ଅଟେ ।
ସବ୍‌ଲେବଡ଼କା	:	ନଓ ଗୋଟକଏ ଅଙ୍କାଏଁ ସବଲେ ବଡ଼କା ସଂଖ୍ୟାହୁନ୍ ।

‘ଭ’

ଭଲ	:	କ୍ଲୋରୋକୁଇନ୍ ଖାଇବା ପରେ ମୋତେ ମେଲେରିଆ ଭର ଭଲରେ ଛାଡ଼ିଗଲା ।
ବନକ	:	କ୍ଲୋରୋକୁଇନ୍ ଖାହୁନ୍ ପାଛେଁ ମୋକେ ମେଲେରିଆ ଜର୍ଲେ ବନକ୍ ଲାଏଗଲୋ ।
ଭୟ	:	ବାଘ ଦେଖି ମୁଁ ଭୟ କଲି ।
ଡର	:	ବାଗ୍ ଦେଖୁନ୍ ମୁଁଙ୍କ ଡରୁନ୍ ଗନି ।

ଭକ୍ତ	:	ଭକ୍ତମାନେ ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଆରାଧନା କରନ୍ତି ।
ଭକ୍ତ	:	ଭକ୍ତମାନେ ଭୋଗଦାନ ନେଇପୁଜା କରନ୍ତେ ।
ଭଗ୍ନ	:	ଆମ ଦେଶର ପୁରାତନ କୀର୍ତ୍ତି ଭଗ୍ନାବସ୍ଥାରେ ରହିଛି ।
ଗୁଟାହା	:	ଆମରେ ଦେଶରେ ତହିଁଆୟତ୍ତେରେ ମୁର୍ଖି କୀର୍ତ୍ତି ଗୁଟାହା ହେହୁନ୍ ପଡୁନ୍ ଆହେ ।
ଭରସା	:	ଆମେ ଜିଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଭରସା ରଖିବା ଉଚିତ୍ ।
ଆସରା	:	ଆମହି ଭୋଗଦାନ ନେଇ ଆସରା କରନ୍ତୋହାରା ହୁନ୍ ।
ଭକତି	:	ପିତାମାତାକୁ ଭକତି କରିବା ଉଚିତ୍ ।
ମାଧନ୍	:	ମାଇସବାପୁସ୍ ମାନକେ ମାଧନ୍ କରନ୍ତୋ ହାରାହୁନ୍ ।
ଭଲ୍ଲୁକ	:	ଭଲ୍ଲୁକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହିଂସ୍ର ଅଟେ ।
ଭାଲୁ	:	ଭାଲୁ ବଡ଼େ ମାରକଣ୍ଠା ହୁନ୍ ।
ଭସାଇ	:	ନଦୀ ବଢ଼ିଲେ ଅନେକ ଘର ଭସାଇ ନିଏ ।
ବୋହଲାଇନ୍	:	ନଏକ୍ପୁର ବାଧଲେ ଖୁବଏ ଘରକେ ବୋହଲାଇନ୍ ନଏଦେ ।
ଭର୍ସନା	:	ଅଦାଲତ ସରକାରକୁ ଭର୍ସନା କରିଥାଏ ।
ବଖାନ୍	:	ଅଦାଲତ୍ ସରକାରକେ ବଖାନିଦେ ।
ଭଲିକିଭଲି	:	ଦୋକାନରେ ଭଲିକି ଭଲି କଣେଇ ଅଛି ।
ଆନିବାନି	:	ଦୁକାନେ ଆନିବାନି ପୁରୁଲା ଆହେ ।
ଭଲପଡ଼ିଲା	:	ବ୍ୟାୟାମ ତାକୁ ଭଲ ପଡ଼ିଲା ।
ଭାଝେଇ	:	ବିଆମ୍ ହୁନାକେ ବନକ୍ ଭାଏଝେଇଲୋ ।
ଭାତ	:	ଭାତରୁ ଆମକୁ ଶକ୍ତି ମିଳେ ।
ଭାତ୍	:	ଭାତ୍ଲେ ଆମକେ ତାକତ୍ ମିଳଏଦେ ।
ଭାଲୁ	:	ଭାଲୁ ଉଇ ଖାଇବାକୁ ଭଲ ପାଏ ।
ଭାଲୁ	:	ଭାଲୁକେ ଭୁକୁ ଖାଉଁକେ ଭାଝେଇଦେ ।
ଭାଇ	:	ମୋ ଭାଇ କଟକରେ ରହି ଚାକିରୀ କରନ୍ତି ।
ଭାଇସ୍	:	ମାର୍ ଭାଇସ୍ କଟକ୍ ରହୁନ୍ ନଉକରୀ କରଇଦେ ।
ଭାରି	:	ବାଲି ଭାରି ଲାଗେ ।
ବୋଉ	:	କୁଧୁର ବୋଉ ଲାଗଏଦେ ।
ଭାଷଣ	:	ସଭାରେ ଭାଷଣ ଦେଇ ମୁଁ ପୁରସ୍କାର ପାଇଲି ।
ଭାଷନ୍	:	ବୈଠକ୍ ଭାଷନ୍ ଦେହୁନ୍ ମୁଁ ପୁରୁଷକାର ଲାହେନି ।
ଭାବ	:	ଏହାର ଭାବ ମୁଁ ବୁଝି ପାରୁନହିଁ ।
ଭାଝ	:	ଯାହରେ ଭାବକେ ମୁଁ ନିହାଏ ବୁଝତ୍ ।

ଭାଗ	:	ଏକ ଟଙ୍କାକୁ ଚାରି ଭାଗ କଲେ ପଚିଶି ପଇସା ହୁଏ ।
ବାଟା	:	ଏକ ରୁପିଆକେ ଋଷର ଭାଗ କଏରଲେ ପତିଶ୍ ପଏସା ହଇଦେ ।
ଭାଜ୍ୟ	:	ଯେଉଁ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଭାଗ କରାଯାଏ ତାହା ଭାଜ୍ୟ ଅଟେ ।
ଭାଜ୍ୟ	:	ଯୋନ୍ ସଂଖ୍ୟାକେ ଭାଗ୍ କରାଯାଏଦେ ହୁନା ଭାଜ୍ୟ ହୁନ୍ । (ଭାଜ୍ୟ=ଭାଗ୍ ହେଝୁଇୟା)
ଭାଜକ	:	ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଭାଗ କରାଯାଏ ତାହା ଭାଜକ ଅଟେ ।
ବାଟାକରୟା/ଭାଜକ୍	:	ଯୋନ୍ ସଂଖ୍ୟାଏଁ ବାଟା କରେ ଯାଇଦେ ହୁନା ଭାଜକ୍ ହୁନ୍ । (ଭାଜକ=ଭାଗ୍ କରଇୟା)
ଭାଗଫଳ	:	ଭାଗକଲେ ଫଳ ଯାହା ପଡ଼େ ତାହା ଭାଗଫଳ ଅଟେ ।
ଭାଗ	:	ଭାଗ/ବାଟାକଏରଲେ ଫଳ ଯାହା ପଡ଼ଇଦେ ହୁନା ଭାଗଫଳ / ଭାଗ / ବାଟା ହୁନ୍ । (ଭାଗଫଳ = ଭାଗ୍‌ବାଟା)
ଭାଗକେ	:	ଭାଗକେ ଏକ କ୍ରିଗା ପଡ଼ିଛି ।
ବାଟାଏଁ	:	ବାଟାଏଁ ଏକ୍ କିଲୋ ପଡୁନ୍ ଆହେ ।
ଭାଗଶେଷ	:	ଭାଗ କ୍ରିୟାର ବଳକା ଭାଗଶେଷ ଅଟେ ।
ଉକୁରୁନ୍	:	ବାଟା କରୁନ୍ ବାଏରଲୋ ହାର୍ । (ଭାଗଶେଷ=ଉବଏରଲୋ ଭାଗ)
ଭାଙ୍ଗିଗଲା	:	ହାତରୁ ଖସି କାଚ ଗ୍ଲାସଟି ଭାଙ୍ଗିଗଲା ।
ଫୁଲଟଲୋ	:	ହାତ୍‌ଲେ ଖସ୍‌ରୁନ୍ କାଁର୍ ଗିଲାସ ଫୁଟୁନ୍ ଗଲୋ ।
ଭଉଣୀ	:	ରିତୁ ମୋର ସାନ ଭଉଣୀ ଅଟେ ।
ବହିନିଷ୍	:	ରିତୁ ମାରେ ପିଲା ବହିନିଷ୍ ହୁନ ।
ଭାଇବନ୍ଧୁ	:	ଆମର ଅନେକ ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି ।
ବନ୍ଧୁ କୁରୁମ୍	:	ଆମରେ ଖୁବଏ ବନ୍ଧୁ କୁରୁମ୍ ଆଛଏତ ।
ଭାଗକୁ	:	ବାଇଗଣ ଭାଗକୁ ଦଶ ଟଙ୍କା ରହିଛି ।
ବାଟାଏକ୍	:	ବାଟାଏକ୍ ଭାଟାକେ ଦଶରୁପିଆ ରହୁନ୍ ।
ଭାଗରେ	:	ମୋ ଭାଗରେ କଲମ୍ ପଡ଼ିଲା ।
ଭାଗେଁ	:	ମାର୍ ଭାଗେଁ କଲମ୍ ପଏଡ଼ଲୋ ।
ଭିକ	:	ଅସହାୟ ଲୋକ ଭିକ ମାଗି ବୁଲନ୍ତି ।
ବିଛା	:	ବିନ୍‌ସାହା ଲୋଗ୍ ବିଛା ମାଗୁନ୍ ହିଡ଼ତେ ।
ଭିଡ଼	:	ହାଟରେ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କର ଭିଡ଼ ଜମେ ।
ଭିଡ଼	:	ହାଟେଁ ଖୁବଏ ଲୋଗ ମାନରେ ଭିଡ଼ ଜମଏଦେ ।
ଭିନ୍ନ	:	ତେଲୁଗୁ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ ।
ଦୁର୍ଗରା	:	ତେଲୁଗୁ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଲେ ଦୁର୍ଗରା ହୁନ୍ ।
ଭିନ୍ନତା	:	ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କ ଠାରେ ଭିନ୍ନତା ଦେଖାଯାଏ ।
ଅଲଗବିଲଗ	:	ସଭଏ ଲୋଗ୍ ମାନରେ ନେଁଗ୍ ଅଲଗବିଲଗ ଦେଖୁକେ ମିଳଏଦେ ।

ଭିତରେ	:	ବାଉଁଶ ଭିତରେ ପୋଲା ଥାଏ ।
ଭିତରେ	:	ବାଣ ଭିତରେ ପୋଲ ରହିଛି ।
ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ	:	ଭାରତରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜାତିର ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ।
ଅଲଗଅଲଗ	:	ଭାରତେ ଅଲଗ ଅଲଗ ଜାଏତ ରେ ଲୋକ ଆଛଏତ ।
ଭୁଷୁଡ଼ି	:	ଦୁର୍ବଳ ଥିବାରୁ ଘରଟି ଭୁଷୁଡ଼ି ପଡ଼ିଲା ।
ଭୌଷ୍ମଲୁନ୍	:	ଦୁର୍ବଳିଆ ସେତିର ଯୋଘର ଭୌଷ୍ମଲୁନ୍ ଗୋଲୋ ।
ଭୂସକରି	:	ମୀନା ବାଲିରେ ଭୂସକରି ପଡ଼ିଗଲା ।
ଭୂସକରୁନ୍	:	ମୀନା କୁଧୁରେ ଭୂସକରୁନ୍ ପଡ଼ୁନ୍ ଗଲି ।
ଭୁଲିବୁନି	:	ପିତାମାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଭୁଲିବୁନି ।
ନାପାସରତାଏସ	:	ବାବା ଓୟାରେ ଗୋଏଠ କେ ନାପାସରତାଏସ ।
ଭୂମି	:	ଉର୍ବର ଭୂମିରେ ଭଲ କୃଷି ହୁଏ ।
ଜମିନ୍ / ମାଟି	:	ଖରୁ ମାଟିଏଁ ବନକ ଋଷବାସ ହଇଦେ ।
ଭେଳା	:	ପାରାଦିପରେ ଜାହାଜ ଭେଳା ରହିଛି ।
ଗଦା	:	ପାରାଦିପଏଁ ପାନି ଜାହାଜ ମାନରେ ଗଦା ଆଛଏ ।
ଭେରୀ	:	ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଭେରୀ ବାଜି ଉଠେ ।
ମୋହରି	:	ଲଢ଼େଇ ଘଡ଼ିକ ମୋହରି ବାଜିଦେ ।
ଭୋକ	:	କାମ କଲେ ଭୋକ ଲାଗେ ।
ଭୁଖ	:	ବୁଡ଼ା କଏରଲେ ଭୁଖ ଲାଗିଦେ ।
ଭୋଜି	:	ଆମେ ଭୋଜି କରିବାକୁ ବଣକୁ ଯାଇଥିଲୁ ।
ଭୋଜି	:	ଆମହିଁ ଭୋଜି କରୁକେ ବୁରରା ଯାହୁନ୍ ରହେନୁ ।

‘ମ’

ମନ	:	ସରଳ ମନ ଯାହାର ସେ ଶାନ୍ତିରେ ରହେ ।
ମନ	:	ସିଧାସାଦା ମନ ଯାରେ ହୁନ୍ ଶାନ୍ତିଏଁ ରହଏଦେ ।
ମଜା	:	ଦୋଳି ଖେଳିବାକୁ ଭାରି ମଜା ଲାଗେ ।
ମଜା	:	ଝୁଲନା ଝୁଲୁକେ ବଡ଼ଏ ମଜା ଲାଗଏଦେ ।
ମକା	:	ନବରଙ୍ଗପୁର ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଚୁର ମକା ଚାଷ ହୁଏ ।
ଜୋନ୍ଧରା	:	ନଝରଙ୍ଗପୁର ଅଞ୍ଚଳଏଁ ଖୁବଏ ଜୋନ୍ଧରା ଋଷ ହଇଦେ ।
ମଳ	:	ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ମଳ ତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ ।
ହାଗ	:	ବାଟ କଗରାଏଁ ହାଗା ନାହିଁ ।
ମଲ୍ଲ	:	ବଡ଼ ହେଲେ ମୁଁ ଜଣେ ମଲ୍ଲ ଯୋଦ୍ଧା ହେବି ।
ମଲ୍ଲ	:	ବଡ଼କା ହେଲେ ମୁଇଁ ଗୋଟୋକ ମଲ୍ଲ ଲଢ଼ଇୟା ହେତିଁ ।

ମଥା	:	ଓଡ଼ିଆ ବୋହୂ ମଥାରେ ଓଜଣା ଟାଣନ୍ତି ।
ମୁଁତ	:	ଓଡ଼ିଆ ବୋହାରିସ ମୁଁତେଁ ଓଜନୀ ଦେତେ ।
ମସ୍ୟ	:	ଆମ ଗାଁ ପୋଖରୀରେ ମସ୍ୟଟାଷ କରାଯାଇଛି ।
ମଛରୀ	:	ଆମରେ ଗାଁଓ ତରଳଏଁ ମଛରି ଋଷ କରେ ଯାହୁନ୍ ଆଛାଏ ।
ମଞ୍ଜି	:	ମଞ୍ଜିରୁ ଗଜା ବାହାରେ ।
ବିଚି	:	ବିଚିଲେ ଗାଜା ନିଗଏଦେ ।
ମହିମା	:	ଇଶ୍ଵର ସମସ୍ତ ମହିମା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ।
ମହିମା	:	ଭୋଗଓନରେ ମହିମା ସବଲାହତୋ ହାରା ହୁନ୍ ।
ମଉସା	:	ଖରା ଛୁଟିରେ ମୁଁ ମଉସା ଘରକୁ ଯିବି ।
ମାସା	:	ଘାମ ଛୁଟିଏଁ ମୁଇଁ ମାସା ଘରକେ ଯାତିଁ ।
ମରୁଡ଼ି	:	ମରୁଡ଼ି ହେଲେ ଲୋକେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି ।
ଅଁକାଲ	:	ଅଁକାଲ ହେଲେ ଲୋକ ବଡ଼ାଏ ଦୁଃଖ ଲାହତେ ।
ମହୁଲ	:	ମହୁଲ ମଞ୍ଜି ତେଲ ବାହାରେ ।
ମହୁ	:	ମହୁ ବିଚିଲେ ତେଲ ନିଗଏଦେ ।
ମଇଁଷି	:	ଆମେ ହଳେ ମଇଁଷି ପାଳିଛୁ ।
ଭଇଁଷ	:	ଆମହିଁ ଏକ ଯୋଡ଼ି ଭଇଁଷ ପୋଷୁନ୍ ଆଛୁଁ ।
ମଇଳା	:	ମଇଳା ହାତରେ କିଛି ଖାଇବ ନାହିଁ ।
ମଇଲ	:	ମଇଲ ହାଥେ କାହିଁ ଖାହା ନାହିଁ ।
ମଧୁର	:	ଆଖୁ ରସ ମଧୁର ଲାଗେ ।
ମଧୁର	:	କୁସଂୟାର ରସ ମଧୁର ଲାଗଏଦେ ।
ମଉଜ	:	ଛୁଟି ଦିନରେ ଆମେ ମଉଜ କରିଥାଉ ।
ମଞ୍ଜା	:	ଛୁଟି ଦିନେ ଆମହିଁ ମଞ୍ଜା କରୁୟେ ।
ମଝିରୁ	:	ବାଡ଼ିଟା ଠିକ୍ ମଝିରୁ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ।
ମାଝାଲେ	:	ଠେଙ୍ଗା ଠିକ୍ ମାଝାଲେ ଚୁଇଟଲୋ ।
ମଳୟ	:	ବସନ୍ତ ରତୁରେ ମଳୟ ପବନ ବହେ ।
ଧୂର	:	ବସନ୍ତ ରତୁଏଁ ଧୂର ହାଓା ଚଳଏଦେ ।
ମଧ୍ୟରେ	:	ଆମ ମଧ୍ୟରେ ରବି ଅଧିକ ଢେଙ୍ଗା ଅଟେ ।
ଭିତରେ	:	ଆମରେ ଭିତରେଁ ରବି ଖୁବଏ ଢେଙ୍ଗା ଆହେ ।
ମର୍ଦ୍ଦଳ	:	ମର୍ଦ୍ଦଳ ବାଜିଲେ ମିନି ନୃତ୍ୟ କରେ ।
ମାଁଦଳ	:	ମାଁଦଳ ବାଏଜଲେ ମିନି ନାଚଏଦେ ।

ମନ୍ଦିର	:	ଆରାଧନା କରିବାକୁ ଲୋକେ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଆନ୍ତି ।
ମନ୍ଦିର	:	ପୂଜା କରୁକେ ଲୋଗମାନ ମନ୍ଦିରକେ ଯାତେ ।
ମଣିଷ	:	ମନୁଷ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରାଣୀଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ।
ମାନୁଷ	:	ମାନୁଷ ସବ୍ ଜୀଉଲେ ଉଁଚା ହୁନ୍ ।
ମନ୍ଦାର	:	ଆମ ବଗିଚାରେ ଶ୍ଵେତ ମନ୍ଦାର ଫୁଲ ଫୁଟିଛି ।
ମନ୍ଦାର	:	ଆମରେ ବଖରିବିଁ ଧୋବ୍ / ପଣ୍ଡରା ମନ୍ଦାରଫୁଲ ଆହେ ।
ମଗର	:	ଗହୀରା ପାଣିରେ ମଗର ଭଲ ବଡ଼ନ୍ତି ।
ମଙ୍ଗର	:	ଗହଁର ପାନିବିଁ ମଙ୍ଗର ବନକ ବାଡ଼ଏ ଦେ ।
ମୟୂର	:	ମୟୂର ତାକ ଦୂରକୁ ଶୁଭାଯାଏ ।
ମଞ୍ଜୁର	:	ମଞ୍ଜୁର ଭାସି ଧୁଇରଲେ ଶୁନାଯାଏଦେ ।
ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ	:	ଚାରି ତିନି ଓ ପାଞ୍ଚର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟା ଅଟେ ।
ମାଁଝାବିଁ	:	ରୁଏର ତିନି ଆଉ ପାଞ୍ଚ ରେ ମାଁଝା ମାଁଝୁଳା ସଖ୍ୟା ହୁନ୍ ।
ମହୁମାଛି	:	ମହୁମାଛି ମହୁ ସଂଗ୍ରହ କରେ ।
ଭଞ୍ଜରମୋଛି	:	ଭଞ୍ଜର ମୋଛି ମିଦରସ ଠୁଲୟାଞ୍ଜର ଦେ ।
ମନେମନେ	:	ମୁଁ ଜଣେ ଭଲ ଗାୟକ ହେବି ବୋଲି ମନେମନେ ଭାବୁଛି ।
ମନେମନ	:	ମୁଁଇ ଗୋଟୋକ ବଢ଼ିଆ ଗିଡ଼କାର ହେତି ବଲୁନ୍ ମନେମନ ଭାବତ୍ ଆହେଁ ।
ମହୋସୁବ	:	ବାର୍ଷିକ ମହୋସୁବରେ ଆମେ ଯୋଗ ଦେଲୁ ।
ମହାଉଛବୁ	:	ବରଷା ମହାଉଛବୁବିଁ ଆମହି ପୋହିବିବୁ ।
ମଳଦ୍ଵାର	:	ମଳଦ୍ଵାର ସଫାରଖ ।
ଗୁହପୋଷ	:	ଗୁହପୋଷକେ ସାପ୍ ଥେଞ୍ଜା ।
ମନୋହର	:	ବିଲ ହୁଡ଼ାରେ ବଧୁଲି ଫୁଲ ମନୋହର ଦେଖାଯାଏ ।
ମନମୋହା	:	ଖେତ୍ ପାଏରେଁ ବଧୁଲି ଫୁଲ ମନମୋହା ଦିଖାଏଦେ ।
ମନମାରି	:	ଫେଲ ଖବର ଶୁଣି ସୁନି ମନ ମାରି ବସିଛି ।
ଫୁଲୀଉନ୍	:	ଫେଲ ଖଭେର୍ ଶୁନୁନ୍ ସୁନି ଫୁଲୀଉନ୍ ବସୁନ୍ ଅହେ ।
ମରାମତି	:	ପୁରୁଣା ଘରର ମରାମତି ଆବଶ୍ୟକ ।
ମରାମତି	:	ଜୁନା ଘରରେ ମରାମତି କର୍ତ୍ତୋ ହାରା ହୁନ୍ ।
ମନଯୋଗ	:	ପିଲାଏ ପାଠ ପଢ଼ାରେ ମନଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ।
ମନକାନ୍	:	ବେଟାବେଟି ପାଠପଢ଼ାବିଁ ମନକାନ୍ ଦେତା ପୋୟ ।
ମନଭରି	:	ନନ୍ଦନକାନନର ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ମୁଁ ମନ ଭରି ଦେଖିଲି ।
ମନଭୋରତଏଲେ	:	ନନ୍ଦନକାନନରେ ଜୀଉ ଜନ୍ତୁକେ ମୁଁଇ ମନ ଭୋରତଲେ ଦେଖିନି ।

ମଲାଭଳି	:	ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ମଲାଭଳି ପଡ଼ି ରହିଛି ।
ମଏରଲୋ ଖୁଆଏଲ :		ଦୁର୍ବଳିଆ ଲୋଗ ମଏରଲୋ ଖୁଆଏଲ ପଡୁନ୍ ଆହେ ।
ମନିଟର	:	ରମାକୁ ଆମ ଶ୍ରେଣୀରେ ମନିଟର ବଛାଯାଇଛି ।
ମନିଟର	:	ରମାକେ ଆମ୍ଭେ କିଲାସ ମନିଟର ବାଁଛେ ଯାହୁନ୍ ଆହେ ।
ମନ୍ତୁର	:	କଛପ ମନ୍ତୁର ଗତିରେ ଚାଲେ ।
ଧମି	:	କାଛୁ ଧର ଗତିଏଁ ଯାଏଦେ ।
ମନୋରଞ୍ଜନ	:	ସେ କୌତୁକ ଦେଖାଇ ମନୋରଞ୍ଜନ କରାଏ ।
ଖୁସିୟାଲି	:	ହୁନ୍ ଖେଲ ଦେଖାଉନ୍ ଖୁସିୟାଲି କରାଢୁଇଦେ ।
ମନାସୁଥିବା	:	ଆମେ ଆମ ଦେଶର ଶୁଭ ମନାସୁଥିବା ।
ସୁମରୁନ୍	:	ଆମହି ଆମ୍ଭେ ଦେଶକାୟେଁ ବନକ୍ ସୁମରତ୍ ଆହୁଁ ।
ମନେପକାଉ	:	ଅତୀତର ଗୌରବ ଆମେ ମନେ ପକାଉ ।
ମନେପଡ଼ାତୋ	:	ତହିୟାରେ ଗୌରବ କେ ଆମହିଁ ସୋଏର କରୁଦେ ।
ମସଜିଦ୍	:	ମୁସଲମାନ ମାନେ ମସଜିଦ୍କୁ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ।
ମସଜିଦ୍	:	ପଠାନ୍ ମାନ ମସଜିଦ୍‌କେ ଯାହୁନ୍ ପାର୍ଥନା କରତେ ।
ମହମବତୀ	:	ମହମବତୀ ଭିତରେ ସୁତାଟିଏ ଥାଏ ।
ମୋହମବତି	:	ମୋହମବତୀ ଭିତରେଁ ସୁତ୍ ରହଇଦେ ।
ମାଳ	:	ସଭାରେ ଅତିଥିଙ୍କୁ ଫୁଲ ମାଳ ଦିଆଗଲା ।
ହାର	:	ବେଠକାଏଁ ସଗାମାନକେ ଫୁଲହାର ଦେ ଗୋଲୋ ।
ମାଟି	:	ଟିକିଟାମାଟିରେ ଫସଲ ହୁଏ ନାହିଁ ।
ମାଟି	:	ଟିକଟ୍ ମାଟିଏଁ ଫସଲ୍ ହଏନାହିଁ ।
ମାଖି	:	ତେଲ ମାଖି ଗାଧୋଇବା ଭଲ ।
ମାଖୁନ୍	:	ତେଲ ମାଖୁନ୍ ନାହାତୋହାର୍ ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ମାଛ	:	ମାଛ ଗାଲିସି ଦ୍ୱାରା ଶ୍ୱାସ କ୍ରିୟା କରେ ।
ମଛରି	:	ମଛରି କେଡ଼ା ବାହୁଁକ୍‌ଲେ ସାଁହସ୍ / ନିନାଏସ୍ ନଇଦେ ।
ମାଂସ	:	ହାଡ଼ ସହିତ ମାଂସ ଲାଗିଥାଏ ।
ମାସ	:	ହାଡ଼ ସେକ୍ ମାଂସ ଲଗୁନ୍ ରହଇଦେ ।
ମାମୁଁ	:	ଗତକାଲି ମାମୁଁ ଆମ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ ।
ମାମା	:	କାଏଲ ମାମା ଆମ୍ଭେ ଘରକେ ଏହୁନ୍ ରହେଲୋ ।
ମାଡ଼ିପିଟ	:	ମଦ୍ୟପ ମାନେ ମାଡ଼ ପିଟ କରିଥାନ୍ତି ।
ମାରାପେଟା	:	ମଦପିଉନ୍ ମଧୁଆ ମାରା ପେଟା କରତେ ।

ମାଇଲା	:	ରିମି ରବିକୁ ମାଇଲା ।
ମାର	:	ରିମି ରବିକେ ମାଏରଲି / ଲୋ ।
ମାଠିଆ	:	ମାଠିଆରେ ଅଳ୍ପ ପାଣି ଥିଲା ।
ହାଁଡ଼ି	:	ହାଁଡ଼ି ଏଁ ଇଡିକ୍ ପାନି ରହେଲୋ ।
ମାଗିବା	:	ମାଗିବା ଅପେକ୍ଷା ଦେବା ଶ୍ରେୟସ୍କର ।
ମାଁଙ୍କତୋ	:	ମାଁଙ୍କତୋ ଲେ ଦେତୋ ବଡ଼େ ହୁନ୍ ।
ମାଉସୀ	:	ଆମ ମାଉସୀ କଲିକତାରେ ରହନ୍ତି ।
ମାସି	:	ଆମରେ ମାସି କଲକତାଏଁ ରହଏତେ ।
ମାଗଣା	:	ଟିବି ଔଷଧ ମାଗଣାରେ ମିଳେ ।
ସହପାଠ୍	:	ଟିବି ଔଷାହା ସହଜଏଁ ମିଳଏଦେ ।
ମାଧ୍ୟମ	:	ବିଦ୍ୟୁତ ସରବରାହ ପାଇଁ ତାର ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ ।
ବାଟ୍	:	ବିଜୁଲି ଏତୋଯାତୋ ସେତି ତାର ବାଟ୍ ହୁନ୍ ।
ମାଣ୍ଡିଆ	:	ମାଣ୍ଡିଆ ଜାଉ ଦେହ ପାଇଁ ହିତ କର ।
ମଡ଼ିଆ	:	ମଡ଼ିଆ ଲାଟା ଗାଗାଡ଼ ସେତିକ୍ ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ମାଡ଼ଗୋଳ	:	ଦୁଷ୍ଟମାନେ ମାଡ଼ଗୋଳ ଖୋଜନ୍ତି ।
ମାରଧାର	:	କସୁର ଦାର ମାନ୍ ମାରଧାର ଖୋଜତେ ।
ମାଇ କୁକୁଡ଼ା	:	ମାଇ କୁକୁଡ଼ା ଅଣ୍ଟା ଦିଏ ।
କୁକ୍ତି	:	କୁକ୍ତି ଗାର ପାତଏଦେ ।
ମାଛ ବାଲା	:	ମାଛବାଲା ମାଛ ବିକ୍ରି କରେ ।
ମଛରି ବିତା	:	ମଛରିବିତା ମଛରି ବେଟକଦେ ।
ମାଆର ଭାଇ	:	ମାଆର ଭାଇକୁ ଆମେ ମାମୁ କହୁ ।
ମାଇସ୍ ରେ ଭାଇ	:	ମାଇସ୍ ରେ ଭାଇସକେ ଆମହି ମାମା ବଲୁଦେ ।
ମାଆର ଭଉଣୀ	:	ମାଆର ଭଉଣୀକୁ ଆମେ ମାଉସୀ କହୁ ।
ଓୟା ରେ ବହିନିସ୍	:	ଓୟା ରେ ବହିନିସ୍ କେ ଆମହି ମାସି ବଲୁଦେ ।
ମ୍ୟାତ	:	ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କ୍ରିକେଟ ମ୍ୟାଚ ଚାଲିଛି ।
ମେର୍	:	ଆମରେ ଇସ୍କୁଲେଁ କ୍ରିକେଟ୍ ମେର୍ ଚଳତ୍ ଆହେ ।
ମିରିଗ	:	ବାଘ ନ ଥିଲେ ମିରିଗ ନାଚ କରନ୍ତି ।
ଚିତ୍‌ର	:	ବାଗ୍ ନରଏହେଲେ ଚିତ୍‌ର ନାଚ୍ କରତା ପୋଏ ।
ମିତ	:	ମାଙ୍କଡ଼ ଓ କୁମ୍ଭୀର ମିତ ବସିଥିଲେ ।
ମିତ୍	:	ମାଙ୍କଡ଼୍ ଆଉ ମଙ୍ଗର ମିତ୍ ବସୁନ୍ ରହେଲା ।

ମିଠା	:	ରସଗୋଲା ଭାରି ମିଠା ଲାଗେ ।
ମିଠା	:	ରସଗୋଲା ବଡ଼ାଏ ମିଠ୍ ଲାଗାଏଦେ ।
ମିଷ୍ଟା	:	ଘର ତିଆରି ପାଇଁ ମିଷ୍ଟରୀର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।
ମିଷ୍ଟା	:	ଘର ବନାତୋ କାୟେଁ ମିଷ୍ଟା ଚେ ଦରକାର ରହଇଦେ ।
ମିଶାଣ	:	ମିଶାଣ ଗଣିତର ଚାରି ସୂତ୍ରରୁ ଗୋଟିଏ ।
ମେସତୋ	:	ମେସାଏନ୍ ଗନତି ଚେ ଚ୍ୟର ସୁତରଲେ ଗୋଟୋକ ହୁନ୍ ।
ମିଳିତ	:	ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ ଅସାଧ୍ୟ ସାଧିତ ହୁଏ ।
ମିଂଝୁଡୁନ୍	:	ମିଂଝୁଡୁନ୍ ଚେଷ୍ଟା କଏରଲେ ନହେତୋହାରା ହଇଦେ ।
ମୁଁ	:	ମୁଁ ସବୁବେଳେ ସତ କଥା କହିବି ।
ମୁଁଇ	:	ମୁଁଇ ସବଘଡ଼ିକ୍ ସତ୍ ଗୋଠୟାତି ।
ମୁହଁ	:	ମୁହଁ ତାହା କରି ଦେଖାଇଥିଲି ।
ମୁଇଁ	:	ମୁଇଁ ହୁନାକେ କରୁନ୍ ଦେଖାଏନି ।
ମୁଣ୍ଡ	:	ଖରାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ମୁଣ୍ଡରେ ଧଳା ଟୋପି ପିନ୍ଧ ।
ମୁଁଡ଼	:	ଘାମଲେ ବାଁରୁକେ ହେଲେ ମୁଣେ ପଣ୍ଡରା ଟୋପି ଲେଖା ।
ମୁଣା	:	ମୁଁ ମୁଣାରେ ବହି ପଟା ଧରେ ।
ଝୋଲା	:	ମୁଇଁ ଝୋଲାଏଁ ବୋହିପତର ଧରଇଦେ ।
ମୁକ୍ତ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏକ ଦଣ୍ଡ ମୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଅଟେ ।
ବିନ୍ତାଣ୍	:	ଇସକୁଲେଁ ଡାଣ୍ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ମୁଗ	:	ଧାନକଟା ସରିଲେ ମୁଗ ବୁଣାଯାଏ ।
ମୁଁଙ୍ଗ	:	ଧାନ ଲୁଆ ଛେଧଏଲେ ମୁଙ୍ଗ ବୁନାଯାଏଦେ ।
ମୁଖ୍ୟ	:	ସରପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚାୟତର ମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।
ମୁଖୁଆ	:	ସରପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚାୟତ ଚେ ମୁଖୁଆ ହୁନ୍ ।
ମୁଦ୍ରା	:	ମୁଦ୍ରା ଦେଇ ଆମେ ସବୁ କିଛି କିଣି ପାରିବା ।
ପଇସା	:	ପଇସା ଦେହୁନ୍ ଆମହି ସବ୍ଜାଏଡ୍ ବିସାଉକେ ସକର୍ଡ଼ା ।
ମୁଣ୍ଡି	:	ମନ୍ଦିରର ମୁଣ୍ଡି ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚରେ ରହିଛି ।
ମୁଣ୍ଡି	:	ମନ୍ଦୀର୍ ଚେ ମୁଣ୍ଡି ଖୁବଏ ତେଜେ ଆଛୟ ।
ମୁଲକ	:	ବାଘ ବଣ ମୁଲକର ରାଜା ଅଟେ ।
ଭଏର୍	:	ବାଗ୍ ବୁର୍ମା ଭଏର ଚେ ରାଜାହୁନ୍ ।
ମୁହୁର୍ଡ଼	:	ଘର ପୋଡ଼ିରେ ମୁହୁର୍ଡ଼କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବନାଶ ହୁଏ ।
ନିମସକ	:	ଘର ତାଏଡ଼ଲେ ନିମସକେଁ ସର୍ବନାଶ ହଇଦେ ।

ମୁହାଣ	:	ନଦୀ ସମୁଦ୍ର ମୁହାଣରେ ମିଶେ ।
ଖଏଣ	:	ନଏନ୍ଦ ସମୁଦ୍ର ଖଏଣଏଁ ମିଶଏଦେ ।
ମୁଣ୍ଡାଲ	:	ବୁଡ଼ାଟିଏ ଝାଟି ମୁଣ୍ଡାଲ ଧରିଛି ।
ମୁଡ଼େଁ ବୋହୁନ୍	:	ଡୋକେର କାଟି କୁଟିକେ ମୁଡ଼େଁ ବୋହୁନ୍ ଧରୁନ୍ ଆଛଏ ।
ମୁଣ୍ଡୁଳା	:	ଠିକ୍ ଉତ୍ତର ଉପରେ ମୁଣ୍ଡୁଳା ବୁଲାଅ ।
ଗୋଲ	:	ସହି ଉତ୍ତର ରେ ଉପରେଁ ଗୋଲ ବନଫା ।
ମୁଖଶାଳା	:	ଏହି ମନ୍ଦିରର ମୁଖଶାଳା ଭାଙ୍ଗିଯାଇଛି ।
ବେସକା	:	ଯୋ ମନ୍ଦିର ରେ ବେସକା ଇଚ୍ଛୁଡୁନ୍ ଯାହୁନ୍ ଆଛଏ ।
ମୁଷି	:	ମୁଷି ଆଘାତ ଭାରି ବାଧେ ।
ମୁଟକା	:	ମୁଟକା ମାର ବତାଏ ଜନଫୁଲ ଦେ ।
ମୂଲ୍ୟ	:	ସମୟ ବହୁ ମୂଲ୍ୟ ଅଟେ ।
ମୂଲ୍ୟ	:	ସମୟ ଭାରି ମୂଲ୍ୟ ହୁନ୍ ।
ମୂଳ	:	ମୁଁ ଅଳ୍ପ ମୂଳଧନରେ ଛୋଟ ବ୍ୟବସାୟ କରିବି ।
ମୂଲ	:	ମୁଇଁ ଇତିକି ମୂଲ ପଇସାଏଁ ପିଲାମୁହା ବେଭାର କରତିଁ ।
ମୁଷା	:	ମୁଷା ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ଖାଇ ନଷ୍ଟ କରେ ।
ମୁଷା	:	ମୁଷା ଖାତୋ କିଲିସକେ ନକ୍ସାନ କରଏଦେ ।
ମୁର୍ତ୍ତି	:	ପୂଜା ପରେ ମୁର୍ତ୍ତି ବିସର୍ଜନ କରାଯାଏ ।
ପୁତଲା	:	ପୂଜା ପାଛେଁ ପୁତଲାକେ ବୋହଲାତେ ।
ମୁଷିକ	:	ମୁଷିକ ମାନେ ଗର୍ଭ ଭିତରେ ବାସ କରନ୍ତି ।
ମୁଷାପିଲା	:	ମୁଷା ପିଲାମାନ ତେରନା ଭିତରେଁ ରହତେ ।
ମୃଦୁ	:	ବାୟୁ ମୃଦୁ ମନ୍ଦ ଗତିରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି ।
ଧୂରେଧୂରେ	:	ଧୂକା ଧୂରେଧୂରେ ଧୂକଡ଼ ଆଛଏ ।
ମେଘ	:	ମେଘ ଅଣ୍ଡା ହେଲେ ବର୍ଷା ହୁଏ ।
ବାଦର	:	ବାଦର ଠନଡ଼ା ହେଲେ ପାନିଏଇଦେ ।
ମେଳା	:	ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଆମ ଗ୍ରାମରେ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ ।
ଯାତରା	:	ରୋଏଜ୍ ବଛର ଆମଚୋ ଗଢ଼େଁ ଯାତରା ହେଇଦେ ।
ମେଣ୍ଡା	:	ମେଣ୍ଡା ଲୋମରେ କମ୍ବଳ ତିଆରି ହୁଏ ।
ମେଡ଼ା	:	ମେଡ଼ା ପୁଦଗାଏଁ କମରା ବନଏଦେ ।
ମେଘମାଳା	:	ବର୍ଷା ରତୁରେ ମେଘମାଳା ଭାସେ ।
କୁଡ଼ାବାଦର	:	ଆଷାଢ଼ ଘଡ଼ିକ୍ କୁଡ଼ାକୁଡ଼ା ବାଦର ଉଠଲଏଦେ ।

ମୋର	:	ମୋର ବୟସ ଆଠ ବର୍ଷ ଅଟେ ।
ମାତୋ	:	ମାତୋ ଉମର୍ ଆଠ ବଛର୍ ହେତାଛଏ ।
ମୋଟ	:	ବିଜ୍ଞାନରେ ମୋଟ ନମ୍ବର ଶହେ ଅଛି ।
ପୁରା	:	ବିଜ୍ଞାନର୍ ପୁରା ନମ୍ବର ଏକସୌ ଆଛଏ ।
ମୋଟା	:	ମୋଟା ବ୍ୟକ୍ତିଟି ପାଇଁବା କଷ୍ଟକର ଅଟେ ।
ମୋଟା	:	ମୋଟା ଲୋଗ ଧାଉଁତୋ ହାରା କଠିନ୍ ହୁନ୍ ।
ମୋ ଯୋଗୁଁ	:	ମୋ ଯୋଗୁଁ ଦେଶ ଗର୍ବିତ ହେବ ।
ମାର୍ଦ୍ଦେତି	:	ମାର୍ଦ୍ଦେତି ଦେଶ ଗରବ୍ କରତୋ ।
ମୋବାଇଲ	:	ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍ ଦ୍ଵାରା ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧିତ ହୋଇପାରୁଛି ।
ମୋବାଇଲ	:	ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍‌ର୍ ବଡ଼ାଏ କାମ୍ କାଜ୍ କରେ ଯାଉଁକ୍ ସକଏଦେ ।
ମୋକଦ୍ଦମା	:	ରମା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋକଦ୍ଦମା ଚାଲିଛି ।
ମକଦ୍ଦମା	:	ରମା ତୋ ଉପରେ ଏଦାଏଁ ମକଦ୍ଦମା ଚଳତାଛଏ ।
ମୈତ୍ରୀ	:	ପରସ୍ପର ମୈତ୍ରୀ ଭାବ ଆମେ ଚାହୁଁ ।
ମିତାନ୍	:	ଆପଏଁ ଆପଏଏଁ ମିତାନ୍ ଖୁଆଲ ରହୁକେ ଆମହିଁ ରହିତାହୁଁ ।
ମୌଜ	:	ପର୍ବପର୍ବାଣୀରେ ଲୋକେ ମୌଜ କରିଥାନ୍ତି ।
ମଞ୍ଜା	:	ତିହାର ବାହାର ଘଡ଼ିକ୍ ଲୋକ୍ମାନ୍ ମଞ୍ଜା କରତେ ।
ମୌଳିକ	:	ସୁନା ଏକ ମୌଳିକ ପଦାର୍ଥ ଅଟେ ।
ମୂଲ	:	ସୋନ ଗୋଟକ୍ ମୂଲ ଜିନିଷ ହୁନ୍ ।
ମୌଖିକ	:	ରବି ମୌଖିକ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।
ଚୋଡ଼ଏଁ	:	ଚୋଡ଼ଏଁ କହୁଁକେ ନାହିଁ ସକି ।

‘ଯ’

ଯଜ୍ଞ	:	ଆମ ଗ୍ରାମରେ ବିଶ୍ଵଶାନ୍ତି ଯଜ୍ଞ ହୋଇଥିଲା ।
ଯାଏର	:	ଆମରେ ଗାଢ଼େଁ ବିଶ୍ଵ ଶାନ୍ତି ଯାଏର ହେଉନ୍ ରହଏଲୋ ।
ଯନ୍ତ୍ର	:	ଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଜଟିଳ କାମ ସହଜରେ ହୋଇଥାଏ ।
ଯନ୍ତରକଳ	:	କଲ୍‌ଏଁ କଠିନ୍ ବୁତା ସିଧାଏଁ ହେଇଦେ ।
ଯଶ	:	ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କ ଯଶ ପୃଥିବୀ ସାରା ବ୍ୟାପିଯାଏ ।
ନାମ୍ (ନାମ)	:	ବଡ଼େ ଲୋଗ ମାନରେ ନାଓ ଦୁନିଆ ଭଏରେଁ ଛାଉଁନ ଯାଇଦେ ।
ଯଥା	:	ରିମି ଯଥା ଅର୍ଥ କହି ପାରିଲା ।
ସହିଁ	:	ରିମି ସହିଁ କହୁଁକେ ସକଏଲି ।
ଯତ୍ନ	:	ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ବେଳେ ଯତ୍ନ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।
ଯତନ୍	:	ବୁଡ଼ା ଘଡ଼ିକି ଯତନ୍ ତୋ ଜରୁଖୁତ୍ ରହିଦେ ।

ଯାହାର	:	ଯାହାର ବୟସ ଅଠର ବର୍ଷ ସେ ଭୋଟ ଦେଇ ପାରିବ ।
ଯାଚେ	:	ଯାଚେ ଅଠାରା ବଛନ୍ ଛେଲୋ ହୁନ୍ ଭୋଟ୍ ଦେଉଁକେ ସକ୍ତେ ।
ଯାତ୍ରା	:	ଯାତ୍ରାରେ ଅନେକ ଲୋକ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି ।
ଯାତ୍ରା	:	ଯାତ୍ରାଏଁ ଖୁବ୍ ଲୋକ୍ ରହିବ କରବତ୍ ।
ଯାନବାହନ	:	ଯାନବାହାନ ନିମନ୍ତେ ଭଲ ରାସ୍ତା ଆବଶ୍ୟକ ।
ଗାଡ଼ିଫଟର	:	ଗାଡ଼ିଫଟର ସେତି ବନକ୍ ବାଟ୍ ହେଓ ।
ଯାଗା	:	ଉପଯୁକ୍ତ ଯାଗା ବାଛି ଫଳ ଚାଷ କରନ୍ତୁ ।
ଲାଏବ୍	:	ଲାଏବ୍ ଜାଗା ବାଛୁନ୍ ଫଲ୍ ଋଷ କରାଓ ।
ଯାତ୍ରା	:	ରେଳଯାତ୍ରା ଆମୋଦ ଦାୟକ ଅଟେ ।
ଯାତୋହାରୀ	:	ରେଳଗାଡ଼ିଏ ଯାତୋହାରୀ ମଂଜାଲାଏକହୁନ୍ ।
ଯାଦୁକର	:	ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଜଣେ ଯାଦୁକର ଆସିଥିଲେ ।
ଯାଦୁବିତା	:	ଆମରେ ଇସକୁଲକେ ଗୋଟକ ଯାଦୁବିତା ଏହୁନ୍ ରହଲଲୋ ।
ଯୁଦ୍ଧ	:	ପାକିସ୍ତାନ ଆମ ସହିତ ଅନେକ ବାର ଯୁଦ୍ଧ କରିଛି ।
ଲଡେଇ	:	ପାକିସ୍ତାନ ଆମରେ ସେଜେ ଖୁବ୍ ଘାଆଁ ଲଡେଇ କରୁନ ଆହେ ।
ଯୁଗ୍ମ	:	ଲତା ଓ ରମା ଖେଳରେ ଯୁଗ୍ମ ପୁରସ୍କାର ପାଇଲେ ।
ଯୋଡ଼ି	:	ଲତା ଆଉ ରମା ଖେଳାଏଁ ଯୋଡ଼ି ଜନମ ଲାହଏଲା ।
ଯୁକ୍ତାକ୍ଷର	:	‘କ’ ଏକ ଯୁକ୍ତାକ୍ଷର ଅଟେ ।
ଯୋଏଡ଼ଲୋ	:	‘କ’ ଗୋଟକ ଯୋଏଡ଼ଲୋ ଅକ୍ଷରହୁନ୍ । ଡ୍+କ=କ
ଯୁକ୍ତ	:	ମୋ ବଡ଼ ଭାଇ ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼େ ।
ଯୋଡ଼	:	ମାତ ବଡ଼କା ଭାଇସ୍ ଯୋଡ଼ଦୁଇ ବିଜ୍ଞାନ କଲେଜେଁ ପଢ଼ଇଦେ ।
ଯୁବକ	:	ଯୁବକମାନେ ଅସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ।
ଜହୁଁରିୟା	:	ଜହୁଁରିୟା ମାନ୍ ନହେତୋ ବୁଢ଼ାକେ କରୁକ୍ ସକତେ ।
ଯେଉଁ	:	ଯେଉଁ ଦେଶ ଯେତେ ଶିକ୍ଷିତ ସେଇ ଦେଶ ସେତେ ଉନ୍ନତ ।
ଯୋନ୍	:	ଯୋନ୍ ଦେଶ ଯେତକ୍ ଶିଖୁନା ହେତ୍ ହୁଁତକ୍ ବନକ୍ ।
ଯୋଜନା	:	ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଜନାନୁସାରେ ହେବା ଉଚିତ ।
ନେଟ୍	:	ପ୍ରତି ଏକ୍ କାମକେ ନେଟୁନ୍ କରତୋ ହାରା ହୁନ୍ ।
ଯୋଡ଼	:	ଦୁଇଟି କାଠର ଯୋଡ଼ ପାଖରେ କାଟ ।
ଯୋଡ଼ାଏନ୍	:	ଦୁଇଠାନ୍ ଖୁଡ଼କାରେ ଯୋଡ଼ାଏନ୍ ନେଙ୍ କାଟା ।
ଯୋଡ଼ା	:	କାଉ ଯୋଡ଼ା ରାବୁଛନ୍ତି ।
ଯୋଡ଼ି	:	କାଓ ଯୋଏଡ଼କ ଭିଏଆଓତାହେ ।

ଯୋଡ଼ି	:	ଦୁଇଟି ବଳଦ ଉତ୍ତମ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛନ୍ତି ।
ଯୋଡ଼ି	:	ଦୁଇଠାନ୍ ବୈଳା ବଢ଼ିଆ ଯୋଡ଼ି ହେଉନ୍ ଆଛଏ ।
ଜ୍ଞାନ	:	ପୁସ୍ତକ ପଠନ ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନ ବଢ଼େ ।
ଗ୍ୟାନ	:	ବହି ପଢ଼ାଏଁ ଗ୍ୟାନ ବାଢ଼ଇଦେ ।

‘ର’

ରଙ୍ଗ	:	ମୟୂର ଚିତ୍ରିରେ ସଠିକ ରଙ୍ଗ ଲଗାଅ ।
ରଙ୍ଗ	:	ମଞ୍ଜୁର ଚେ ଛାପାଏଁ ସହି ରଂଗ ଲଗାଓ ।
ରଙ୍ଗିନ	:	ରଙ୍ଗିନ ପ୍ରଜାପତିଟିଏ ଫୁଲରେ ବସିଛି ।
ରଙ୍ଗାଏଲୋ	:	ରଙ୍ଗାଏଲୋ ଫିତଫିତି ଫୁଲଏଁ ବସୁନ୍ ଆଛଏ ।
ରଜା	:	ଆମ ଦେଶରେ ଆଜିକାଲି ଆଉ ରଜା ନାହାନ୍ତି ।
ରାଜା	:	ଆମଚୋ ଦେଶଏଁ ଆଏଜକାଏଲ ରାଜା ନିହାଏତ୍ ।
ରଢ଼ି	:	ବାଘ ରଢ଼ି ଶୁଣିଲେ ଭୟ ଲାଗେ ।
ଗର୍ଜେନ୍	:	ବାଗ୍ ଗରଏଜଲୋ ଶୁନ୍ଦୁନ୍ ଡର ଲାଗଏଦେ ।
ରକ୍ତ	:	ରକ୍ତରେ ପ୍ରାଣ ଥାଏ ।
ରକତ୍ / ଲହୁ	:	ଲହୁ / ରକତେଁ ଜୀଉ ରହିଦେ ।
ରସୁଣ	:	ରସୁଣର ରଙ୍ଗ ଧଳା ଅଟେ ।
ଲସୁନ	:	ଲସୁନ ଚେ ରଂଗ ପିଢ଼ୁରା ହୁନ୍ ।
ରକ୍ଷଣବେକ୍ଷଣ	:	ରକ୍ଷଣବେକ୍ଷଣ ଅଭାବରେ ସୁତି ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।
ଯତନ୍	:	ଯତନ୍ ନ ହେଲେ ସୋଏର ନୁକ୍ସାନ୍ ହେଇଦେ ।
ରକ୍ଷା କରିବା	:	ପ୍ରଜାକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସରକାରକର କାର୍ଯ୍ୟ ।
ବିକ୍ଷତୋ	:	ଲୋକମାନକେ ବିକ୍ଷତୋ ହାର୍ ସରକାରତୋ କାମ୍ ହୁନ୍ ।
ରାବ	:	ଚଢ଼େଇ ରାବ ଭାରି ମଧୁର ଶୁଭେ ।
ଭାସି	:	ଚେତଏ ଚେ ଭାସି ସୁନ୍ଦର ଶୁନାଇଦେ ।
ରାଜା	:	ରାଜାମାନେ ପରସ୍ପର ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ ।
ରାଜା	:	ରାଜାମାନ୍ ଆପ୍‌ୟେଁ ଆପ୍‌ୟେଁ ଲଢ଼େଇ କରତ୍ ରହଏଲା ।
ରାଷ୍ଟ୍ରା	:	ମଫସଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭଲ ରାଷ୍ଟ୍ରା ନ ଥାଏ ।
ବାଟ୍	:	ଗାଓଁ ବାହୁଁକ୍ ବନକ୍ ବାଟ୍ ରହଏ ନାହିଁ ।
ରାତି	:	ଜହ୍ନ ରାତିରେ ତାରାମାନେ ଲୁଚି ଯାଆନ୍ତି ।
ରାଏତ୍	:	ଯୋଏନ୍ ଉକିଆରେ ରାଏତେଁ ତାରାମାନ୍ ଲୁକୁନ୍ ଯାତେ ।
ରାକ୍ଷି	:	ମାଆ ଆମ ପାଇଁ ଭାତ ରାକ୍ଷି କାମକୁ ଯାଏ ।
ରାକ୍ଷୁନ୍	:	ଓୟା ଆମଚୋ ସେତି ରାକ୍ଷୁନ୍ ବୁତାକେ ଯାଇଦେ ।

ରାଣି	:	ରାଣି ଖଜା ଭାରି ମିଠା ଲାଗେ ।
ତିଳ	:	ତିଳରେ ଲାଡୁ ସଞ୍ଚାଏ ଲାଗଇବ ।
ରାଜି	:	ସେ ମୋ ସହିତ ଯିବାକୁ ରାଜି ହେଲେ ।
ମାନ୍ଦୁନ୍	:	ହୁନ୍ ମାର୍‌ସେଙ୍ଗ୍ ଯାଉଁକେ ମାଏନ୍‌ଲୋ ।
ରାଜତ୍	:	ନିର୍ବାଚିତ ସରକାର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ କରନ୍ତି ।
ରାଏଜକରଏତ୍	:	ବାଏଛଲୋ ସରକାର ପାଁଟବଛର୍ ରାଏଜ୍ କରଏତ୍ ।
ରାଜସ୍	:	ସରକାର ପ୍ରଜାଙ୍କ ଠାରୁ ରାଜସ୍ ଆଦାୟ କରନ୍ତି ।
ଭରନା	:	ସରକାର ଲୋଗ ଲେଙ୍ଗଲେ ଭରନା ଅସୁଲି କରତେ ।
ରାଷ୍ଟ୍ରଭାଷା	:	ହିନ୍ଦି ଆମର ରାଷ୍ଟ୍ର ଭାଷା ଅଟେ ।
ଦେଶଭାଷା	:	ହିନ୍ଦି ଆମତୋ ଦେଶତୋ ଭାସି ହୁନ୍ ।
ରାଜଉଆସ	:	ରାଜା ଉଆସ ଗୁଡ଼ିକ ଜାତୀୟ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି ।
ରାଜା ମହଲ	:	ରାଜାମାନତୋ ମହଲମାନ୍ ଦେଶତୋ ଧନ ହେହୁନ୍ ଆହେ ।
ରିକ୍‌ସା	:	ରିକ୍‌ସାରେ ତିନୋଟି ଚକ ଥାଏ ।
ରେକ୍‌ସା	:	ରେକ୍‌ସା ତୋ ତିନୋଟି ଚକା ରହିଦେ ।
ରୁକ୍	:	ବୁଡ଼ା ଲୋକଟି ଶ୍ୱାସ ରୁକ୍ ହୋଇ ମରିଗଲା ।
ବନ୍ଧ	:	ଡ଼ୋକରା ନିନାସ୍ ବନ୍ଧ ହେହୁନ୍ ମଏରଲୋ ।
ରୁଚି	:	ପିତା ଖାଇବାରେ ମୋର ରଚି ଅଛି ।
ପସନ୍/ସଞ୍ଜକ୍/ମନ	:	କତୁ ଖାଘାଏଁ ମାର୍‌ମନ୍ ଆଛଏ ।
ରତୁ	:	ବର୍ଷକୁ ଛଅଟି ରତୁ ଅଛି ।
ରତୁ	:	ଏକ ବଛରେଁ ଛଏ ଠାନ ରତୁ ଆଛଏ ।
ରୁପ	:	ମାଆର ରୁପରେ କନ୍ୟା ଜାତ ହୋଇଛି ।
ରୁପ	:	ମାଇସ୍ ତୋ ରୁପ୍‌ଏଁ ବେଟିସ୍ ହେହୁନ୍ ଆଛଏ ।
ରେଖା	:	ଏକାଧିକ ବିନ୍ଦୁ ମିଶି ରେଖା ହୁଏ ।
ଗିରା	:	ଖୁବଏ ବିନ୍ଦୁ ମାନ୍ ମିଞ୍ଜୁଡୁନ୍ ଗିରା ବନଇଦେ ।
ରୋଗ	:	ମାଛି ହଇଜା ରୋଗର ବାହାକ ଅଟେ ।
ମଛି	:	ମଛି ହେଜା ବେମାର ବୋହେୟା ହୁନ୍ ।
ରୋପଣ	:	ଜେଜେବାପା ଆମ ପାଇଁ ଗଛଟିଏ ରୋପଣ କରିଥିଲେ ।
ରୋପୁନ୍	:	ଦାଦି ଆମତୋ ସେତି ଗୋଟକ୍ ରୁକ୍ ରୋପୁନ୍ ରହଏଲୋ ।
ରୋଷେଇ	:	ପ୍ରତି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ରୋଷେଇ ଘର ରହିଛି ।
ରାନ୍ଧା	:	ଏକଏକ୍ ଇସ୍କୁଲେଁ ରାନ୍ଧା ଘର ଆଛଏ ।

ରୋଗୀ	:	ଏଡସ୍ ରୋଗି ନିୟମିତ ଔଷଧ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ ।
ରୋଗି	:	ଏଡସ୍ ରୋଗି ରୋଏଲ୍ ଓଷାହା ଖାତୋ ହାରା ହୁନ୍ ।
ରୋଗୀଣା	:	ଲୋକଟି ରୋଗୀଣା ଦେଖାଯାଉଛି ।
ରୋଗନାହା	:	ହୁନ୍ ରୋଗନାହା ଇସାନ ଦିଶିତ୍ ଆହେ ।
ରୌଦ୍ର	:	ରୌଦ୍ର ତାପରେ କୁଅ ପୋଖରୀ ପାଣି ଶୁଖିଯାଏ ।
ଘାମ୍	:	ଘାମ୍‌ତୋ ତପତେଁ ତରଇତୋ ପାନି ଆଁଟଏଦେ / ଶୁକୁନ୍ ଯାଇଦେ ।

‘ଲ’

ଲତା	:	କଖାରୁ ଲତା ରଞ୍ଜାରେ ମାଡ଼ି ଯାଇଛି ।
ଡିର୍	:	କୁମ୍ଭତା ଡିର୍ ଢାକ୍‌ରାଏଁ ଗୁଡ଼ିଆଲୋ ଆଛେଏ ।
ଲଟା	:	ଘର ଚାରି ପାଖରେ ଲଟାବୁଦା ସଫା କର ।
ବନ୍	:	ଘରତୋ ଚାଏର ବାହୁକ ବନ୍ ସାପ୍ କରା ।
ଲକ୍ଷ୍ୟ	:	ଶିକ୍ଷକ ହେବା ପାଇଁ ମୋର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି ।
ନେଟ୍	:	ଗୁରୁଜି ହେଉଁକେ ମାଟ ନେଟ୍ ଆଛଏ ।
ଲମ୍ବା	:	ଭୋଟ୍ ଦେବାକୁ ଲୋକେ ଲମ୍ବା ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ।
ଲାମ୍	:	ଭୋଟ୍ ଦେଉଁକେ ଲୋକମାନ୍ ଲାମ୍ ଧାଏରେଁ ଠାଡ଼ ହେହୁନ୍ ଆଛଏତ୍ ।
ଲମ୍ପ	:	ମାଙ୍କଡ଼ଟି ଲମ୍ପଦେଇ ଦୌଡ଼ିଗଲା ।
ଡେଗଉନ୍	:	ମାକଡ଼ ଡେଗଉନ୍ ଧାଡ଼ୁଟ୍ ଗଲୋ ।
ଲଙ୍କା	:	ନାଲି ଲଙ୍କା ଅଧିକ ରାଗ ହୁଏ ।
ମିରତା	:	ଲାଲ ମିରତା ଖୁବଏ ରାଗ୍ ହେଇଦେ ।
ଲକ୍ଷଣ	:	ବେଳେବେଳେ ଆକାଶରେ ଅଭୁତ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ।
ରୂପସ୍	:	କେଉଁଏ କେଉଁଏ ବାଦର୍ ଉପରେଁ ନହଏଲୋ ରୂପ ଦିଶିଦେ ।
ଲଡ଼େଇ	:	ବିନା ଅସ୍ତରେ ନିର୍ବାଚନ ଲଡ଼େଇ ହୁଏ ।
ଲଡ଼େଇ	:	ବିନା ହୁଁତିଆରଏଁ ଭୋଟ୍ ଲଡ଼େଇ ହେଇଦେ ।
ଲାଞ୍ଜ	:	ଗାଇ ତାର ଲାଞ୍ଜରେ ମାଛି ଅଡ଼ାଏ ।
ଲେଙ୍ଗଡ଼ା	:	ଗାଏଁ ହୁନିତୋ ଲେଙ୍ଗଡ଼ା ମଛିକେ ଖେଧୁଦେ ।
ଲାଲ	:	କୁକୁର ଲାଲ ବିଷାକ୍ତ ଅଟେ ।
ଧୁକ୍	:	କୁକୁର ରେଁ ଧୁକ୍ ଜହର ହୁନ୍ ।
ଲାଲ	:	ଲାଲ ଗୋଲାପ ଦେଖିବାକୁ ଖୁବ ସୁନ୍ଦର ।
ଲାଲ	:	ଲାଲ ଗୁଲାବ୍ ଦେଖୁଁକେଁ ବନକ୍ ସୁନ୍ଦର ହୁନ୍ ।
ଲାଗିବ	:	ଘର ତିଆରି ପାଇଁ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଲାଗିବ ।
ଲାଗତୋ	:	ଘର ବନାଉକେ ବିଶ ହଜାର ରୁପିଆ ଲାଗତୋ ।

ଲାଜ	:	ନୂଆ ଲୋକଙ୍କୁ ମୁହଁ ଦେଖାଇବା ମୋତେ ଲାଜ ଲାଗେ ।
ଲାଜ	:	ନାଡ଼ାଲୋର ଲେଙ୍କ ମୁହଁ ଦେଖାଉଁକେ ମୋକେ ଲାଜ ଲାଗିଦେ ।
ଲାଭ	:	କମ୍ ଦାମରେ କିଣି ଅଧିକ ଦାମରେ ବିକିଲେ ଲାଭ ହୁଏ ।
ଲାବ୍	:	କମତିଏଁ ବିଶାଉନ୍ ଥୋରକେ ଦାମେ ବେଁଚଲେ ଲାବ୍ ମିଳିଦେ ।
ଲିଭାଇ	:	କଳାପଟାରେ ଲେଖାକୁ ଶିକ୍ଷକ ଲିଭାଇ ଦେଲେ ।
ଲିଭାଉନ୍	:	କଳାପଟାଟୋ ଲିଖାକେ ଗୁରୁଜି ଲିଭାଉନ୍ ଦେଲା ।
ଲିରୁଁ	:	ଲିରୁ ଏକ ମିଠା ଫଳ ଅଟେ ।
ଲିରୁ	:	ଲିରୁ ଗୋଟକ୍ ସଞ୍ଜ ଦଫଲ୍ ହୁନ୍ ।
ଲୁଗା	:	ଭିକାରୀଟି ଚିରା ଲୁଗା ପିନ୍ଧିଛି ।
ଛିଡ଼ଇ / ଲୁଗରା	:	ଫାଏଟଲୋ ଛିଡ଼ଇ ନେସୁନ ବୈରାଗୀ ଆହେ ।
ଲୁହ	:	ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରେ ।
ଆଁଶୁ	:	ଆଏଁଶୁଲେ ଆଁଶୁ ଝରଇଦେ ।
ଲୁଚି	:	ଚୋରଟି ଲୁଚି ପଳାଇଲା ।
ଲୁକୁନ୍	:	ଚୋର ଲୁକୁନ୍ ପଏଲଲୋ ।
ଲୁଣ	:	ସମୁଦ୍ର ପାଣିରୁ ଲୁଣ ମରାଯାଏ ।
ନୋନ୍	:	ସମନ୍ଦର୍ ଚୋ ପାନିଲେଁ ନୋନ୍ ମାରତୋ ନିଗାତେ ।
ଲେଖ	:	ପ୍ରତିଦିନ ହସ୍ତାକ୍ଷର ଲେଖ ।
ଲିଖା	:	ରୋଏଜ୍ ଦିନ୍ ହାଥ୍ ଲିଖା ଥେଡ଼ା ।
ଲେଖାଲେଖି	:	ସମୟ ମିଳିଲେ ମୁଁ ଲେଖାଲେଖି କରେ ।
ଲିଖାଲିଖୁ	:	ବେରା ମିଲତୋ ତାହାଁଲେ ମୁଁଇ ଲିଖାଲିଖୁ କରତି ।
ଲୋକସଂଖ୍ୟା	:	ପ୍ରତିଦିନ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ୁଛି ।
ଲୋକସଂଖ୍ୟା	:	ରୋଏଜ୍ ଲୋକ୍ ସଂଖ୍ୟା ବାଡ଼ତ୍ ଆଛଏ ।
ଲୋଟି	:	ପିଲାଟି ତଳେ ଲୋଟି କାନ୍ଦୁଛି ।
ଉଡ଼ୁଲୁନ୍	:	ବାବୁ / ନୋନି ପିଲା ଖାଲେ ଉଡ଼ୁଲୁନ୍ ଗାଗତ୍ ଆହେ ।
ଲୋଭୀ	:	ଲୋଭୀର ଧନ ଅନ୍ୟମାନେ ଖାଆନ୍ତି ।
ଲୋଭି	:	ଲୋଭି ଚୋ ଧନକେ ଲୋଗ୍ ଖାତେ ।

‘ଓ’

ଓକେଟ	:	କ୍ରିକେଟ୍ ଖେଳରେ ଏଗାରଟି ଓକେଟ୍ ଥାଏ ।
ଓକେଟ୍	:	କ୍ରିକେଟ୍ ଖେଲେଁ ଗ୍ୟାରା ଠାନ୍ ଓକେଟ୍ ରହଏଦେ ।

‘ସ’

ସର	:	କ୍ଷୀରରେ ସର ବସିଛି ।
ସାଢ଼ି	:	ଗୋରସ୍ ଉପରେଁ ସାଢ଼ି ବସୁନ୍ ଆଛଏ ।
ସତ୍ୟ	:	ସତ୍ୟ ଚିର ସତେଜ ଅଟେ ।
ସତ୍	:	ସତ୍ ହାର ସବଦିନ ଦପ୍ତଦଫା ରହଏଦେ ।
ସର୍ପ	:	ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ସର୍ପ ସମାନ ଅଟନ୍ତି ।
ସାଁଘ	:	ଦୁଷ୍ଟ ମାନୁଷ୍ୟ ସାଁଘ ସମାନ ହୁନ୍ ।
ସଦା	:	ପିତାମାତା ସଦା ସର୍ବଦା ଆମର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି ।
ଜମାଏ ଘଡ଼ିକ୍	:	ବାବାଘ୍ନା ଜମାଏ ଘଡ଼ିକ୍ ଆମତୋ ଯତନ୍ କରତେ ।
ସଭା	:	ସଭାରେ ଭାଷଣ ଦେବା ପାଇଁ ମୋତେ ବଛା ଯାଇଛି ।
ବେଟକା	:	ବେଟକାଏଁ କହୁଁକେ ମୋକେ ବାଏଛଲୋ ଆଛଏ ।
ସତେ	:	ଆଜି ବାପା ଆସିବେ, ସତେ ନା କଣ !
ସହିଁଏଁ	:	ଆଏଜ ବାବା ସହିଁଏଁ ଏତୋ କାଏଁ !
ସାଥି	:	ଆଜିକାଲି ପ୍ରତି ଗାଁରେ ଗାଁ ସାଥି ରହିଛନ୍ତି ।
ଗାଢ଼ସାଥା/ ସଂଗଢ଼ାରୀ:	:	ଆଏଜ୍ କାଏଲ୍ ଗାଢ଼େଁ ଗାଢ଼ସାଥୀ ଆଛଏତ ।
ସତ୍	:	ସତ୍ ମାର୍ଗରେ ଯିବାକୁ ପିତାମାତା ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି ।
ସତ୍	:	ସତବାଟେଁ ଯାଉଁକେ ବାବାଘ୍ନା ବଳତେ ।
ସରା	:	ସରାରେ ମାଣ୍ଡିଆ ଜାଉ ରାନ୍ଧିବା ।
ହାଁଡ଼ି	:	ହାଁଡ଼ିଏଁ ମଡ଼ିଆ ଘାଁଟା ରାନ୍ଧୁଁ ।
ସାରୁ	:	ସାରୁ ପତ୍ରରେ ପାଣି ତଳ ତଳ ହୁଏ ।
ସାରୁ / କୋଟଳ	:	ସାରୁ / କୋଛଇ ପାନେ ପାନି ଢଲ୍ ଢଲଇ ଦେ ।
ସାଧୁ	:	ମୁଁ ସାଧୁ ଉପାୟରେ ପରୀକ୍ଷା ଦେବି ।
ସତ୍	:	ମୁଁ ସତବାଟେଁ ପରିକ୍ଷା ଦେତି ।
ସିଧା	:	ଆମ ଗାଁରୁ ଆମ ସାଙ୍ଗଘର ଗାଁକୁ ସିଧା ରାସ୍ତା ରହିଛି ।
ସିଧା	:	ଆମତୋ ଗାଁଢ଼ଲେ ଆମତୋ ସଙ୍ଗଢ଼ାରୀ ତୋ ଗାଁଢ଼କେ ସିଧାବାଟ୍ ଆଛଏ ।
ସାଙ୍ଗ	:	ରବି ମୋର ପିଲା ବେଳର ସାଙ୍ଗ ଅଟେ ।
ସଂଗଢ଼ାରି	:	ରବି ମାର୍ ଲଲକି ବେରାତୋ ସଂଗଢ଼ାରି ହୁନ୍ ।
ସାଧା	:	ବେଲେବେଲେ ପୋଲିସ ସାଧା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ବୁଲନ୍ତି ।
ସାଦା	:	କୋନଏଁ ବେରାଏଁ ପୁଲୁସ ସାଦା ଲେଉଟନ୍ ହିଁଡ଼ତେ ।
ସହ	:	ମାଧୁରୀ ସହ ରିତା ନଦୀକୁ ଯାଇଛି ।
ସେଙ୍ଗ	:	ମାଧୁରି ସେଙ୍ଗ ରୀତା ନଏଦକେ ଯାହୁନ୍ ଆହେ ।

ସବୁ	:	ପରୀକ୍ଷାରେ ମୁଁ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଲେଖିଛି ।
ଜମାଏ	:	ପରୀକ୍ଷାଏଁ ମୁଁଙ୍କ ଜମାଏଁ ପରଶନ୍ ଚୋ ଉତ୍ତର ଲିଖୁନ୍ ଆଛଏଁ ।
ସରି	:	ମଧୁବାବୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କିଏ ସରି ହେବ ?
ବରାବେର୍	:	ମଧୁବାବୁ ସେଙ୍ ବରାବେର କୋନ୍ ହେତୋ ?
ସାର	:	ଜୈବିକ ସାର ଭୂମିକୁ ଉର୍ବର ରଖେ ।
ଖତୁ	:	କୁହୁତୋ ଖତୁ ମାଟିକେ ଉସାସ୍ ରଖ୍ତଦେ ।
ସକାଳ	:	ସକାଳ ହେଲେ ଲୋକେ କାମକୁ ବାହାରନ୍ତି ।
ବିହାନ	:	ବିହାନ ହେଲେ ଲୋକମାନ ବୁତାକେ ଯାତେ ।
ସଜନା	:	ସଜନା ପତ୍ର ଦେହ ପାଇଁ ହିତ କର ।
ମୁନଗା	:	ମୁନଗା ପାନ୍ ଗାଗଡ୍ ସେତି ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ସଜାଡ଼ି	:	ତୁମର ଖାତା ପତ୍ର ସଜାଡ଼ି ରଖ ।
ସଜାଉନ୍	:	ତୁମଚୋ ଖାତାବୋହି ସଜାଉନ୍ ରଖା ।
ସରାଗ	:	ମାଉସୀ ସରାଗରେ ମୋତେ କୋଳେଇ ଧରିଲେ ।
ରହଁସ	:	ମାଁସି ମୋକେ ରହଁସେ ଧଏରଲି ।
ସାହାଯ୍ୟ	:	ବନ୍ୟା ବିପନ୍ନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ।
ସାହାଯ୍ୟ	:	ପୁରୁତୁ ବଉତାଏଲୋ ଲୋକକେ ସାହାଯ୍ୟ ଚାହିହୁନ୍ ।
ସଡ଼କ	:	ପ୍ରତି ପଞ୍ଚାୟତକୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସଡ଼କ ଯାଇଛି ।
ବାଟ	:	ହରେକ ପଞ୍ଚାୟତ୍ କେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ବାଟ୍ ଯାହୁନ୍ ଆଛଏ ।
ସମ୍ପଦ	:	ଆମ ରାଜ୍ୟ ଖଣିଜ ସମ୍ପଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।
ସମ୍ପତ୍ତି	:	ଆମରେ ରାଏଜ୍ ଖଧାନ ସମ୍ପତ୍ତିଏଁ ପୁରୁନ୍ ଆଛଏ ।
ସମ୍ଭବ	:	ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା କରିବା ସମ୍ଭବ ଅଟେ ।
ସକାତୋ	:	ଋଏର ବାହୁଁକେ ବଠକତୋ ହାରାକେ ସକାତୋ ।
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ	:	ବାର୍ଷିକ ଫଳାଫଳରେ ମୁଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଟେ ।
ମନ ପଏଡ଼ଲୋ	:	ବରଷୟା ପରୀକ୍ଷା ଫଳଏଁ ମାଟ୍ ମନ୍ ପଏଡ଼ଲୋ ।
ସର୍ବତ	:	ଖରା ସମୟରେ ସର୍ବତ ପିଇବାକୁ ଭଲଲାଗେ ।
ସର୍ବତ୍	:	ଘାମ ଘଡ଼ିକ ସର୍ବତ ପିଉଁକେ ବନକ୍ ଲାଗଏଦେ ।
ସର୍ବଦା	:	ସର୍ବଦା ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ମନରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ସବ୍‌ଘଡ଼ିକ	:	ସବ୍‌ଘଡ଼ିକ୍ ରହଁସ ମନ୍‌ଏଁ ରହୁଁକେ ପାଛେଁ ।
ସବୁଜ	:	ବର୍ଷାରତୁରେ ପରିବେଶ ସବୁଜ ଦେଖାଯାଏ ।
ହରିହର	:	ବର୍ଷା ରତୁଏଁ ଋଏରବାହୁଁକ୍ ହରିହର ଦିଶଏଦେ ।

ସତେଜ	:	ସକାଳେ ମନ ସତେଜ ଥାଏ ।
ବନକ୍	:	ବିହନିଆଏ ମନ ବନକ୍ ରହୁଏଁଦେ ।
ସଫା	:	ପାଇଖାନା ଯିବା ପରେ ସାବୁନରେ ହାତ ସଫା କର ।
ସାପ୍	:	ବାହିର ଯାହୁନ୍ ହାତକେ ସାବୁନ୍‌ସାଁ ସାପ୍ କରା ।
ସଭିଜ୍	:	ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧି ସଭିଜ୍ ପ୍ରିୟ ନେତା ଥିଲେ ।
ସବ୍‌ଝାନରେ	:	ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ସବ୍‌ଝାନରେ ସିଆନ୍ ରହୁଏଲେ ।
ସର୍ଦ୍ଦାର	:	ସର୍ଦ୍ଦାରର ଆଦେଶ ମାନି ସୈନ୍ୟମାନେ କାମ କରନ୍ତି ।
ସର୍ଦ୍ଦାର	:	ସର୍ଦ୍ଦାରରେ ଆଡ଼ରକେ ମାନୁନ୍ ସୈନାମାନ୍ କାମକରତେ ।
ସପୁରୀ	:	ସପୁରୀ ଏକ ମିଠା ଫଳ ଅଟେ ।
ସପୁରୀ	:	ସପୁରୀ ଗୋଟକ୍ ସଞ୍ଜାଦ୍ ଫଲ୍ ହୁନ୍ ।
ସପ୍ତାହ	:	ସାତ ଦିନରେ ଏକ ସପ୍ତାହ ।
ହପ୍ତା	:	ସାତଦିନ୍‌ସାଁ ଗୋଟକ୍ ହପ୍ତା ହେଇଦେ ।
ସହିଷ୍ଟୁ	:	ଭଲ ଲୋକ ସହିଷ୍ଟୁ ହୁଅନ୍ତି ।
ସହନ୍	:	ବନକ୍ ଲୋକ ମାନ୍ ସହନ୍ ହେତେ ।
ସରଗ	:	ସରଗ ଏକ ଆନନ୍ଦମୟ ସ୍ଥାନ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ ।
ସରଗ୍	:	ସରଗ ଗୋଟକ୍ ରହୁଏଁ ରେ ଜାଗା ହୁନ୍ ବଲୁନ୍ ବିଶ୍ୱାସ କରତେ ।
ସମାନ	:	ଆଜିକାଲି ପୁଅ ଓ ଝିଅକୁ ସମାନ ଅଧିକାର ମିଳିଛି ।
ବରାବର	:	ଆଏଜକାଏଲ୍ ପୁତାରପିଲା ଆଉ ଲେକ୍ ପିଲିକେ ବରାବର ଅଧିକାର ମିଳିଦେ ।
ସଭିସାଁ	:	ଆମେ ସଭିସାଁ ଭାରତବାସୀ ଅଟୁ ।
ଜମାସାଁ	:	ଆମହିଁ ଜମାସାଁ ଭାରତେଁ ରହୁୟାହୁନ୍ ।
ସପ୍ତମ	:	ସପ୍ତମ ଦିନରେ ହାଟ୍ ହୁଏ ।
ସାତମି	:	ସାତମି ଦିନେ ହାଟ୍ ବସଇଦେ ।
ସହିତ	:	ରବି ସହିତ ମୁଁ ସର୍କସ୍ ଦେଖିଗଲି ।
ସେଙ୍ଗ୍	:	ରବି ସେଙ୍ଗ୍ ମୁଲ୍ ସର୍କସ୍ ଦେଖୁକେ ଗନିଁ ।
ସମସ୍ତେ	:	ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ।
ଜମାସାଁ	:	ଜମାସାଁ ଶାନ୍ତିସାଁ ରହୁଁକେ ଚାହାଁତେ ।
ସଜାଇ	:	ମୁଁ ମୋ ପଢ଼ା ଘରକୁ ସଜାଇ ରଖିଛି ।
ସଜାଉନ୍	:	ମୁଲ୍ ମାର୍ ପଢ଼ତୋ ଘରକେ ସଜାଉନ୍ ରଖୁନ୍ ଆଛୁସାଁ ।
ସଜବାଜ	:	ତୁରୀ ବାଜିଲେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସଜବାଜ ହେଉଥିଲେ ।
ଲମ୍ଫୁକେ	:	ତୁରୀ ବାଏଜଲେ ସେଇନାମାନ୍ ଲତେଇସେତି ଲାମ୍ଫୁକେ ହେଓଡ଼୍ ରହୁଏଲା ।

ସ୍ଵପ୍ନ	:	ସ୍ଵପ୍ନରେ ମୁଁ ଆକାଶରେ ଉଡ଼ୁଥିଲି ।
ସପନା	:	ସପନାଏଁ ମୁଁଙ୍କ ବାଦର ଉପରେ ଉଡ଼ୁତ୍ ରହୁଏନି ।
ସରାଗରେ	:	ମାମୁଁ ମୋତେ ସରାଗରେ କୋଳରେ ବସାଇଲେ ।
ରହିସେ	:	ମାମା ମୋକେ ରହିସେଁ କୋଳଏଁ ବସାଏଲା ।
ସଞ୍ଚୟ	:	ଆସନ୍ତାକାଲି ପାଇଁ ଆଜି ସଞ୍ଚୟ କରିବା ଶିଖି ।
ଠୁଲ	:	ଝୁଏର ମାସ୍ ସେତି ଆଏଇଲେ ଠୁଲୟାତୋ ଶିଖା ।
ସଲଖି	:	ବାଡ଼ିଟି ଆପେ ସଲଖି ଗଲା ।
ଛାଟ୍	:	ଠେଙ୍ଗା ଆପୟେ ଛଟିୟାଉନ୍ ଗଲୋ ।
ସହିବା	:	ସହିବା ଗୁଣ ଯାହା ଥାଏ ସେ ଧନ୍ୟ ।
ସହତୋ	:	ସହତୋ ଗୁନ୍ ବିତା ଧଏନ୍ ହୁନ୍ ।
ସୈନ୍ୟ	:	ସୈନ୍ୟମାନେ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଦେଶ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।
ସଇନା	:	ସଇନା ମାନ୍ ଜୀଉ ଦେହୁନ୍ ଦେଶ୍ ବଚାତେ ।
ସମ୍ବର	:	ଆଜିକାଲି ସମ୍ବର ପ୍ରଜାତି ବଶରୁ ଲୋପ ପାଇଲା ।
ସାମ୍ବର	:	ଆଏଇ କାଏଲ୍ ସାମ୍ବର ଜାଏତ୍ କମୁନ୍ ଗଲାନେ ।
ସଦସ୍ୟ	:	ରମା ଆମ ପରିବାରର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।
ଜନାଏକ୍	:	ରମା ଆମରେ ମାଇଁପିଲାଏଁ ଜନାଏକ୍ ହୁନ୍ ।
ସର୍କସ	:	ସର୍କସରେ ବିଭିନ୍ନ ଖେଳ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।
ସର୍କସ	:	ସର୍କସଏଁ ବାନିବାନି ଖେଲ୍ ଦେଖୁକେ ମିଳିଦେ ।
ସଞ୍ଜ	:	ସଞ୍ଜ ହେଲେ ବେଳ ବୁଡ଼ିଯାଏ ।
ସାଞ୍ଜ	:	ସାଞ୍ଜେଁ ଦିନ୍ ବୁଡ଼ିଦେ ।
ସମଗ୍ର	:	ସମଗ୍ର ଜିଲ୍ଲାରେ ଶୀତର ପ୍ରକୋପ ବଢ଼ିଛି ।
ଟିଆଲେ	:	ଜିଲାତୋ ଟିଆଲେ ଶୀତ ଲହର୍ ଆଛଏ ।
ସମାଧାନ	:	ସରପଞ୍ଚ ଗାଁ ବିବାଦ ସମାଧାନ କରନ୍ତି ।
ଫସଲା	:	ସରପଞ୍ଚ ଗାଁଝୁତୋ ଝଗଡ଼ା ଫସଲା କରଏତ୍ ।
ସମ୍ବିଧାନ	:	ଆମ ଦେଶର ଏକ ବୃହତ୍ ସମ୍ବିଧାନ ରହିଛି ।
ନେମବହି	:	ଆମରେ ଦେଶତୋ ଗୋଟକ୍ ବଡ଼କା ନେମ୍ ବହି ଆଛଏ ।
ସମ୍ବଲିବା	:	ଦୁଃଖ ସମ୍ବଲିବା ଏକ ମହତ୍ ଗୁଣ ଅଟେ ।
ସହତୋ	:	ଦୁଃଖ ସହତୋ ଗୋଟକ୍ ବଡ଼େଗୁନ୍ ହୁନ୍ ।
ସଉକି	:	ରମା ସଉକିରେ ସୁନ୍ଦର ଯୋତା ପିନ୍ଧିଛି ।
ରହସେଁ	:	ରମା ରହସେଁ ଗୋଟକ୍ ସୁନ୍ଦର ପନହି ଲେଉଟନ ଆଛଏ ।

ସମତୁଲ	:	ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହ କିଏ ସମତୁଲ ହୋଇପାରେ ?
ବରୋବର	:	ଗୋପବଂଧୁ ସେଙ୍ଗ କୋନ୍ ବରୋବର୍ ହେଉକେ ସକତୋ ?
ସରିସ୍ତପ	:	ସର୍ପ ଏକ ସରିସ୍ତପ ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ ।
ସାଁପ ସେରାଏଲ	:	ସାଁପ୍ ସାଁପସେରାଏଲ ଭିତରଲେ ଗୋଟକ ଜୀଉ ହୁନ୍ ।
ସମ୍ବୁଖୀନ	:	ବିପଦର ସମ୍ବୁଖୀନ ହେଲେ ଡରନାହିଁ ।
ସାମନଏ	:	ବିପତ୍ତି ସାମନାକେ ଏଲେ ଡରା ନାହିଁ ।
ସମର୍ଥନ	:	ମୁଁ ମୋ ସାଙ୍ଗର କଥାକୁ ସମର୍ଥନ କଲି ।
ହାଁ	:	ମୁଜ୍ ମାତୋ ସଙ୍ଗି ଚୋଚେଏଟ୍ କେ ହାଁ ବେଇଲନି ।
ସଚେତନ	:	ପରିବେଶ ପ୍ରତି ସଚେତନ ରହିବା ଉଚିତ୍ ।
ଚେତଡା	:	ଗୁଏର୍ ବାହୁଁକ ସେତି ଚେତକାର୍ଏ ରାହା ।
ସହଯୋଗ	:	ଲୋକ ସହଯୋଗ କଲେ ଗ୍ରାମ ସଫା ହେବ ।
ସୁମତା	:	ଲୋଗମାନ ସୁମତା ହେଲେ ଗାଢ଼ି ସାଫ୍ ହେତୋ ।
ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ	:	ଖବର ପାଇ ଦମକଲ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ପହଞ୍ଚିଲା ।
ସଙ୍ଗସଙ୍ଗ	:	ଖଭେର୍ ଲାହୁନ୍ ଦମକଲ ସଂଗ୍ସଂଗ୍ ପୋହିବଲୋ ।
ସପ୍ତର୍ଷି ମଣ୍ଡଳ	:	ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ ସପ୍ତର୍ଷି ମଣ୍ଡଳ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଏ ।
ସାତ୍‌ରଷିଆ	:	ଅନ୍ଧାର ରାଏତେଁ ସାତ୍‌ରଷିଆ ଦେଖାଦଏଦେ ।
ସଂଗ୍ରହ	:	ମୁଁ ନେତାମାନଙ୍କର ଛବି ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖେ ।
ଠୁଲ୍ୟାଠ୍ଠ	:	ମୁଜ୍ ନେତା ମାନତୋ ଫଟୁ ଠୁଲ୍ୟାଉନ୍ ଥେଢ଼ଇନ୍ଦେ ।
ସମ୍ପର୍କ	:	ରବି ସହିତ ମୋର ଉତ୍ତମ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି ।
ଲେନାଦେନା	:	ରବି ସେଙ୍ଗ ମାଟ୍ ଲେନଦେନ୍ ବଡ଼ିଆ ଆଛଏ ।
ସଂଗୀତ	:	ସଂଗୀତ ମୋର ଅତି ପ୍ରିୟ ଅଟେ ।
ଗୀତ	:	ଗୀତ ମାତୋ ସଉକ୍ ହୁନ୍ ।
ସଂକ୍ଷ୍ୟା	:	ସଂକ୍ଷ୍ୟା ହେଲେ ତାରା ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ।
ସାଞ୍ଜ	:	ସାଞ୍ଜ ହେଲେ ତାରାମାନ ଦିଖଏଦେ ।
ସଂଗ୍ରାମୀ	:	ଜଗତ ସିଂହ ଜଣେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଯୁବା ଥିଲେ ।
ଲଡ଼ତୋ	:	ଜଗତ୍ ସିଂ ଜନାଏକ୍ ଲଡ଼ତୋ ଜଘ୍ଵାନ ରହେଲୋ ।
ସଂପଦ	:	ସଂପଦ ବେଲେ ବହୁ ସଖା ହୁଅନ୍ତି ।
ତିଜ୍	:	ତିଜ୍ ଘଡ଼ିକ୍ ଖୁବଏ ସଂଘଠ୍ଠାରି ରହତଏ ।
ସଂକଳ୍ପ	:	ଦେଶ ସେବା ପାଇଁ ଆମେ ସଂକଳ୍ପ କରିଛୁ ।
କିରିୟା	:	ଦେଶ ସେଠ୍ଠା ସେତି ଆମହିଁ କିରିୟା ନେଉଁଟା ।

ସଂଗ୍ରାମ	:	ଅନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କର ।
ଲତେଇ	:	ଅନ୍ୟା ସେତି ଲତେଇ କରା ।
ସଙ୍କେତ	:	ରାସ୍ତାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସଙ୍କେତ ମାନି ଗାଡ଼ି ଚଳାଅ ।
ଚିନ୍ହା	:	ବାଟେ ଦିଲୋ ଚିନ୍ହାକେ ମାନୁନ୍ ଗାଡ଼ି ଚଳାଓ ।
ସଂକୁଚିତ	:	ବୃଦ୍ଧର ଚର୍ମ ସଂକୁଚିତ ହୋଇଥାଏ ।
ସକଳାଉନ୍	:	ଡଢ଼ାକରା ଚୋ ଛାଲ ସକଳାଉନ୍ ଯାଇଦେ ।
ସଂଗୃହୀତ	:	ଆମ ଶ୍ରେଣୀ ପୁରୁଣା ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ସଂଗୃହୀତ ହେଲା ।
ଠୁଲ୍ଲ	:	ଆମତୋ କିଲାସ ଚୋ ପଡ଼ତୋ ଜୁନା ବୋହି ଠୁଲ୍ଲ ହେଲୋ ।
ସଙ୍ଗୀତ ଦଳ	:	ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗୀତ ଦଳରେ ଗୀତ ଗାଏ ।
ଗୀତକାର	:	ମୁଁଙ୍କ ଗୋଟକ ଗୀତକାରରେ ଗୀତ ଗାଓଇନ୍ଦେ ।
ସଂରକ୍ଷଣ	:	ବାଳିକା ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯାଇଛି ।
ଥୋଏଲୋ	:	ଲୋକ୍ ପିଲି ସେତି ଜାଗା ଥୋଏଲୋ ଆଛେଏ ।
ସାଧାରଣ	:	ଜନ ସାଧାରଣ ଭୋଟ ଦେଇ ସରକାର ଗଢ଼ନ୍ତି ।
ଲୋଗଜନ୍	:	ଲୋଗଜନ୍ ଭୋଟ୍ ଦେହୁନ୍ ସରକାର ବନାତେ ।
ସାରଣୀ	:	ସହଜରେ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସାରଣୀ ସାହାଯ୍ୟ କରିଦେ ।
ସାରଣୀ	:	ସିଧୋ ଜାନୁକେ ସାରଣୀ ସାହାଯ୍ୟ କରିଦେ ।
ସାକ୍ଷାତ	:	ହଠାତ୍ ମୋ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହିତ ମୋର ସାକ୍ଷାତ ହେଲା ।
ଭେଟ୍	:	ହଟାଏକଏଁ ମାର୍ ସଙ୍ଗୀସେଙ୍ଗ୍ ଭେଟ୍ ହେଲୋ ।
ସାପ	:	ସାପୁଆ ମାନେ ସାପ ଖେଳାନ୍ତି ।
ସାଁପ୍	:	ସାଁପ୍ ବିତା ମାନ୍ ସାଁପ୍ ଖେଲାତେ ।
ସାନ ଚିହ୍ନ	:	ସାନ ସଂଖ୍ୟା ସୂଚାଇବା ପାଇଁ ସାନ ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଏ ।
ଇଲକୀ ଚିନ୍ହା	:	ଇଲକୀ ସଂଖ୍ୟା ଜାନୁକେ ଇଲକୀ ଚିନ୍ହା ଦେ ଯାଏଦେ ।
ସାଙ୍ଗ	:	ରବି ମୋର ପିଲା ଦିନର ସାଙ୍ଗ ଅଟେ ।
ସଙ୍ଗ	:	ରବି ମାତୋ ପିଲ ଦିନରେ ସଙ୍ଗ ହୁନ୍ ।
ସାଗର	:	ଆମ ଦେଶକୁ ତିନି ଦିଗରେ ସାଗର ଘେରି ରହିଛି ।
ସମୁଦର	:	ଆମରେ ଦେଶକେ ତିନ ବାହୁଁକ୍ ସମୁଦର ରୁହୁନ୍ ଆଛଏ ।
ସାଥେ	:	ବଜାରରେ ମୁଁ ବାପାଙ୍କ ସାଥେ ସାଥେ ଯାଏ ।
ସେଙ୍ଗ	:	ହାଟକେ ମୁଁଙ୍କ ବାବା ସେଙ୍ଗେ ଯାଇନ୍ଦେ ।
ସାହସ	:	ରବି ସାହସ ଧରି ନଦୀରୁ ରମାକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲା ।
ସାହାସ୍	:	ରବି ସାହାସ୍ କରୁନ୍ ନଏନ୍ଦଏଁ ରମାକେ ବଢ଼ଏଲୋ ।

ସାଜସଜା	:	ଭାଇଙ୍କ ବାହାଘର ବେଳେ ଆମେ ଘର ସାଜସଜା କଲୁ ।
ସଜବାଜ୍	:	ଭାଇସଭେ ବିହା ଘଡ଼ିକ୍ ଆମହିଁ ଘରକେ ସଜବାଜ୍ କ'ଣରନ୍ତୁ ।
ସାମୁହିକ	:	ପୋଖରୀ ସଫା ଏକ ସାମୁହିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।
ଜମାଏରେ	:	ତରଇ ସାଫ କରତୋ ଗୋଟକ ଜମାଏରେ କାମହୁନ୍ ।
ସାଉଁଳା	:	ମାଆଙ୍କର ସ୍ନେହଭରା ସାଉଁଳା ମୋତେ ଶାନ୍ତି ଦିଏ ।
ତୁସାଲ୍	:	ଓୟାରେ ମୟାକରୁନ୍ ତୁସାଲତୋହା ମୋକେ ଶାନ୍ତି ଦଇଦେ ।
ସିଞ୍ଚିବା	:	କେହି ଅଚେତ ହେଲେ ମୁହିଁରେ ପାଣି ସିଞ୍ଚିବା ଉଚିତ ।
ଝିରୁନ୍ / ଛିରୁନ୍	:	କୋନଏ ମୁର୍ଖା ହେଲେ ପାନି ଝିରୁନ୍ ଦେତୋହାରହୁଁ ।
ସିଲିଶ୍ଚର	:	ଦୋକାନୀ ସିଲିଶ୍ଚରରେ ଗ୍ୟାସ ବିକ୍ରି କରେ ।
ସିଲିଶ୍ଚର	:	ଦୁକାନବିତା ସିଲିଶ୍ଚର ଗ୍ୟାସ୍ ବେଁଟଏଦେ ।
ସିମ୍ପାଞ୍ଜି	:	ଆଫ୍ରିକା ଜଙ୍ଗଲରେ ସିମ୍ପାଞ୍ଜିମାନେ ରହନ୍ତି ।
ସିମ୍ପାଞ୍ଜି	:	ଆଫ୍ରିକା ଚୋ ବୁରାଏଁ ସିମ୍ପାଞ୍ଜି ମାନେ ରହଏଦେ ।
ସିଂହ	:	ସିଂହ ସବୁଠାରୁ ବଳବାନ ପଶୁ ଅଟେ ।
ସିହଁବାଗ୍	:	ସିହଁବାଗ୍ ସବ୍ଲେ ବଳିହାର୍ / ବଳବାନ୍ ପଶୁ ହୁନ୍ ।
ସୀମା	:	ଆମ ଦେଶକୁ ସୀମା ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀ ଜଗନ୍ତି ।
ସେଏଁଦ୍	:	ଆମଚୋ ଦେଶଚୋ ସେଏଁଦ୍କେ ରାଖ୍ତୋ ସେଇନା ଜାଗତେ ।
ସୁସ୍ତ	:	ଦୀର୍ଘ ଦିନ ପରେ ମୋର ଜେଜେ ସୁସ୍ତ ହେଲେ ।
ଉଇଜ୍	:	ଖୁବଏ ଦିନ୍ ରେ ପାଛେଁ ଦାଦୀ ଉଇଜ୍ ହେଲୋ ।
ସୁଯୋଗ	:	ଗତବର୍ଷ ମୁଁ ଚିଲିକା ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲି ।
ଯୋଗ୍	:	ଗୋଲୋ ବରଷେଏଁ ମୁଁଜ୍ ଚିଲିକା ଦେଖ୍ତୋ ଯୋଗ୍ ଲାହୁଁନ୍ ରହେନି ।
ସୁନ୍ଦର	:	ଆମ ଗାଁ ପାହାଡ଼ ଦୂରରୁ ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ।
ସୁନ୍ଦର	:	ଆମରେ ଗାଁ ଚୋ ଡୋଙ୍ଗର ଧୂରିଆଲେ ବନକ୍ ଦିସଏଦେ ।
ସୁଫଳ	:	ଶ୍ରମ କଲେ ସୁଫଳ ମିଳେ ।
ବନକଫଳ	:	କଠିନ କାମ କ'ଣରଲେ ବନକ୍ ଫଳ ମିଳଇଦେ ।
ସୁସ୍ବାଦ	:	ସପେଟା ଏକ ସୁସ୍ବାଦ ଫଳ ଅଟେ ।
ସଞ୍ଜ୍	:	ସପେଟା ଗୋଟକ୍ ସଞ୍ଜ୍ ଫଳ ହୁନ୍ ।
ସୁଆଦିଆ	:	ଅମୃତ ଭଣ୍ଡା ଏକ ସୁଆଦିଆ ଫଳ ଅଟେ ।
ସୁଆଦ୍	:	ପୋପିତା ଗୋଟକ୍ ସୋଆଦ୍ ଫଳ ହୁନ୍ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ	:	ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ ବାଜି ଜଳ ବାଷ୍ପ ହୁଏ ।
ଦିନ୍	:	ଦିନ ଚୋ ଘାମଏଁପାନି ବାଫ୍ ହେଇଦେ ।

ସୁରଯନ୍ତ୍ର	:	ରେଡ଼ିଓ ଏକ ସୁରଯନ୍ତ୍ର ଅଟେ ।
ଗିତକଳ	:	ରେଡ଼ିଆ ଗିତକଳ ହୁଏ ।
ସୂଚକ	:	ଅର୍ମୋନିଟରରେ ପାରଦ ସୂଚକ ଭଳି କାମ କରେ ।
ଚିନହା	:	ଅର୍ମୋନିଟରରୁ ପାରଦ ଚିନହା ଖୁଆଇ କାମ କରିଦେ ।
ସୂଚାଇବା	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୂଚାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ଜନାତୋ	:	ଇସ୍କୁଲେଁ ସେହିଁ କାମ ରେ ବେରାକେ ଜନାଉନ୍ ଦେତୋ ହାରା ହୁନ୍ ।
ସୂଚନା	:	ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ପରୀକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦେଲେ ।
ଖଭେର	:	ବଡ଼କା ଗୁରୁଜୀ ପରିକ୍ଷାତୋ ଖଭେର ଦେଲୋ ।
ସୂତ୍ର	:	ବାପା କଳି ସମାଧାନର ସୂତ୍ର ବାହାର କଲେ ।
ବାଟ	:	ବାବା ଝାଗଡ଼ା କେ ଟୋଡ଼ତୋ ଟୋ ବାଟ ନିଜାଏଁଲୋ ।
ସୂଚୀ	:	ନାବିକ କମ୍ପାସ ସୂଚୀ ରୁମ୍ବକଟିଏ ଥାଏ ।
ସୂଚୀ	:	ଡୋଜା ବିତା କମ୍ ପାସ୍ ସୁଚୀ ଚୁମୁକ୍ ରହଏଦେ ।
ସେଠାରେ	:	ମୁଁ ଧାଇଁ ଯାଇ ଦେଖିଲି ସେଠାରେ କେହି ନ ଥିଲା ।
ହୁଆଁ	:	ମୁଇଁ ଧାହୁନ୍ ଯାଉନ ଦେଖୁନି ଯୋ ହୁଆଁ କୋନଏ ନାହିଁ ରହିଁ ।
ସେବା	:	ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ମାନଙ୍କୁ ସେବାକରିବା ଉଚିତ୍ ।
ସେବା	:	ପୁରୁଖା ଲୋର୍ ମାନଙ୍କେ ସେବା କରତୋହାର ହୁନ୍ ।
ସେପଟେ	:	ଏ ପରେ ରାସ୍ତା ବନ୍ଦ ସେପଟେ ଥାଏ ।
ହୁନ୍ବାଟେ	:	ଯୋକେ ବାଟ ବନ୍ଦ, ହୁନ୍ବାଟେ ଥାହା ।
ସେମାନେ	:	ସେମାନେ ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି ।
ହୁନ୍ମାନ	:	ହୁନ୍ମାନ ଗୀତ୍ ଗାଡ଼ୁ ଆଛଏତ ।
ସେହି ତ	:	ମିଲି, ସେହି ତ ଆମ ଶ୍ରେଣୀ ମନିଟର ।
ହୁନ୍ଏତୋ	:	ମିଲି, ହୁନ୍ଏତୋ ଆମଟୋ କିଲାସ ମନିଟର ହୁନ୍ ।
ସ୍ନେହ	:	ଆମେ ପିତା ମାତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଆଦର ପାଇ ବଢ଼ିଛୁ ।
ସଉଁକ୍	:	ଆମହି ବାବାଓୟା ଟୋ ମୟା ଦୁଲାର୍ ଲାହୁନ୍ ବଡୁନ୍ ଆହୁଁ ।
ସେଓ	:	ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେଓ ଚାଷ ହୁଏ ନାହିଁ ।
ସେଓ	:	ଆମଟୋ ତେଉଁ ସେଓ ଋଷ୍ ହଏ ନାହିଁ ।
ସେହି	:	ସେହି ଘରେ ମୋର ବନ୍ଧୁ ରହନ୍ତି ।
ହୁନ୍	:	ହୁନ୍ ଘରେଁ ମାରେ ସଙ୍ଗ୍ ରହତେ ।
ସେହିପରି	:	ସେହିପରି କାମ କରିବା ଅନୁଚିତ ।
ହୁଏଁ	:	ହୁଏଁ କାମ କରତୋ ହାର୍ ନୋହଏ ।

ସେନାପତି	:	ସେନାପତି ଯୁଦ୍ଧ ଚଳାନ୍ତି ।
ସେଇନା ମୁଖ	:	ସେଇନା ମୁଖ ଲଢ଼େଇ କରାହୁଏ ।
ସଦନ	:	ବଡ଼ ହେଲେ ମୁଁ ସେବା ସଦନଟିଏ ଖୋଲିବି ।
ଘର	:	ବଡ଼କା ହେଲେ ମୁଇଁ ଗୋଟକ୍ ସେଠା ଘର ବନାବିଁ ।
ସୈନ୍ୟ	:	ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ।
ସେଇନା	:	ସେଇନା ମାନ ଲଢ଼େଇ କରତେ ।
ସୌରମଣ୍ଡଳ	:	ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ନଅଟି ଗ୍ରହକୁ ନେଇ ସୌର ମଣ୍ଡଳ ।
ସୁରୁଜ ମଣ୍ଡଳ	:	ଦିନ ଆଉ ନଓଠାନ୍ ଗ୍ରହ କେ ନେହୁନ୍ ସୁରୁଜମଣ୍ଡଳ ହୁନ୍ ।
ସ୍ଵପ୍ନ	:	ମୁଁ ଆଜି ଗୋଟିଏ ଭଲ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିଲି ।
ସପନା	:	ମୁଇଁ ଆଏଜ୍ ଗୋଟକ୍ ବନକ୍ ସପନା ଦେଖିନି ।
ସ୍ଵଭାବ	:	ରମାର ସ୍ଵଭାବ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଅଟେ ।
ଆଦର୍	:	ରମାଟୋ ଆଦର୍ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ହୁନ୍ ।
ସ୍ଵଚ୍ଛ	:	ଗୋଳିଆ ପାଣି ବସିଗଲେ ସ୍ଵଚ୍ଛ ଦେଖାଯାଏ ।
ଝଲଝଲ	:	ଗୋଲା / ଚିଖଲ ପାନି ବସୁନ୍ ଗଲେ ଝଲଝଲ ଦିଶିବ ।
ସ୍ଵର	:	ରିମି ସ୍ଵର ବଦଳାଇ କଥା ହୋଇପାରେ ।
ରାହାନ୍	:	ରିମି ରାହାନ୍ ବଦଳାଉନ୍ ଗୋଠାଉଁକେ ସକ୍ଷୟେ ।
ସ୍ଵୟଂଚାଳିତ	:	ଏଟିଏମ୍ ସ୍ଵୟଂଚାଳିତ ଯନ୍ତ୍ର ଅଟେ ।
ଆପୟେ	:	ଏଟିଏମ୍ ଆପୟେ ଚଳତୋ କଲହୁନ୍ ।
ସ୍ଵାଧିନ	:	ଆମେ ସ୍ଵାଧିନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରୁ ।
ଆପନଚୋମନେ	:	ଆମହିଁ ଆପନଚୋ ମନଏଁ ବୁତା କରୁୟେ ।
ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ	:	ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପରିକ୍ଷା କରାଗଲା ।
ସୁଖ	:	ଆମରେ ଇସ୍କୁଲେଁ ସୁକରେ ପରୀକ୍ଷା କରେଗୋଲେ ।
ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବା	:	ସରକାର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଯୋଗାଇ ଦିଅନ୍ତି ।
ସୁକ୍ଷେପ୍ତା	:	ସରକାର ସୁକ୍ଷେପ୍ତା ଯୋଗାଡ଼ କରତେ ।
ସ୍ଵାର୍ଥ	:	ଆଜିକାଲି ସମସ୍ତେ ସ୍ଵାର୍ଥ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ।
ଆପୟେରେ	:	ଆଏଜ୍ କାଏଲ ସଭଏଁ ଆପୟେରେ ବନୁକେ ଖୋଜତ ଆହେତ ।
ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର	:	ପ୍ରତି ପଞ୍ଚାୟତରେ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ରହିଛି ।
ଡାକ୍ତରଖାନା	:	ଗୋଟକ୍ ପଞ୍ଚାୟତେଁ ଗୋଟକ୍ ଡାକ୍ତର ଖାନା ଆଛଏ ।
ସୁଲୀ	:	ଜଙ୍ଗଲ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ବାସସୁଲୀ ଅଟେ ।
ଡ଼େରା	:	ବନ୍ ଜୀଉଜନ୍ତୁ ରେ ଡ଼େରା ହୁନ୍ ।

ସ୍ଥିର	:	ସମସ୍ତେ ଏକଜୁଟ ହେବାକୁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ।
ଠିକ୍	:	ସଭାରେ ଏକତା ହେଉଁକେ ଠିକ୍ କରୁନ୍ ଆଛଏଡ଼ ।
ସ୍ଥାନ	:	ଗାଁର ସବୁସ୍ଥାନ ସଫା ସୁତୁରା ରଖାଯାଉ ।
ଜାଗା	:	ଗାଁଠିରେ ସଭାରେ ଜାଗା କେ ସାଫ୍ସୁତର ଥେଡ଼ା ।
ସ୍ଥାନୀୟ ମାନ	:	ପ୍ରତି ଅଙ୍କର ସ୍ଥାନୀୟମାନ ରହିଛି ।
ଜାଗାରେ ମୂଲ୍ୟ	:	ହରେକ୍ ଅଙ୍କରେ ଜାଗାରେ ମୂଲ୍ୟ ଆଛଏ ।
ସ୍ଥାପନ	:	ଆମ ଗ୍ରାମରେ ତାକ ଘର ସ୍ଥାପନ କରାଗଲା ।
ଥାପନା	:	ଆମରେ ଗାଢ଼େ ତାକ୍ ଘର ଥାପନା କରେ ଗୋଲୋ ।
ସ୍ଥଳଭାଗ	:	ଆମେ ସ୍ଥଳ ଭାଗରେ ବାସ କରୁ ।
ମାଟି	:	ଆମହି ମାଟିଏଁ ରହୁଯେ ।
ସ୍ଥାବର	:	ଆମର ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି କିଛି ନାହିଁ ।
ଥାଇ / ଥାନି	:	ଆମତୋ ଥାଇ / ଥାନି ଧନ୍ କାହିଁ ନିହାଏ ।
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ	:	ଆଜିକାଲି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଉଛି ।
ଛିଡ଼	:	ଆଏକ୍ କାଏଲ୍ ଛିଡ଼ନ୍ ଦୁଃଖ ହରନ୍ କରେ ଯାତାହେ ।
ସୁହା	:	ପଦ ଯାତ୍ରା କରିବାରେ ମୋର ସୁହା ନାହିଁ ।
ମନ୍	:	ହିଁଡ଼େ ଯାଉଁକେ ମାତୋ ମନ୍ ନିହାଏ ।
ସ୍ୱସ୍	:	ବହିର ଛବି ଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱସ୍ ଦେଖାଯାଉଛି ।
ଚିନ୍ତା	:	ବୋହିରେ ଛାପାମାନ୍ ଚିନ୍ତା ଦିଶତ ଆଛଏ ।
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକ	:	ପ୍ରତି କୋଣର ଏକାଧିକ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକ ଥାଏ ।
ଛିଢ଼ିଲୟା	:	ହରେକ୍ କୋନ୍ରେ ଏକଲେ କୋହୁଁଡ଼ ଛିଢ଼ିଲୟା ଗିରା ରହିଦେ ।
ସୁର୍ତ୍ତ	:	ସକାଳେ ବ୍ୟାୟାମ କଲେ ସୁର୍ତ୍ତ ଲାଗେ ।
ବନକ୍	:	ବିହନାଏଁ ବେୟାମ୍ କଏରଲେ ବନକ୍ ଲାଗଏଦେ ।
ସୁଲିଙ୍ଗ	:	ପଥରେ ଲୁହା ବାଜିଲେ ଅଗ୍ନି ସୁଲିଙ୍ଗ ବାହାରେ ।
ଭୂଜି	:	ପୋଖନାଏଁ ଚକମକ୍ସି ଭୂଜି ନିଙ୍ଗଏଦେ ।
ସ୍ୱଳନ	:	ବର୍ଷା ଦିନେ ପର୍ବତର ପଥର ସ୍ୱଳନ ହୁଏ ।
ଭଡ଼ଏକଲୋ	:	ପାନି ଘଡ଼ିକ୍ ତୋଙ୍ଗର ଭଡ଼କୁନ ଗୋଲୋ ।
ସୁଲ	:	ସୁଲ ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।
ଇସକୁଲ	:	ଇସକୁଲ ଗୋଟକ୍ ଧର୍ମାତି ଜାଗାହୁନ୍ ।
ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ	:	ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକର ମଜୁରି ପୁରୁଷ ସହିତ ସମାନ ।
ଲେକପିଲି	:	ଜନାଏକ୍ ଲେକ୍ ପିଲିତୋ ଭୂତ ପୁତାରା ସେଙ୍ଗ୍ ସମାନ ।

ସ୍ତମ୍ଭ	:	ପୋଡ଼ ପୂଜାବେଳେ ସ୍ତମ୍ଭଟିଏ ପୋତା ଯାଏ ।
ଖମ୍ବା	:	ଭାଇଁଷ୍ ପୂଜା ଘଡ଼ିକ୍ ଖମ୍ବା ଗୋଟୋକ୍ ଗାଡ଼େ ଯାଇଦେ ।
ସ୍ନାନ	:	ସକାଳ ସ୍ନାନ ଦେହକୁ ହିତ ।
ନାହାତୋ	:	ବିହିନିଆଁ ନାହାଏଲ୍ ଗାଗଡ଼କେ ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ଝେଲ	:	ଝେଲ ସାହାଯ୍ୟରେ ଗାର କାଟି ମପାଯାଏ ।
ଇସକେଲ	:	ଇସକେଲେଁ ଗିରା ଘିରୁନ୍ ନାପଡେ ।

‘ଷ’

ଷଣ୍ଠ	:	ବଜାରରେ ଷଣ୍ଠଟିଏ ଉପାତ କରୁଛି ।
ଗୋଲର	:	ହାଟେଁ ଗୋଲର ଗୋଟକ୍ ଉଦୁରମାଏତ୍ ହେଡ଼ତାଛଏ ।

‘ଶ’

ଶବ୍ଦ	:	ରାତିରେ ଶବ୍ଦ ଅଧିକ ଦୂରକୁ ଯାଇପାରେ ।
ସବଦ୍	:	ରାଏଡ଼ଟୋ ସବଦ୍ ବଡ଼ାଏ ଧୁରକେ ଯାଇଦେ ।
ଶସ୍ୟ	:	ଶସ୍ୟ ଅମଳ ବେଳେ ଗାଁ ମୁଖରିତ ହୋଇଥାଏ ।
କିଲସ୍	:	କିଲସଟୋ ମିଡ଼ାଏ ତୋ ଘଡ଼ିକ୍ ଗାଡ଼ୁଁ ଗହଳି ହେଇଦେ ।
ଶର୍ଦ୍ଦି	:	ରମାକୁ ଗତ କାଲି ଠାରୁ ଶର୍ଦ୍ଦି ଜ୍ୱର ଧରିଛି ।
ଜୁଇଡ଼	:	ରମାକେ କାଏଲଲେ ଜୁଇଡ଼ ଜ୍ୱର ଧରତ୍ ଆଛଏ ।
ଶକ୍ତି	:	ଭାତ, ରୋଟି ଇତ୍ୟାଦିରୁ ଆମକୁ ଶକ୍ତି ମିଳେ ।
ଶକଏତ	:	ଭାତ୍ ରୋଟିଲେ ଆମକେ ଶକଏତ୍ ମିଳଏଦେ ।
ଶର	:	ଆଗ କାଳରେ ଧନୁଶର ଧରି ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ ।
କାଡ଼	:	ତେହାଁ ଧନୁକାଶ୍ ଧରୁନ୍ ଲଡ଼େଇ କରତ୍ ରହଏଲା ।
ଶଶୀ	:	ଶରତ ଶଶୀ ନିର୍ମଳ ଦେଖାଯାଏ ।
ଜୋନ୍	:	ଭାଦୋଟୋ ଜୋନ୍ ଖରଖରା ଦିଶଇଦେ ।
ଶଙ୍ଖା	:	ଶଙ୍ଖାରୀ ଶଙ୍ଖା ସଜାଇ ରଖିଛି ।
ଚୁଡ଼ି	:	ଚୁଡ଼ିବିତା ଚୁଡ଼ିକେ ସଜାଇନ୍ ଥେଉନ୍ ଆଛଏ ।
ଶରୀର	:	ସୁସ୍ଥ ଶରୀର ସୁସ୍ଥ ମନ ।
ଗାଗଡ଼	:	ସୁକ୍ ଗାଗଡ଼ ତୋ ସୁକ୍ ମନ ।
ଶରଣ	:	ଗରୀବ ଲୋକ ଧନୀଠାରେ ଶରଣ ନିଅନ୍ତି ।
ସରନ୍	:	ଗରିବ ଲୋଗ୍ ଧନୀଲେଙ୍ଗ୍ ସରନ୍ ନେତେ ।
ଶରଧା	:	ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଆମେ ଶରଧାରେ ବାପୁ ଡାକୁ ।
ରହସ	:	ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀକେ ଆମହି ରହସେ ବାବା ବଲୁନ୍ଦେଁ ।

ଶ୍ରବଣ	:	ଶ୍ରବଣ ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରବଣ ଯନ୍ତ୍ର ଦିଆଗଲା ।
ଶୁନତୋ	:	ଭଙ୍ଗିରା କେଙ୍ଗାଳା ମାନଙ୍କେ ଶୁନତୋ କଲ୍ ଦିଆଁଗୋଲୋ ।
ଶସ୍ତ୍ର	:	ଜଣେ ସୈନ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ରରେ ସଜ୍ଜିତ ଥାଏ ।
ହୁଅଁଆର	:	ଗୋଟକ୍ ସେନା ହୁଅଁଆର ଧରୁନ୍ ରହିଦେ ।
ଶଙ୍ଖି	:	ଆମର ଗୋଟିଏ ଶଙ୍ଖି ବିଲେଇ ଅଛି ।
ପଞ୍ଚରି	:	ଆମରେ ଗୋଟକ୍ ପଞ୍ଚରି ବିଲାଏ ଆଛଏ ।
ଶତକ	:	ଶହେରେ ଏକ ଶତକ ସ୍ଥାନରେ ଥାଏ ।
ସୌ	:	ଏକ ଶୋଏଁ ଏକ ସୌଲେଙ୍ଗେ ରହିଦେ ।
ଶାନ୍ତି	:	ଆଜିକାଲି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି ।
ଶାନ୍ତି	:	ଆଏକ୍ କାଏଲ୍ ଜମାଏକେ ଶାନ୍ତି ତୋ ଦରକାର ଆଛଏ ।
ଶାଳ	:	ଆମ ଗାଁ ପାହାଡ଼ରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶାଳ ଗଛ ଅଛି ।
ସରେଗ୍	:	ଆମତୋ ଗାଁଠି ତୋଙ୍ଗରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସରେଗ୍ ରୁକ୍ ଆଛଏ ।
ଶାସ୍ତି	:	ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ଅନୁଚିତ ।
ଡାଣି	:	ବେଟାବେଟିକେ ଡାଣି ତୋ ହାରା ନୋହଏ ।
ଶାସନ	:	ନିର୍ବାଚିତ ସରକାର ଦେଶ ଶାସନ କରନ୍ତି ।
ଶାସନ	:	ଜିତ୍ଲୋ ସରକାର ଦେଶକେ ଶାସନ କରଏଦେ ।
ଶାସକ	:	ଆମ ଦେଶରେ ଅନେକ ଉତ୍ତମ ଶାସକ ଅଛନ୍ତି ।
ତଲାତୋଲୋଗ୍	:	ଆମତୋ ଦେଶେଁ ଖୁବଏ ବନକ୍ ଦେଶତଲାତୋ ଲୋଗ ଆଛଏତ୍ ।
ଶାଗୁଆ	:	ଶୁଆ ଦେହର ରଙ୍ଗ ଶାଗୁଆ ଅଟେ ।
ହରିହର	:	ଶୁଆତୋ ଗାଗଡ଼ ହରିହର ରହିଦେ ।
ଶାଗୁଣା	:	ଆଜିକାଲି ଶାଗୁଣା ମାନେ ଲୋପ ପାଇଗଲେ ।
ରାଓନ୍	:	ଆଏକକାଏଲ୍ ରାଓନ୍ ମାନ କମୁନ୍ ଗଲାନେ ।
ଶିଖିଲେ	:	ଆମ ସ୍କୁଲର ଝିଅମାନେ ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟ ଶିଖିଲେ ।
ଶିଖିଲା	:	ଆମତୋ ଇସ୍କୁଲ୍ ରେ ନୋନିମାନ୍ ଓଡ଼ିଶୀ ନାଚ୍ ଶିଖିଲା ।
ଶିଶିର	:	ଶୀତ ଋତୁରେ ଶିଶିର ପଡ଼େ ।
ଓସ୍	:	ଶିତ ମହିନାଏଁ ଓସ୍ ପଡ଼ଏଦେ ।
ଶିଶୁ	:	ଶିଶୁ ଅଧିକ ଯତ୍ନ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ।
ଗେଦି	:	ଗେଦି ମାନକେ ଖୁବଏ ଯତନ୍ କରୁକେ ଲାଗିଦେ ।
ଶିଳ	:	ଶିଳରେ ବେସର ବଟାଯାଏ ।
ସିଲ	:	ଶିଲେଁ ମସେଲା ପିସତେ ।

ଶିମ୍ବଲଟା	:	ଶିମ୍ବଲଟା ରଞ୍ଜାରେ ମାଡ଼ି ଯାଇଛି ।
ସେମିତିର	:	ସେମିତିର ଢ଼ଞ୍ଜରା ଏଁ ଚେନ୍ଦ୍ରବଦେ ।
ଶିଆଳି	:	ଶିଆଳି ପତ୍ରରେ ଖଲି ତିଆରି ହୁଏ ।
ସେଝାଁଏଡ଼	:	ସେଝାଁଏଡ଼ ପାନେଁ ଖଲି ବନ୍ଦଏଦେ ।
ଶୀତ	:	ପ୍ରବଳ ଶୀତରେ କିଛି ଲୋକ ମରିଯାଆନ୍ତି ।
ଶିତ	:	ଯୋରଦାର ଶିତେଁ ଆଧା ଲୋଗ୍ ମରତେ ।
ଶିକାରି	:	ଶିକାରି ଫାଶ ବସାଇ ପକ୍ଷୀ ଧରେ ।
ଶିକାରି	:	ଶିକାରି ଫାଁଶି ଲଗାଉନ୍ ଚେଡ଼େଏ ଧରଇଦେ ।
ଶୀଘ୍ର	:	ଆଜି ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ଘରକୁ ଫେରିଲି ।
ଋତ୍ନେ	:	ଆଏଜ ମୁଇଁ ଋତ୍ନେଁ ଘରକେ ଏନିଁ ।
ଶୀର୍ଷ	:	ପର୍ବତ ଶୀର୍ଷ ଭାଗ ସମତଳ ଥାଏ ।
ଶିଗ୍	:	ଡୋଙ୍ଗର ଚୋ ଶିଗ୍ ସମାନ ରହଏଦେ ।
ଶୁଆ	:	ଶୁଆର ଥଣ୍ଡ ନାଲି ଅଟେ ।
ଶୁଆ	:	ଶୁଆଚୋ ଚୋଡ଼ ଲାଲ୍ ହୁନ୍ ।
ଶୁଭ୍ର	:	ଖରାଦିନେ ଶୁଭ୍ର ପୋଷାକ ଆରାମ ଦାୟକ ।
ପଶୁରା	:	ଘାମ ମହିନାଏଁ ପଶୁରା ବସ୍ତର ହାଏ ଲାଗିଦେ ।
ଶୁଣ୍ଠ	:	ହାତୀ ଶୁଣ୍ଠରେ ତାଳ ଭାଙ୍ଗେ ।
ସୋଏଁଡ଼	:	ହାଁଥୀ ସୋଏଁଡ଼େଁ ଜକନାକେ ଚୋଡ଼ଏଦେ ।
ଶୁଷ୍କ	:	ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ଗଜା ଉଠିବା କଷ୍ଟ ।
ଶୁଖା	:	ଶୁଖା ମାଟିଏଁ ଗଜା ହେତୋ କଠିନ୍ ହୁନ୍ ।
ଶୁଖିବା	:	ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଖରାରେ ପୋଖରୀ ଶୁଖଇବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ।
ଶୁକ୍ତୋ	:	ଖୁବ୍ ଘାମେ ତରଇ ଶୁଖୁକେ ସୁରୁ ହେଇଦେ ।
ଶୁଭ	:	ଶୁଭ ଖବରଟିଏ ଶୁଣି ମୁଁ ଖୁସିହେଲି ।
ସୁବ	:	ସୁବ ଖଭେର ଗୋଟକ୍ ଶୁନ୍ଦୁନ୍ ମୁଇଁ ରହିଁସ ହେନିଁ ।
ଶୁଖିଲା	:	ଲୋକେ ଜଙ୍ଗଲରୁ ଶୁଖିଲା କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି ।
ଶୁଖିଲୋ	:	ଲୋକମାନ ବୁରାଲୋ ଶୁଖିଲୋ ଦାରୁ ଠୁଲିଯାତେ ।
ଶୁଣିବା	:	ଗୁରୁଜନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ଉତ୍ତମ ଅଟେ ।
ଶୁନତୋ	:	ଗୁରୁମାନରେ ଗୋଏଚ୍ ଶୁନତୋ ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ଶୁଦ୍ଧିବା	:	ଫୁଲକୁ ପାଖରୁ ଶୁଦ୍ଧିବା ଅନୁଚିତ ।
ଶୁଦ୍ଧତୋ	:	ଫୁଲକେ ଠାଡ଼େଲେ ଶୁଦ୍ଧତୋ ନୋହଏ ।

ଶୂନ୍	:	ଶୂନ୍ର ମୂଲ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ ।
ଶୁଭନ୍	:	ଶୁଭନ୍ ରେ ମୂଲ୍ୟ କାହିଁ ନିହାଏ ।
ଶୁଭଲିଖନ	:	ପ୍ରତିଦିନ ଶୁଭଲିଖନ ଅଭ୍ୟାସ କର ।
ଶୁନ୍ଦୁଲିଖି	:	ରୋଏଜ୍ ଶୁନ୍ଦୁଲିଖି ଲିକ୍ତୋତୋ ଲାଏ କର ।
ଶୃଙ୍ଖଳା	:	ପ୍ରତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶୃଙ୍ଖଳା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ନେମ୍	:	ହରଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ନେମ୍ ରହୁତୋ ହାରା ହୁନ୍ ।
ଶୃଙ୍ଖଳ	:	ଶୃଙ୍ଖଳ ବଡ଼ ଚତୁର ଅଟେ ।
କୋଲହିଆ	:	କୋଲହିଆ ବଡ଼ାଏ ଚତୁର ହୁନ୍ ।
ଶେଷ	:	ପରିକ୍ଷା ଶେଷ ହେଲେ ମୁଁ ମାମୁଁ ଘର ଯିବି ।
ଛେଧଏଲେ	:	ପରୀକ୍ଷା ଛେଧଏଲେ ମୁଁଲ୍ ମାମା ଘରଯାତି ।
ଶେଉଳ	:	ଶେଉଳ ମାଛ ଭାରି ସୁଆଦିଆ ।
ସଉଲ	:	ସଉଲ ମଛରି ବଡ଼ାଏ ସୋଆଦ ହୁନ୍ ।
ଶ୍ରେଣୀ	:	ମୁଁ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼େ ।
କିଲାସ	:	ମୁଁ ତିନି କିଲାସ ପଢ଼ଏଦେଁ ।
ଶୋଇବା	:	ବେଶୀ ଶୋଇବା ଦେହ ପ୍ରତି କ୍ଷତିକାରକ ।
ସଉତୋ	:	ଖୁବଏ ସୋଉତୋହାରା ଗାଗଡ଼୍ ସେତି କ୍ଷେତିହୁନ୍ ।
ଶୋଇବା ଘର	:	ଆମର ଶୋଇବା ଘର ନାହିଁ ।
ସଉତୋଘର	:	ଆମରେ ସୋଉତୋ ଘର ନିହାଏ ।
ଶୋଷ	:	ଖରାଦିନେ ବାରମ୍ବାର ଶୋଷ ଲାଗେ ।
ପିଆସ	:	ଘାମେ ଘଡ଼ି ଘଡ଼ିକ୍ ପିଆସ ଲାଗଏଦେ ।
ଶୋରିଷ	:	ଶୋରିଷରୁ ତେଲ ବାହାର କରାଯାଏ ।
ସେରସୋଁ	:	ସେରସୋଁ ଲେ ତେଲ ନିଜାତେ ।
ଶୋଭା	:	କାଶ୍ମୀରର ଶୋଭାରେ ସମସ୍ତେ ମୋହିତ ହୁଅନ୍ତି ।
ସୁନ୍ଦର	:	କାଶ୍ମୀର ତୋ ସୁନ୍ଦରଏଁ ଜମାଏ ମହୁନ୍ୟାତଏ ।
ଶୌଚ	:	ରମା ଶୌଚ ପାଇଁ ପାଇଖାନାକୁ ଗଲା ।
ହାଗୁକେ	:	ରାମା ପାଇଖାନାକେ ହାଗୁକେ ଗଲି / ଗୋଲୋ ।
ଶ୍ୟାମଳ	:	ବର୍ଷାରତୁରେ ପରିବେଶ ଶ୍ୟାମଳ ଦିଶେ ।
ହରିହର	:	ଆକ୍ଷାତଏଁ ଋଷ୍ଟରବାହୁକ୍ ହରିହର ଦିଶଏଦେ ।
ଶ୍ଵାସ	:	ଜୀବମାନେ ଶ୍ଵାସ କ୍ରିୟା କରନ୍ତି ।
ନିନାଏସ୍	:	ଜୀଉମାନ ନିନାଏସ ନେତେ ।

‘ହ’

ହୁଁ	:	ଆଇ ଗପ କହିବା ବେଳେ ମୁଁ ହୁଁ ମାରେ ।
ହାଁ	:	ଆମ୍ମା କହିନ୍ କହିଦ୍ ଘଡ଼ିକ୍ ମୁଇଁ ହାଁ ବଲ୍‌ଏଦେଁ ।
ହଳ	:	କୃଷକର ହଳ ହିଁ ବଳ ଅଟେ ।
ନାଙ୍ଗାର	:	କିଷାନ ଚେ ନାଙ୍ଗାର ଏକା ବଲ୍ ହୁନ୍ ।
ହନୁ	:	କୁକୁରକୁ ଦେଖି ହନୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା ।
ବେନ୍ଦରା / ମାକଡ଼	:	କୁକୁରକେ ଦେଖୁନ ବେନ୍ଦରା / ମାକଡ଼ ଧାହୁନ୍ ପଏଲଲୋ ।
ହତା	:	ବିଦ୍ୟାଳୟ ହତା ପରିଷ୍କାର ରଖ ।
ରୁକ୍ଷାଏନ	:	ଇସକୁଲ ଚେ ରୁକ୍ଷାଏନ ସାପ୍ ରଖା / ଥେଡ଼ା ।
ହସି	:	ତା କଥା ଶୁଣି ରିମି ହସି ଦେଲା ।
ହାସି	:	ହୁନାରେ ଗୋଏଟ୍ ଶୁନ୍ଦୁନ୍ ରିମି ହାସୁନ୍ ଦେଲି ।
ହଣ୍ଡା	:	ପିତଳ ହଣ୍ଡାରେ ମାଂସ ଭଲ ଶିଝେ ।
ଗଙ୍ଗାର	:	ପିତଳ ଗଙ୍ଗାରଏଁ ମାଁସ୍ ବନକ୍ ତୁଡ଼ଏଦେ ।
ହସ୍ତି	:	ହସ୍ତି ଦାନ୍ତରେ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ।
ହାଁଥୀ	:	ହାଁଥୀଚୋ ଦାଁଡେଁ ବନକ୍ କାମ୍ ହେଇଦେ ।
ହଂସ	:	ହଂସ ଉଡ଼ୟତର ପକ୍ଷୀ ଅଟେ ।
ହସ୍	:	ହସ୍ ମାନ ଦୁଇ ବାହୁଁକ୍ ଚରତୋ ଚେଡ଼ଏ ହୁନ୍ ।
ହଟାଇ	:	ରବି ଲୋକଙ୍କୁ ହଟାଇ ଆଗକୁ ଦଉଡ଼ି ଗଲା ।
ଘୁଁତାଉନ୍	:	ରବି ଲୋକ୍ ମାନକେ ଘୁଁତାଉନ୍ ଆଗିଲକେ ଧାଡ଼ୁତ୍ ଗଲୋ ।
ହଳଦୀ	:	କନ୍ଧମାଳ ହଳଦୀ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।
ହରଦି	:	କନ୍ଧମାଳରେ ହରଦିକେ ଦୁନିଆଁ ଜାନଇଦେ ।
ହରିଣ	:	ଆମ ଜଙ୍ଗଲରୁ ହରିଣ ବଂଶ ଲୋପ ପାଇଛି ।
ଚିତର	:	ଆମଚୋ ବୁରାଲେ ଚିତର କମୁନ୍ ଆଛାଏ ।
ହଲାଇ	:	ରସାନ୍ତ ତାଳ ହଲାଇ ଆମ୍ ଝଡ଼ାଇଲା ।
ହଲାଉନ୍	:	ରସାନ୍ତ ଜକନା ହଲାଉନ୍ ଆମ୍ ପାଏଡ଼ଲୋ ।
ହଜମ	:	ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ହଜମ ଶକ୍ତି କମିଯାଏ ।
ହଜମ୍	:	ଡୋକରା ହେଲେ ହଜମ୍ ବଲ୍ କମୁନ୍ ଯାଇଦେ ।
ହରଣ	:	କ୍ରମିକ ବିୟୋଗକୁ ହରଣ କୁହାଯାଏ ।
ବାଟା	:	ଗୋଟକ୍ ଗୋଟକ୍ କଚାତୋକେଁ ବାଟା ବଲତେ ।
ହଳଦିଆ	:	ଜହ୍ନି ଫୁଲର ରଙ୍ଗ ହଳଦିଆ ।
ପିଉଁରି	:	ତୋରଇ ଫୁଲଚୋ ରଂଗ ପିଉଁରି ହୁନ୍ ।

ହସିଖେଳି	:	ଆମ ପିଲାଦିନ ହସି ଖେଳି ଚାଲିଗଲା ।
ହାଁସି ଖେଳ	:	ଆମରେ ପିଲାଦିନ ହାଁସିଖେଳାଏଁ ଗଲେ ।
ହସିହସି	:	ଦେଶପାଇଁ ଆମେ ହସିହସି ଜୀବନ ଦେବା ।
ହାଁସାତ୍ ହାଁସାତ୍	:	ଦେଶଚୋ ସେତି ହାଁସା ହାସାଁ ଜୀଉ ଦେଢ଼ା ।
ହତ୍ୟା କରିବା	:	ନର ହତ୍ୟା କରିବା ମହାପାପ ଅଟେ ।
ମାରତୋ	:	ମାନୁଷ୍ୟ ମାରତୋ ହାରା ପାପ ହୁନ୍ ।
ହଳଦୀ ବସନ୍ତ	:	ହଳଦୀ ବସନ୍ତ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଚଢ଼େଇ ଅଟେ ।
ଦୁଲହା ଚେତୁଏ	:	ଦୁଲହା ଚେତୁଏ ଗୋଟୋକ ସୁନ୍ଦର ଚେତୁଏ ହୁନ୍ ।
ହାତ	:	ହାତରେ ଆମେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ।
ହାଁତ୍	:	ହାଁତେଁ ଆମହିଁ ଖୁବଏ କାମ୍ କରୁନ୍ଦେ ।
ହାଟ୍	:	ଆମ ଗାଁରେ ଶନିବାର ଦିନ ହାଟ ବସେ ।
ହାଁଟ୍	:	ଆମରେ ଗାଢ଼େଁ ଶନିଚରଏଁ ହାଟ୍ ବସଇଦେ ।
ହାଣ୍ଡି	:	ଆଜିକାଲି ମାଟି ହାଣ୍ଡି ଆଉ ଚାଲୁ ନାହିଁ ।
ହାଣି	:	ଆଏଜ୍ କାଏଲ୍ ମାଟିଚୋ ହାଣି ନିହାଏ ଚଲତ୍ ।
ହାର	:	ମୋତି ହାର ଦେହକୁ ସୁନ୍ଦର ଲାଗେ ।
ହାର୍	:	ମୋତି ଚୋ ହାର ଗାଗଡ଼କେ ସୁନ୍ଦର ଲାଗଇଦେ ।
ହାରମୋନିୟମ୍	:	ମୁଁ ହାରମୋନିୟମ୍ ବଜାଇ ଶିଖୁଛି ।
ପେଟି	:	ମୁଇଁ ପେଟି ବଜାତୋ ଶିଖତ୍ ଆଛଏଁ ।
ହାତୀ	:	ଆଜିକାଲି ହାତୀମାନେ ଗାଁ ଗଣ୍ଡାକୁ ପଶି ଆସୁଛନ୍ତି ।
ହାଁଥ୍	:	ଆଏଜକାଏଲ୍ ହାଁଥୀ ମାନ୍ ଗାଁଓ ପାତାକେ ନିଗୁନ୍ଏତ୍ ଆଛଏତ୍ ।
ହାଓ୍	:	ଖରାଦିନର ଗରମ ହାଓ୍ ସମ୍ଭଳି ହୁଏ ନାହିଁ ।
ଧୂକା	:	ଘାମ ଘଡ଼ିକଚୋ ଧୂକା ସହୁକେ ନ ସକାଓ୍ଏ ।
ହାଲିଆ	:	ପାହାଡ଼ ଚଢ଼ିଲେ ଖୁବ୍ ହାଲିଆ ଲାଗେ ।
ଥାକ୍	:	ଡୋଙ୍ଗର ଚଏଘଲେ ବତାଏ ଥାକ୍ ଲାଗିଦେ ।
ହାଲୁକା	:	ଶିମିଳି ତୁଳା ଖୁବ୍ ହାଲୁକା ।
ଉସାସ୍	:	ସେମ୍ଭଲଚୋ ରୁଆ ଖୁବଏ ଉସାସ୍ ।
ହାଜିର	:	ବାପା ଡାକିଲେ ମୁଁ ତୁରନ୍ତ ହାଜର ହୁଏ ।
ହାଜିର	:	ବାବା ହୁଁଖରାଇଦ ତାହାଁଲେ ମୁଁଇଁ ହାଜିର ହଇଦେ ।
ହାରିବା	:	ହାରିବା ଦ୍ୱାରା ଜିତିବାର ଇଚ୍ଛା ଜାତ ହୁଏ ।
ହାରତୋ	:	ହାଏରଲେ ଜିତ୍ତୋ ଚେ ମନ୍ ଜନମଏଦେ ।

ହାହାକାର	:	ବାପାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଆମେ ହାହାକାର କଲୁ ।
ହାଏହାଏ	:	ବାବା ମାଏରଲୋ ତାହାଁଲେ ଆମହିଁ ହାଏହାଏ କାଏରଲୁଁ ।
ହାଇକୋର୍ଟ	:	ହାଇକୋର୍ଟ ରାଜ୍ୟର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବିଚାରାଳୟ ଅଟେ ।
ହାଏକୋଟ	:	ହାଏକୋଟ ରାଏଜ୍‌ତୋ ସବଲେ ଉଚ୍ଚାନିଆଓ କରତୋ ଘରହୁନ୍ ।
ହିମ	:	ଶୀତ ଦିନେ କାଶ୍ମୀରରେ ହିମ ପାତ ହୁଏ ।
ଖରଲା	:	ଶିତ ଦିନିଏଁ କାଶ୍ମିରିଏଁ ଖରଲା ପତଇଦେ ।
ହିସାବ	:	ସାହୁକାର ମାନେ କିଣା ବିକାର ହିସାବ ରଖନ୍ତି ।
ହିସାବ	:	ମହାଜନ ମାନ ବେଟ୍‌ତୋ ବିଷାତୋ ଠେଁ ହିସାବ ରଖିତେ ।
ହିଂସ୍ରଜନ୍ତୁ	:	ଜଙ୍ଗଲରେ ଅନେକ ହିଂସ୍ରଜନ୍ତୁ ଥାଆନ୍ତି ।
ମାରୁକା ଜିଉ	:	ବୁର୍ଲାଏଁ ଖୁବଏ ମାରୁକା ଜାଉମାନ ଅଛଏତ୍ ।
ହେଜ	:	ତୁମେ ବଡ଼ ହେଲେ ପିତା ମାତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ହେଜ କର ।
ସୋଏର	:	ତୁମହି ବାଏତଲେ ବାବାଓୟାରେ ମୟାଁକେ ସୋଏର କରା ।
ହେବ	:	ଏ ବର୍ଷ ଭଲ ବର୍ଷା ହେବ ବୋଲି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ।
ହେତୋ	:	ୟୋ ବରଷେଁ ବନକ ବର୍ଷାହେତୋ ବଲୁନ୍ ଜନାଉନ୍ ଆଛଏ ।
ହେବାଭଳି	:	ଆଜି ବର୍ଷା ହେବାଭଳି ଦିଶୁଛି ।
ହେତୋଇସାନ୍	:	ଆଏଜ ପାନିଏତୋ ଇସାନ୍ ଦିସତ ଆଛଏ ।
ହେଟା	:	ହେଟା ମଲା ଜୀବଜନ୍ତୁକୁ ହାଡ଼ ବୋହି ନିଏ ।
ଲେଡ଼଼ା	:	ଲେଡ଼଼ା ମାଏରଲୋ ଜାଉଜନ୍ତୁ ମାନରେଁ ହାଡ଼କେ ବୋହୁନ୍ ନେଇଦେ ।
ହୃତପିଣ୍ଡ	:	ହୃତପିଣ୍ଡ ଶରୀରକୁ ଶୁଦ୍ଧ ରକ୍ତ ବିତରଣ କରେ ।
ଧୁକଧୁକି / ତୁମ୍ବା	:	ତୁମ୍ବା / ଧୁକଧୁକି ଆମରେଁ ଗାଗଡ଼କେ ସାମ୍ ରକତ୍ ବାଟିଦେ ।

‘କ୍ଷ’

କ୍ଷତି	:	ବେଳେବେଳେ ବର୍ଷା ଅଭାବକରୁ ଫସଲ କ୍ଷତି ହୁଏ ।
କ୍ଷେତି	:	କେଭିଏଁ କେଭିଏଁ ପାନି ବିନା ଫସଲ କ୍ଷେତି ହେଇଦେ ।
କ୍ଷୀର	:	ମାଆ କ୍ଷୀର ଶିଶୁ ପାଇଁ ଅମୃତ ଅଟେ ।
ଗୋରକ୍ଷ	:	ମାଇସ୍‌ତୋ ଗୋରକ୍ଷ ଗୋଦିମାନତୋ ସେତି ଅମୃତହୁନ୍ ।
କ୍ଷୁଦ୍ରତମ	:	ଏକ ସବୁଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟା ଅଟେ ।
ସବ୍‌ଲେପିଲା	:	ଏକ ସବଲେ ପିଲା ଗୁଡ଼ିହୋ ସଂଖ୍ୟା ହୁନ୍ ।
କ୍ଷେତ୍ର	:	କନ୍ୟାମାଳ କୃଷି ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ର ନୁହେଁ ।
କ୍ଷେତ୍	:	କନ୍ୟାମାଳ କ୍ଷେତ୍ କାମ୍ ସେତି ବନକ୍ ଜାଗା ନୋହଏ ।
କ୍ଷେତ	:	କ୍ଷେତରେ ଗୋବର ଖତ ଦେଲେ ଭଲ ଫସଲ ହେବ ।
କ୍ଷେତ୍	:	କ୍ଷେତଏଁ ଗୋବର ଖତୁ ଦେଲେଁ ବନକ୍ ଫସଲ ହେଇଦେ ।

କଥୋପକଥନ
ଓଡ଼ିଆ - ଭୃଞ୍ଜିଆ
୧ମ, ୨ୟ ଓ ୩ୟ ଶ୍ରେଣୀ

- ଓ : ତୁମର ନାମ କଣ ?
ଭୁ : ତୁରନାଁ କାଏଁ ହୁଏ ?
ଓ : ତୁମ ବାପାଙ୍କର ନାମ କଣ ?
ଭୁ : ତୁମେ ବାପୁଙ୍କୁ କେ ନାଁ କାଏଁ ହୁଏ ?
ଓ : ତୁମ ମାଆଙ୍କ ନାମ କଣ ?
ଭୁ : ତୁମେ ମାଆଙ୍କୁ କେ ନାଁ କାଏଁ ହୁଏ ?
ଓ : ଆଜି କଣ ଖାଇଛ ?
ଭୁ : ଆମକୁ କାଏଁ ଖାଇନାହେବ ?
ଓ : (ନାମ) ଏଠିକି ଆସ ।
ଭୁ : (ନାମ) ଏଥାଏଁକେ ଆଉ / ଆଉ ।
ଓ : ତାକୁ ଚିକିଏ କହ ।
ଭୁ : ହୁନାକେ ଘେଡ଼େକ କହ ।
ଓ : କାଲି ଆଗରେ ଆସିବ ।
ଭୁ : ଚାନ୍ଦ ମାସକେ ଆସିଲ ଏତାଏସ ।
ଓ : ତୁମେ କେତେବେଳେ ସ୍କୁଲକୁ ଆସ ।
ଭୁ : କେଧାଲ ତୁମ୍ଭାନ୍ ଇସକୁଲ ଏହାଏଦେ ।
ଓ : ସ୍କୁଲ କେତେବେଳେ ଛୁଟି ହୁଏ ।
ଭୁ : ଇସକୁଲ କେଧାଲ ଛୁଟି ହେଇଦେ ।
ଓ : ସ୍କୁଲରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର କି ?
ଭୁ : ଇସକୁଲ ଲେଏଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଏଦ୍ କାଏଁ ।
ଓ : ପିଲାମାନେ ବୁଝିଲ କି ?
ଭୁ : ଜାନ୍‌ଲାଏସ୍ କାଏଁ ବେଟାବେଟି ?
ଓ : ଜାଣିଥିବା ପିଲା ହାତ ଟେକ ।
ଭୁ : ଜାଏନଲୋ ବିତା ହାଁଥ ଉଠାଠା ।

ଓ : ଭର ନାହିଁ ।
 ଭୁ : ଭରା ନାହିଁ ।
 ଓ : ନ ବୁଝିଲେ ପଚାର ।
 ଭୁ : ସମ୍ଭୁକେ ନସକେଲେ ପଚରା ।
 ଓ : ପିଲାମାନେ ପାଟି କର ନାହିଁ ।
 ଭୁ : ବେଟାବେଟି ମାନେ କଭକଭା ନାହିଁ ।
 ଓ : ଦଳ ଗଠନ କର ।
 ଭୁ : ଗୋହଡ଼ା ଗନ୍ଠନ୍ କର ।
 ଓ : ସମସ୍ତେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କର ।
 ଭୁ : ଜମାଏଁ ମିଝଡ଼ା ପାଛେଁ ।
 ଓ : ଭିଲ କରିବା ।
 ଭୁ : ଭିଲ କରଡ଼ା ।
 ଓ : ଖେଳ ପଡ଼ିଆକୁ ଯିବା ।
 ଭୁ : ଖେଲତୋ ଚିକ୍କାକେ ଯାଡ଼ା ।
 ଓ : ପୁରସ୍କାର ପାଇବା ।
 ଭୁ : ପୁରସ୍କାର ଲାହୁଁ ।
 ଓ : (ନାମ) ଉଠ ।
 ଭୁ : (ନାମ) ଉଠ୍ ।
 ଓ : ସମସ୍ତେ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ ହୁଅ ।
 ଭୁ : ଠାଡ଼୍ ହେଡ଼ା ଜମାଏଁ ଧାଏଡ଼େଁ ଠାଡ଼୍ ଉଠା ।
 ଓ : ଆଖି ବନ୍ଦ କର ।
 ଭୁ : ଆଁଖି ନିମ୍ନା ।
 ଓ : (ନାମ) ଘଣ୍ଟା ବାଡ଼ାଅ ।
 ଭୁ : ଘଣ୍ଟି ବଜାଡ଼ା ।
 ଓ : ନଖ କାଟିଛ ?
 ଭୁ : ନକ୍ କାଟୁନ୍ ଆହାସ୍ କାଏଁ ?
 ଓ : ମୁଣ୍ଡରେ ତେଲ ଲଗାଇବ ।
 ଭୁ : ମୁଁଡ଼େଁ ତେଲ ମାଖଡ଼ାଏସ୍ ।
 ଓ : ଖବର କାଗଜ ପଢ଼ ।

ଭୁ : ଖବେର କାଗଜ୍ ପଢ଼ା ।
 ଓ : ତୁ ତାକୁ କଣ କଲୁ ?
 ଭୁ : ତୁଇଁ ହୁନାକେ କାଏଁ କେରଲିସ୍ ?
 ଓ : ନ ଜାଣିଲେ ମୋତେ ପଚାର ।
 ଭୁ : ନାଜାଏନଲେ ମୋକେ ପଚାରା ।
 ଓ : ବର୍ତ୍ତମାନ ବହି ବାହାର କର ।
 ଭୁ : ଏଦାଏଁ ବହି ନିଜାଢ଼ା ।
 ଓ : ଫୁଲ ଗଛରେ ପାଣି ପକାଅ ।
 ଭୁ : ଫୁଲ ରୁଖେଁ ପାନି ଦାହାଏସ୍ ।
 ଓ : ତୁମ ବାରିରେ କି କି ଗଛ ଲଗାଇଛ ?
 ଭୁ : ତୁମରେ ବଖରିଏଁ କାଏଁକାଏଁ ରୁଖ୍ ରୋପୁନ୍ ଆହାଏସ୍ ।
 ଓ : ନମସ୍କାର କରା ।
 ଭୁ : ଜୁହାର କର ।
 ଓ : ଅଳିଆ ଗାତରେ ପକାଅ ।
 ଭୁ : ଜବ୍ତା କେ ଖାଚେଁ ପୋକାଢ଼ା ।
 ଓ : ଜ୍ୱର ହେଲେ କେଉଁ ଔଷଧ ଖାଇବ ।
 ଭୁ : ଜର ଧେରଲେକୋନ୍ ଓସାହା ଖାତାଏଦ୍ ।
 ଓ : ଅଳସୁଆ ଦୁଃଖ ପାଏ ।
 ଭୁ : କୋଡ଼ିଆ ଦୁକ୍ ଲାହିଦେ ।
 ଓ : ତୁମ ପଡ଼ିଶା ଘରେ କିଏ ରହନ୍ତି ।
 ଭୁ : ତୁମଚୋ କଗ୍ରାଏର୍ ଘରେ କୋନ ରହିଦେ ।
 ଓ : ନଖ ଛାଡ଼ିଲେ କଣ ହେବ ।
 ଭୁ : ନଖନକାଏଁର୍, ଲେ କାଏଁ ହେତୋ ।
 ଓ : ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ଚଳିବା ।
 ଭୁ : ଜମାଏଁ ମିଠୁଡୁନ୍ ସଂଘେ ଚଳତା ।
 ଓ : କଳି କର ନାହିଁ ।
 ଭୁ : ଝାଗାଡା ଲାଗା ନାହିଁ ।
 ଓ : ଆହା ।

ଭୁ : ଓହୋଅ ।
 ଓ : ମୁଁ କହୁଛି ତୁମେ ଶୁଣ ।
 ଭୁ : ମୁଁ କହୁତାହେଁ ତୁହାନ୍ ଶୁଣ ।
 ଓ : ଖାତା ଅଦଳ ବଦଳ କରିବ ।
 ଭୁ : ଖାତା ବଦଳା ବଦଲି କରୁତାଏସ ।
 ଓ : ଗୋଲେଇ କରି ବସ ।
 ଭୁ : ଚକାରାଉନ ବସା ।
 ଓ : କେଉଁ ପଶୁମାନେ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ରହନ୍ତି ?
 ଭୁ : କୋନ୍ ପଶୁମାନେ ଲୋଗମାନ୍ ସେଙ୍କ ରହତେ ।
 ଓ : ତୁମେ ଘରେ କି କି ପକ୍ଷୀ ପାଲୁଛ ?
 ଭୁ : ତୋହାନ୍ ଘରେଁ କୋନ୍ କୋନ୍ ତେତେ ପୋଷାଏ ଦେ ?
 ଓ : କଣ କରୁଥିଲ ?
 ଭୁ : କାଏଁ କରତ୍ ରେହେଲାଏସ ?
 ଓ : ପାଣି ପିଇଲ କି ?
 ଭୁ : ପାନି ପିଇଲାଏସ କାଏଁ ?
 ଓ : ପିଲାଟି ପଢ଼ିଗଲା ତାକୁ ଉଠାଅ ।
 ଭୁ : ହୁନ ଗେଦି ପତୁନ ଗଲୋ ହୁନାକେ ଉଠାଓ ।
 ଓ : ତୁମ ଘରେ କିଏ ରୋଷେଇ କରନ୍ତି ?
 ଭୁ : ତୁମରେ ଘରେ କୋନ ରାନ୍ଧ୍ଏଦେ ?
 ଓ : ତୁମ ଘରେ କିଏ କିଏ ରହନ୍ତି ?
 ଭୁ : ତୁହାନ୍ରେ ଘରେଁ କୋନକୋନ୍ ରହତେ ?
 ଓ : ତୁମ ମାମୁଁ ଘର କେଉଁ ?
 ଭୁ : ତୁମରେ ମାମାଏଦେ ରେ ଘର କାହାଁହିଁ ।
 ଓ : ତୁମ ପାଖ ପିଲାକୁ ପଚାର ।
 ଭୁ : ତୁମରେ ଠାଢ଼େରେ ବେଟାବେଟିକେ ପରା ।
 ଓ : ଛାଡ଼ି ଛାଡ଼ି ବସ ।
 ଭୁ : ଘୁରୁଁ ଘୁରୁଁ ବସା ।
 ଓ : ନିଜ ନିଜ ବହି ଖୋଲ ।

ଭୁ : ଆପନ ଆପନରେ ବହି ଉଠିବୁଠା ।
 ଓ : ତୁମେ ବଡ଼ ହେଲେ କଣ କରିବ ?
 ଭୁ : ତୁମ୍ଭି ବଡ଼କାହେଲେ କାଏଁ କରତାଏସ ?
 ଓ : ତାଳି ମାର ।
 ଭୁ : ଆପଡ଼ି ମାରା ।
 ଓ : ତୁମ ଶ୍ରେଣୀରେ ମନିଚର କିଏ ?
 ଭୁ : ତୁମରେ କିଲାସରେ ସିଆନ କୋନହୁନ୍ ?
 ଓ : ତୁମକୁ କିଏ ମାରିଲା ?
 ଭୁ : ତୁକେ କୋନ ମାଏରଲୋ ?
 ଓ : କାହିଁକି କାହୁଛ ?
 ଭୁ : କାଏଁ ସେତି ଗାଗତାହେସ ?
 ଓ : ମନ ଦେଇ ଶୁଣ ।
 ଭୁ : ମନ୍ ଦେହୁନ୍ ଶୁନା ।
 ଓ : ଗପ ଶୁଣ ।
 ଭୁ : କହିନ୍ ଶୁନା ।
 ଓ : ତୁମ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମ କଣ ?
 ଭୁ : ତୁମରେ ବଡ଼କା ଗୁରୁଜୀରେ ନାହିଁ କାଏଁ ହୁନ୍ ?
 ଓ : ପିଲାମାନେ ହାଜେରା ପକାଅ ।
 ଭୁ : ବେଟାବେଟିମାନେ ହାଜ୍ରି ପୋକାଠା ।
 ଓ : ତୁମେ ଏଠିକି ଆସ ।
 ଭୁ : ତୁମ ଏଥାଁକେ ଆହା ।
 ଓ : ତୁମ ଗ୍ରାମର ନାମ କଣ ?
 ଭୁ : ତୁମରେ ଗାଓଁରେ ନାଆଁ କାଏଁ ହୁନ୍ ?
 ଓ : ତୁମେ ସକାଳେ କଣ କର ?
 ଭୁ : ତୁମ୍ଭିଁ ବିହାନେ କାଏଁ କରାଏଦେ ।
 ଓ : ସକାଳୁ ଉଠି ମୁହିଁ ଧୋଇବା ।
 ଭୁ : ବିହାନେ ଉଠୁନ ମୁହିଁ ଧୋଡ଼ାଁ ।
 ଓ : ଖାଇବା ଆଗରୁ ହାତ ଧୋଇବା ।

ଭୁ : ଖାତୋଚୋ ଆଗର୍ବଁ ହାତ ଧୋଡ଼ି ।
 ଓ : ସକାଳୁ ଉଠି ଦାନ୍ତ ଘଷିବା ।
 ଭୁ : ବଡ଼େବିହିନାଏଁ ଉଠୁନ୍ ଦାଧୁନ୍ କରଡ଼ା ।
 ଓ : ଉଷୁମ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ।
 ଭୁ : ତପତ୍ ଖାଏଁଦ୍ ଖାଡ଼ାଁ ।
 ଓ : ବାସି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ ରୋଗ ହୁଏ ।
 ଭୁ : ବାସିହାରାକେ ଖାଇଲେ ଦୁଃଖ ଧରଏଁଦେ ।
 ଓ : ମାଛି ବସା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ନାହିଁ ।
 ଭୁ : ମଛବସ୍ ସଲୋ ଖାଏଁଦ୍ କେ ଖାଉଁନାହିଁ ।
 ଓ : ଚପଲ ପିନ୍ଧି ପାଇଖାନା ଯିବା ।
 ଭୁ : ଚପଲ ଲେଉଁନ୍ ହାଗୁକେ ଜାଡ଼ା ।
 ଓ : ଶ୍ରେଣୀରେ ଧାଁ ଧପଡ଼ ହୁଅ ନାହିଁ ।
 ଭୁ : କିଲାସ୍ ସେଏଁ ଧାଁ ଧପଡ଼ ହେଡ଼ା ନାହିଁ ।
 ଓ : ଚକା ପକାଇ ବସ ।
 ଭୁ : ଖାଲା ମାଟି ବସା ।
 ଓ : ସାନ ପିଲାକୁ ସ୍ନେହ କର ।
 ଭୁ : ଗେଦି ବେଟାବେଟିକେ ମଝା କରା ।
 ଓ : ଆସନ୍ତା କାଲି (ବିଷୟ) ଲେଖି ଆଣିବ ।
 ଭୁ : ଋଏରଁ ମାସକେ (ବିଷୟ) ଲିଖୁନ୍ ଆନ୍ ତାଏସ୍ ।
 ଓ : ଦୁଷ୍ଟ କଥା ହୁଅ ନାହିଁ ।
 ଭୁ : ଉତ୍ ପାଏଁତ୍ ଗୋଏଠ୍ ହେଡ଼ା ନାହିଁ ।
 ଓ : ଏଇଟା ତାକୁ ଦେ ।
 ଭୁ : ଏହାକେ ହୁନାକେ ଦେଏସ୍ ।
 ଓ : ତୁମେ ଦୁହେଁ ବାଣ୍ଟିଦିଅ ।
 ଭୁ : ତୁହାନ୍ ଦୁଇଝାନ୍ ବାଗୁନ୍ ଦାହାଏସ୍ ।
 ଓ : କାନ୍ଦୁବାଡ଼ ମଇଳା କର ନାହିଁ ।
 ଭୁ : ପାଖା କେ ମଇଳା କରାନାହିଁ ।
 ଓ : କଣ ହେଲା ପିଲେ ?

- ଭୁ : କାଏଁ ହେଲୋରେ ବେଟାବେଟି ?
ଓ : ତାର ସିଙ୍ଗାଣି ପୋଛି ଦିଅ ।
ଭୁ : ହୁନାରେ ସିନାଏଟ୍ କେ ପୁଛୁନ୍ ଦାହାଏସ୍ ।
ଓ : ସାର୍ଟର ବୋତାମ ଲଗାଅ ।
ଭୁ : କୁର୍ତ୍ତା ରେ ବଟମ୍ ଲଗାଢ଼ା ।
ଓ : ଭଲରେ ପଢ଼ିଲେ ପାସ୍ ହେବ ।
ଭୁ : ବନକ୍ ପଏଡ଼ୁଲେ ପାସ୍ ହେତାଏସ୍ ।

